

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

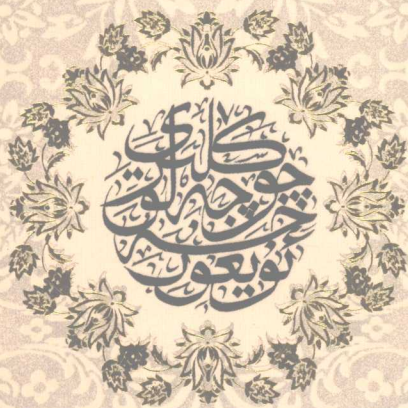
7

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uighurkitap.com

مۇقاۋا رەسىمىنى سىزغۇچى : مەمەت ئابدۇرېھىم
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : مەمەت نەۋبەت

ISBN 978-7-228-12034-5

9 787228 120345 >

定价: 12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

7

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەييارلىغان

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事. 7: 维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编. — 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2008. 11
(维吾尔民间文学大典)

ISBN 978-7-228-12034-5

I. 维… II. 维… III. 维吾尔族—民间故事—作品集—中国—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 177981 号

策 划	阿不都热合曼·艾白, 艾合买提·伊明
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	阿布勒孜·阿巴斯 等
封面设计	买买提·诺贝提
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	(0991)2827472
邮 编	830001
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	5
版 次	2008 年 11 月第 1 版
印 次	2008 年 11 月第 1 次印刷
印 数	1—5000
定 价	12.00 元

7 — ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

ئەشر قىلىپ تارقانقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

تېلېفون: 0991-2827472

پوچتا نومۇرى: 830001

ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

باسقۇچى: ئۈرۈمچى بايىخۇ رەڭلىك باسما چەكلىك شىركىتى

فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 5

نەشرى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 1-5000

كىتاب نومۇرى: ISBN 978-7-228-12034-5

باھاسى: 12.00 يۈەن

مۇھەررىردىن

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى باي ۋە گۈزەل بىر خەزىنە. ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئۇزاق تارىخىي تەرەققىياتى جەريانىدا، ئۆزىنىڭ مىللىي تىلىنى، ئورپ - ئادىتىنى، مىللىي مەدەنىيىتىنى، جۈملىدىن باي، گۈزەل ۋە پارلاق ئېغىز ئەدەبىياتىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئۇزۇن تارىخقا، باي، چوڭقۇر مەزمۇنغا، ئۆزىگە خاس مىللىي ئۇسلۇب ۋە مىللىي شەكىلگە ئىگە بولۇپ، كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر رەڭدار گۈلشەن. ئۇ ئۆزىنىڭ مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇرلۇقى، بايلىقى ۋە كەڭلىكى بىلەن، شەكىلىنىڭ خىلمۇخىللىقى ۋە گۈزەللىكى، تۈرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن كۆزگە ئالاھىدە چېلىقىدۇ.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ ئومۇملاشقان بىر تۈرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى ئېغىزدىن ئېغىزغا، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كۆچۈش جەريانىدا خەلق ئاممىسى تەرىپىدىن پىششىقلىنىپ، ۋەقەلىكى تاۋلانغان، نەتىجىسى روشەن ھەم ئۈمىدۋار، تىلى تەسىرلىك ۋە گۈزەل بولۇپ يېتىلگەن. ھەممىمىزگە مەلۇم، چۆچەك پېرسوناژلىرى بولغان، بىر پۈتۈن ۋەقەلىككە ئىگە نەسرېي ئەسەر. ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقانداق بىر تەرىپىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي رېئاللىقنىڭ ئەمگەكچى خەلق مېڭىسىدىكى

ئىنكاسى، ئەمگەكچى خەلق تۇرمۇشىنىڭ، ئىدىيە - ھېسسىياتىنىڭ، غايە ۋە ئارمىنىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسى. چۆچەكلەر ئاساسەن رېئالزىملىق بولىدۇ، ئۇنىڭدا يەنە ئاكتىپ رومانىزىمنىڭ قويۇق ئىپادىسىمۇ بولىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىمۇ شۇنداق.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاق كۆڭۈللۈكى، ھەقىقەتپەرۋەرلىكى، ئەمگەكچان روھى، ساغلام ۋە گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلىتى، ۋەتەنپەرۋەرلىكى، قەيسەرئانە كۈرەش قىلىش ئىرادىسى، شۇنداقلا ئېسىل ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىپادىلەنگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئوبراز ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ، كىشىلەرگە ياخشى بىلەن ياماننى، ھەق بىلەن ناھەقنى، ئۆز بىلەن دۈشمەننى، خۇنكۈكۈك بىلەن گۈزەللىكنى پەرق ئېتىشكە ياردەم بېرىدۇ. بىز بۇنىڭدىن خەلق چۆچەكلىرىنىڭ مۇئەييەن تەربىيىۋى رولىنى بايقىۋالالايمىز. شۇنى قەيىت قىلىشقا بولىدۇكى، خەلق چۆچەكلىرىنىڭ بالىلارغا بولغان تەربىيىۋى رولى تېخىمۇ زور بولىدۇ. بالىلار كىچىكىدىن تارتىپلا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى، جۈملىدىن چۆچەكلەرنى ئاڭلىسا، ئۇلارنىڭ يۇمران قەلبىدە ياخشىلىق، ھەققانىيلىق، گۈزەللىك، ھاياتنى ۋە تەبىئەتنى سۆيۈش ئىستىكى ئويغىنىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى، تارىخنى بىلىش ۋە چۈشىنىشتىكى رولى، خەلق تىلىنى ئۆگىنىشتىكى رولى، گۈزەللىك قارىشىنى يېتىلدۈرۈشتىكى ئېستېتىكىلىق رولى، كۆڭۈل ئېچىش رولىمۇ ئۇنىڭ تەربىيىۋى رولىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. يۇقىرىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزئارا باغلانغان، ئۆزئارا گىرەلەشكەن، سىڭىشىپ كەتكەن، بىر - بىرىنى تولۇقلىغان ۋە ئۆزئارا ماسلاشقان. بۇ خەلق چۆچەكلىرىنىڭ خەلق

تۇرمۇشى بىلەن قان - گۆشتەك زىچ مۇناسىۋىتى بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئاغزى ئەدەبىياتى يېزىق شەكىللىنىشتىن بۇرۇنلا ۋۇجۇدقا كېلىپ نۇرغۇن ئەسىرلەر مابەينىدە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈردى. يېزىق شەكىللەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ تەرەققىياتى يەنىلا توختاپ قالغىنى يوق. كېيىنكى مەزگىللەردە نۇرغۇن ئەللەردە خەلق چۆچەكلىرى يىغىپ خاتىرىلىنىپ، ئۇنىڭ يوقىلىپ كەتمەي داۋاملىق مۇكەممەللىشىشىگە كاپالەتلىك قىلىندى. بۇ ئىش بىزدە بۇرۇن ئانچە - مۇنچە ئىشلەنگەن بولسىمۇ، رەسمىي ئىشلەش ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدا باشلاندى دېيىشكە بولىدۇ. ئازادلىقتىن كېيىن ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى بىرقانچە توپلام قىلىپ ئىشلەنگەنىدى. 80 ، 90 - يىللارغا كەلگەندە ئېلىمىز بويىچە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلەش، نەشر قىلىش دولقۇنىنىڭ تۈرتكىسىدە شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى ناھىيىلىرىگىچە خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى كەڭ كۆلەمدە يىغىلدى، رەتلەندى ۋە مەخسۇس توپلاملار نەشر قىلىندى. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۇ ئەسەرلەر قايتا - قايتا سېلىشتۇرۇش، رەتلەش، تاللاش ئارقىلىق سىستېمىلاشتۇرۇلۇپ زور ھەجىملىك «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» ۋۇجۇدقا كەلدى. قولتۇزدىكى 23 قىسىملىق «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» دەل مۇشۇ ئىلمىي ئەمگەكنىڭ مېۋىسى.

بۇ بىر يۈرۈش كىتابقا سېھرىي چۆچەكلەر، تۇرمۇش چۆچەكلىرى، چېچەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر، ھەجۋىي چۆچەكلەر، تېپىشماقلىق چۆچەكلەر، ھايۋانلار ھەققىدىكى چۆچەكلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 300 دىن ئارتۇق چۆچەك

كىرگۈزۈلگەن ۋە مۇناسىپ قىزىقارلىق قىستۇرما رەسىملەر سەپلەنگەن.

ئىشىنىمىزكى، بۇ بىر يۈرۈش كىتاب خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى تېخىمۇ بېيىتىدۇ ۋە رەڭدار قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرىنىمۇ مول ۋە رەڭدار ماتېرىيال مەنبەسى بىلەن تەمىنلەيدۇ، ئۇلار بۇ كىتابلىرىمىزدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، تارىخىي، ئەخلاقىي، دىنىي ۋە ئېستېتىكىلىق قاراشلىرىنى، ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي تۇرمۇشىنى، ئۆرپ - ئادەت ئالاھىدىلىكلىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم يىپ ئۈچى ۋە ئىلھامغا ئېرىشەلەيدۇ. بىزنىڭ بۇ كىتابلارنى نەشرگە تەييارلاشتىكى ئاساسىي مۇددىئايىمىز مۇ دەل مۇشۇ.

مۇندەججە

- 1..... قەمەر بىلەن سەمەر
41..... ئەجدىھا يىگىت
52..... مەلىكە مارال ھېكايىسى
91..... دىيانەتسىز ئۇستاز
104..... بېلىقچى بوۋاي بىلەن سۇ پەرىسى
114..... ئورنۇاي
137..... قېرىماس ياشلىق

قەمەربىلەن سەمەر

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدىكەن، ھەممە كىشىنىڭ ئايۋىنى ھوي-
لىسىدىكەن، تۇڭلۇكى تورۇسىدىكەن، ئوچىقى مورىسىدىكەن،
ئاشلىقى ئورىسىدىكەن، كەتمىنى دولىسىدىكەن. شۇ زامانلاردا
شېرىيە قەلئەسىدە بىر پادىشاھ ئۆتكەنىكەن، ئۇنىڭ ئىككى
ئوغلى بار ئىكەن. چوڭ ئوغلىنىڭ ئىسمى قەمەر، كىچىك ئوغ-
لىنىڭ ئىسمى سەمەر ئىكەن. كىچىك ئوغلى ئەقىل - ئىدراك-
تا، باتۇرلۇقتا تەڭداشسىز ئىكەن، ئۇچار قۇشلارنىڭ تىلىنى
بىلىدىكەن، ئۇنىڭ قولىدىن ھەرقانداق مۈشكۈلات قېچىپ قۇ-
تۇلالمايدىكەن. ئۇنىڭغا يولۇققان كىشىلەرنىڭ خاپىلىقى خۇ-
شاللىققا ئايلىنىپ، بەخت ئىشىكى ئۇلارغا ئېچىلىدىكەن،
بىراق بۇ شاھزادىلەر كىچىكىدىنلا ئانىسى قازا قىلىپ كەت-
كەچكە، ئۆگەي ئانىنىڭ قولىدا چوڭ بولغانىكەن.
كۈنلەردىن بىر كۈنى پادىشاھنىڭ شىكار خۇمارى تۇتۇپ
يەتتە كۈنلۈك ئوۋغا چىقىش ئۈچۈن شىكار تەييارلىقىغا كىرد-
شپتۇ ۋە شىكارغا كىچىك ئوغلى سەمەرنىمۇ بىللە ئېلىپ
چىقماقچى بوپتۇ. پۈتكۈل تەييارلىقى تامام بولغاندىن كېيىن،
چوڭ ئوغلى قەمەرنى ئالدىغا چاقىرىپ:
— ئوغلۇم قەمەر، مەن ئەتە ئىنىڭ سەمەر ۋە نۆكەرلى-
رىم بىلەن يەتتە كۈنلۈك شىكارغا چىقماقچىمەن. شاھلىقىمنى

ساڭا تاپشۇردۇم، مەن قايتىپ كەلگۈچە ئەمەللىك بىلەن
سورىغاچ تۇرغىن، — دەپتۇ.

— خاتىرجەم بولۇڭ، دادا، پەرمانىڭنى بېشىم بىلەن
كەلتۈرمەن، — دەپتۇ قەمەر ئاتىسىغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ
پۈتكۈل ئوردا مۇلازىملىرى ئەتىسى شاھ شىكارى ئۈچۈن
ئامان — ئېسەنلىك تىلشپتۇ. سۇنايچى، ناغرىچى، كانايچىلار
ئۆز ناۋالىرىنى ياڭرىتىشىپتۇ. پادىشاھ ناغرا — سۇناي ساداسى
ئىچىدە شىكارغا يول ساپتۇ.

كەچ كىرىپتۇ. قەمەرنىڭ ئۆگەي ئانىسى كەچلىك تائام-
دىن كېيىن يېتىش ئۈچۈن جاي تەييارلاپتۇ. قەمەر ئورنىغا
بېرىپ يېتىپتۇ. كۆز باغلانغان چاغدا قەمەرنىڭ ئۆگەي ئانى-
سى ئۇنىڭ يوقىنىغا كىرىۋاپتۇ. قەمەر ئۆگەي ئانىسىنىڭ بۇ
ئىشىغا ھەيران بولۇپ:

— بۇ سىزنىڭ نېمە قىلغىنىڭىز؟ مەن سىز بىلەن بىر
ئورۇندا ياتقىلى كىچىك بالا بولمىسام، چوپچوڭلا بىر يىگىت
تۇرسام، بۇنداق قىلىقسىزلىققا قانداق يۈزىڭىز چىددى؟ تېز-
دىن ئۆز جايىڭىزنى تېپىۋېلىڭ! — دەپتۇ.

— ئوغلۇم قەمەر، مەن ساڭا ئاشقى بىقارار بولدۇم، ئە-
گەر سەن بىلەن بىر كېچە بىرگە ياتمىسام، ئىشقىڭدا جې-
نىمدىن جۇدا بولمەن، — دەپ قەمەرنىڭ قوينىدىن چىقىپ
كەتمەپتۇ، ھۇ تارتىپ يىغلاپ كېتىپتۇ. ئۆگەي ئانىسىنىڭ بۇ
ھالىتىنى كۆرگەن قەمەر:

— ئەي ئانا، سىز مېنى كىچىكىمدىن تارتىپ ئۆز ئانام-
دەك بېقىپ چوڭ قىلغان ئانامسىز. خۇدا يولىدا دادامنىڭ
تاھارتى ئۈچۈن سۇ بەردىڭىز. شۇنداق تۇرۇقلۇق سىز بىلەن
بىر ئورۇندا يېتىش خۇدا ئالدىدا كەچۈرگۈسىز گۇناھ، ساراي
ئەھلى ئارىسىدا يۈز كۆتۈرگۈسىز رەسۋاچىلىق. مەن سىز بى-

لەن ھەرگىز بىر ئورۇندا ياتالمايمەن. سىزنىڭ بۇ رەسۋاچىلىق قىلغۇچىسى مۇشۇ جايدا قالسۇن! — دەپ ئۆيىدىن چىقىپ كېتىپتۇ. تاڭلا كېچىسىمۇ يەنە شۇ ھال تەكرارلىنىپتۇ. قەمەر ئۆزىگە ئاندىن دېگەن يېرىدىن چىقىپتۇ. ئۆزىگە ئاندىن ئۆزىنىڭ مەقسىتىگە يېتەلمەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، پادىشاھنىڭ يەتتە كۈنلۈك شىكار ۋاقتىمۇ توشۇپتۇ. ئۆز مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرالمىغان ئۆزىگە ئانا قىلغان ئىشلىرىنىڭ پادىشاھ ئالدىدا پاش بولۇپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىشقا باشلاپتۇ ۋە كۆڭلىگە بىر شۇم نىيەتنى پۈكۈپتۇ.

پادىشاھنىڭ ئۆيىدىن قايتىپ ئوردىغا كىرگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان ئۆزىگە ئانا چاچلىرىنى چۇۋۇپ، ئۆزىنى كاپاتلاپ، يالغاندىن يىغلاپ ئوردىنى بېشىغا كىيىپتۇ. پادىشاھ ئوردىدا ئىچىگە كىرىپ، ئاھ ئۇرۇپ، قان — يامغۇر يىغلاپ ئولتۇرغان خوتۇنىنى كۆرۈپ ئاتتىن چۈشۈپتۇ ۋە:

— ئەي مېھرىبانىم، ساڭا نېمە قىسمەت يەتتى؟ نېمە ۋەجىدىن زار يىغلاپ يىغان چېكىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. — ئەي شىرىيە قەلئەسىنىڭ ھۆكۈمرانى، ئادىل پادىشاھىم، سىز شىكارغا چىقىپ كەتكەندىن بېرى ئوغللىڭىز قەمەر شاھلىق ئەنئەنىڭىزگە داغ چۈشۈرۈپ، دۇنيادا ئادەمنىڭ ئەقىلىگە سىغمايدىغان شۇنداق ئوسال، ھاياسىز، شەرمەندە ئىشلارنى قىلدى. بۈگۈن ئەگەر مېنى دېسىڭىز، ئوغللىڭىز قەمەرنى بۇ شەھەردىن يوق قىلىڭ، ئەگەر ئوغللىڭىز قەمەرنى دېسىڭىز، شەھرىڭىزنى تاشلاپ ئاتامنىڭ قېشىغا قايتىپ كېتىمەن، — دەپتۇ ئۇ خوتۇن كۆز ياشلىرىنى تۆكۈپ تۇرۇپ.

— ئەي خوتۇن، ھەرقانداق ئىش بولسا ئوچۇقنى ئېيت! يىغا بىلەن ئىش ھەل بولماس، — دەپتۇ خوتۇننىڭ ئوغلى ئۈستىدىن قىلغان شىكايىتىدىن گاڭگىراپ قالغان پادىشاھ.

— بۇ ئىشلارنى ئېيتىشقا ئادەمنىڭ بارمايدۇ. خۇدا ئالدىدا دېيىشتىن قورقۇمەن، — دەپتۇ ئۆگەي. — ھەرقانداق گۇناھنىڭ بولسا ئۆتتۇم، تېزدىن ئېلىۋېتىۋېتىڭ! دەپتۇ تاقەتسىزلەنگەن پادىشاھ.

— سىز شىكارغا چىقىپ كەتكەندىن بۇيان، ئوغللىڭىز قەمەر ھەر كۈنى كەچلىكى مېنىڭ ئورنۇمغا كىرىۋالدى. مەن ئوغللىڭىزنىڭ بۇ ئىشىغا ھەيران بولۇپ: «ئەي ئوغلۇم، سەن ئانىسى بىلەن بىرگە ياتىدىغان كىچىك بالا بولمىساڭ، بۇ سېنىڭ نېمە قىلغىنىڭ؟! قوپ، ئۆز ئورنۇڭغا چىقىپ يات!» دېسەم، ئوغللىڭىز ئۇيالىماستىن: «مەن سىزگە ئاشىقى بىقارار بولدۇم، ئەگەر سىز مېنى مۇرادىمغا يەتكۈزمىسىڭىز، جېنىمدىن جۇدا بولمەن» دېدى. «ئوغلۇم قەمەر، مەن گەرچە سېنىڭ ئۆز ئانىڭ بولمىساممۇ، سېنى كىچىكىڭدىن تارتىپ ئۆز ئانىڭدەك بېقىپ چوڭ قىلدىم، ئانىلىق بۇرچۇمنى ئادا قىلدىم. سېنىڭ بۇ قىلماقچى بولغان ئىشىڭ خۇدا ئالدىدا كەچۈرگۈسىز گۈناھ، بۇ نىيىتىڭدىن يانغىن» دەپ نەسەھەت قىلدىم، يېلىندىم، يالۋۇردۇم، بىراق قەمەر نىيىتىدىن يانمىدى، قوينۇمغا كىرىۋالدى. مەن باشقا جايغا بېرىپ يېتىۋالدىم، يەنە قوينۇمغا كىرىۋالدى. يەتتە كېچە جەرياندا مېنىڭ تارتىمىغان رەنج — مۇشەققىتىم قالمىدى. ئوغللىڭىز ئادەمنىڭ ئەقلىگە سىغمايدىغان بەتقىلىقلارنى قىلدى، — دەپ بىر تالاي تۆھمەتنى توقۇپتۇ. خوتۇنىنىڭ بەتناملىرىنى راست دەپ چۈشەنگەن پادىشاھ:

— جاللات! — دەپ ۋارقىراپتۇ. — لەببەي، سۇلتانى باكبەرەم! ئۆمرىڭىز ئۇزۇن بولسۇن، دۆلىتىڭىز زىيادە بولسۇن. كىمنىڭ ئۆمرى ئاخىرىغا يەتتى؟ — دەپ تۆت جاللات قىلىچلىرىنى پارقىرتىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ قول باغلاپ تۇرۇشۇپتۇ. دەرغەزەپكە

كەلگەن پادشاھ جاللاتلارغا قاراپ:

— نائەھلى ئوغلۇم قەمەرنىڭ ئۆمرى ئاخىرىغا يەتتى، تېز -
دىن قەمەرنى دارغا ئېسىپ، جېنىنى تېنىدىن جۇدا قىلىش! —
دەپ بۇيرۇق بەرىپتۇ.

جاللاتلار پادشاھنىڭ ھۆكۈمىگە ھەيران بولۇشۇپتۇ، لېكىن
ئېغىز ئېچىشقا جۈرئەت قىلىشالماي، پادشاھنىڭ ئەمرىنى
بەجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن قەمەرنىڭ پۇت - قولىنى چەمبەرچاس
باغلاپ دار ئالدىغا ئېلىپ مېڭىشىپتۇ.

سەمەر ئۆگەي ئانىنىڭ قەمەر ئۈستىدىن قىلغان شىكايىتىدە -
نى ئاڭلاپ ھەيران قاپتۇ، ھەر قانچە قىلىسمۇ ئىشەنگۈسى كەل -
مەپتۇ، ئاكىسى قەمەردىن ئايرىلىپ قېلىشقا كۆزى قىيماپتۇ.

— ئەي شاھىنشاھ دادا، ئاكام قەمەرنىڭ قىلغانلىرى
كەچۈرگۈسىز گۇناھ بولسىمۇ، ياراتقان خۇدا ھەققىدە ئاكام -
نىڭ گۇناھىدىن ئۆتسىڭىز، — دەپ سەمەر دادىسىدىن ئاكە -
سىنىڭ گۇناھىنى تىلەپتۇ. پادشاھ ئوغلى قەمەرنىڭ گۇناھىدىن
ئۆتمەپتۇ. سەمەر دادىسىنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ ياش تۆكۈپتۇ.

— ئوغلۇم سەمەر، — دەپتۇ پادشاھ، — ئاكاڭنىڭ گۇ -
ناھىدىن ئۆتۈشكە بولمايدۇ! ئاكاڭنىڭ گۇناھىدىن ئۆتۈش
خۇدا ئالدىدا گۇناھقا شېرىك بولغانلىق!

— دادا، مەن ئاكامنىڭ دارغا ئېسىلىشىغا تاقەت قىلىپ
تۇرالمىمەن. ئەگەر راستتىنلا ئاكامنى ئۆلتۈرمەكچى بولسىدە -
ڭىز، مېنىمۇ قوشۇپ بىللە ئۆلتۈرۈڭ، گۆردە تەڭ ياتايلى، —
دەپ دادىسىنىڭ ئايىغىغا باش قويۇپ يىغلاپتۇ. ئاچچىقىدا كۆ -
زىگە ھېچ نەرسە كۆرۈنمەيۋاتقان پادشاھ:

— جاللات! — دەپ توۋلاپتۇ.

— لەببەي شاھ ئالىيلىرى، كىمنىڭ ئۆمرى ئاخىرىغا
يەتتى؟ — دەپ تۆت جاللات قىلىچلىرىنى يالغۇنچاچلاپ، پاد -

شاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ قول باغلاپ تۇرۇشقا باشلىدى. — ئۆزىنى گۇناھقا شېرىك قىلغۇچى ئوغلۇقنىڭ ئۆمرى ئاخىرىغا يەتتى. ئۇنى ئاكىسى قەمەر بىلەن سۆزلىشىپ خۇدانىڭ دەرگاھىغا ئۇزىتىپ قويۇڭلار! — دەپ بۇيرۇق رېپتۇ. جاللاتلار پادىشاھنىڭ ئەمرىنى تەرك قىلىشالماي، سەمەرنىڭ پۇت — قولىنى چەمبەرچاس باغلاپ دار ئالدىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. پادىشاھ ئەزەلدىن دېگەن گېپىدىن يانمايدىغان بولغاچقا، ۋەزىر ۋە ساراي مەسلىھەتچىلىرىمۇ پادىشاھنىڭ ھۆكۈمىگە قارىتا ئېغىز ئېچىشالماپتۇ.

ئىككى شاھزادىگە ئۆلۈم ھۆكۈم قىلىنغانلىقىنى ئاڭلىغان پۈتكۈل شەھەر خەلقى جازا مەيدانىغا يىغىلىپتۇ. بۇ شاھزادەلەر كىچىكىدىلا خەلقنىڭ دەردىگە دەرمان بولۇپ، خۇشاللىقتىن تەڭ خۇشال بولۇپ، قايغۇسىغا قايغۇرىدىكەن، شۇڭا مەيدانغا يىغىلغان خەلق بىگۇناھ جېنىدىن ئايرىلىش ئالدىدا تۇرغان شاھزادىلەردىن ئايرىلىپ قېلىشقا كۆزى قىيماپتۇ، ئاھ ئۇرۇشۇپ يىغا — زار قىلىشىپتۇ. پۈتكۈل شەھەرنى خەلقنىڭ ئاھۇ زارى قاپلاپتۇ. خەلق جاللاتلاردىن شاھزادىلەرنىڭ ھاياتىنى تىلشىپتۇ. جاللاتلارمۇ خەلقنىڭ نالىسىگە چىداپ تۇرماپتۇ.

— ئەي تەلەيسىز شاھزادىلەر، پادىشاھ سىلەرنى ئۆلتۈرۈشنى بۇيرۇدى. پۈتكۈل خەلق بىزدىن سىلەرنىڭ ھاياتىڭلارنى تىلەۋاتىدۇ. بىزنىڭمۇ پەقەت تاقەت قىلغۇچىلىكىمىز قالدى. مىدى. بىراق، سىلەرنى ئۆلتۈرمىسەك، بىز ھەم ھايات قالمايمىز. بىز سىلەرنى قويۇپ بېرىلى، سىلەر بۇ شەھەردىن چىقىپ باشقا جايلارغا بېرىپ جېنىڭلارنى جان ئېتىڭلار. بىز — مۇ باشقا جايلارغا چىقىپ كېتەيلى، باشقا كەلگەننى كۆرەيمىز، — دەپ جاللاتلار شاھزادىلەرنىڭ پۇت — قوللىرىنى يې-

شىپ قويۇپ بېرىپتۇ، ئۆزلىرى ھەم شەھەرنى تاشلاپ چىقىپ كېتىشىپتۇ.

قەمەر بىلەن سەمەر چۆللەرنى كېزىپ، تاغ - داۋانلارنى ئارقىغا تاشلاپ، يەتتە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ كەڭ كەت-كەن بىر ئورمانلىققا كەپتۇ. ئورمانلىقنىڭ چېتىدە ئەتراپى چىنار بىلەن قاپلانغان بىر بۇلاق بار ئىكەن. ئورمانلىقنىڭ ئۇ تەرىپى شەھەر سېپىلى ئىكەن. قەمەر بىلەن سەمەر بۇ بۇلاقنىڭ بويىدا ئارام ئالماقچى بوپتۇ.

— ئوكام، ئىككىمىز بۇ يەردە ئارام ئېلىپ ھاردۇقىمىز چىققاندا يولمىزنى داۋاملاشتۇرايلى، بىز ھازىر ئادەملەر بار جايغا يېقىنلاپ قالغاندەك تۇرىمىز، — دەپتۇ قەمەر.

— شۇنداق قىلايلى، يەتتە كۈن يول يۈرۈپ بەك چارچاپ كەتتۇق، ئاۋۋال سىز يېتىپ ئۇخلاڭ، مەن سىزنى قوغداپ ئولتۇراي، — دەپتۇ سەمەر.

قەمەر يېتىپلا كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئىنسى سەمەر ئۇنى قوغداپ بېشىدا ئولتۇرۇپتۇ. بىر ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، چىنار شېخىدا بىر قۇشنىڭ سايىرىغان ئاۋازى ئاڭلىدى. نىپتۇ. سەمەر شۇنداق قۇلاق سالسا، قۇش:

— كىمكى مېنى تۇتۇپ ئولتۇرۇپ، گۆشۈمنى كاۋاپ قىلىپ يېسە، پادىشاھلىق مەرتىۋىسىگە يەتكەي، — دەپ سايىراۋاتقۇدەك.

سەمەر يېنىدىن ئوقيانى ئېلىپ: «ئاۋۋىلەن خۇدانىڭ ئەمىرى، ئاندىن قالسا، خىزىر پەيغەمبەرنىڭ ھۆكۈمى» دەپ ئوقيانى بەتلەپ، كۈچەپ تارتىپ قۇشقا ئاتقانكەن، ئوق قۇشنىڭ دەل بېشىغا تېگىپ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. قۇشنى يۇڭداپ كاۋاپ قىلىپ، ئاكىسى قەمەرنىڭ بېلىگە تۈگۈپ قويۇپ ئولتۇرۇپتۇ. ئارىدىن بىر ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن يەنە بىر قۇشنىڭ

سايغان ئاۋازى، غاڭ -
 لىنىپ، ئەيىمەن،
 قۇشنىڭ ئاۋازىغا،
 سالغۇدەك بولسا:
 — قانداقلىكى

ئادەم مېنى تۇتۇپ
 ئۆلتۈرۈپ، قېنىمنى
 ئىچىپ، گۆشۈمنى
 كاۋاپ قىلىپ يېسە،
 شۇ جايدا مىدىرلىماس -
 تىن ئۆلگەي، — دەپ
 سايراۋاتقۇدەك.

سەمەر يەنە يېنىد -
 دىن ئوقيانى ئېلىپ

بەتلەپ: «ئاۋۋىلەن خۇدانىڭ ئەمرى، ئاندىن قالسا، خىزىر پەي -
 غەمبەرنىڭ ھۆكىمى» دەپ شۇنداق ئاتقانكەن، ئۇ قۇش ھەم
 سەمەرنىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. سەمەر دەرھال ئۇ قۇشنى بو -
 غۇزلاپ، قېنىنى ئىچىپ، گۆشنى كاۋاپ قىلىپ يېگەنكەن،
 تۇرغان جايدىلا تىن تارتماستىن ئۆلۈپتۇ.

سەمەر ئۆلۈشى بىلەن تەڭلا قەمەر ئويغىنىپ ئىنسىننىڭ
 ئۆلۈك ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ، بېشىدا ئولتۇرۇپ يىغلاپتۇ،
 زارلاپتۇ، ئىنسى تىرىلمەپتۇ. قەمەر ئىنسىنىڭ ئاخىرەتلىكى
 ئۈچۈن كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئېلىپ چىقماقچى بولۇپ شە -
 ھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ.

قەمەر شەھەرگە قاراپ كېتىپ بارسا، بەلۋىغدا ئىسسىق
 بىرنەرسە باردەك تۇيۇلۇپتۇ. ئېلىپ قارىغۇدەك بولسا، سەمەر
 پىشۇرۇپ تۈگۈپ قويغان قۇشنىڭ كاۋىپى ئىكەن. «ھەي ئىد -

ست، ئۇكام، ئاللاتائالا بىزگە بىر قۇش كاۋىپى ئەۋەتكەندە -
كەن، ئۆلۈپ كەتمىگەن بولساڭ بىللە يەر ئىدۇق، رىزىقىڭ
تۈگىگەن ئوخشايدۇ، بىچارە ئۇكام» دەپ يولدا ماڭغۇچە قۇش -
نىڭ كاۋىپىنى يەپ مېڭىپتۇ. بىر ئاش پىشىم ۋاقىتتىن كې -
يىن بىر شەھەرگە كەپتۇ.

قەمەر شەھەر ئىچىگە كىرىپ قارىغۇدەك بولسا، پۈتكۈل
شەھەر خەلقى قوللىرىغا بىر پارچىدىن گۆشنى ئېلىپ، ئاس -
مانغا قاراپ: «گاھ، گاھ» دەپ توۋلىشىۋاتقۇدەك. ئۇلارنىڭ بۇ
ئىشىغا ھەيران بولۇپ، بىر بوۋاينىڭ قېشىغا بېرىپ:
— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، بوۋا، بۇ شەھەر خەلقىنىڭ ھەم -
مىسى نېمە ئۈچۈن قوللىرىغا بىر پارچىدىن گۆش ئېلىپ
ئاسمانغا قاراپ توۋلىشىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. بوۋاي شاھ سۈ -
پەت قەمەرنى كۆرۈپ:

— غوجام، ئۆزلىرى بۇ شەھەرلىك ئەمەسمۇ؟ — دەپ
سوراپتۇ.

— ياق، بوۋا، مەن شىرىيە قەلئەسىدىن كەلدىم، بۇ شە -
ھەرگە مۇساپىر، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قەمەر.

— ئوغلۇم، بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ ئۆلۈپ كەتكەندە -
گە بۈگۈن توپتوغرا يەتتە كۈن بولدى. پادىشاھنىڭ تەخت
ۋارىسى بولمىغاچقا، ۋەسىيىتى بويىچە دۆلەت قۇشنى ئاسمان -
غا قويۇپ بەرگەن، ئۇ قۇش كىمنىڭ بېشىغا قونسا، شۇ كى -
شى بۇ شەھەرنىڭ شاھلىق تەختىدە ئولتۇرىدۇ. دۆلەت قۇش -
نىڭ قويۇپ بېرىلگىنىگە بۈگۈن ئالتە كۈن بولدى، ھېچ كى -
شىنىڭ بېشىغا قونماستىن ئاسماندا ئەگىپ يۈرۈپتۇ. بۇ شە -
ھەرنىڭ يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە بولغان پۈتكۈل خەلقى
قوللىرىغا گۆش ئېلىپ، قۇشنى ئۆز بېشىغا قوندۇرۇشنىڭ
ھەلەكچىلىكىدە بولۇۋاتىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بوۋاي.

بوۋاينىڭ گېپى توڭشى بىلەن تەڭ بولۇپ قۇشى ئەگىپ
كېلىپ قەمەرنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ. قەمەر قولغا ئېلىپ
تىپ بەخت قۇشىنى ئۇچۇرۇۋەتكەنكەن، قۇش شەھەر
ئايلىنىپ كېلىپ قەمەرنىڭ بېشىغا يەنە قونۇپتۇ. قەمەر
نى يەنە ئۇچۇرۇۋەتسە، قۇش يەنە كېلىپ قونۇپتۇ. بۇنى كور
گەن پۈتكۈل شەھەر خەلقى:

— مۇبارەك بولسۇن، سۇلتانى باكېرەم ! ئۆمرىڭز ئۇزۇن
بولسۇن، دۆلىتىڭز زىيادە بولسۇن ! شاھلىق سەلتەنتىڭز -
گە مۇبارەك بولسۇن ! — دەپ، قەمەرنى باشلىرىغا ئېلىپ
كۆتۈرۈشۈپ ئوردىغا ئېلىپ مېڭىشىپتۇ. قەمەرنىڭ:

— ئەي خالايقلار، مەن شاھلىق مەرتىۋىسىگە مۇناسىپ
ئەمەسمەن، مەن سىلەرگە شاھ بولمايمەن ! — دېگىنىگە ئۇنماي،
خەلق قەمەرنىڭ بېشىغا شاھلىق ئالتۇن تاجنى كىيگۈزۈپتۇ.
قەمەر ئالدى بىلەن سەمەرنىڭ ئاخىرەتلىكلىرىنى تەييارلاپ،
يامائەتنى باشلاپ بۇلاق بېشىغا بېرىپتۇ. قارسا، سەمەرنىڭ
جەستى يوق تۇرغۇدەك. قەمەر، جەسەتنى يىرتقۇچ
ھاۋانلار يەپ كەتكەن ئوخشايدۇ، دەپتۇ — دە، تەقدىرگە تەن
بېرىپ يېنىپ كەپتۇ.

قەمەر شاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ تۇرسۇن، بىز بىر كە-
لىمە سۆزنى سەمەردىن ئاڭلايلى:

قەمەر ئىنىسىنىڭ ئاخىرەتلىكى ئۈچۈن شەھەرگە كىرىپ
كەتكەندىن كېيىن، سەمەر بۇلاق يېنىدا ئۈچ كۈن يېتىپتۇ.

يېقىن ئەتراپتىكى چۆللۈكتە ئايلىنىپ يۈرىدىغان ئۈچ
ئەۋلىيا بولۇپ، ئىلمۇ ھېكمەتتە تەڭداشسىز ئىكەن. بۇ ئەۋ-

لىيلار دەرۋىشلىك قىياپىتىدە تاغۇ دەشت، چۆللۈكلەرنى ئاي-
لىنىپ يۈرۈپ خۇدا يولىدا تاڭەت — ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بو-

لىدىكەن.

بىر كۈنى بۇ ئۈچ ئەۋلىيانىڭ قەدىمى سەمەر ئۆلۈپ قال-
 غان ئورمانلىققا يېتىپتۇ. كەچلىكى ئۇلار غزالىنىش ئۈچۈن
 قازان ئېسىپ، تاماق ئېتىپ يېمەكچى بوپتۇ، قازانغا ئۈچ
 چىنە گۈرۈچ ساپتۇ. ئۇلار قازانغا قانچە چىنە گۈرۈچ سالسا،
 قازاندىن شۇنچە چىنە تاماق چىقىدىكەن. بىراق، بۈگۈن ئۈچ
 چىنە گۈرۈچتىن تۆت چىنە تاماق تەييار بوپتۇ. «بۈگۈن ئاش-
 نىڭ تۆت قاچا بولۇپ چىققىنىغا قارىغاندا، يېقىن ئەتراپتا
 خۇدانىڭ ناھايىتى ئەزىز بىر بەندىسى باردەك قىلىدۇ. خۇدا
 بۇ ئاشقىمۇ ئۇنىڭ رىزقىنى قوشۇپتۇ. ئۇنى نەدىن بولسىمۇ
 ئىزدەپ تېپىپ بىللە غزالىنىلى» دەپ، دەرۋىشلەر ئورمان-
 لىقتىن چىقىپ ئىزدەپ بېرىپ قارىسا، ئورمانلىقنىڭ چېتى-
 دىكى بىر بۇلاقنىڭ قېشىدا بىر يىگىتنىڭ ئۆلۈك ياتقانلىقى-
 نى كۆرۈپتۇ. «بۇ تېخى ئون گۈلنىڭ بىرى ئېچىلمىغان يى-
 گىت ئىكەن، بىز ئۇنىڭغا خۇدادىن جان تەلەپ قىلايلى» دەپ،
 ئۈچ ئەۋلىيا بۇلاقنىڭ سۈيىدە تاھارەت ئېلىپ، ئاللاتائالاغا

مۇراجىئەت قىلىپ، ھەمدۇسانا ئېيتىپ سۆيەرگە جان قەلەپ قىلىشىپتۇ. خۇدا بۇ ئۈچ نەپەر ئەۋلىيانىڭ تەدبىرىنى باھارەت قىلىپ، سەمەرگە قايتىدىن جان ئاتا قىپتۇ.

سەمەر ئۇخلاپ ئويغانغان كىشىدەك سىلكىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئەۋلىيالار ئۇنىڭ قولىدىن يېتىلەپ ئەكېلىپ خورۇزىنى قوشقان تائام بىلەن غىزالاندۇرۇپتۇ - دە، ئۆز يول-لىرىغا راۋان بولۇشۇپتۇ.

سەمەر، مەن بۇ يەردە قانچىلىك ۋاقىت ياتقاندىمەن؟ ئاكام قاياققا كەتكەندۇ؟ مەن ئاكامنى ئىزدەي دەپ، ئاكىسى قەمەرنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ. سەمەر بىر ئاش پىشىمدىن كېيىن ئاكىسى قەمەرنىڭ شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ.

بۇ شەھەرنىڭ شەرقىدە بىر تاغ بولۇپ، بۇ تاغدا بەھەييۈەت بىر ئەجدىھا داۋاملىق دېگۈدەك خەلقنىڭ ھاياتىغا تەھدىت سېلىپ تۇرىدىكەن. شەھەردىكى ھېچقانداق پالۋاننىڭ بۇ ئەجدىھانى يوقىتىشقا قۇربى يەتمەيدىكەن. پادىشاھ قەمەر: «كىمكى ئەجدىھانى يوقىتالسا، ئۇنىڭغا ئات كالىسىدەك ئالتۇن ئىندىم قىلىمەن» دەپ يارلىق چىقارغان بولسىمۇ، لېكىن ھېچكىم ئەجدىھانى يوقىتىشقا جۈرئەت قىلالماپتۇ. ئەجدىھا ھەر كۈنلۈكى دەل چۈش ۋاقتى بىلەن غاردىن چىقىپ، شەھەر خەلقىنىڭ ھاياتىغا تەھدىت سېلىپ تۇرۇپتۇ. ئەجدىھانى يوقىتىشنىڭ ئىلاجىنى قىلالمىغان قەمەر شاھ ئاخىر شەھەردىكى پۈتكۈل ئائىلىلەرگە ئاۋۋالقى پادىشاھتەك يەنە جان سېلىمىنى سېلىپ، ھەر كۈنلۈكى بىر ئادەمنى غارنىڭ ئېغىزىغا باغلاپ بېرىدىكەن، ئەجدىھا غاردىن سىرتقا چىقمايدىكەن. شۇنىڭ بىلەن شەھەر خەلقى ئەجدىھانىڭ تەھدىتىدىن خالاس بولىدىكەن.

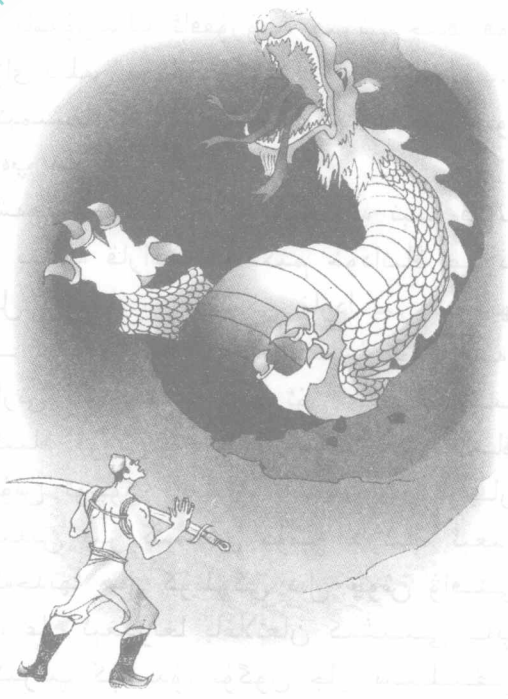
سەمەر ئاكىسى قەمەر شاھنىڭ شەھىرىگە كىرىپ، بىر غارنىڭ ئالدىدا تۇرۇرۇككە باغلاپ قويۇلغان بىر قىزنىڭ يېنىدا

كۆز ياشلىرىنى باھار يامغۇرىدەك ئاققۇزۇپ، قىزنى چىڭ قۇ -
چاقلاپ يىغلاۋاتقان بوۋاي بىلەن موماينى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ:
— بوۋا، موما، نېمىشقا بۇ قىزنى تۇۋرۇككە باغلاپ قو -
يۇپ يىغلايسىز؟ — دەپ سورايتۇ.

— ئوغلۇم، بۇ شەھەر خەلقىنىڭ پېشانىسىگە نېمە قىس -
مەتنىڭ پۈتۈلگەنلىكى بىزگە قاراڭغۇ، بەلكىم خۇدانىڭ غەزە -
پى تۇتقاندۇ. ئالتە يىل بولدى، بۇ تاغدىكى غاردا بىر ئەجدىھا
پەيدا بولۇپ قالدى، — دەپ، سۆزىنى داۋام قىپتۇ بوۋاي سە -
مەرگە قولى بىلەن غارنى كۆرسىتىپ، — ئۇنى يوقىتىشقا
ھېچقانداق بىر ئىنساننىڭ قۇربى يەتمىدى. بۇ ئەجدىھانىڭ
خەتىرىدىن خالاس بولۇش ئۈچۈن پادىشاھ ئادەت بويىچە جان
سېلىقى كەلگەن ئائىلىدىن بىر كىشىنى مۇشۇ غارنىڭ ئېغىز -
زىغا باغلاپ بېرىدۇ. ئەجدىھا ھەر كۈنلۈكى دەل چۈش ۋاقتى
بىلەن غاردىن چىقىپ، غار ئېغىزىغا باغلانغان كىشىنى يەپ
يەنە غارنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىدۇ. بۈگۈن جان سېلىقى
بىزنىڭ ئائىلىگە كەلگەنكەن. ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان قىزىم
بىلەن ئۈچ جان ئىناق - ئىتتىپاق، خۇشال - خۇرام تۇر -
مۇش ئۆتكۈزۈپ كەلگەندۇق. قىزىم بىزگە چىدىمىدى، بىز
قىزىمىزغا چىدىمدۇق. ئاخىر قىزىم: «سىلەرسىز مېنىڭ بۇ
دۇنيادا ياشىغىنىمنىڭ ئەھمىيىتى يوق» دەپ، بىزنى قايىل
قىلىپ، بىز ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ياش جېنىدىن كەچمەكچى بول -
دى. پادىشاھنىڭ لەشكەرلىرى قىزىمنى ئەجدىھاغا قۇربان -
لىق قىلىپ مۇشۇ يەرگە باغلاپ قويدى. بىر - بىرىمىزدىن
ئايرىلىشقا كۆزىمىز قىيماي يىغلىشىۋاتىمىز. تەقدىرگە تەن
بەرمەكتىن ئۆزىگە چارە يوق، ئوغلۇم، ئىلاجىمىز قانچە؟! —
دەپتۇ بوۋاي كۆز ياشلىرىنى توختىتالماي.

سەمەر بوۋاينىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ غەزەپتىن قۇيقا چاچلىرى

تەن تۈرۈپتەن بېنىد -
 دىن قىلىپ قىزنى بەدە
 قويمان زەنجىگە
 كۈچ بىلەن بىر
 ئۇرغانكەن، زەنجىر
 پارە - پارە بولۇپ
 كېتىپتۇ. سەمەر:
 - ئەي خۇدا!
 نىڭ مۇمىن بەندىد -
 لىرى، سىلەر قايتىپ
 بېرىپ جېنىڭلارنى
 جان ئېتىڭلار! بۇ
 بىچارە قىزنى يەيدى -
 خان ئەجدىھا مېنى

يېسۇن! شەھەرنىڭ پادىشاھى بولغان كىشىنىڭ بىر ئەجدىھا -
 نى ئۆلتۈرۈشكە كۈچى يەتمەي، گۇناھسىز بىر نارەسىدە قىزنى
 ئەجدىھاغا يەم قىلىپ بېرىپ، پۇقرالارنىڭ جېنىغا بىئەجەل
 زامىن بولۇپ شاھلىق تەختىدە شەھەر سورىغىنىنىڭ نېمە
 پايدىسى بار؟! - دەپ قىلىچىنى كۆكسىگە تېڭىپ، غارغا
 ئالدىنى قىلىپ ئەجدىھانىڭ چىقىشىنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. يەر -
 جاھاننى لەرزىگە سېلىپ نەرە تارتىپ، غار ئىچىدىن ئەجدىھا
 چىقىپ سەمەرگە قاراپ ئېتىلىپتۇ. سەمەر بار كۈچى بىلەن
 ئەجدىھانىڭ ئېغىزىغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ، ئەجدىھا ئوتتۇرىدىن
 ئىككى پارچە بولۇپ كېتىپتۇ. غارنىڭ ئالدىدىن ئادەمخور
 ئەجدىھانىڭ قېنى دەريا بولۇپ ئېقىپتۇ. سەمەر ئەجدىھانىڭ
 تېرىسىدىن بىر تاسما تىلىپ بېلىگە باغلىۋاپتۇ.

قەمەر شاھنىڭ قارا نىيەت، ئالدامچى بىر ۋەزىرى بو-
لۇپ، ھەر كۈنلۈكى دەل ئەجدىھا غاردىن چىقىدىغان پەيتتە
قىرىق نۆكۈرى بىلەن كېلىپ، ئەجدىھانىڭ ئادەم يېيىش پاي-
جىئەسىدىن كۆڭلىنى خۇش قىلىپ قايتىپ كېتىدىكەن.

بۈگۈن پادىشاھنىڭ شۇ ۋەزىرى قىرىق نۆكۈرى بىلەن
كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن ئەجدىھا غارىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، سە-
مەرنىڭ ئەجدىھانىڭ تېرىسىدىن تاسما تىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ
قارا نىيەتى قوزغىلىپتۇ - دە، سەمەرنىڭ قېشىغا كېلىپ:

— ھەي جېنىدىن تويغان ھارامزادە شۇمتەك! سەن پاي-
دىشاھنىڭ كۈنلۈكى بىر ئادەم بېرىپ باقىدىغان ئەتىۋارلىق
جانۋىرنى ئۆلتۈرۈشكە قانداق پىتىنىدىڭ؟! — دەپ نۆكەر-
لىرىگە سەمەرنىڭ ئەدىپىنى بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. قارا نىيەت
ۋەزىرنىڭ لەشكەرلىرى سەمەرنى ئۇرۇپ چالا ئۆلۈك قىلىپ
قويۇپتۇ. ۋەزىر يىگىرمە نۆكەرگە سەمەرنى ئادەم ئاياغ باس-
مايدىغان چۆللۈككە ئېلىپ چىقىپ تاشلىۋېتىشنى بۇيرۇپ،
قالغان يىگىرمە نۆكەرگە:

— سىلەر ئوردىغا كىرىپ پادىشاھقا ۋەزىر ئەجدىھانى
ئۆلتۈردى، دەپ خەۋەر يەتكۈزۈڭلار! پادىشاھ مېنى ئات بې-
شىدەك ئالتۇن بىلەن مۇكاپاتلىغاندىن كېيىن، سىلەرنى چوڭ
مەنەسپكە ئىگە قىلىمەن ھەم مال - دۇنيا ئىنئام قىلىمەن، —
دەپ، قەمەر شاھنىڭ ئالدىغا كىرگۈزۈپتۇ. بۇ يالغان خەۋەرنى
لەشكەرلەر پادىشاھقا يەتكۈزۈپتۇ. لەشكەرلەردىن يالغان خەۋەر-
نى ئاڭلىغان قەمەر شاھ:

— ۋەزىرىمنىڭ ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈشى، مېنىڭ بۇ شە-
ھەرگە پادىشاھ بولغانلىقىمنىڭ ياراشقانلىقىدىن بولدى، چۈنكى
ئىلگىرى ۋەزىر ھەم ئەجدىھامۇ مۇشۇ شەھەردە بار ئىدى،
بىراق ھېچقانداق بىر كىشى ئەجدىھانى ئۆلتۈرەلمىگەنكەن، —

دەپ ۋەزىرنىڭ باتۇرلۇقىدىن مەمنۇن بولۇپ ھەم پۈتكۈل ئوردا ئەھلى ئالدىدا ئۆزىنىڭ قىلغان لەۋزى بويىچە ئۆزىنىڭ ئىشەنچىنى ئۆزىگە بېشىدەك ئالتۇن بىلەن تارتۇقلاپتۇ. پۈتكۈل شەھەر ئىشەنچىنى ئۆزىگە بېشىدەك ئالتۇن بىلەن تارتۇقلاپتۇ. ۋەزىرنىڭ باتۇرلۇقىغا ۋە ئۆزلىرىنى غەمدىن خالاس قىلىشقا قىلغان ئاپىرىن ئوقۇپ، ئۇزۇن ئۆمۈر تىلىشىپتۇ.

يالغانچى ۋەزىر ئۆزىنىڭ ساختا غەلبىسىنى تەنتەنە قىلغاچ تۇرسۇن، بىز بىر كەلىمە سۆزنى سەمەردىن ئاڭلايلى: ۋەزىرنىڭ يىگىرمە نۆكۈرى ۋەزىرنىڭ بۇيرۇقى بويىچە سەمەرنى ئاتقا توغرا ئارتىپ، قاش قارايدىغان چاغ بىلەن شەھەرنىڭ سىرتىدىكى بىر چۆللۈكنىڭ ئوتتۇرىسىغا تاشلىۋېتىپ يېنىپ كەپتۇ.

بۇ شەھەردە بىر كوزىچى بولۇپ، چۆلدىن سېغىز ئېلىپ كېلىپ كوزا ياساپ سېتىپ كۈننى ئۆتكۈزىدىكەن. ۋەزىرنىڭ نۆكەرلىرى سەمەرنى چۆلگە تاشلىۋەتكەن كۈنى بۇ كوزىچى سېغىز ئەكېلىش ئۈچۈن بامدات نامىزى بىلەن تەڭ ئېشەك ھارۋىسىنى ھەيدەپ چۆلگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. كوزىچى بوۋاي بىر كۈن يول يۈرۈپ، ئۆزى داۋاملىق سېغىز ئېلىپ كېلىدىغان سېغىزلىققا كېلىپ، بىر يىگىتنىڭ سېغىزلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىگراپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بوۋاي يىگىتنىڭ ئۈستۈشىدىكى قان داغلىرىنى سۈرتۈپ، سېغىزمۇ ئالماستىن يىگىتنى ھارۋىسىغا سېلىپ تاڭ بىلەن تەڭ ئۆز ئۆيىگە ئېلىپ كەپتۇ.

بۇ كوزىچىنىڭ خوتۇن - بالىلىرى يوق ئىكەن. ئۇ كېلىشكەن، قەددى - قامەتلىك سەمەرنى ئوغۇل قىلىۋېلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. تېۋىپ چاقىرىپ ئۈچ كۈن داۋالتىپتۇ، سەمەر كۆزلىرىنى ئاچقۇدەك ھالغا كەپتۇ، قىرىق كۈن بېقىپتۇ، سەللىمازا ساقىيىپتۇ. بۇ قىرىق كۈن جەرياندا كوزىچى -

نىڭ ھۈنرى ناھايىتى ئېقىپتۇ. ئىلگىرى يۈز دانە كوزا قۇيسا، تېڭى قېلىپتىن سۇنۇق چىقىدىكەن. سەمەرنى ئۆيىگە ئېلىپ كەلگەن كۈندىن باشلاپ يۈز كوزا قۇيسا، ھەممىسى قېلىپتىن ساق چىقىپتۇ، چىققاندىمۇ بۇ كوزىلار چىن ئېلىدە. نىڭ فارفور چىنىلىرىدەك شۇنداق سۈپەتلىك چىقىپتۇ. بازارغا ئېلىپ چىققان كوزىلىرى شەھەر خەلقىنىڭ ئارىسىدا تالاشتا قېلىپ تېزلا سېتىلىپ بويىتۇ. بۇنىڭ بىلەن كوزىچى بوۋاينىڭ سەمەرگە بولغان مېھرى - مۇھەببىتى كۈندىن - كۈنگە ئېشىپ، ھالىدىن تېخىمۇ ياخشى خەۋەر ئېلىشقا باشلاپتۇ. سەمەر كوزىچىنىڭ قېشىدا ئالتە ئاي تۇرۇپتۇ. بۇ ئارىلىقتا ئۇ ئۈستى كوزىچىلاردىن بولۇپ قاپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى كوزىچى بوۋاي سەمەرگە سودا - سېتىق ئىشلىرىنى ئۆگىتىش ئۈچۈن بازارغا ئېلىپ چىقىپتۇ. ئۇ كۈنى پادىشاھنىڭ ۋەزىرىمۇ ئالتۇن تەختىراۋانغا ئولتۇرۇپ شەھەر ئايلىنىشقا چىققانىكەن.

ۋەزىر كوچا - رەستىلەرنى ئايلىنىپ، كوزا - كومزەك بازىرىغا كەلگەندە، بوۋاينىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ كوزا سېتىۋاتقان سەمەرنى كۆرۈپ ئۆز كۆزىگە ئىشەنگۈسى كەلمەپتۇ. ھەر - قانچە سىنچىلاپ قارىسىمۇ، كۆزىگە يەنىلا ئەجدىھانى ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭدىن تاسما تىلىۋالغان يىگىت كۆرۈنۈۋېرىپتۇ. ئۇ - زىنىڭ ئىشىنىڭ پاش بولۇپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلغان ۋەزىر نۆكەرلىرىگە كوزىچى بوۋاينى كۆزىتىشنى تاپىلاپ، ئوردىغا يېنىپ كىرىپ كېتىپتۇ.

ۋەزىرنىڭ نۆكەرلىرى كوزىچى بوۋاينى پايلاپ، ئۇنىڭ ئۆيىنى كۆرۈۋېلىپ كېلىپ ۋەزىرگە مەلۇم قىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىر كۆڭلىگە بىر شۈم نىيەتنى پۈكۈپتۇ - دە، لەشكەر بېشىغا:

— سەن بىر تاغار تىلانى تۈن نىسپى بولغاندا كوزىچىدىن نىڭ ئۆيىگە سۆرەپ ئاپىرىپ ئوقۇرنىڭ تېگىگە كۆمۈپ قويۇپ، تاڭ ئېتىشى بىلەن خەزىنىگە ئوغرى كىرىپتۇ دەپ دىشاھقا مەلۇم قىلىپ، كوزىچىنىڭ ئوغلىنى تۇتۇپ كەلگەن دەپتۇ.

لەشكەر بېشى ۋەزىرنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە تەڭ كېچە بولغاندا ئوردىدىن تارتىپ كوزىچىنىڭ ئۆيىگىچە بىر تاغار تىلانى سۆرەپ ئاپىرىپ، كوزىچىنىڭ ئېشىكى ھەلەپ يەيدىغان ئوقۇرنىڭ تېگىگە كۆمۈپ قويۇپتۇ — دە، تاڭ سۈزۈلۈشى بىلەن ئوردىغا كىرىپ:

— داد، پادىشاھئالەم! — دەپ دادلاپتۇ.

— نېمە گەپ؟ — دەپ سورايتۇ قەمەر شاھ.

— كېچىدە ئالىيلرنىڭ خەزىنىسىگە ئوغرى كىرگەن.

لىكى مەلۇم بولدى! — ئىكەن قەمەر شاھ.

— تەپ تارتماستىن مېنىڭ خەزىنىمگە ئوغرىلىققا كىر.

گەن ئوغرىنىڭ بېشى ئون بولسىمۇ تۇنۇپ ئەكېلىڭلار! —

دەپ پەرمان چۈشۈرۈپتۇ قەمەر شاھ.

لەشكەر بېشى قىرىق لەشكەرنى باشلاپ ئۇدۇل كوزىچىنىڭ

ئۆيىگە كېلىپ:

— كوزىچى، سېنىڭ ئوغلۇڭ يۈرىكىنى ئات بېشىدەك

قىلىپ، كېچىدىن شاھنىڭ خەزىنىسىگە ئوغرىلىققا كىرىپتۇ.

بىز شاھنىڭ پەرمانى بويىچە ئۇنى تۇتقىلى كەلدۇق. ئوغلۇڭنى

ئېلىپ چىق! — دەپ كوزىچىغا ھەيۋە قىپتۇ.

— مېنىڭ ئوغلۇم يوق، — دەپتۇ كوزىچى لەشكەر بېشىنىڭ

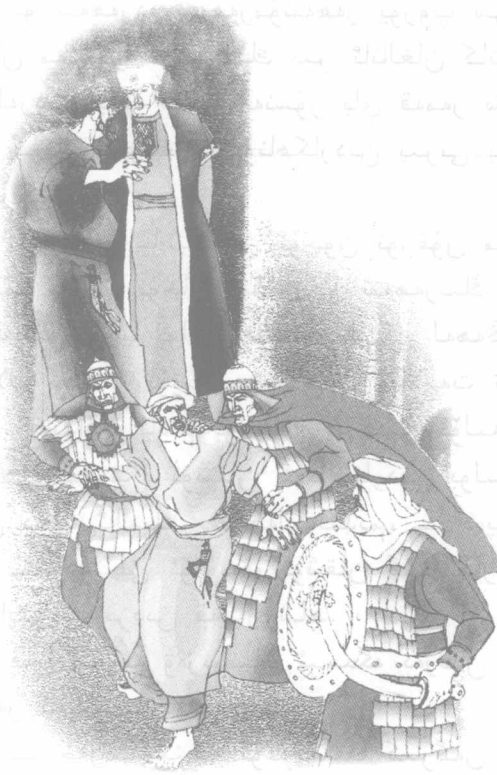
سۆزىگە ھەيران بولۇپ.

لەشكەر بېشى ئاقتۇرۇشقا كىرىشىپتۇ. ھايال بولماستىن

يېرىم تاغار تىللا بىلەن قوشۇپ سەمەرنى باغلاپ ئېلىپ چىد.

قىپتۇ. كوزىچى بوۋاي پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدىكى تىللارنىڭ قانداق بولۇپ ئۆز ئۆيىدىن چىققانلىقىغا ئەقلى يەتمەپتۇ. ئوغلى سەمەرنىڭ ھەم بۇنداق يامان ئىشنى قىلغانلىقىغا ئىشەنمەي كەلمەپتۇ، چۈنكى سەمەر كېچىچە كوزىچى بوۋاي بىلەن بىللە كوزا قۇيغانىكەن، كوزىچى بوۋاينىڭ سەمەردىن ئايرىلىپ قېلىشقا كۆڭلى ئۈنمىغاچقا، لەشكەر بېشىغا يالۋۇرغان بولسىمۇ، بىراق يېلىنىش - يالۋۇرۇشلىرى بىكارغا كېتىپتۇ. لەشكەر بېشى سەمەرنىڭ قوللىرىنى باغلاپ، تاغارنى يۈدگۈزۈپ ئوردىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. لەشكەر بېشى سەمەرنى شاھ قەسىرىنىڭ ئالدىدا قويۇپ،

ئۆزى ئوردىغا كىرىپ: «پادىشاھ، پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدىكى تىللارنىڭ قانداق بولۇپ ئۆز ئۆيىدىن چىققانلىقىغا ئەقلى يەتمەپتۇ. ئوغلى سەمەرنىڭ ھەم بۇنداق يامان ئىشنى قىلغانلىقىغا ئىشەنمەي كەلمەپتۇ، چۈنكى سەمەر كېچىچە كوزىچى بوۋاي بىلەن بىللە كوزا قۇيغانىكەن، كوزىچى بوۋاينىڭ سەمەردىن ئايرىلىپ قېلىشقا كۆڭلى ئۈنمىغاچقا، لەشكەر بېشىغا يالۋۇرغان بولسىمۇ، بىراق يېلىنىش - يالۋۇرۇشلىرى بىكارغا كېتىپتۇ. لەشكەر بېشى سەمەرنىڭ قوللىرىنى باغلاپ، تاغارنى يۈدگۈزۈپ ئوردىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. لەشكەر بېشى سەمەرنى شاھ قەسىرىنىڭ ئالدىدا قويۇپ، ئۆزى ئوردىغا كىرىپ: «پادىشاھ، پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدىكى تىللارنىڭ قانداق بولۇپ ئۆز ئۆيىدىن چىققانلىقىغا ئەقلى يەتمەپتۇ. ئوغلى سەمەرنىڭ ھەم بۇنداق يامان ئىشنى قىلغانلىقىغا ئىشەنمەي كەلمەپتۇ، چۈنكى سەمەر كېچىچە كوزىچى بوۋاي بىلەن بىللە كوزا قۇيغانىكەن، كوزىچى بوۋاينىڭ سەمەردىن ئايرىلىپ قېلىشقا كۆڭلى ئۈنمىغاچقا، لەشكەر بېشىغا يالۋۇرغان بولسىمۇ، بىراق يېلىنىش - يالۋۇرۇشلىرى بىكارغا كېتىپتۇ. لەشكەر بېشى سەمەرنىڭ قوللىرىنى باغلاپ، تاغارنى يۈدگۈزۈپ ئوردىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. لەشكەر بېشى سەمەرنى شاھ قەسىرىنىڭ ئالدىدا قويۇپ،

بەش - ئون ئالتە ياشلىق بالىدەك قىلىدۇ شائىم، — دەپتۇ
لەشكەر بېشى.

— شەرىئەتتىمىزنىڭ قاندىسى بويىچە تېخى
ھۆكۈم قىلىش يېشىغا توشمايدىكەن. ئېلىپ چىقىپ زىندانغا
تاشلاپ، يېشى ئون سەككىزگە توشقاندا پۈتكۈل شەھەر خەلقى
قىنى يىغىپ دارغا ئېسىڭلار! پۈتكۈل شەھەر خەلقى ئىبرەت
ئالسۇن! — دەپ پەرمان قىپتۇ قەمەر شاھ.

لەشكەر بېشى شاھنىڭ پەرمانى بويىچە گۇناھسىز سەمەر -
نى زىندانغا تاشلاپتۇ. سەمەر قاراڭغۇ زىنداندا يورۇقلۇقتىن
مەھرۇم بولۇپ ئۈچ يىل يېتىپتۇ.

بۇ شەھەردە شەھەرمۇشەھەر يۈرۈپ سودىگەرچىلىك قىلد -
دىغان مەنسۇر ئىسىملىك بىر ئاتالغان كاتتا باي بار ئىكەن.
كۈنلەردىن بىر كۈنى مەنسۇر باي قەمەر شاھنىڭ قېشىغا ئۆ -
لۈم گۇناھى توشقان گۇناھكاردىن بىرنى بېرىشنى تەلەپ قى -
لىپ كەپتۇ.

— بۇخاراغا بېرىش ئۈچۈن نۇرغۇن ماللارنى تەييارلىغا -
ندىم، بىراق بۇخارا بىلەن بۇ شەھەرنىڭ ئارىلىقىدا ناھايىتى
چوڭ بىر دەريا بولۇپ، بۇ دەريادىكى لەھەڭلەرگە بىر ئادەمنى
تاشلاپ بېرىپ ئۆتمەسە، ساق - سالامەت ئۆتكىلى بولمايدى -
كەن. قانداقلا ئادەم بولسۇن بەربىر ئۆلىدىغان بولغاندىكىن،
گۇناھى ئۆلۈمگە توشقان گۇناھكاردىن بولسا قوشۇپ قويامدۇ -
كىن دەپ، ئالدىلىرىغا كەلگەندىم، — دەپتۇ مەنسۇر باي.

— گۇناھى ئۆلۈمگە توشقان گۇناھكاردىن بارمۇ؟ — دەپ
سورايتۇ ۋەزىردىن قەمەر شاھ.

قارا نىيەت ۋەزىرنىڭ ئېسىگە دەرھال كوزىچىنىڭ ئوغلى
سەمەر كەپتۇ - دە:

— خەزىنىمىزگە ئوغرىلىققا كىرگەن كوزىچىنىڭ ئوغلى

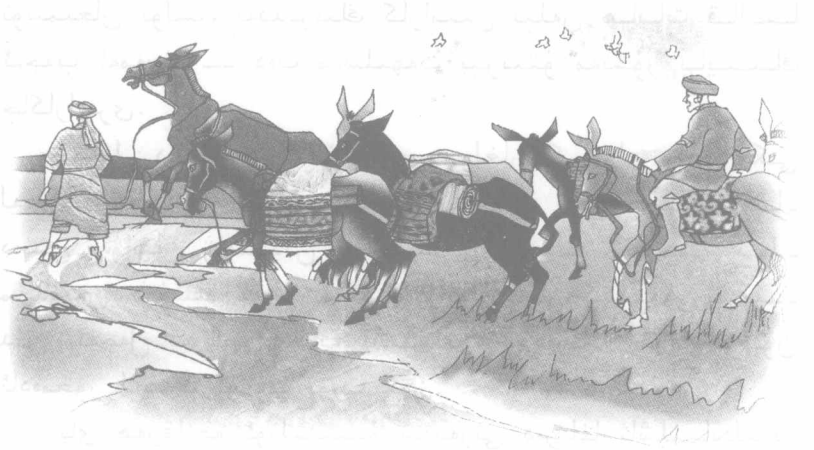
بار، شاھىم، — دەپتۇ. قىلىپ ئۆزىمىزنىڭ رىئايىسىدا غەلبە قىلىپ، — قوشۇپ قويۇڭلار، بېلىقلارغا يەم بولسۇن! — دەپتۇ قەمەر شاھى. ئۇنىڭ بىلەن بىر ھەپتە ئۆتتۇ. مەنسۇر باي سەمەرنى ئېلىپ كېتىپتۇ. باي بىر ھەپتە ئىچىدە پۈتكۈل تەييارلىقنى پۈتكۈزۈپ، سەكسەن قېچىرغا قىممەت باھالىق ئېسىل ماللارنى ئارتىپ، يىگىرمە چاكارىدا، لىن بۇخاراغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار تاغ — دەريا، چۆل — لەرنى ئارقىدا قالدۇرۇپ ساق يەتتە كۈن يول يۈرۈپ، ئەجەل دەرياسىنىڭ بويىغا يېتىپ كەپتۇ. مەنسۇر باينىڭ قاراپ تۇرۇپ ياش بىر يىگىتنى لەھەڭلەرگە يەم قىلىپ بەرگۈسى كەلمەپتۇ. — ئەي چاكارلىرىم، بۇ يىگىت گەرچە گۇناھكار بولسىمۇ، بىراق ئەدەپ — ئەخلاقلىق، سۈمباتلىق ئىكەن. قاراپ تۇرۇپ كىشىنىڭ ئون گۈلىنىڭ بىرى ئېچىلمىغان يىگىتنى لەھەڭلەرگە يەم قىلىپ بېرىشكە يۈرىكى چىدىمايدىكەن، قانداق قىلىمىز؟ — دەپ چاكارلىرىغا مەسلىھەت ساپتۇ. — پۇت — قولىنى باغلاپ دەرياغا تاشلاپ بەرمەي، ئۇ يىگىتنى دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۈزۈپ ئۆتۈشكە بۇيرۇيلى، ئەجىلى توشمىغان بولسا، تەقدىرنىڭ كارامىتى بىلەن ھايات قالسا ئەجەب ئەمەس، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ مەنسۇر باينىڭ چاكارلىرى.

ئەجەل دەرياسىدىن ئۆتمەكچى بولغان كىشىلەر دەريادىكى لەھەڭلەرگە بىرەر ئادەمنى تاشلاپ بېرىپ، لەھەڭلەرنىڭ ئا- دەمنى يەۋاتقان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ئۆتمەسە ئۆتكىلى بول- مايدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ دەريانىڭ نامى كىشىلەر تەرىپى- دىن «ئەجەل دەرياسى» دەپ ئاتىلىدىكەن. دەريادا بىرقانچە ئون ئادەمخور لەھەڭ ئۈزۈپ يۈرىدىكەن.

باي ھەرقانچە ئويلىنىپمۇ سەمەرنى دەرياغا تاشلىماسلىق-

نىڭ ئامالىنى تاپالماپتۇ. باينىڭ كۆڭلىگە چاكارلارنىڭ كۆر-
 سەتكەن يولى خېلى ئورۇنلۇقتەك بىلىنىپتۇ. سەمەرنىڭ باي-
 نىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈشكە بۇيرۇپتۇ. سەمەر دەرياغا چۈشۈپتۇ.
 ئۇ دەرياغا چۈشۈشى بىلەن تەڭ: «ئەي مېنىڭ ئەزىز جانىۋار،
 لىرىم! بىر غېرىب بەندەم سۇغا چۈشتى، ئۇ دەريادىن ساق-
 سالامەت ئۆتۈپ بولغۇچە ھەرقايسىڭلارنىڭ ئۇنىڭغا چىقىلىم-
 شىڭلارغا رۇخسەت يوق. بېشىڭلارنى سۇ يۈزىگە چىقارماڭلار!»
 دەپ خۇدادىن سۇدىكى جانىۋارلارغا ۋەھىي كەپتۇ. ئۆركەشلەپ
 ئېقىۋاتقان دەريا سۈيىمۇ پەسىيىپتۇ. سۇ يۈزىدە ئويناقشىغان
 بېلىق، لەھەڭلەرمۇ سۇنىڭ تەكتىگە شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىپ-
 تۇ. شۇنىڭ بىلەن سەمەر ساق - سالامەت دەريانىڭ ئۇ قېتى-
 غا ئۈزۈپ ئۆتۈپتۇ.

سەمەرنىڭ دەرياغا كىرىشى بىلەن دەريادا بولۇپ ئۆتكەن
 ئۆزگىرىشلەرنى ۋە سەمەرنىڭ لەھەڭلەرنىڭ ھۇجۇمغا ئۇچرىدا-
 ماستىن، دەخلى - تەرۈزسىز ھالدا ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى
 كۆرگەن باي ۋە ئۇنىڭ چاكارلىرى ھەيران بولۇشۇپتۇ.
 باي سەمەرنى دەريانىڭ بۇ قېتىغا ئۆتۈشكە بۇيرۇپتۇ. سە-

مەر دەريانىڭ بۇ قېتىغىمۇ ساق - سالامەت ئۆتۈپ كەپتۇ.
ئۇلارنىڭ ھەيرانلىقى تېخىمۇ ئېشىپتۇ. مەنسۇر باي سەمەرنى
يەنە دەرياغا چۈشۈرۈپ، سەمەر دەرياغا چۈشۈشى بىلەن تەڭلا
ئۆزى سەكسەن قېچىر مالىنى كېمىگە بېسىپ دەريادىن ئۆتۈپ
كەتمەكچى بوپتۇ.

— تەلەپلىك يىگىت! يەنە بىر مەرتەم غەيرەت قىلىپ
دەريانىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆت! — دەپتۇ مەنسۇر باي سەمەرگە.
سەمەر دەريانىڭ بىر ئۇ قېتىغا، بىر بۇ قېتىغا ئۆتۈپ
چارچاپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن مەنسۇر باينىڭ ئۆزىنى
قاراڭغۇ زىندان ئازابىدىن قۇتقۇزغانلىقىغا خۇرسەن بولۇپ،
بىر ئۆمۈر ئۇنىڭ چاكىرى بولۇپ خىزمىتىنى قىلىش نىيەت-
تىگە كەلگەچكە، باينىڭ سۆزىنى رەت قىلالماي ئىلاجىسىز يەنە
دەرياغا چۈشۈپتۇ. سەمەر دەرياغا چۈشۈشى بىلەن دەريا سۈيى
تىنچلىنىپ، لەھەڭ ۋە بېلىقلار سۇنىڭ تېگىگە كىرىپ كې-
تىپتۇ. مەنسۇر باي سەكسەن قېچىر مال بىلەن يىگىرمە غۇلام-
نى كېمىگە بېسىپ دەريادىن خەتەرسىز ئۆتۈپ كېتىپتۇ. مەنسۇر
باي ئىلگىرى كۆپ قېتىم سودا ئىشلىرى ئۈچۈن بۇ ئەجەل دە-
ياسىدىن ئۆتۈپ، بىرقانچە نۆۋەت پالاكەتكە يولۇققانىكەن.

ئۇلار دەريادىن ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن، قىرغاققا چىدىر-
بارگاھلىرىنى تىكىپ، ماللىرىنى چۈشۈرۈپ، ئۈچ كېچە -
كۈندۈز مەشرەپ ئويناپ ھاردۇقلىرىنى چىقىرىشىپتۇ. مەنسۇر
باي سەمەرنى قىزغىن كۈتۈپتۇ، ئۇنىمۇ بۇخاراغا بېرىش سە-
پىرىدە بىللە ئېلىۋېلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ.

تۆتىنچى كۈنى سودا كارۋانلىرى ماللارنى قېچىرلارغا ئار-
تىپ، بۇخارا شەھىرىگە قاراپ يول ئاپتۇ. ئۇلار زاۋال ۋاقتى
بىلەن تەڭ بۇخارا شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. مەنسۇر باي ئې-
لىپ كەلگەن ماللىرىنى پادىشاھنىڭ كۆز ئالدىدىن ئۆتكۈزۈش-

نى ئويلاپتۇ. ئەتىسى تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭ مەنسۇر باي، ئۆزىنىڭ كېلىشتىكى مەقسىتىنى دەرۋازىۋەنگە ئۇقتۇرۇپ، مەنسۇر باينىڭ ئۆزىنىڭ شەھىرىگە نۇرغۇن قىممەتلىك ماللارنى ئېلىپ كەلگەنلىكىنى دەرۋازىۋەندىن ئاڭلىغان بۇخارا ئېلىنىڭ پادىشاھى كىدىئان ئەتىگەندە خۇش خەۋەر ئېلىپ كىرگەن دەرۋازىۋەننىڭ قولىغا يۈز سەر كۈمۈش سۈيۈنچە تۇت-قۇزۇپتۇ ۋە:

— سۈبھىدە كۆرگەن چۈشۈم ئەسلىدە ياخشىلىقنىڭ بې-شارىتى ئىكەن. سەھەردە كۆرگەن چۈشنىڭ ئۇخرىسىغا كېلىدىغانلىقى راست ئوخشايدۇ. ۋەزىر، سىز چىقىپ باينى ئوردىغا چاقىرىپ كىرىڭ! — دەپتۇ شاھ ئوڭ قول ۋەزىرگە خۇشال بولغان ھالدا.

ئوڭ قول ۋەزىر دەرۋازىۋەن بىلەن چىقىپ كېتىپ، مەنسۇر باينى پادىشاھنىڭ ئالدىغا باشلاپ كىرىپتۇ. پادىشاھ مەنسۇر باي ئۈچۈن كاتتا زىياپەت تەييارلاپتۇ ۋە بىر كۈن زىياپەت بېرىپ كۈتۈۋاپتۇ. پادىشاھ كىدىئان مەنسۇر باينىڭ ئېلىپ كەلگەن ماللىرىنى كۆرۈپ چىقىپ، ھەممىسىنى ئوردىغا ئېلىپ قالماقچى بوپتۇ.

مەنسۇر باي پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كېلىپ ئىككىنچى كۈنى پادىشاھ سەكسەن قىچىر مالنىڭ ھېساباتىنى قىلىشنى خىزمەتچىلىرىگە تاپشۇرۇپتۇ. ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتۈپتۇ. — نېمە ئۈچۈن قايتىپ كەتمەيمىز؟ — دەپ سوراپتۇ سەمەر كارۋانلارنىڭ يول باشلىغۇچىسىدىن.

— ھەي گۇناھكار، باي ئېلىپ كەلگەن ماللارنىڭ ھەممىسىنى ھېسابلاپ پادىشاھقا سېتىپ، پۇلنى ئېلىپ بولغاندىن كېيىن قايتىپ كېتىمىز، يەنە تۆت كۈندىن كېيىن باي

بىلەن پادىشاھ ئوتتۇرىسىدىكى ھېساباتنىڭ قۇيرۇقى بوغۇلۇپ بولۇشى مۇمكىن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ يول باشلىغۇچى. مەنسۇر باي سەمەرنى زىنداندىن ئېلىپ چىققاچقا، باينىڭ چاكارلىرى ئۇنى «گۇناھكار» دەپ ئاتىشىدىكەن.

— مۇشۇ كىچىككىنە ئىشقىمۇ سەككىز كۈن ھېسابات قىلغان بارمۇ؟ ئەگەر مەن بولغان بولسام، سەككىز كۈن ئەمەس، بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئىچىدە بارلىق مالنىڭ ھېسابىنى قىلىپ تۈگەتكەن بولاتتىم، — دەپتۇ سەمەر تېرىكىپ. سەمەرنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلىغان باشقا چاكارلار، بۇ گۇناھكار ساراڭ بولۇپ قاپتۇ، دەپ كۈلۈشۈپتۇ. بىراق، يول باشلىغۇچى سەمەرنىڭ بۇ گېپىنى مەنسۇر بايغا كىرىپ يەتكۈزۈپتۇ. يول باشلىغۇچىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان پادىشاھ ھەيران بولۇپ، سەمەرنى تېزدىن ئوردىغا ئېلىپ كىرىشنى بۇيرۇپتۇ.

كارۋانلارنىڭ يول باشلىغۇچىسى سەمەرنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. پادىشاھ كىدىئان چىرايى ۋە قەددى — قاتتىق كېلىشكەن بۇ يىگىتكە دەپتەر — قەلەمنى تۇتقۇرۇپتۇ.

سەمەر بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئىچىدە مەنسۇر باي دەپ بەرگەن مالنىڭ تۈرى، سانى، پۇلىنى چاكار ۋە ئات-ئۇلاغلارنىڭ چىقىمى بىلەن قوشۇپ ھېسابلاپ بوپتۇ. مەنسۇر باي ۋە پادىشاھ خۇددى ئۆزلىرى ئويلىغاندەك چىقىرىلغان بۇ ھېساباتتىن تولۇق رازى بوپتۇ. پادىشاھ بۇ يىگىتنىڭ چېچەندىكىلىكىگە ھەيران بولۇپ، ئەقلىگە بارىكالا ئېيتىپتۇ ۋە سەمەرنى خەزىنىنىڭ ھېساباتچىلىقىغا ئېلىپ قالماقچى بولۇپ:

— مەنسۇر باي، بۇ ھەقىقەتەن چېچەن يىگىت ئىكەن، ئوردىدا قېپقالسا، مەن خەزىنە ھېساباتچىسى قىلسام، — دەپتۇ.

— پادىشاھئالەم، مەن سىلگە بۇنىڭدىن باشقا مالايىلارنىڭ قايسىسىنى دېسەلە بېرەي، بىراق بۇ يىگىتنى بېرەلمەي-

مەن، — دەپتۇ مەنسۇر باي پادشاھنىڭ ئاڭلىنى ئاڭلاپ
— ئۇنداقتا، مەن سىزنىڭ بىر چاكىرىڭىزنىڭ ئىسمىغا
قىرىق چاكار قوشۇپ بېرىي، — دەپتۇ كىدىئان پادشاھ.
— مەن سىلدىن ئەلۋەتتە بىر چاكارنى تالاشمايمەن
سىلدىك بىر ئەلنىڭ پادشاھىغا مەندەك ئادەتتىكى بىر سۈ
دىگەرنىڭ مالىيىنىڭ ياراپ قېلىشى چوڭ بىر بەخت. «مەنسۇر
باي بۇخارا ئېلىنىڭ پادشاھىغا بىر گۇناھكار مالاينى بەرمەپ-
تۇ» دېسە، بۇ مېنىڭ نامم ئۈچۈن نومۇس، بىر ئەمەس، يۈز
مالىيم بولسىمۇ بېرەتتىم. بىراق، بىزنىڭ ھاياتىمىز مۇشۇ
يىگىتنىڭ قولىدا. ئەگەر بىز بۇ يىگىتتىن ئايرىلساق، ئۆز
يۇرتىمىزغا ساق — سالامەت يېتىپ بارالماي، ئەجەل دەرياسىدا
لەھەڭلەرگە يەم بولۇپ، ھاياتىمىز ۋە مال — دۇنيالىرىمىزدىن
ئايرىلىپ قالغىمىز. پەقەت ئاشۇ يىگىت بولغانلىقى ئۈچۈنلا
مەن شۇنچە نۇرغۇن مالنى ئوغرى — قاراقچىلاردىن ساق —
سالامەت قۇتۇلدۇرۇپ، خېيىمخەتەرسىز ھالدا بۇخارا ئېلىگە
ئېلىپ كېلەلدىم. مەن بۇ يىگىتنى ئالىيلىرىغا
راستتىنلا بېرەلمەيمەن، تەڭلىكتە قويىمغايتالا، — دەپ، مەن-
سۇر باي سەمەرنى كىدىئان شاھقا بېرىشكە ئۆزىنىڭ ئىلاج-
سىز ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادشاھنىڭ
مەنسۇر باينىڭ چاكىرى سەمەرگە بولغان قىزىقىشى تېخىمۇ
ئېشىپتۇ ۋە:
— سەكسەن قېچىرىڭىزغا خەزىنىدىكى ئەڭ قىممەت با-
ھالىق ماللاردىن ئارتىپ بەرسەم قانداق؟ — دەپتۇ.
— جانابلىرى، بۇ يەردىكى گەپ ئادەمنىڭ ئورنىغا ئادەم
بېرىش ياكى مال — دۇنيا بېرىشتە ئەمەس. بۇ ئىشتا كەمىند-
لىرى ئىلاجسىز، كەچۈرگەيلا، — دەپتۇ مەنسۇر باي.
كىدىئان شاھ ھەرخىل ئۇسۇلنى قوللىنىپ باققان بولسىد-

مۇ، لېكىن مەنسۇر باينى زادىلا گېپىگە كۆندۈرەلمەپتۇ. — ئۇنداقتا، مېنىڭ چىرايدا يەتتە ئىقلىمدا تەڭداشسىز گۈزەل بىر قىزىم بار. مەن بۇ قىزىمنى نى كاتتا شاھزادە، خانزادە، ئېسىل بەگزادىلەرگە بەرمىگەن. قىزىمنى بۇ يىگىتكە بەرسەم قانداق دەيسىز؟ — دەپتۇ پادىشاھ مەنسۇر بايغا. — جانابلىرىنىڭ چوڭ ئىلتىپاتلىرىغا رەھمەت. مېنىڭ ئۇ چاكىرىم سىلنىڭ قىزلىرىغا لايىق بولمىسىمۇ، سىلنىڭ بۇ چاكىرىمغا ئاتىدارچىلىق قىلماقچى بولغانلىرى مەن ئۇ. چۈنمۇ چوڭ بەخت! — دەپ، مەنسۇر باي پادىشاھنىڭ تەكلىپىگە قوشۇلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ.

ئەتىسىدىن باشلاپ پۈتكۈل ئوردا مۇلازىملىرى جىددىي توي تەييارلىقىغا كىرىشىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ كىدىئان پۈت-كۈل بۇخارا شەھىرىدىكى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە بول-

غان بارلىق خەلقنى تويغا تەكلىپ قىلىپ، كاتتا ۋە داغدۇغىلىق توي مەرىكىسى ئۆت-كۈزۈپتۇ. توي قىرىق كۈن داۋاملىشىپتۇ. يەتمىش پاتمان گۈرۈچ سىغىدىغان چوڭ داش قازانلاردا قىرىق كېچە -

كۈندۈز شورپا قايناپ، پولۇلار پىشىپ، داڧا دۈمباق، كاناي - سۇنايلار چېلىنىپ، پۈتكۈل شەھەر بايرىقىنى شەھەرگە چۆمۈپتۇ.

قىرىق بىرىنچى كۈنى پادىشاھ كىدىئان قىزىنى سەھەرگە نىكاھلاپ بېرىپتۇ. يىگىرمە تۆگىگە قىزىنىڭ زىبۇزىنىنى كىيىم - كېچەكلىرىنى، يىگىرمە تۆگىگە يېمەك - ئىچمەك، ئون تۆگىگە پۇل - پۈچەكلەرنى يۈكلەپ بېرىپتۇ. مەنسۇر باي ۋە ئۇنىڭ چاكارلىرىغا تون - سەرپايىلارنى ئىنئام قىلىپ، سەكسەن قېچىرغا ئۆز ئېلىدىكى ئېسىل ماللاردىن ئارتىپ بېرىپ يولغا ساپتۇ.

كىدىئان شاھنىڭ قىزى ئىسمى - جىسىمغا لايىق پە - رىزات قىز بولۇپ، بىر كۆرگەن ئادەم ئاشقى بىقارار بولۇپ خۇدىنى يوقىتىدىكەن. ئۇنىڭ چىرايىدىن ئاسماندىكى ئاي، يۇلتۇزلار، جەننەتتىكى ھۆر - پەرىلەرمۇ خىجىل ئىكەن، بە - دىندىن ئىپار - ئەنەبەر پۇراپ تۇرىدىكەن، ئىسمى دىلخۇمار ئىكەن. يەتتە ئىقلىمدىكى كاتتا شاھزادە، خانزادە، بەگزاڧىلەر بۇخارا ئېلىنىڭ بۇ گۈزىلىگە ئاشىق بولۇپ ۋەسلىگە يېتەلمەي جېنىدىن جۇدا بولۇشقانىكەن. مەلىكە دىلخۇمار چىراي - قا - مەت، ئەقىل - پاراسەت، ئەدەپ - ئەخلاققا ئۆزىگە ئوخشاشلا تەڭدىشى يوق يىگىت سەمەرنى چىن دىلىدىن ياخشى كۆرۈپ، خۇدانىڭ ئۆزىنىڭ خىيالىدىكىدەك يىگىت بىلەن مۇرادىنى ھاسىل قىلغانلىقىغا رەھمەت ئېيتىپتۇ. سەمەرمۇ مەلىكە دىلخۇمارنى كۆرگەن كۈندىن ئېتىبارەن كۆڭلىگە ئاشىقلىق ئوتى تۇتىشىپ، ئۇلار خۇدا قوشقان بىر جۈپلەردىن بولۇپ قاپتۇ.

ئەسلىدە مەنسۇر بايىمۇ كىدىئان شاھنىڭ قىزى دىلخۇمار - نى كۆرگەن كۈندىن تارتىپ مەلىكىنىڭ ئىشىقى - پىراقىدا

ئۆرتىنىپ يۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇخارا ئېلىدە بۇ ئىشقا ئوتىنىڭ دەردىدە ھەسرەت چەكمەكتىن ئۆزگە ئىلاجىنى قىلالا- مىغانىكەن. بۇخارا شەھىرىدىن ئايرىلىپ يەتتە كۈن يول يۈر- گەندىن كېيىن، مەنسۇر باي چاكارلىرىغا:

— ئەي مېنىڭ ئاقىل چاكارلىرىم، بىز جاپا - مۇشەققەتنى بىللە تارتىپ، راھەت - پاراغەتتە بىللە بولۇپ ئەللىك نەچچە كۈننى بۇخارا شەھىرىدە ئۆتكۈزگەندۇق. بىراق، بۇخارا شەھىرىنىڭ پادىشاھى قىزى مەلىكە دىلخۇمارنى قاراپ تۇرۇپ بىر گۇناھكارغا بەردى، ئەسلىدە ئۇ مەلىكە ماڭا تەئەللۇق ئىدى. قىرىقئىگلار بىر بولۇپ ھېلىقى گۇناھكارنى ئۇجۇقتۇرۇۋ- ۋېتىپ، مەلىكىنى ماڭا ئېلىپ بەرسەڭلار قانداق؟ — دەپ مەسلىھەت ساپتۇ. پادىشاھ كىدىئان مەنسۇر بايغا يىگىرمە چا- كارنى قوشۇپ بەرگەنىكەن. بۇ يىگىرمە چاكار مەنسۇر باينىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلەپ، ئۆزلىرىنىڭ دەرھال بەجا كەلتۈرىدىغانلى- قىنى بىلدۈرۈپتۇ. بىراق، مەنسۇر باينىڭ ئۆزىنىڭ ئىلگىرىكى چاكارلىرى:

— ئۆلتۈرمەك ئاسان، بىراق ھازىر ئۆلتۈرۈۋەتسەك ۋاقتى ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ گۇناھكارنى ئۆلتۈرۈۋەت- سەك، ھەممىمىز ئەجەل دەرياسىدا لەھەڭلەرگە يەم بولۇپ ئۆ- لۈپ كېتىمىز. ئۇنىڭدىن كۆرە، بىز ئەجەل دەرياسىدىن ئۆ- تۈۋالغاندىن كېيىن، دەريا بويىدا ئۇ گۇناھكارنى ئۇجۇقتۇرۇۋ- ۋېتىپ، تويىنى دەريا بويىدا ئوينىساق. دېمىسىمۇ، مەلىكە ئۆز- لىرىگە لايىق، مەلىكىنى سىلىگە ئېلىپ بەرسەك، — دەپ مەسلىھەت كۆرسىتىپتۇ. چاكارلارنىڭ بۇ گېپى مەنسۇر بايغا خوپ كەپتۇ. شۇ مەسلىھەت بىلەن ئۇلار يەنە يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. سازلىق، ئورمانلىق، دەشت - باياۋانلارنى ئارقىدا قالدۇرۇپ ئەجەل دەرياسىغا يېتىپ كەپتۇ. بۇ دەل كۈن

ئولتۇرغان ۋاقىت بولۇپ، مەنسۇر باي ئەتىسى ئەنسىگەندە مېھال - دۇنيا ۋە چاكارلىرىنى دەريادىن ئۆتكۈزمەكچى بولدى. كېچىسى سەمەر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشە مەنسۇر بايغا دەريادىن ئۆتۈپ بولۇپ ئۆزىنى ئۇجۇقتۇرۇۋېتىپ، ئايالى بىلەن لىكە دىلخۇمارنى ئۆز ئەمرىگە ئېلىپ، مال - دۇنيالىرىغا ئىگە بولۇۋېلىش يامان نىيىتىدە بولۇۋاتقانلىقى ئايان بوپتۇ. سەمەر ئويغىنىپ، مەلىكە دىلخۇمارغا:

— ئەي مەلىكەم، دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈشمىز بىلەن تەڭ تەقدىر ئىككىمىزنى بىر - بىرىمىزدىن ئايرىۋەتكۈدەك. مەنسۇر باي نىيىتى بۇزۇلۇپ، مېنى ئۇجۇقتۇرۇۋېتىپ، سىزنى ئۆز نىكاھىغا ئېلىشنىڭ پىلانىنى قىلىۋاتىدۇ. بىز دەريانىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن، مەنسۇر باي سىزگە: «ماڭا تېگىپ خوتۇن بولۇڭ» دەيدۇ. سىز ھەرگىز ياق دېمەسەن: «بىر باشقا بىر بۆك ھامان لازىم. مەن سىلگە تەگمەي كىمگە تېگەي؟ ئەسلىدە مەن ئۆزلىرىگە لايىق ئىدىم. مەن ھەم سىلىسىز جېنىمنى جان ئېتەلمەيمەن. مېنىڭ ئېرىم بولسا ئۆلۈپ تۈگىدى، بىراق مېنىڭ بىر شەرتىم بار: مۇسۇلمانچىلىقنىڭ قائىدىسى بويىچە خۇدا يولىدا ئۆلۈپ كەتكەن ئېرىمگە ئالتە ئاي ئون كۈن ئىددەت تۇتۇپ، ئىبادەت قىلىپ روھىنى ياشارتىشىم كېرەك. سىلى مۇشۇ شەرتىمگە كۆنسە، ئالتە ئاي ئون كۈندىن كېيىن مەن سىلى بىلەن توي قىلىشقا رازى» دەڭ. باي ئىلاجسىز سىزنىڭ شەرتىڭىزگە قوشۇلدى. دە. ئالتە ئاي ئون كۈن توشقاندىن كېيىن باي سىزگە توي قىلىش تەكلىپىنى قويدۇ. سىز بايغا قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى ئېيتىپ بەرسە، ئۇنىڭدىن كېيىن توي قىلايلى، دەڭ. سىزگە ئۇ ھېكايىنى ئېيتىپ بەرگەندىن كېيىن بىز ئۇچرىشىمىز، — دەپتۇ. ئۇلار يىغلاپ - قاقشاپ بۇ كې-

چىنى تاڭ ئاتقۇزۇپتۇ. رەھبەر ئۆيىگە كىرىپ، ئۇنى چاقىرىپ،

ئەتىسى ئەتىگەندە سەمەرنىڭ چىدىرىغا ئۇنى چاقىرىغىلى مەنسۇر باينىڭ ئىككى چاكىرى كىرىپتۇ. سەمەر مەلىكە دىلا - خۇمار بىلەن كۆز يېشى قىلىپ خوشلىشىپ، مەنسۇر باينىڭ يېنىغا كەپتۇ. مەنسۇر باي سەمەرنى دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈشكە بۇيرۇپتۇ. سەمەر دولقۇنلىنىپ ئېقىپ تۇرغان دەريا قاينىمىغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ. سەمەر دەرياغا ئۆزىنى ئېتىشى بىلەن تەڭ مەنسۇر باي بارلىق مال - دۇنيا، چاكارلىرىنى كېمە ئارقىلىق دەرياغا ساپتۇ. باينىڭ كېمىلىرى ۋە چاكارلىرى ساق - سالامەت دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈپتۇ. سەمەر دەريا يانىڭ قىرغىقىدا ئارام ئېلىپ ئولتۇرغانىكەن، مەنسۇر باينىڭ يىگىرمە چاكىرى كېلىپ:

— تەلەپلىك گۇناھكار، دەرياغا قاراپ باق! — دەپتۇ. سەمەر شۇنداق بۇرۇلۇپ دەرياغا قارىشى بىلەن تەڭ، يىگىرمە چاكار تەڭلا ئۇنى ئۇرۇپ ھوشسىزلاندۇرۇپ دەرياغا تاشلىمۇپتۇ. تىپتۇ. بىر لەھەڭ كېلىپ ئۇنى يۇتۇپ كېتىپتۇ.

مەلىكە دىلخۇمار ۋە ئۇنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى قولغا چۈشۈرۈشنىڭ نىيىتىدە بولۇپ يۈرگەن مەنسۇر باي سەمەرنى ئۇچۇقتۇرۇۋەتكەندىن كېيىن، ئۆز مەقسىتىمگە يەتتىم، دەپ ئويلاپتۇ ۋە سەمەرنى لەھەڭلەرنىڭ يەپ كەتكەنلىكىگە ئېچىندىغان قىياپەتتە مەلىكە دىلخۇمارنىڭ قېشىغا كىرىپ:

— سەمەر تولىمۇ ئەقىللىق، مەرد يىگىت ئىدى. تەقدىرنىڭ قىسمىتى بىلەن لەھەڭلەرگە يەم بولۇپ ياش جېنىدىن ئايرىلدى. بۇمۇ خۇدانىڭ تەقدىرى. مەن سىزنىڭ، شۇنداقلا ئاتا-تىڭىز پادىشاھ كىدىئاننىڭ ئالدىدا تولىمۇ خىجىل. ئاتىڭىزنىڭ بىزگە قىلغان ياخشىلىقى ۋە ئىززەت - ھۆرمىتى يۈزدىن سىزدىن سىزنى ئۆز نىكاھىمغا ئېلىپ، ئاتىڭىزنىڭ ياخشىلىقى.

قنى سىز ئارقىلىق قايتۇراي دەۋاتىمەن. بىرىنىڭ بارلىقىمۇ -
ئىز بارمۇ؟ - دەپ سوراپتۇ.

مەلىكە دىلخۇمار سەمەرنىڭ ئۆزىگە ئۆگەتكىنى ئۇچىدا،

بىر باشقا بىر بۆك ھەرقاچان لازىم. ئۆزلىرىدەك

كاتتەسى مەندەك بىر مۇساپىرنىڭ بېشىنى سىلماقچى بولۇپ

لۇۋاتقان تۇرسا، قانداقمۇ ياق دېيەلەي؟ بىراق، مېنىڭ ئېرىم

لەھەڭگە يەم بولۇپ كەتتى. ئېرىمنىڭ روھى ئۈچۈن ئالتە ئاي

ئون كۈن خۇداغا تائەت - ئىبادەت قىلىشىم كېرەك. ئۆزلىرى

مېنى ئەمىرلىرىگە ئالماقچى بولسىلا، ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

يىن ئەمىرلىرىگە تەسلىم قىلىشىم كېرەك. ئالتە ئاي ئون كۈندىن كې-

زۇش ئۈچۈن چاكارلىرىنى باشلاپ سودىگەرچىلىككە چىقىپ كېتىپتۇ. مەلىكە دىلخۇمار ئېرى سەمەرنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈپ، ئۇنىڭ تىنچ - ئامانلىقىنى خۇدادىن تىلەپ ئالتە ئايىنى ئۆتكۈزۈپتۇ.

ئالتە ئايدىن كېيىن مەنسۇر باي قايتىپ كېلىپ، مەلىكە دىلخۇمارغا توي قىلىش تەكلىپىنى قويۇپتۇ. باينىڭ تەكلىپىنى ئاڭلىغان مەلىكە:

— مېنىڭ يەنە بىر شەرتىم بار، ئۆزلىرى ئاشۇ شەرتىمنى ئادا قىلغاندىن كېيىن توي قىلىپ مېنى ئەمەللىرىڭگە ئالسىلا، — دەپتۇ.

— سىزنىڭ ھەرقانداق شەرتىڭىز بولسا ئورۇنداشقا مەن تەييار. شەرتىڭىزنى ئوتتۇرىغا قويۇڭ، — دەپتۇ باي.

— ئۆزلىرىنىڭ مېنى راستتىنلا خوتۇنلۇققا ئېلىش نىيەتلىرى بولسا، ماڭا قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى ئېيتىپ بېرىشىڭىز كېرەك، — دەپتۇ مەلىكە دىلخۇمار. مەلىكىنىڭ ئىشقىدا ئوت بولۇپ كۆيۈۋاتقان باي بۇ شەرتنى ئاڭلاپ بېشى قېتىپتۇ. ئۆزى قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن، قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلىدىغان كىشىنى ئىزدەپ تېپىپ مەلىكىگە ئېيتىپ بەرگۈزۈپ شەرتنى ئادا قىلىپ، ئۇنى ئۆز نىكاھىغا ئالماقچى بولپتۇ. مەنسۇر باي قىرىق نەپەر چاكارىنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— شەھەر مۇشەھەر، يۇرت مۇيۇرت بېرىپ جاكارلاڭلار، كىمدەكىم قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلسە، دەرھال مېنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار، مىڭ دىنار ئالتۇن ئىنئام قىلىمەن! — دەپ چاكارلىرىغا بۇيرۇق قىپتۇ. باينىڭ بۇيرۇقى بىلەن قىرىق نەپەر چاكار قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلىدىغان كىشىنى ئىزدەپ تېپىش ئۈچۈن ئاتلىنىپتۇ.

مەنسۇر باينىڭ چاكارلىرى قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكا-
يىسىنى بىلىدىغان كىشىنى ئىزدەپ تاپقاچ تۈرۈپ بەرگەن.
كەلمە سۆزنى سەمەردىن ئاڭلايلى:

بۇ شەھەردە بىر بېلىقچى بوۋاي بولۇپ، ھەر كۈنى بىر
ئەجەل دەرياسىغا تور تاشلاپ، بېلىق تۇتۇپ سېتىش ئارقىلىق
كۈنىنى ئۆتكۈزىدىكەن. بۇ بېلىقچى كۈندىلىك ئادىتى بويىچە
بۈگۈن ئەتىگەن ئەجەل دەرياسىغا كېلىپ، تورنى كەڭ يېيىپ
دەرياغا سالغانىكەن، تورغا بىر لەھەڭ چۈشۈپتۇ. بوۋاي ئەتە-
گەندىلا خۇدانىڭ ئۆزىگە قىلغان بۇ ئىلتىپاتىغا مىڭ مەرتە
رەھمەت ئېيتىپ، تورنى يىغىپ لەھەڭنىڭ قارىنى يېرىپتۇ.
لەھەڭنىڭ قارىدىن قەددى - قامەتلىك، كېلىشكەن يىگىت -
سەمەر چىقىپتۇ. ئۇ ھوشسىز ئىكەن. بوۋاي سەمەرنى ئۆيىگە
ئېلىپ كېلىپ، داڭلىق تېۋىپلارنى تەكلىپ قىلىپ، قىرىق
كۈن داۋالەتتەپ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئاپتۇ. ئىلگىرى بۇ
بېلىقچىنىڭ تورغا گاھى كۈنى بىر، گاھى كۈنى ئىككى بې-
لىق ئاران چۈشىدىكەن. سەمەرنى ئۆيىگە ئېلىپ كەلگەن كۈن-
دىن باشلاپ تورنى ھەر قېتىم دەرياغا تاشلىسا بەش - ئون
لەھەڭ چۈشۈپتۇ. بوۋاي بۇ لەھەڭلەرنى بازارغا ئاپىرىپ سې-
تىپ، ئۆمرىدە ئويلاپمۇ باقمىغان دەرىجىدىكى كاتتا بايغا ئاي-
لىنىپتۇ. قىرىق كۈندىن كېيىن سەمەر سەللىمازا ساقىيىپ
ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

بىر بازار كۈنى بېلىقچى بوۋاي ئەتىگەن تۇتقان بېلىقلى-
رىنى سېتىپ چىقىش ئۈچۈن بازارغا كىرگەنىكەن، مەنسۇر
باينىڭ چاكارلىرىنىڭ شەھەر - بازار كوچىلىرىدا: «ئەيىۋ-
ھەنناس، ئىشتىڭلار ئامۇخاس! باي غوجامنىڭ ئەمرى،
قانداقلىكى كىشى سەمەر بىلەن قەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىل-
سە، باي ئۇ كىشىگە مىڭ دىنار ئالتۇن ئىنئام قىلىدۇ!» دەپ

توۋلاپ يۈرۈشكەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. بېلىقچى بوۋاي شەھەرگە
ئېلىپ كىرگەن بېلىقلىرىنى سېتىپ ئۆز ئۆيىگە يېنىپ
چىققاندا، سەمەر بوۋايدىن:

— بوۋا، بۈگۈن بازاردا قانداق يېڭىلىقلار بار؟ — دەپ
سورايتۇ.

— مەنسۇر باينىڭ چاكارلىرىنىڭ شەھەر كوچىلىرىدا
قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلىدىغان كىشىنى ئىزدەپ
جار سېلىشلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا ھېچقانداق يېڭىلىق يوق.
ھەممە ئىش ئىلگىرىكىدەك، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بوۋاي.

بۇنى ئاڭلىغان سەمەر ئۆز مەھبۇبى مەلىكە دىلخۇمارنىڭ
بۇ شەھەردە ھايات ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ ۋە:

— بوۋا، سىز تېزدىن مەنسۇر بايغا مېنىڭ قەمەر بىلەن
سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلىدىغانلىقىمنى ئېيتىڭ. مەن قەمەر
بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلىمەن، — دەپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي مەنسۇر باينىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئوغلىنىڭ
قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ-

تۇ. بۇنى ئاڭلىغان باي غايىب خەزىنە تېپىۋالغاندەك خۇش
بولۇپ كېتىپتۇ ۋە تۆت نەپەر ئاتلىق چاكارىنى بېلىقچى
بوۋاينىڭ ئوغلىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئەۋەتىپتۇ. بۇ تۆت

چاكار بېلىقچى بوۋاي بىلەن بىللە ئۇنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. ئاڭ-
غىچە سەمەر نىقابلىنىۋاپتۇ. بېلىقچى بوۋاي مەنسۇر باينىڭ
چاكارلىرىنى ئۆز ئۆيىگە باشلاپ كېلىپ، سەمەرگە چاكارلار-

نىڭ كېلىش مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ. سەمەر چاكارلار بىلەن
بىللە مەنسۇر باينىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. مەنسۇر باي نىقابلى-
نىۋالغان سەمەرنى تونۇيالمىغاچقا، ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن
كۆرۈشۈپتۇ ۋە:

— مېنىڭ ئالماقچى بولغان ئايالىم قەمەر بىلەن سەمەر-

نىڭ ھېكايىسىنى ئېيتىپ بېرىش شەرتىنى قويدى. بىلىۋېتىشى
بوۋاي ئۆزلىرىنىڭ قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بىلىۋېتىشى
دىغانلىقلىرىنى خەۋەر قىلىپ مېنى بىر غەمدىن خالىغانىدى.
دى. ئۆزلىرى مەن ئالماقچى بولغان ئايالغا قەمەر بىلەن
مەرنىڭ ھېكايىسىنى ئېيتىپ بەرسە، — دەپتۇ.

— بوپتۇ، سىلنىڭ بەختلىرى ئۈچۈن مەن قەمەر بىلەن
سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى بولغۇسى ئاياللىرىغا ئېيتىپ بېرىمەن.
بىراق، مەن ھېكايىنى ئېيتىشتىن ئىلگىرى سىلى مېنىڭ ئىكەن-
كى تۈرلۈك شەرتىمنى ئورۇنداشلىرى كېرەك، — دەپتۇ سەمەر.
— مەن ئۇ مەلىكىنى ئۆز نىكاھىمغا ئېلىش ئۈچۈن
ھەرقانداق شەرت بولسا ئورۇندايمەن. قېنى، ئۆزلىرى شەرتىنى
ئوتتۇرىغا قويسىلا؟ — دەپتۇ باي كۆرەڭلىگەن ھالدا.

— مەن سىلى ئالماقچى بولغان مەلىكىگە قەمەر بىلەن
سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى ئېيتىپ بېرىشتىن ئىلگىرى، سىلى
ماڭا بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ ئۇ ھېكايىنى ئېيتىشىمغا
ئىجازەت قىلغانلىقى توغرىسىدىكى مۆھرى بېسىلغان خېتىنى
ئەكىلىپ بېرىدىلا، بۇ بىرىنچى شەرت. ئىككىنچى شەرت، بۇ
شەھەرنىڭ پادىشاھى پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى شەھەر مەيدانىغا
يىغسۇن. مەن قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى پادىشاھنىڭ
يېنىدا ئولتۇرۇپ، سىلى ئالماقچى بولغان مەلىكىگە، شۇنداقلا
پۈتكۈل خەلققە ئېيتىپ بېرىمەن، — دەپتۇ سەمەر.

سەمەرنىڭ بۇ شەرتلىرىنى ئاڭلىغان باي ھەيران بوپتۇ ۋە:
— پادىشاھ دېگەن ئادەتتىكى كىشى بولمىسا، بىر دۆلەت-
نىڭ پادىشاھى تۇرسا، مۇشۇنداق ئادەتتىكى بىر ئىش ئۈچۈن،
يەنە كېلىپ ھېكايە ئېيتىش ئۈچۈن پادىشاھتىن تىلخەت ئې-
لىپ، پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى شەھەر مەيدانىغا يىغىشنىڭ
نېمە زۆرۈرىتى بولسۇن؟! بۇ تولىمۇ يولىمۇ شەرت

ئىكەن، — دەپتۇ. رىئەتەتتە ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئۇ —
ئۇنداقتا سىلى بۇ شەرتنى يولسىز كۆرۈپ، ئو-
رۇنداشتىن باش تارتسىلا، مەنمۇ ھېكايىنى ئېيتمايمەن، —
دەپتۇ سەمەر.

مەنسۇر باي ئىلاجىسىز ئوردىغا قاراپ يول ئايتتۇ. ئۇ قە-
مەر شاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ: «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، سۇلتانى باكبەرم! — دەپ باش
ئېگىپ، قول باغلاپ تۇرۇپتۇ. قەمەر شاھ باينىڭ كېلىش سەۋەبىنى سورايتتۇ. باي ئېيى-
تىشقا ئىلاجىسىز ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ.

— ھەرقانداق غەم — غۇسسۇڭىز بولسا قورقماستىن
ئېيتىۋېرىڭ. سۆزىڭىز ئورۇنلۇق بولسا ھەم قۇربىم يەتسىلا
بەجا كەلتۈرىمەن، — دەپتۇ قەمەر شاھ.
— مېنىڭ بۇ دۇنيادا ھېچقانداق ئارتۇق غېمىم قالمىدى،
بىراق مەن كىدىئان شاھنىڭ مەلىكىسىگە ئۆيلەنمەكچى بولغا-
ندىم. ئۇ مەلىكە قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى ئېيى-
تىپ بېرىشىمنى توي قىلىشنىڭ شەرتى قىلدى. مەن ئۇ ھې-
كايىنى بىلمىگەنلىكىم ئۈچۈن، چاكارلىرىمغا شەھەر كوچىلى-
رىغا چىقىپ، كىمكى قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى
ئېيتىشنى بىلسە، ئۇ كىشىگە مېڭا دىنار ئالتۇن ئىنئام قى-
لىدىغانلىقىم توغرىسىدا چار سالدۇردۇم. كۈنلەردىن بىر كۈنى
بىر بېلىقچىنىڭ ئوغلىنىڭ قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايى-
سىنى بىلىدىغانلىقى مەلۇم بولدى. بىراق، ئۇ بېلىقچىنىڭ
ئوغلى ئۆزلىرىنىڭ قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى
ئېيتسا بولىدىغانلىقى ھەققىدىكى مۆھرىلىرى بېسىلغان تىل-
خەتلىرىنىڭ بولۇشىنى ھەم سىلى پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى
شەھەر مەيدانىغا يىغىسىلا، ئاندىن سىلنىڭ يانلىرىدا ئولتۇ-

رۇپ قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىنى ئويلىدىغان ئىقتىنى شەرت قىلدى. مەن شۇ شەرت ۋەجدىن ئىلاجسىز چىلىپ كەلدىم. ھۇزۇرلىرىغا كېلىشكە مەجبۇر بولدۇم، — دەپتۇر ئىقتىنى باي.

قەمەر شاھمۇ قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسىگە قىزىقىپتۇ ۋە بۇ كۈلكىلىك شەرتنى ئاڭلاپ ھەيران بوپتۇ. — سىز قەمەر بىلەن سەمەرنىڭ ھېكايىسى ئارقىلىق بەختلىك بولىدىغان ئىش بولسا بوپتۇ. مەن بېلىقچى بوۋاينىڭ ئوغلنىڭ شەرتلىرىنى تامامەن ئورۇنداي مەن، — دەپتۇر.

مەنسۇر باي پادىشاھ قەمەرگە توققۇز قېتىم تەزىم قىلىپ، ئوتتۇز قېتىم رەھمەت ئېيتىپ ئوردىدىن چىقىپ كېلىپتۇ ۋە پادىشاھنىڭ شەرتلىرىنى تامامەن ئورۇندايدىغانلىقىنى سەمەرگە يەتكۈزۈپتۇ.

پادىشاھ قەمەر پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى شەھەر مەيدانىغا يىغىپ، ئۆزى ئالتۇن تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، سەمەر ئۈچۈن يېنىدا بىر كۈمۈش كۇرسىنى قويۇپ قويۇپتۇ.

مەنسۇر باي مەلىكە دىلخۇمارنى، سەمەرنى ۋە چاكارلىرىنى ئېلىپ شەھەر مەيدانىغا يېتىپ كەپتۇ. پادىشاھ قەمەر نىقابىدا نىۋالغان ئىنسى سەمەرنى تونۇيالماپتۇ. سەمەر كۈمۈش كۇرسىدا ئولتۇرۇپ ھېكايىسىنى باشلاپتۇ.

سەمەر دادىسى تەرىپىدىن ئاكىسى قەمەر بىلەن ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغانلىقىنى، چۆلدە بەخت قۇشىنى ئېتىپ كاۋاپ قىلىپ ئاكىسىنىڭ بېلىگە تۈگۈپ قويغانلىقى ۋە ئۆزىنىڭ يەنە بىر قۇشنىڭ گۆشىنى يەپ جان ئۈزگەنلىكى، ئەۋلىيالارنىڭ ياردىمى بىلەن قايتا تىرىلىپ ئاكىسىنى ئىزدەپ شەھەرگە كىرىپ ئەجدىھاغا يەم بولۇش ئالدىدا تۇرغان قىزنى قۇتقۇزۇپ، ئەجدىھانى يوقاتقانلىقى، ئۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ۋەزىرنىڭ

نىيتى بۇزۇلۇپ... ئاخىر ئۆزىنى زىندانغا سالغانلىقىنى ھې-
 كايە قىپتۇ. ھېكايە شۇ يەرگە كەلگەندە ھەممە ئىشنى چۈش-
 نىپ ئولتۇرغان قەمەر شاھ تاقەت قىلالماي:
 — جالات! — دەپ ۋارقىراپتۇ. جالاتلار ھازىر بوپتۇ.
 — مەككەر ۋەزىرنى نۆكەرلىرى بىلەن قوشۇپ دارغا ئاس! —
 دەپ ئەمر قىپتۇ. جالاتلار ۋەزىرنى نۆكەرلىرى بىلەن قوشۇپ
 دارغا ئېسىپتۇ. سەمەر ھېكايىسىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.
 سەمەرنىڭ زىنداندىن چىقىپ مەنسۇر بايغا چاكار بولۇپ،
 ئەجەل دەرياسىدىن ئۆتۈپ، بۇخاراغا بېرىپ پادىشاھنىڭ قىزد-
 نى ئالغانلىقى، ياناشىدا مەنسۇر باينىڭ نىيتى بۇزۇلغانلىقى،
 بۇ قارا نىيەتلىك ئادەمنىڭ غەزىنى سەمەر بىلەن ئايالى
 دىلخۇمارنىڭ سەزگەنلىكى، دەريادىن ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن
 مەنسۇر باينىڭ چاكارلىرى سەمەرنى ئۇرۇپ ھوشسىزلاندۇرۇپ
 دەرياغا تاشلىۋەتكەنلىكى، لەھەڭ يۈتۈۋەتكەن سەمەر بېلىقچى
 بوۋاي تەرىپىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىنغانلىقى ۋە ئۆزىنىڭ شۇ
 سەمەر ئىكەنلىكى ھەم بۇ سورۇنغا قانداق كېلىپ قالغانلىقى-
 نى ھېكايە قىلىپ كېلىپ، يۈزىدىكى نىقابىنى ئېلىۋېتىپتۇ.
 پادىشاھ قەمەر ئىنىسى سەمەرنىڭ ئۆز يېنىدا ئولتۇرغانلىقى-
 قىنى كۆرۈپ، تەقدىرنىڭ قىسمىتىگە ھەيران قاپتۇ. ئاكا - ئۇكا
 قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ، كۆزلىرىدىن دىدارلىق ياشلىرىنى ئاق-
 قۇزۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن پۈتكۈل شەھەر خەلقى ھەيران بولۇشۇپ-
 تۇ. ئالتە ئايدىن بېرى ئېرى سەمەرنىڭ دىدارغا ئىنتىزار بولۇپ
 كەلگەن مەلىكە دىلخۇمار ئۆزىنى سەمەرنىڭ قۇچىقىغا ئېتىپ
 ھوشىدىن كېتىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن شەھەر خەلقىنىڭ ھەيرانلىقى
 تېخىمۇ ئېشىپتۇ. مەلىكە دىلخۇمار ئاغزىغا ئابىھايات سۈيى تې-
 مىتلىپ ھوشىغا كەلتۈرۈلۈپتۇ. پادىشاھ قەمەر:
 — جالات! — دەپ تۈۋلىغانىكەن، قىرىق نەپەر جالات:

— لەبەيەي، پادشاھئەلەم، پەرمانلىرىڭىز ئەيىبار بولماي —
دەپتۇ قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ. پادشاھ:

— كاززاپ مەنسۇر باينى چاكارلىرى بىلەن قوشۇپ دارغا

ئېسىڭلار! — دەپ پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. جاللاتلار مەنسۇر

نى چاكارلىرى بىلەن قوشۇپ دار مەيدانغا ئېلىپ مېڭىپتۇ

شەھەر مەيدانغا يىغىلغان خالاپىقلار پادشاھ قەمەرنىڭ ئادىل-

لىقىغا ئاپىرىن ئېيتىپتۇ. پادشاھ قەمەر مەيدانغا يىغىلغان

پۈتكۈل خەلقنى ئىنسى سەمەر بىلەن مەلىكە دىلخۇمارنىڭ

تويغا تەكلىپ قىپتۇ.

شەھەر ئەتىسىدىن باشلاپ قىرىق كۈنگىچە توي تەنتەند-

سىگە چۆمۈپتۇ. نەچچە مېڭىلغان كالا، قويلارنىڭ بېشى كې-

سىلىپ، مېڭ پاتمانلىق داش قازانلاردا شورپىلار قايناپ، پو-

لۇلار پىشىپ تۇرۇپتۇ. داقا - دۇمباق، كاناي - سۇنيلارنىڭ

يېقىملىق ئاۋازى يەر - زېمىننى لەرزىگە ساپتۇ. شەھەر خەل-

قى ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئويناپ توي تەنتەنسىنى ئەۋجە-

گە كۆتۈرۈشۈپتۇ. بۇ خۇشاللىق يۈزىدىن پادشاھ قەمەر

پۈتكۈل شەھەر خەلقىنىڭ ئۈستىدىن ئۈچ يىلغىچە ئېلىنىد-

غان باج - سېلىقنى كۆتۈرۈۋېتىپتۇ. شەھەر خەلقى پادشاھ

قەمەرگە ئۇزۇن ئۆمۈر تىلىشىپتۇ.

شاھزادە سەمەر قىرىق كۈندىن كېيىن ئايالى مەلىكە

دىلخۇمارنى ئېلىپ، قېيناتىسى پادشاھ كىدىئاننىڭ شەھىرى —

بۇخاراغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئوردا مۇلازىملىرى ئەجەل دەر-

ياسىغىچە ئۈزىتىپ قويۇپتۇ. پادشاھ قەمەر ئاق كۆڭۈل، رە-

ھىمدىل كوزىچى بوۋايىنى ئوڭ قول ۋەزىرلىككە، بېلىقچى

بوۋايىنى سول قول ۋەزىرلىككە تەيىنلەپ، ئەلنى ئادالەت بىلەن

سوراپ دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ. «ياخشىلىق قىلساڭ ياخشىلىق كۆ-

رەرسەن» دېگەن سۆز شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ئەجدىھايىكىت

بۇرۇنقى زاماندا ساماۋى ھاپىز دېگەن بىر ئادەم ئۆتكەندە - كەن، ئۇ پەرزەنت ئۈچۈن زار ئىكەن. تەلىپىگە يارىشا خوتۇنى ھامىلىدار بولۇپ، ۋاقتى - سائىتى يېتىپ تەۋەللۇت قىپتۇ. بىراق، تۇغۇلغىنى ئادەمزات بولماستىن، بىر ئەجدىھا ئىمش. بۇنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەن ساماۋى ھاپىز ھەقەمسايلىرىنى چاقىرىپ كىرىپتۇ. ھەقەمسايلىرى كىرىپ قارىسا، تۆشەكتە بىر ساھىبجامال ئوغۇل بالا ياتقۇدەك. بۇنى كۆرۈپ ساماۋى ھاپىز ئىنتايىن خۇشال بوپتۇ. ھەقەمسايلىرى مۇبارەكلەپ چىقىپ كېتىپتۇ. ساماۋى ھاپىز ھەقەمسايلىرىنى ئۈزىتىپ قويۇپ ئۆيىگە قايتىپ كىرسە، تۆشەكتە يەنە ئەجدىھا ياتقۇدەك. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ئاتا - ئانا ھەيران بولۇپ: «خۇدايىم بىزگە پەرزەنت بەردىم دەپ، بىر ئەجدىھا ئاتا قىپتۇ» دەپ يىغلىشىپتۇ.

ئايىدىن ئاي، يىلدىن يىل ئۆتۈپتۇ. بۇ ئەجدىھا بالا چوڭ بوپتۇ. بىر كۈنى ئۇ دادىسىغا:

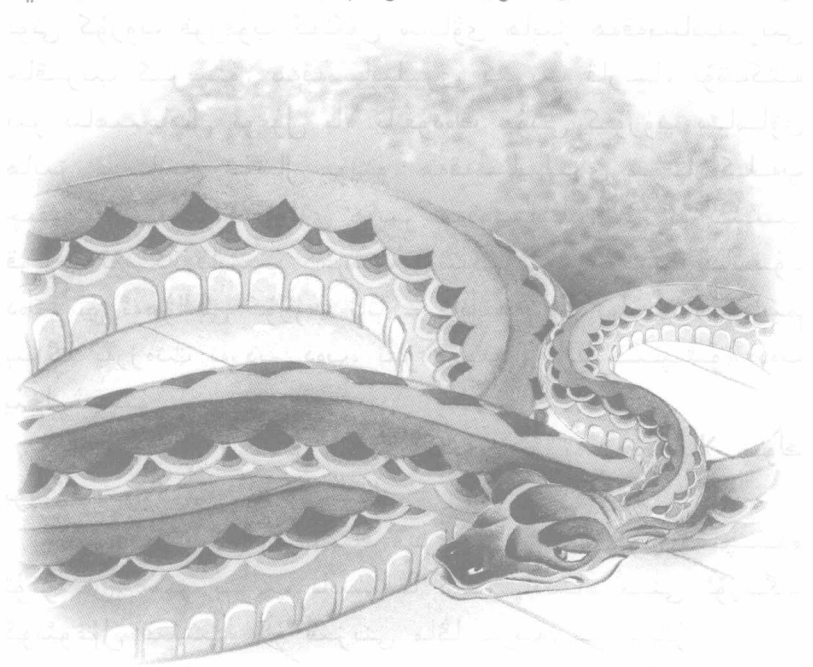
— دادا، مەن پادىشاھنىڭ قىزى بىلەن بىر كۈن ئىچىدە تۇغۇلغان. سىز بېرىپ پادىشاھقا دەڭ، پادىشاھ مېنى ئۆزىگە كۈيغۇغۇل قىلىپ، شۇ قىزىنى ماڭا بەرسە، — دەپتۇ.

— بىز ئاددىي پۇقرا تۇرساق، پادىشاھنىڭ قىزىغا

قانداق مۇ ئېغىز ئاچقىلى بولسۇن؟ — دەپتۇ دادىسى.
 — دادا، سىز ئاۋۋال بېرىڭ، ئۇنىڭ چارسىدا —
 لىمەن، — دەپتۇ بالا.

دادىسى ماقۇل بولۇپ ئۆيىدىن چىقىپتۇ، لېكىن پادىشاھنىڭ ئۆيىگە: «قىزلىرىنى ئوغلۇمغا بەرسىلە» دەپ بېرىشقا جور ئەت قىلالماي، كۈنى تالادا ئۆتكۈزۈپ، كەچ كىرگەندە ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ.

— دادا، باردىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئەجدىھا بالا.
 — باردىم، بالام، پادىشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ دەرغەزەپ بو-
 لۇپ مېنى ئۆلۈمگە بۇيرۇغىلى تاس قالدى، ئاران تەسلىكتە
 جاننى ياقىغا ئېلىپ قېچىپ كەلدىم، — دەپتۇ دادىسى.
 — دادا، يالغان سۆزلىدىڭىز، پادىشاھنىڭكىگە بارماي،

ئۆستەڭ بويىدا دەرەخ سايىسىدە يېتىپ كەچ بولغاندا قايتىپ كەلدىڭىز، — دەپتۇ ئەجدىھا بالا.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ دادىسى ھەيران قاپتۇ، «بۇنىڭدا بىر سىر — ھېكمەت بار ئوخشايدۇ» دەپ جەزم قىپتۇ. ئەتىسى ئەجدىھا بالا دادىسىنى يەنە پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىشقا دەۋەت قىپتۇ. دادا غەمگە چۈشۈپ، خۇدايىم بىزگە بالا ئەمەس، ئالا-مەت بىر بالا بېرىپتۇ، دەپ ئويلاپ، نائىلاجلىقتا پادىشاھ ئور-دېسىغا بېرىپتۇ. دەرۋازىۋەنلەر ساماۋى ھاپىزنى ئوردىغا كىر-گۈزمەپتۇ، «پادىشاھقا خەۋەر قىلىدىغان ئىنتايىن مۇھىم بىر ئىش بار ئىدى» دەپ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، پاسىبانلار پادىشاھقا خەۋەر قىپتۇ. پادىشاھ «كىرسۇن» دەپ ئىجازەت بې-رىپتۇ. ساماۋى ھاپىز پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ سالام بې-رىپ، يەرگە باش قويۇپ:

— ئەي پادىشاھىئالەم، مېنىڭ بىر ئوغلۇم بار، ھەزرەت-لىرىنىڭ قىزى بىلەن بىر كۈن بىر سائەتتە تۇغۇلغان. قىز-لىرىنى قىز قىلىۋالايىمكىن دەپ ئەلچى بولۇپ كەلدىم، — دەپ-تۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ:

— ھەي ئەدەپسىز، سەن قايسى يۈزۈڭ بىلەن مېنىڭ دەرگاھىمغا مۇشۇنداق بىمەنە تەلەپنى كۆتۈرۈپ كەلدىڭ؟!

جاللات! — دەپ چاقىرىپتۇ ۋە ساماۋى ھاپىزنىڭ كاللىسىنى ئېلىشنى بۇيرۇپتۇ. جاللاتلار دەرھال ھازىر بولۇپ، ساماۋى ھاپىزنى ئارىغا ئېلىپ تۇرۇشىغا، ئەجدىھا بالا پەيدا بويىتۇ ۋە:

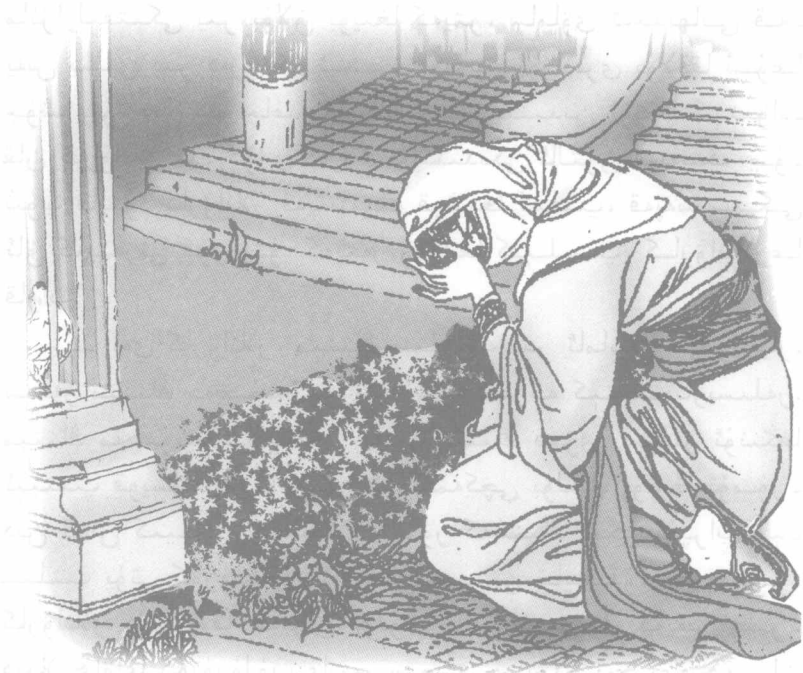
— ساماۋى ھاپىزنىڭ ئوغلى ساماۋى ئەجدىھا دېگەن مانا مەن بولمەن. ئەگەر پەيلىڭدىن يېنىپ قىزىڭنى بەرمەيدىغان بولساڭ، تەختى — بەختىڭنى ۋەيران، شەھرىڭنى خاراب قى-لىۋېتىمەن، — دەپتۇ پادىشاھقا. پادىشاھ جاللاتلارغا ساماۋى ھا-پىز بىلەن ئەجدىھانى قەتل قىلىشنى بۇيرۇپتۇ. شۇ ئان ئەج-

دېھا ئۆزىنى جاللاتلارغا ئۇرۇپتۇ، جاللاتلار ۋە پادىشاھ سېلىپ جېنىنى ياقىغا ئاپتۇ. پادىشاھ بىلەن ۋەزىر - ئەمىرلەر قورققان بولدى. جان - ئىمانى چىقىپ، جېنىنى ياقىغا ئاپتۇ. ئەجدىھاد ئادىمىنىڭ ئوردىسىنى ۋەيران قىلىشقا باشلاپتۇ. بۇ كارامەتلەرنى كۆرگەن ۋەزىر - ئەمىرلەر: «ئەگەر بۇنىڭ تەلپىنى قوبۇل قىلىنسا، پۈتۈن تەختى - بەختىمىز ۋەيران، ئۆزىمىز سەرسان بولۇپ كېتىدىكەنمىز. ئۇنىڭدىن كۆرە، مەلىكەمنى ئەجدىھاغا بەرسەك» دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. پادىشاھ نائىلاج ماقۇل بولۇپ، قىزىنى ساماۋى ئەجدىھاغا بېرىپتۇ. توي بولغان كۈنى بىر كېلىشكەن يىگىت پەيدا بولۇپ ئۇسسۇل ئويناپتۇ. قىز بۇ يىگىتنى كۆرۈپ، كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ: «مەن ئاشۇنداق بىر يىگىت بىلەن توي قىلغان بولسام نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى» دەپ ھەسرەت چىقىرىپتۇ. تويدىن كېيىن قىزنى ئەجدىھانىڭ ئۆيىگە يۆتكەپتۇ. قىز يىغلىغان، پەرىشان ھالدا ئەجدىھانىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. ئۆيىگە كىرسە ناھايىتى كېلىشكەن بىر يىگىت ئولتۇرغانىمىش. بۇنى كۆرگەن مەلىكە خۇشال بولۇپ:

— سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
 — مەن سىزنىڭ يېڭىدىن توي قىلغان ئېرىڭىز ساماۋى ئەجدىھا بولمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ يىگىت. قىز خۇشال بولۇپتۇ. ئۇ ئەتىسى ئورنىدىن تۇرۇپ قارىسا، ئۆيىدە بىر ئەجدىھا تۇرغۇدەك. قىز بۇنى كۆرۈپ قورقۇپ كېتىپتۇ.
 — قورقماڭ، مەن مۇشۇنداق ئەجدىھا قىياپىتىدە تۇرىمەن. سام بولمايدۇ، — دەپتۇ يىگىت.
 قىز بۇنىڭ سەۋەبىنى قايتا - قايتا سورىسىمۇ، بۇنىڭدىن كىسىر - ئەسرارنى ئېيتىپ بەرگىلى ئۇنىماپتۇ. يىگىت گامى ئەجدىھا، گامى ئادەم بولۇپ بىرقانچە زامان ئۆتۈپتۇ. پادىشاھنىڭ قىزى ئېرىنىڭ ئەجدىھا پوستىنى كۆيدۈرۈۋېتىشنىڭ

كويىدا يۈرۈپتۇ. ئەمما، ئەجدىھا يىگىت پوستىنى سېلىۋېتىپ ئادەم قىياپىتىگە كەلگەندە، ئەجدىھا پوستىنى قانداق جايغا يوشۇرۇپ قويغانلىقىنى خوتۇنغا كۆرسەتمەيدىكەن. بىر كۈنى يىگىت ئەجدىھا پوستىنى سېلىپ يوشۇرۇپ قويغان جايىنى خوتۇنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئېرىنىڭ بىخەستەلىكىدىن پايدىلىنىپ، تۇيدۇرمايلا ئەجدىھا پوستىنى كۆيدۈرۈۋېتىپتۇ. يىگىت دەرھال ھازىر بوپتۇ، ئەمما ئۈلگۈرەلمەپتۇ. ئۇ:

— ھەي بىئەقىل! خەير، ئۆزۈڭگىمۇ قىلدىڭ، ماڭىمۇ قىلدىڭ. ئەمدى مەڭگۈلۈك ئايرىلدۇق. مېنى بۇنىڭدىن كېيىن ھەرگىزمۇ كۆرەلمەيسەن، — دەپلا بىر ئاق كەپتەرگە ئايلىنىپتۇ — دە، غايىب بوپتۇ. قىز يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ، پۇشايمان قىپتۇ، بىراق ئورنىغا كەلمەپتۇ.

ئەمدى گەپنى ساماۋى ئەجدىھادىن ئاڭلىدىم. ساماۋى ئەجدىھا ئەسلىدە ناھايىتى چىرايىتى غالىقتىن، كۆھىنچىلىكى پەرى شاھنىڭ قىزلىرى ئاشىق ئىكەن، ئەمما ئۇلار ئەجدىھا پوستىنىڭ خاسىيىتى ساماۋى ئەجدىھانى ئېلىپ قاچالماي، پۇرسەت كۈتۈپ يۈرگەن كەن. يىگىت ئەجدىھا پوستىنىڭ كۆيۈپ كەتكەنلىكىنى بىلىپ، ئاق كەپتەرگە ئايلىنىپ يوشۇرۇنۇپ دېگۈچىلا، ئۇلار دەرھال كېلىپ ساماۋى ئەجدىھانى ئالتۇن قەپەسكە سېلىپ كۆھىنچىلىققا ئېلىپ قېچىپتۇ. مەنزىلگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، ساماۋى ئەجدىھا ئەسلىگە قايتىشنى رەت قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پەرىزاتلار قەپەسكە بارسا ساماۋى ئەجدىھانى بىرگە ئېلىپ بېرىپ، يېنىدىن ئايرىمايدىكەن. بىر كۈنى پەرىزاتلار سۇغا چۈشۈش ئۈچۈن ئورمانزىللىقتىكى بىر بۇلاق بويىغا كەپتۇ، ساماۋى ئەجدىھانى قەپەس بىلەن بىر دەرەخكە ئېسىپ قويۇپ، ئۆزلىرى بۇلاققا سۇغا چۈشۈپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئورمانزىللىق يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان كارۋانلارنىڭ كۆزى دەرەخ ئۈستىدىكى ئالتۇن قەپەسكە چۈشۈپ قاپتۇ. كارۋانلار قەپەسنىڭ قېشىغا كېلىپ، قەپەستىكى ئاق كەپتەرنى كۆرۈپتۇ. كەپتەر زۇۋانغا كېلىپ، كارۋانلارغا قاراپ:

— ئەي كارۋانلار، مېنىڭ سىلەرگە بىر ئامانەت سۆزۈم بار. سىلەر مېنىڭ مەھبۇبەم تۇرۇشلۇق شەھەرگە كېتىپ بارسىلەر. مېنىڭ مەھبۇبەم شۇ شەھەر پادىشاھىنىڭ قىزى. سىلەر ئۇنىڭغا ئېيتىپ قويساڭلار، ئۇ مېنى ئىزدىمەكچى بولسا، پۇتتىغا تۆمۈردىن كەش كىيىپ ئىزدىسۇن. تۆمۈر كەشنىڭ تېگى ئۇپراپ تېشىلىپ پۇتى كۆرۈنگەندە ئاندىن مېنى تاپىدۇ، — دەپتۇ. كارۋانلار بۇ ئىشقا ھەيران بولۇشۇپ تۇرغىنىدا، قەپەس بىرىدىنلا ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ غايىب بوپتۇ. بۇلار تېخىمۇ ھەيران

بولۇشۇپ ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ. ئۇزۇن كۈنلەر ئۆتۈپ، كارۋانلار ئەجدىھا يىگىتىنىڭ شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ، ئوردىغا كىرىپ، پادىشاھنىڭ قىزىغا قەپەستىكى كەپتەرنىڭ سۆزىنى بايان قىپتۇ. مەلىكە كارۋانلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ زار - زار يىغلاپتۇ، دادىسىدىن تۆمۈر كەش قىلدۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. پادىشاھ قىزىنىڭ ساماۋى ئەجدىھانى ئىزدەپ بېرىشىغا رۇخسەت قىلماپتۇ. قىز يىغلاپ، چېچىنى چۇۋۇپ، ئۆزىنى يەرگە ئۇرۇپ يالۋۇرۇپتۇ. دادىسى نائىلاجلىقتىن ئاخىر ماقۇل بوپتۇ.

مەلىكە ئاتا - ئانىسى بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىقىپتۇ. مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، كۈن ئۆتۈپتۇ، ئاي ئۆتۈپتۇ، يىل ئۆتۈپتۇ. مەلىكە تاغ - داۋانلاردىن ئېشىپتۇ، چۆل - جەزىرلەرنى كېزىپ - تۇ، ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز جەبىر - جاپالارنى تارتىپتۇ، قاتمۇقات قىيىنچىلىقلارنى يېڭىپتۇ. ئاخىر تۆمۈر كەشنىڭ تېگى ئۇپراپ تېشىلىپتۇ، مەلىكە ئەمدى ساماۋى ئەجدىھا بار يەرگە يېقىنلىد - شىپتىمەن دەپ ئويلاپ تېخىمۇ قاتتىق ئىرادىگە كېلىپ، مېڭىش - نى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. بىر كۈنلەردە ئالدىدا بىر ئىمارەت كۆرۈ - نۈپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ قارىسا، بىر ئۆستەڭ سۇ ئېقىپ تۇرغۇدەك. مەلىكە ئەمدى ئولتۇرۇپ ھاردۇق ئېلىپ، ئۆستەڭدىن سۇ ئىچىپ تۇرۇشىغا، ئىمارەت ئىچىدىن سۈرەتتەك بىر پەرىزات چىقىپ ئۆستەڭدىن سۇ ئاپتۇ ۋە مەلىكىدىن:

— بۇ يەردە نېمە ئىش قىلسەن؟ قەيەردىن كەلدىڭ؟ بۇ يەرگە ئادەمزاڭنىڭ قەدىمى يەتمەيتتى، سەن قانداق بولۇپ كې - لىپ قالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن بۇ يەرگە يولدىن ئېزىپ كېلىپ قالدىم، ھېرىپ - چارچاپ، مادارىم قالمىدى، مۇمكىن بولسا ئۆيلىرىدە بىرەر - بېرىم كۈن تۇرۇپ ئاندىن ماڭسام، خىزمەتلىرى بولسا خىز - مەتلىرىنى قىلىشىپ بەرسەم، — دەپتۇ مەلىكە.

مەلىكىگە پەرزاتنىڭ رەھىمى كېلىپ، مەلىكىنى ئىچكى-
رىگە باشلاپ كىرىپتۇ. بۇ پەرزاتنىڭ ئىككى كەن.
چوڭ ئاچىسى مەلىكىنىڭ بېشىدىن - ئايغىغىچە قاراپ ئىدى.
— بۇ ئادەمزاتنىڭ قەدىمى يەتمەيدىغان جاي، بۇ ساماۋى
ئەجدىھانى ئىزدەپ كەلگەن بولمىسۇن يەنە، — دەپتۇ. ئىككى
كىنچى ئاچىسى:

— بۇ موماي قانداقمۇ ساماۋى ئەجدىھانى ئىزدىيەلسۇن؟ —
دەپتۇ. كەنجى پەرزات ئىككى ئاچىسىنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلەپ-
تۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار مەلىكىنى بۇ يەردە ئېلىپ قېلىشقا
ماقۇل بوپتۇ. قەپەس پەرزاتلارنىڭ ئالدىدا قويۇقلۇق ئىكەن.
ساماۋى ئەجدىھا خوتۇنىنى كۆرۈپلا تونۇپتۇ، ئىچى ئاغرىپتۇ،
ئەمما پەرزاتلارنىڭ بېلىپ قېلىشىدىن قورقۇپ، خوتۇنغا
ئۆزىنى بىلدۈرمەپتۇ. مەلىكە بۇ يەردە بىرقانچە ۋاقىتقىچە
ئۇلارنىڭ ئاش - تامىقىنى ئېتىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ كۆزىدىن
ياش قۇرۇماپتۇ. كەنجى پەرزات مەلىكىنىڭ ساماۋى ئەجدىھا-
نىڭ خوتۇنى ئىكەنلىكىنى سېزىپ قاپتۇ. مەلىكىنىڭ ئا-
شۇنداق كۈرمىگەن جەبىر - جاپا تارتىپ، يىراق يولدىن
ساماۋى ئەجدىھانى دەپ بۇ يەرگە كەلگەنلىكىگە كەنجى پە-
رزاتنىڭ رەھىمى كېلىپ، ئىچى ئاغرىپتۇ. ئۇلارنىڭ بۇ يەردىن
قۇتۇلۇپ چىقىپ كېتىشىگە ئوڭاي بولسۇن ئۈچۈن، مەلىكىگە
سېھىر - ئەپسۇندىن تەلىم بېرىشكە باشلاپتۇ.

بىر كۈنى چوڭ پەرزات:
— بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى بۇنىڭ كۆزىدىن ياش قۇرۇ-
مىدى. ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئۇ ساماۋى ئەجدىھانىڭ خوتۇنى
ئوخشىمامدۇ؟ بۇنى سىناپ بېقىش كېرەك، — دەپتۇ ھەمدە بىر
يەلقازغا سۈت توشقۇزۇپ، مەلىكىگە:
— بىز ھازىر بىر يەرگە بارىمىز. بىز قايتىپ كەلگۈچە

مۇشۇ قازاندىكى سۈتنى قاينىتىپ تۇرسەن، — دەپ تاپىلاپ،
كەنجى پەرىزاتنىمۇ بىرگە ئېلىپ، سۇغا چۈشۈپ كېلىشكە
مېڭىپتۇ، ئالتۇن قەپەسىنىمۇ بىرگە ئېلىپ كېتىپتۇ. مەلىكە
يەلقازاننى ئوچاققا ئېسىپ، ئوت يېقىشىغىلا، قازاندىكى سۈت-
نىڭ ھەممىسى تېشىپ كېتىپ، قازاندا ھېچ نەرسە قالماپتۇ.
مەلىكە قانداق قىلىشنى بىلمەي، ئەمدى بالاغا قالدىغان
بولدۇم، دەپ قورقۇپ، غەم - ئەندىشە ئولتۇرۇشىغا، كەنجى
پەرىزات يېتىپ كەپتۇ، مەلىكىنىڭ يىغلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ
ئىچى ئاغرىپ، رەھىمى كەپتۇ:

— يىغلىما، بۇنىڭ ئىلاجىنى مەن قىلىپ بېرىمەن، —
دەپتۇ ۋە دەرھال يەنە بىر يەلقازان تېپىپ كېلىپ ئۇنىڭغا
سۈت تولدۇرۇپتۇ، — سەن باشقا جايغا ئوت قالاپ، چوغ چۈ-
شۈرگىن. ئۇلار ئىشىكتىن كىرىشىگىلا چوغنى تېزلا ئوچاققا
يۆتكەپ كېلىپ، ئوت قالاۋاتقان بولۇپ تۇرغىن.
پەرىزاتلار قايتىپ كەپتۇ. چوڭ پەرىزات ئاشخانغا
كىرىپ:

— نېمىشقا ئوتنى ياخشى قىلماي ئولتۇرسەن؟ — دەپتۇ.
— ئوتنى كۆپ قالدۇم، شۇنچىۋالا چوغ چۈشۈپ كەتتى،
كۆرمىدىڭىزمۇ، مانا؟ — دەپتۇ مەلىكە.
چوڭ پەرىزات گەپ - سۆز قىلماي چىقىپ كېتىپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ پۈتۈن ئىشلىرىنى مەلىكىگە تاپشۇرۇپ-
تۇ. ئارىدىن خېلى ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتۈپتۇ. شۇ جەرياندا كەنجى
پەرىزات ئۇنىڭغا يەنە نۇرغۇن سېھىر - گەپسۇنلارنى ئۆگىتىپتۇ.
مەلىكە ئەپسۇن ئوقۇپ بىر يۇمىلاپلا كەپتەرگە، سۇغا،
ئوت - چۆپكە، دەل - دەرەخكە ئۆزگىرىشنى، ھەتتا سېھىرنىڭ
باشقا تۈرلىرىنىمۇ ئۆگىنىپ بوپتۇ. بىر كۈنى كەنجى پەرىزات
مەلىكىگە:

— سىلەرگە ئىچىم ئاغرىپ، رەھىمىم بولسۇن، بىر يەردىن قۇتۇلۇپ چىقىپ مۇرادىڭلارغا يېتىۋېلىشىڭلار ئۈچۈن بىزنىڭ ئېسۇنلارنى ئۆگەتتىم، ھەممىگە كامىل بولدۇڭ. ئەمەلىي يول تۇڭلارغا قايتىپ كېتىشنىڭ ئىلاجىنى قىلاي، — دەپتۇ.

بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، پەرزاتلارنىڭ ئۇخلايدىغان قەرەلى بولپتۇ. بۇلار ھەر قېتىم ئۇخلايدىغاندا ئۈچ كېچە — كۈندۈز ئۇخلايدىكەن. پەرزاتلار ئۇخلاشقا چۈشۈپتۇ. بۇلار قاتەتتىق ئۇيقۇغا كەتكەندە كىچىك پەرزات ئاستاغىنا قەپەسىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ كەپتەرنى چىقىرىپ: «تېزدىن كېتىۋېدەيلى» دېيىپ، ئەر — خوتۇن ئىككىسىنى يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. بۇلار كەنجى پەرزاتتىن ئىنتايىن خۇش بولۇپ، ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقىنى ئۇ دۇنيا — بۇ دۇنيا ئۇنتۇمايدىغانلىقى ھەققىدە قەسەم ئىچىپتۇ ۋە كىچىك پەرزاتقا باش قويۇپ، يىغلىشىپ خوشلىشىپتۇ. بۇلار ئۆز يولىغا راۋان بولپتۇ. كەنجى پەرزاتمۇ ئۆز ئورنىغا بېرىپ يېتىپتۇ.

پەرزاتلار ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ قارىسا، قەپەستە كەپتەرمۇ، ئاشخانىدا خىزمەتكارمۇ يوق تۇرغۇدەك. ئۇلار كىچىك سىڭلى — مىز قاجۇرۇۋەتكەن ئوخشايدۇ، دەپ گۇمان قىلىپ، كەنجى پەرزاتنى سوراققا تارتىپ، تىللاپتۇ، ئۇرۇپتۇ، ئەمما كەنجى پەرزات راستىنى ئېيتماپتۇ. ئۇلار مەلىكە بىلەن ساماۋى ئەجەب دېھاننىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپتۇ ۋە ئۇلارغا يېتىشىۋاپتۇ. ساماۋى ئەجدىھا بىلەن مەلىكە پەرزاتلارنىڭ يېقىنلىشىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپلا: «ئەمدى بۇلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالىدىغان بولسا، بىزنى ھەرگىزمۇ تىرىك قويمايدۇ» دەپ، دەرھال ئېتىزلىققا كىرىپ ئوت — چۆپكە ئايلىنىۋاپتۇ. پەرزاتلار كالا سۈردە تىگە كىرىپ ئوت — چۆپلەرنى چالا قويماي يېڭىلى تۇرۇپتۇ. ئۇلار قېچىپتۇ، پەرزاتلار يەنە قوغلاپتۇ. ئۇلار باغنىڭ ئىچىدە

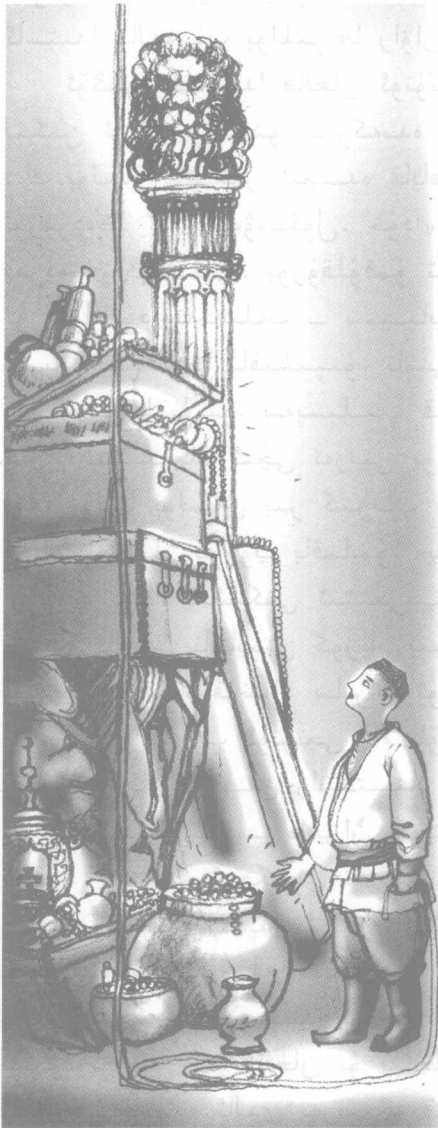
گە كىرىپ گۈللەر ئارىسىدا گۈلگە ئايلىنىۋاپتۇ. پەرىزاتلار گۈللۈككە چۈشۈپ، گۈللەرنى ئۈزۈپ تاشلاشقا باشلاپتۇ. ئۇلار بۇ يەردىنمۇ قېچىپتۇ، ئالدىغا ئۆستەڭ ئۇچراپتۇ، ئۆستەڭگە ئۆزلىرىنى تاشلاپ سۇ بولۇۋاپتۇ. پەرىزاتلار ئۆستەڭ بويىغا چۈشۈپ، سۈنى سۈمۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئۇلار يەنە قېچىپتۇ. پەرىزاتلار ئارقىسىدىن دەممۇ دەم قوغلاپتۇ. ئۇلار قېچىپ ئورمانلىققا بېرىپ دەرەخكە ئايلىنىۋاپتۇ. پەرىزاتلار دەرەخنى بىر - بىرلەپ كەسكىلى تۇرۇپتۇ. ئۇلار دەرەخنىڭ ئەڭ تۆۋىدىن كۆكلەپ چىققان ئەڭ كىچىك نوتا بولۇۋاپتۇ. پەرىزاتلار ھەممە دەرەخلەرنى كېسىپ بولۇپ قارىسا، بۇلار يوق. دەرھال ئاسمانغا ئۇچۇپ چىقىپ ھەممە ياقنى ئىزدەپتۇ، ھېچ يەردىن تاپالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پەرىزاتلار ئۇلارنى ئۆلگەن ئوخشايدۇ، دەپ ئارقىسىغا قايتىپتۇ.

پەرىزاتلار قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلار بىر جۈپ كەپ - تەرگە ئۆزگىرىپ ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، ئۇچۇپتۇ، نۇرغۇن تاغ - داۋان، دېڭىز - دەريالاردىن ئۆتۈپ، ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كەپتۇ، ئاتا - ئانىلىرى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ. ئاتا - بالا، ئەر - خوتۇن قايتىدىن جەم بولۇشۇپ، خۇشال - خۇرام، خاتىرجەم، راھەت - پاراگەتتە ئۆتۈپتۇ.

مەلىكە مارال ھېكايىسى

بۇرۇنقى زاماندا بىر شەھەردە ئۈچ كەمبەغەل بالا بولۇپ،
ئۇلار كۈندىلىك تۇرمۇشىنى ئوتۇنچىلىق قىلىش بىلەن
قامدايدىكەن، ئەگەر بىرەر كۈن ئوتۇن ساتمىسا ئاچ قالىدىكەن.
بىر كۈنى بۇ ئۈچ ئوتۇنچى ئوتۇن ئەكەلگىلى بېرىپ، ئو-
تۇن كەسكىلى ھەر تەرەپكە بۆلۈنۈپتۇ. ئوتۇنچىلارنىڭ بىرى
تازىمۇ يوغان بىر كۆتەككە دۇچ كەپتۇ. ئۇ كۆتەكنى تولىمۇ
تەسلىكتە كولاپ ئاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، كۆتەكنىڭ ئاستىدا
چوڭقۇر بىر ئۆڭكۈر كۆرۈنۈپتۇ. ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىگە سەپسەپ-
لىپ قاراپ، ئۇنىڭ ئاستىدا نۇرغۇنلىغان ئالتۇن - كۈمۈش-
نىڭ ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بىراق، ئۆزى يالغۇز ئېلىشقا چا-
مى يەتمىگەچكە، ھېلىقى ئىككى ئاغىنىسىنى باشلاپ كەپتۇ.
ئۇلار دۇنيادەپىنىلەرنى قانداق ئېلىش توغرىسىدا مەسلىھەتلى-
شىپ، ئوتۇن باغلاش ئۈچۈن ئېلىپ كەلگەن ئارقانلىرىنى بىر -
بىرىگە ئۇلاپ ئۆڭكۈرگە تاشلاپ باققانىكەن، ئۆڭكۈرنىڭ ئاس-
تىغا يېتىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار ئۆڭكۈرگە كىمىنىڭ
چۈشۈشى توغرىسىدا دەتالاش قىپتۇ. ئۆڭكۈرگە كېيىن كەلگەن
ئىككى ئوتۇنچى قېرىنداش بولغاچقا، ئۆڭكۈرنى تاپقان بالىنى
چۈشۈشكە دەۋەت قىپتۇ. ئۆڭكۈرنى تاپقان بالا بولسا، ئىككى
قېرىنداشنىڭ بىرىنى چۈشۈشكە دەۋەت قىپتۇ. ھېلىقى ئىككىد-

سى: «ئۆڭكۈرگىمۇ چۈش-
 مەيمىز، ئالتۇنلارنىمۇ ئال-
 مايمىز» دېگەندىن كېيىن،
 ئۆڭكۈرنى تاپقان ئوتۇنچى
 بالا چۈشۈشكە مەجبۇر بوپ-
 تۇ. ئوتۇنچى بالا ئارقانغا
 باغلىنىپ ئۆڭكۈرنىڭ ئاس-
 تىغا چۈشسە، راستتىنلا
 نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش
 تۇرغۇدەك، ئالتۇنلارنىڭ
 يېنىدا بولسا بىر ساپال
 كۈمۈزەك بار ئىكەن. ئو-
 تۇنچى ھېلىقى كۈمۈزەكنى
 ئارقانغا باغلاپ، ئالتۇن -
 كۈمۈشلەرنى ئۇنىڭ ئىچىد-
 گە قاچىلاپ ئۈستىگە چى-
 قىرىپ بېرىپتۇ. تۆت -
 بەش قېتىم چىقىرىپ
 بەرگەنكەن، ئالتۇنلارمۇ
 تۈگەپتۇ. ئاخىردا ئو-
 ئۈستىدىكى ئاغىنىلىرىگە:
 «ئەمدى كۈمۈزەكنى چۈ-
 شۈرمەڭلار، مەن چىقىپ
 كېتىمەن» دەپ ۋارقىراپ-
 تۇ. ھېلىقى ئىككىسىنىڭ
 نىيىتى بۇزۇلۇپ: «ئۇنى
 تارتىپ چىقىرىۋالساق

دۇنياغا شېرىك بولىدۇ، ئۇنىڭدىن كۆرە ئۆڭكۈر ئاستىدا قېلىش
لىۋەرمەمدۇ» دېشىپتۇ - دە، ھېلىقى بالىنى ئۆڭكۈر ئاستىدا قالدۇرۇپ يوللىرىغا راۋان بوپتۇ.
ئۆڭكۈر ئاستىدا قالغان ئوتۇنچى بالا يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ،
لېكىن ئامال بولماپتۇ. بىر كەمدە ئۇ ھوشىنى يىغىپ قارىغۇدەك
دەك بولسا، ئۆڭكۈر ئىچىدە قايىقمۇ سوزۇلغان بىر يول
تۇرغۇدەك. ئۇ: «تەۋەككۈل، خۇدا» دەپ، ھېلىقى يول بىلەن
بىردەم ماڭغانىكەن، يورۇقلۇقمۇ تۈگەپ، قاراڭغۇلۇقتا قاپتۇ.
ئۇ قاراڭغۇدا تەمتىلەپ - سىپاپ مېڭىۋەرگەنىكەن، ئاخىر
بېرىپ بىر تامغا تاقشىپتۇ. تامنى سىپاپ ماڭغانىكەن، بىر
يوچۇق پەيدا بوپتۇ. سەپسىلپ قارىسا، بۇ بىر ئىشىك ئىدى.
كەن، ئىشىكنىڭ ئىچى تەرىپى يوپيورۇق ئىكەن. ئوتۇنچى بالا
نېمە بولسا بولسۇن بىر كىرىپ باقاي، بۇنىڭ ئىچىدە نېمە
كارامەتلەر بار كۆرۈپ باقمايمۇ: «يا خۇدانىڭ ئەمرى، پىرىنىڭ
ئەمرى» دەپ، ئىشىكنى ئىتتىرىپ ئېچىپ كىرىپ قارىغۇدەك
بولسا، ئالدىدا ناھايىتى گۈزەل بىر باغ تۇرغۇدەك. باغدا تۈر-
لۈك - تۈرلۈك قۇشلار سايراپ تۇرغان، مېۋىلەر پىشىپ تۇر-
غان. بۇنى كۆرۈپ ئوتۇنچى بالا ئۆلگەن ئادەمنى جەننەتكە كى-
رىدۇ دەۋاتاتتى، مەن راستتىنلا جەننەتكە كىرىپ قالغان
ئوخشىمامدىمەن، دەپ ھەيران بوپتۇ. شۇ ھەيرانلىق ئىچىدە
قارىسا، باغنىڭ ئىچىدىكى تەرىپىدە بىرچىمەنلىك مەيدان تۇر-
غۇدەك. ئوتۇنچى مەيدانغا بېرىپ باقماقچى بولۇپ، ئالدىدىكى
يالغۇز ئايىغ يول بىلەن بىرنەچچە قەدەم ماڭغانىكەن، شۇ ھال-
دا مان نۇرغۇن يىلانلار پەيدا بولۇپ ئوتۇنچىنى قورشىۋاپتۇ. ئو-
تۇنچى ئۆزىنى ئورنىۋالغان بۇ يىلانلاردىن قانداق قۇتۇلۇشنىڭ
ئامالىنى ئويلاپ ئالدى تەرىپىگە قارىغانىكەن، چىمەنلىكنىڭ
ئوتتۇرىسىدا بىر شىپاڭ پەيدا بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇزۇد-

لۇقى ئىككى غۇلاچ كېلىدىغان ناھايىتى يوغان بىر يىلان
 تىككىدە تۇرغۇدەك. ئوتۇنچى بۇنى كۆرۈپ، يائاللا، يىلانلارنىڭ
 پادشاھغا ئەمدى ئوچراپتىمەن - دە، بۇ يىلان مېنى پۈتۈن
 يۈتۈۋېتىدىغان بولدى، دەپ ئەتراپىغا قارىسا، ئۆزىنى ئوتتۇردە -
 غا ئېلىۋالغان ھېلىقى يىلانلارنىڭ بىرىمۇ يوق. بۇنى كۆرۈپ
 ئوتۇنچى تېخىمۇ ھەيران بوپتۇ، شىپاڭغا قارىسا، شىپاڭنىڭ
 ئۈستىدە يىلان ئەمەس، بىر قىز ئولتۇرغۇدەك. ئوتۇنچى خاتا
 كۆرۈپ قالمىغاندىمەن؟ دەپ ئويلاپ، كۆزىنى ئۇۋۇلاپ، چاپاق -
 لىرىنى سۈرتۈۋېتىپ قارىسا، راستتىنلا ئاجايىپ بىر گۈزەل
 قىز ئولتۇرغۇدەك. ئوتۇنچى بۇ نېمە ئىشتۇ؟ دەپ، بىر بېسىپ -
 ئىككى بېسىپ شىپاڭ تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ يېقىن

بارغاندا، ھېلىقى قىز: — ئەي يىگىت، بۇياققا چىقىڭ! — دەپتۇ.

— ئۇ يەرگە قانداق چىقمەن؟ — دېگەنكەن، — شىپاڭنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتسىڭىز، شوتا بار، شوتا نىڭ بىلەن چىقىڭ، — دەپتۇ. ئوتۇنچى شوتا بىلەن ئۇنىڭ قېشىغا چىقىپتۇ. ئەسلىدە بۇ قىزنىڭ ئىسمى مەلىكە مارال بولۇپ، تۇغۇلغاندىن تارتىپ تاكى شۇ كەمگىچە ھېچقانداق ئىنسانغا كۆرۈنمىگەنكەن. ئوتۇنچى شىپاڭنىڭ ئۈستىگە چىق- قاندىن كېيىن، قىز: — ئەي يىگىت، سىز نېمە ئادەم؟ قانداق بولۇپ بۇ يەرگە كېلىپ قالدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوتۇنچى بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى قىزغا تولۇق بايان قىپتۇ. يىگىتنىڭ كە- چۈرمىشلىرىنى ئاڭلىغان مەلىكە مارال: — ئۇنداق بولسا، ئەمدى سىز مۇشۇ يەردە قېپقىلىڭ، — دەپتۇ. ئوتۇنچى:

— مەن بۇ يەردە قېپقالسام بولمايدۇ. مېنىڭ قېرى ئانام بار، مەن كۈندە ئوتۇن سېتىپ ئانامنى بېقىپ كېلىۋاتقاندىم. ھازىر ئانام ئاچتىن ئۆلۈپ كەتتىمۇ ياكى ھاياتمۇ بىلمەيمەن، شۇڭا سىز مېنى بۇ يەردىن تېزرەك چىقىرىۋەتسىڭىز، — دې- گەنكەن، مەلىكە مارال:

— ئەڭ ياخشىسى، بۇ يەردىن كەتمەڭ، ئانىڭىزنىمۇ مۇ- شۇ يەرگە ئەكېلىۋالسىز. ئەگەر بۇ يەردىن كەتسىڭىز ئاقىۋد- تى ياخشى بولمايدۇ، — دەپتۇ. يىگىت يەنىلا: «كېتىمەن» دې- گەندىن كېيىن، مەلىكە مارال:

— سىز «جاھانشاھ بىلەن بىلىقىيانىڭ ئۇچرىشىشى» دې- گەن ھېكايىنى ئاڭلىغانمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوتۇنچى: «ياق!» دەپ جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، مەلىكە مارال:

— ئۇنداق بولسا، مەن سىزگە شۇ ھېكايىنى ئېيتىپ
بېرەي، ئاڭلاپ تۇرۇڭ. ھېكايە تۈگىگەندىن كېيىن بىر قارار -
غا كېلەرسىز، — دەپ ھېكايىنى باشلاپتۇ:
بۇرۇنقى زاماندا بىر شەھەردە بىر پادىشاھ ئۆتكەنكەن.
ئۇنىڭ بىرلا ئوغلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمى جاھانشاھ ئىكەن.
پادىشاھ بۇ ئوغلىنى ناھايىتى ئەدەپلىك قىلىپ تەربىيەلەپ
چوڭ قىپتۇ. جاھانشاھ ئون ئالتە - ئون يەتتە ياشلارغا
كىرگەندە، بىر كۈنى چۈشىدە بىر قىزنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئا -
شىق بولۇپ قاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كۈندىن - كۈنگە
ئورۇقلاپ، ئاش - تاماقتىنمۇ قاپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ
بىلەن خانىش مەسلىھەتلىشىپ، جاھانشاھنى ئۆيلەپ قويماقچى
بوپتۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۇ مەسلىھىتىنى جاھانشاھنىڭ
ئىككى ئاغىنىسى ئارقىلىق ئۇنىڭغا ئېيتىپتۇ. جاھانشاھ
ئىككى ئاغىنىسىگە:

— سىلەر ئاتا - ئانامغا يەتكۈزۈپ قويۇڭلار، مەن ھازىر
ئۆيلەنمەيمەن. ئاتا - ئانام مەن توغرىلۇق غەم يېمىسۇن. مې -
نىڭ بىرلا ئارمىنىم بار، ئۇ بولسىمۇ جاھان كۆرۈش. مەن
مۇشۇ ئارمىنىمغا يەتسەم، ئاندىن كېيىن ئۆيلىنىمەن، —
دەپتۇ. جاھانشاھنىڭ ئاغىنىلىرى بۇ گەپنى پادىشاھقا يەتكۈز -
گەنكەن، پادىشاھ:

— ئالدى بىلەن ئۆيلىنىپ، ئاندىن كېيىن جاھان كېزىپ
كەلسىمۇ بولىدىغۇ، — دەپتۇ. جاھانشاھ بولسا، دادىسىنىڭ
دېگىنىگە زادىلا كۆنمەپتۇ. پادىشاھ يالغۇز ئوغلىنىڭ تەلىپىنى
ئورۇنداپ بېرىش ئۈچۈن، خەزىنىدىن نۇرغۇن مال - دۇنيانى
بېرىپ، ھېلىقى ئىككى ئاغىنىسىنى قوشۇپ، ئوغلىنى جاھان
كۆرۈپ كېلىش ئۈچۈن يولغا ئاتلاندىرۇپتۇ. جاھانشاھ
جاھانشاھ ئۆز شەھىرىدىن ئايرىلىپ، يول ئۈستىدىكى

ھەممە شەھەرلەرنى ئارىلاپ ئالتە ئاي چامىدا يول يۈرۈپتۇ. بارغانلا شەھەردە باشقا ئىش قىلماي چۈشىدە ئۆزىنى قىزنى ئىزدىگەن بولسىمۇ، لېكىن قىزنى تاپالماپتۇ. ئۆزىنى بىلەن ئۇلارنىڭ ئېلىپ ماڭغان مال - دۇنيالىرىنى تۈگەشكە باشلاپتۇ. بىر كۈنى جاھانشاھ ئىككى ئاغىنىسىگە:

— ئۈچىمىزنىڭ مۇشۇ مېڭىشىمىزدا يەنە ئاز كۈندىن كېيىن يول راسخوتىمىز پۈتۈنلەي تۈگەيدۇ، شۇڭا سىلەر ھازىر قالغان دۇنيانىڭ بىر قىسمىنى ئېلىپ يول راسخوتى قىلىپ يۇرتقا قايتىڭلار، مەن بىرقانچە كۈندىن كېيىن ئارىلاڭلاردىن يېتىپ بارىمەن، — دەپتۇ. — دە، ئاتا - ئانىسىغا قارىتىپ بىر پارچە خەت يېزىپ ئۇلارنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، ئىككى ئاغىنىسىنى ئۆز شەھەرگە يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. ئۇلار ئۆز شەھەرگە كېتىۋەرسۇن، بىز گەپنى جاھانشاھتىن ئاڭلايلى:

ئاغىنىلىرى كەتكەندىن كېيىن جاھانشاھ يەنىلا ئالدىغا قاراپ مېڭىۋېرىپتۇ، نۇرغۇن چۆل - جەزىرلەرنى، نۇرغۇن ئاۋات شەھەرلەرنى ئارىلاپ، چۈشىدە ئاشق بولغان قىزنى ئىزدىگەن بولسىمۇ، ئۇ قىزدىن ھېچقانداق دېرەك ئالالماپتۇ. ئاقىۋەت ئۇ يەنە بىر شەھەرگە كەلگەندە، يېنىدا خىراجەت قىلغۇدەك ھېچ نەرسە قالماپتۇ. ئۇ ئۆز - ئۆزىگە: «ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ بۇ شەھەردە مېنىڭ شاھزادە ئىكەنلىكىمنى بىلىدىغان ھېچكىم يوق، شۇڭا مەن مەدىكارلىق قىلىپ بولسىمۇ پۇل تېپىپ يولۇمنى داۋام قىلىپ، مۇراد - مەقسەتىمگە يېتىشىم كېرەك» دەپتۇ. — دە، شۇ كۈنىلا مەدىكارلار بازىرىغا بېرىپتۇ. جاھانشاھ مەدىكارلار بازىرىدا خېرىدار كۈتۈپ ئولتۇرغانىكەن، بىر باي كېلىپ: «جاھانشاھقا مەدەنىيەتلىك بىر نەرسە» — كىم ماڭا ئىشلەپ بېرىشنى خالىسا كۈنىگە بىر تىللا

بېرىمەن، — دەپتۇ. ئادەتتە بىر تىللا ئۈچۈن بىر مەدىكار بىر ئاي ئىشلەپ بېرەتتىكەن. ئۇ كىشىنىڭ بۇنداق كۆپ ھەق بېرىمەن دېگىنىنى ئاڭلىغان مەدىكارلار ئۇنىڭ ئۆزلىرى قىلىپ كېتەلمەيدىغان ئېغىر ئىشقا سېلىشىدىن قورقۇپ، مەن ئىشلەپ بېرەي، دېمەپتۇ. جاھانشاھ بۇ ئادەم قانداق ئىشقا سالىدىغاندۇ؟ ھەرھالدا ئۆلۈمگىغۇ بۇيرۇماس. ئۇنىڭدىن باشقا ھەرقانچە ئېغىر ئىش بولسىمۇ، ئىشلەپ بىر تىللاسىنى ئالسام بىرەر ئايلىق يول خىراجىتىنى راسلىقلىدىكەنمەنغۇ، دەپ ئويلاپتۇ. — دە: «مەن ئىشلەيمەن» دەپتۇ. ھېلىقى باي جاھانشاھنى ئۆيىگە باشلاپ بېرىپ:

— بالام، مانا بۇ مېنىڭ ئۆيۈم. بىز ئىشنى ئاخىر پېشىن مەزگىلىدە باشلايمىز. سەن ھازىر تاماق يەپ، ئۇخلاپ ئارام ئېلىپ تۇرغىن، — دەپ ياخشى تائاملارنى تەييارلاپ بېرىپتۇ. جاھانشاھ، بۇ قانداق گەپ بولدى؟ ئىشنى ئاخىر پېشىندا باشلايمىز دەيدۇ. بۇ قانداق ئىشتۇ؟ دېگەن ئەندىشە بىلەن تاماقمۇ يېمەي ھەم ئۇخلىماي ئۆرە ئولتۇرۇپتۇ. كۈتكەن ۋاقىتمۇ يېتىپ كەپتۇ. ئاخىر پېشىن مەزگىلىدە باي ئۆيگە كىرىپ:

— بالام، ئارام ئېلىۋالدىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ، جاھانشاھ: «ھەئە» دېگەندىن كېيىن، باي ئۇنى ھويلىغا باشلاپ چىقىپ:

— ماۋۇ ئېغىلدا يوغان بىر قېچىر بار، شۇ قېچىرنى يېتىلەپ چىققىن، — دەپتۇ. جاھانشاھ ئېغىلغا كىرسە، دەر-ۋەقە يوغان بىر قېچىر تۇرغۇدەك. جاھانشاھ ئۇنى يېتىلەپ چىققاندىن كېيىن، باي: «كەينىمدىن ماڭ» دەپتۇ. ئۇلار شۇ ماڭغانچە شەھەر سىرتىدىكى تازىمۇ ئېگىز بىر تاغنىڭ تۈۋىگە بېرىپتۇ. باي جاھانشاھقا قېچىرنى تۇلۇمچىلاپ سۈيۈشنى بۇيرۇپتۇ. جاھانشاھ قېچىرنى تۇلۇمچىلاپ سۈيۈپتۇ. باي

جاھانشاھقا:

— بالام، ئەمدى سەن بۇ تۇلۇمنىڭ ئىچىگە كىرەلمەيسەن، مەن ئۇنىڭ ئاغزىنى باغلاپ قويىمەن. ئاۋۇ ئۇچۇپ كېتىۋاتقان تۇلۇمنى كۆرۈڭمۇ؟ ئاشۇ قۇشلار بۇنى يېيىش ئۈچۈن تۇلۇمنى كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ ماۋۇ ئېگىز تاغنىڭ ئۈستىگە ئاچىدۇ. ئۇلار تېرىنى چوقۇلاپ تەشكەندە، سەن ئۇنىڭ ئىچىدىن

چىقساڭ، قۇشلار ئۈركۈپ

يىراق قاچىدۇ. تاغنىڭ ئۈستىدە

نۇرغۇنلىغان ئالىيېشىل

تاشلار بار، سەن شۇ تاشلار-

نى خالتىغا قاچىلاپ، بۇ

ئارقان بىلەن ماڭا چۈشۈرۈپ

بېرىسەن. بۇ تاغقا چىقىش

تولىمۇ مۇشكۈل ھەم خەتەر-

لىك، چۈنكى يول بولمىغاچ-

قا چىقىشقا بولمايدۇ. تاغ

ئۈستىگە چىققان ئادەمنىڭ

تۆۋەنگە چۈشۈشى ئوڭايراق

بولىدۇ، سەن قورقماي مې-

نىڭ دېگىنىم بويىچە قىل-

غىن، — دەپتۇ — دە، جا-

ھانشاھنى تۇلۇمغا سېلىپ

ئاغزىنى يوغۇپ قويۇپ ئۆزى

يىراققا بېرىپ قاراپ تۇرۇپ-

تۇ. دېگەندەك، ئارىدىن بىر-

ئاز ۋاقىت ئۆتكەندە، نۇرغۇن-

لىغان تازقارلار ئۇچۇپ كې-

لىپ تۇلۇمنى قاماللاپ كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ، تاغنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ چوقۇلاپ يېنىشكە باشلاپتۇ، تېرە تېشىلىپ ئىچىدىن جاھانشاھ ئۆمىلەپ چىققاندا، تازقارلار ئۈرۈكۈپ ئۇ- چۇپ كېتىپتۇ. جاھانشاھ باينىڭ دېگىنى بويىچە تاغنىڭ ئۈستىدىكى تاشلارنى تۆۋەنگە تاشلاشقا باشلاپتۇ. جاھانشاھ جان كۆيدۈرۈپ ئىشلەپ تاغ ئۈستىدىكى تاشلارنى تۆۋەنگە چۈشۈرۈپ بولغاندا، كۈنمۇ كەچ كىرىپ قاپتۇ. شۇ چاغدا جاھانشاھ تاغ تۈۋىگە قاراپ:

— تاشلار تۈگىدى. مەن قاياقتىن چۈشمەن؟ — دەپ ۋارقىرىغانىكەن، باي:

— ئۆزۈڭ خالىغان تەرەپتىن چۈشكىن، — دەپ قويۇپ تاشلارنى ئېلىپ ئۆيىگە قاراپ كېتىپتۇ.

— جاھانشاھ كۈنىگە بىر تىللا بەرگەننىڭ مەنىسىگە ئەمدى يېتىپتۇ — دە، بېشىدىن بىر قاپاق سوغۇق سۇ قويۇۋەتكەندەك ئەندىكىپ كېتىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئۆزى تۇرغان بۇ تاغ كۈنچىقىشتىن كۈنپېتىشقا قاراپ سوزۇلغان باش — ئاخىرى يوق غايەت زور تاغ ئىكەن. تاغنىڭ كۈنگەي تەرىپى بىلەن تەسكەي تەرىپى تىك قىيا بولۇپ، ئۇنىڭدىن ھېچقانداق جانلىق- نىڭ مېڭىپ چىقىپ — چۈشۈشى مۇمكىن ئەمەس ئىكەن، پەقەت تاغ ئۈستىدە كۈنچىقىشقا ياكى كۈنپېتىشقا قاراپ مېڭىشقىلا بو- لىدىكەن. جاھانشاھ: «خۇدا» دەپتۇ — دە، كۈنچىقىشقا قاراپ مې- ڭىشقا باشلاپتۇ، قورسىقى ئاچسا تاغ مېۋىلىرىنى تېرىپ يەپتۇ، مېۋە تاپالمىسا ئوت — چۆپلەرنىڭ يىلتىزىنى كولاپ يەپتۇ. مانا شۇنداق قىلىپ ئوت — بەش ئاي ماڭغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ مې- ڭىشىمۇ قۇربى يەتمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ، ئاندىن كېيىن ئۇ ئۆمىلەپ مېڭىپتۇ، كىيىم — كېچەكلىرى جۇل — جۇل بولۇپ يالىڭاچ ھالەتكە كېلىپ قاپتۇ، پۇت — قوللىرى قاناپ، ئوت —

چۆپ يىلتىزنى كولاشقىمۇ ماغدۇرى يەتمەيدىغان بولۇپ قالدى. خاندىن كېيىن، ھايۋانغا ئوخشاش ئوت - چۆپنى خەتەرلىك دەپ ئۈزۈپ يەپتۇ. ئاشۇ ھالەتتە يەنە بەش - ئالتە ئاي ئۆتۈپ يۈرۈپ، چەكسىز كەتكەن بىر تۈزلەڭلىككە بېرىپ قاپتۇ. بۇ تۈزلەڭلىكتە شۇاقتىن باشقا نەرسە يوق ئىكەن. جاھانشاھ يەنىلا ئۈمىدسىزلەنمەي، ئۈمىلىگەن ھالەتتە يولنى داۋام قىپتۇ. ئۇ بۇرۇن بىر كۈن ماڭغان يولنى مانا ئەمدى بىرەر ئايدا ئاران مېڭىپ بولالايدىغان ھالغا كېلىپ قاپتۇ. شۇنداقتىمۇ ئۇ مۇشۇ چۆللۈكتە ئىككى - ئۈچ ئاي يول مېڭىپ، ئاقىدەت كونا بىر كارۋان يولىغا چىقىپ قاپتۇ. سەپسىلىپ قارىغانىكەن، يولدا يېڭى ماڭغان ھايۋان ياكى ئادەمنىڭ ئىزى كۆرۈنمەپتۇ. شۇنداقتىمۇ جاھانشاھ يول بىلەن كۈنچىقىشقا قاراپ مېڭىشنى داۋام قىپتۇ. بىرنەچچە كۈن يول ماڭغاندىن كېيىن، يىراق بىر يەردە تۇرغان دۆڭنى ھەم دۆڭ ئۈستىدىكى ئەسكى تامغا ئوخشاپراق كېتىدىغان نەرسىنى كۆرۈپ، بىر ئاز ئۈمىدلىنىپ غەيرەتكە كېلىپ شۇ تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ، تۆت - بەش كۈن دېگەندە ھېلىقى يەرگە ئاران يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ دۆڭ ئۈستىگە چىقىپ ئەتراپقا قارىسا، ئەسكى تاملىقنىڭ بىر يېرىدىن تۈتۈن چىقىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. كۆڭلىدە بۇ چۆللۈكتە قانداقلارچە تۈتۈن چىقىدۇ؟ بۇ يەردە يا ئادەم - ئىنسان بولمىسا، يا بۇ جىن - شەيتانلارنىڭ ماكانىمىدۇ؟ دېيگەن خىياللارغا كېلىپ ئەسكى تاملارنى ئارىلاپ قارىسا، بىر يەردە جۇلۇقى چىقىپ كەتكەن بىر ئىشىك تۇرغۇدەك. جاھانشاھ ئىشىكنى ئېچىپ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دەپ سالام قىلىپ كىرىپ قارىدى.

— ئەسكى تامنىڭ ئىچىدە بىر بوۋاي ئولتۇرغان. بوۋاي:

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ

جاۋابنى ئاڭلاپ جاھانشاھنىڭ پۇت - قولغا جان كىرىپ:
— بوۋا، سىلى ئادەم - ئىنسانمۇ ياكى ئىنسانمۇ؟ —
دەپ سورىغانىكەن، بوۋاي:
— ئەلەمدۇللىلا شۇكۇر، مەن ئىنسان، — دەپ جاۋاب
بېرىپ جاھانشاھقا سەپسالسا، ئۇنىڭ پۇت - قولىنىڭ ساق
يېرى قالماي يېغىر بولۇپ قان ئېقىپ تۇرغان، ئۇچىسىدا
كىيىملەرمۇ يوق. بۇنى كۆرۈپ بوۋاي جاھانشاھقا ئىچ ئاغرىد.
تىپ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ كونا كىيىملىرىدىن بېرىپتۇ، ئاندىن
ئۇنىڭغا تاماق بېرىپ قورسىقىنى تويغۇزغاندىن كېيىن:
— بالام، سەن قايماقتىن كېلىپ قايماققا كېتىپ بارىسەن؟ —
دەپ سورىغانىكەن، جاھانشاھ بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلە-
رىنى قالدۇرماي سۆزلەپ بېرىپتۇ، ئاندىن بوۋايدىن:
— بوۋا، ئادەم ئاتىسىز بۇ چۆللۈكتە ئۆزلىرى قانداقلارچە
تۇرۇپ قالدىلا؟ — دەپ سورىغانىكەن، بوۋاي:
— مەن سۇلايمان ئەلەيھىسسالامدىن قالغان بايلىقلارنى
ساقلاپ يېتىۋاتىمەن، — دەپتۇ. جاھانشاھ:
— بوۋا، مەن ئەمدى قانداق قىلسام بولىدۇ؟ — دەپ
سورىغانىكەن، بوۋاي:
— سەن پۇت - قوللىرىڭ ساقىيىپ، تېنىڭگە ماغدۇر
كىرگۈچە مېنىڭ يېنىمدا تۇرۇپ تۇرغىن. بايا سەن كەلگەن
يول — كارۋان يولى. بۇ يولدىن يىلدا بىر قېتىم كارۋان
ئۆتىدۇ. بۇ يول بىلەن قايسىلا تەرەپكە قاراپ ماڭساڭ، بىر
يىلدا ئادەم ئات بار يەرگە بارالايسىن. سەن ساقايغاندا بۇ يەر -
دىن ئۆتكەن كارۋانلارغا قوشۇپ قويسام، ئۆز شەھىرىڭگە يې-
تىپ بارالايسىن، — دەپتۇ. جاھانشاھ ماقۇل بولۇپ بوۋاينىڭ
يېنىدا قاپتۇ.
ئارىدىن خېلى كۈنلەر ئۆتكەندە جاھانشاھنىڭ تېنىگە

ماغدۇر كىرىپ، پۇت - قوللىرىمۇ ساقىيىپ قاپتۇ. بىر كۈنى بوۋاي:

— بالام، سەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇرغىن، مەن ئۆيگە كېلىپ كۈنلۈك سەپەرگە چىقمەن، — دەپتۇ.

— بۇ ئادەمزاڭىز چۆللۈكتە نېمە ۋەجدىن سەپەر قىلىدىلىكىن؟ — دەپ سوراپتۇ جاھانشاھ. بوۋاي:

— ئۆزۈم قۇربى ئۇچار قۇشلار، ھايۋانلار ھەم دېۋە - پەردەلەر بىلەن سۆھبەتلىشىپ كېلىمەن. مەن كەلگۈچە سەن زېرىكىپ قالساڭ، مانا ماۋۇ ئىشىكتىن كىرسەڭ چوڭ زالغا كىرسەن.

زالنىڭ ئۇ تەرىپىدە بىر ئىشىك بار، شۇ ئىشىكتىن كىرسەڭ قىرىق بىر ئېغىز ئۆي بار. قىرىق ئېغىز ئۆيدە سۇلايمان ئەلەي-

ھىسسالامنىڭ بايلىقلىرى بار، شۇلارنى كۆرۈپ تاماشا قىلىپ تۇرغىن. قىرىق بىرىنچى ئۆيگە كىرمىگىن، — دەپ تاپىلاپ ئاچ-

قۇچنى جاھانشاھقا بېرىپ، ئۆزى يولغا راۋان بوپتۇ.

جاھانشاھ شۇ كۈنلا ئۆيلەرنى ئېچىپ بىر باشتىن كۆ-رۈشكە باشلاپتۇ. ھەربىر ئۆيدىكى ئالامەتلەرنى كۆرگەندە، ئۇ

ھەيرانلىقتا قاپتۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ۋاقتىدىكى ئېسىل جاۋاھىرات، ئالتۇن - كۈمۈشلەردە ئىش-

لەنگەن جابدۇقلارنى كۆرۈپ، مەن دادامنى دۇنيادىكى ئەڭ باي ئادەم دەپ يۈرسەم، دادامنىڭ ھەممە بايلىقى بوۋاينىڭ بىر

ئۆيدىكى بايلىقىغا تەڭ كېلەلمەيدىكەن، دېگەنلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇ كۈنى جاھانشاھ ئون بەش ئۆيدىكى دۇنيانى

كۆرۈپتۇ. كەچ بوپتۇ. جاھانشاھ ئەتىسى يەنە ئون بەش ئۆينى كۆرۈپتۇ. بۇ ئۆيدىكى دۇنيادەپنە، جابدۇقلار تېخىمۇ قىممەت-

لىك ئىكەن. ئۈچىنچى كۈنى پېشىن ۋاقتىغىچە قالغان ئون ئۆينى كۆرۈپ تۈگىتىپ، قىرىق بىرىنچى ئۆيدە نېمە باركىن،

بۇنىمۇ كۆرۈپ باقاي دەپ ئىشىكنى ئېچىپ كىرىپ قارىغۇدەك

بولسا، بۇنىڭ ئىچى غايەت چوڭ بىر باغ ئىكەن. يەر ئۈستىدە بولسا، بۇ ئەتراپ بىر دۆڭلۈك ئىكەندۇق. جاھانشاھ بۇنىڭغا ھەيران بولۇپ باغ ئىچىنى ئارىلاپ قارىسا، باغدا تۈرلۈك - تۈر - لۈك قۇشلار سايرىنىۋاتقان، باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر كۆل بارمىش، كۆلگە قارىسا، كۆل ئىچىدە ئۈچ قىز سۇغا چۆمۈ - لۇۋاتقۇدەك. جاھانشاھ قارىغۇدەك بولسا، بۇ قىزلارنىڭ بىرى ئۇ چۈشىدە كۆرۈپ ئاشىق بولۇپ قالغان قىز ئىكەن. بۇنى كۆرۈپ جاھانشاھ ھوشىدىن كېتىپ يىقىلىپ قاپتۇ. قىزلار بۇ - نىڭدىن بىخەۋەر ئۆزلىرى قانغۇچە سۇغا چۆمۈلۈپ، ئاندىن كې - يىن كېتىپ قاپتۇ. ئەسلىدە بۇ قىزلار پەرزاتلار بولۇپ، ھەر يىلى بىر نۆۋەت مۇشۇ باغقا كېلىپ سۇغا چۆمۈلۈپ كېتىدىكەن.

شۇ كۈنى كەچتە بوۋاي سەپىرىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ ئۆيگە قايتىپ كېلىپ قارىسا، جاھانشاھ يوق تۇرغۇدەك. بوۋاي ئۇنى ئىزدەپ ئۆيلەرنى ئارىلاپ قارىسا، ئۆزى: «كىرمە» دېگەن قى - رىق بىرىنچى ئىشىكمۇ ئېچىقلىق تۇرغۇدەك. بوۋاي ئىشىك - تىن كىرىپ ئىزدەپ بېرىپ، گۈللۈكتە ھوشسىز ياتقان جاھان -

شاھنى تېپىپ، ئۇنىڭ يۈزىگە سۇ سېپىپ ھۆرمەت بىلەن كۆرگەندىن كېيىن:

— مەن بۇ ئۆيگە كىرمە دېگەن تۇرسام، سەن نېمە ئىش قىلىۋاتىدۇ؟
— دەپ جاھانشاھقا كايپتۇ. جاھانشاھ: «ئەپسۇس، سەن نېمە ئىش قىلىۋاتىدۇ؟»
— دېگەندىن باشقا گەپ قىلماي يەرگە قاراپ ئولتۇرۇپتۇ.
— بوۋاي جاھانشاھنى باشلاپ باغدىن چىقىپ كەتمەكچى بول-
غانىكەن، جاھانشاھ باغدىن چىققىلى ئۇنىماپتۇ. بوۋاي سەۋە-
بىنى سورىغانىكەن، جاھانشاھ:

— بوۋاي، مەن چۈشۈمدە كۆرۈپ ئاشىقى بىقارار بولغان
قىزنىڭ بۈگۈن مۇشۇ كۆلدە سۇغا چۆمۈلۈۋاتقىنىنى كۆردۈم.
مەن شۇ قىزنى ئالماي كەتمەيمەن، — دەپتۇ.

— بالام، — دەپتۇ بوۋاي جاھانشاھقا ئىچ ئاغرىتىپ، —
ئۇ قىزلار دېگەن پەرىلەرنىڭ قىزلىرى. سېنىڭ بۇ باغقا
كىرگەنلىكىڭنى كۆرگەن بولسا، ئۇ قىزلار قايتا كېلمەيدۇ،
كەلمەيدۇ، بۇنى بىرنەچچە دېگىلى بولمايدۇ. ئۇ قىزلارنىڭ قە-
يەردە تۇرىدىغانلىقىنىمۇ بىلگىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە،
ئۇ قىزلار ھەر يىلى بىر قېتىملا بۇ يەرگە كېلىپ سۇغا چۆ-
مۈلىدۇ. ئەگەر سېنى كۆرۈپ قالغان بولسا ئەمدى كەلمەيدۇ، —
دەپتۇ. ئەمما، جاھانشاھ يەنىلا كەتكىلى ئۇنىماپتۇ. بوۋاي كا-
يپتۇ، تېرىكىپتۇ، جاھانشاھقا ھېچ نەرسە كار قىلماپتۇ. ئا-
قىۋەت بوۋاي ئۇنىڭغا:

— ئۇنداق بولسا سەن مۇشۇ باغدا يېتىۋەرگىن. ئەگەر
قىزلار بۇ قېتىم سېنى كۆرمىگەن بولسا، كېلەر يىلى مۇشۇ
كۈنلەردە كېلىدۇ. ئۇلار كەلگەندە كۆك كەپتەر سۈرتىدە بو-
لۇپ ھاۋادا ئويىناپ، موللاق ئېتىپ، پەرۋاز قىلىپ كېلىدۇ.
ئۇلار كۆل بويىغا چۈشۈپ كەپتەرلىك كىيىمنى سېلىۋېتىپ
سۇغا چۆمۈلىدۇ. سەن چۈشۈشكە كۆرگەن قىز پەرىلەرنىڭ ئەڭ

كىچىك سىڭلىسىنىڭ كەپتەر كىيىمىنى قەيەرگە سېلىپ قويغىنىغا ئوبدان سەپسېلىۋېلىپ، ئۇلار سۇغا چۈشۈپ بىر - بىرىگە سۇ چېچىشىپ ئويناۋاتقاندا، بېرىپلا ئاشۇ قىزنىڭ كىيىمىنى ئېلىۋېلىپ مەيدەڭگە بېسىپ دۈم يېتىۋال. ئۇلار ئۇچۇپ كېتەلمىگەندىكىن كېلىپ سېنى ئىزدەپ تېپىپ گەپ قىلىسمۇ، سەن باش كۆتۈرمەي يېتىۋەرگىن، - دەپ بوۋاي باغدىن چىقىپ كېتىپتۇ. جاھانشاھ گۈل ئىچىدە ئاسمانغا قاراپ يېتىپتۇ، بوۋاي بولسا ھەر كۈنى ئۇنىڭغا تاماق توشۇپ بېرىدىكەن. جاھانشاھ بوۋاي ئەكەلگەن تاماقنى يەپ گۈللۈكتە كۈن، ئايلىرىنى ساناپ ئوڭدا يېتىۋېرىپتۇ.

ئارىدىن توپتوغرا بىر يىل ئۆتكەندە، بىر كۈنى جاھان-شاھنى تىترەك بېسىپ، يۈرىكى سېلىپ قورقۇنچ ئىچىدە قال-غاندەك بولۇپ قاپتۇ. ئۇ نېمە بولغانلىقىنى بىلمەي ئاسمانغا قاراپ ياتسا، ئۈچ كۆك كەپتەر موللاق ئېتىپ ئۇچۇپ كې-لىۋاتقۇدەك. بۇنى كۆرۈپ جاھانشاھنىڭ ئۆپكىسى ئاغزىغا كەپ-لىشىپ قالغاندەك بوپتۇ، قارىسا، ئۈچ كەپتەر يەرگە چۈشۈپ قىزلارغا ئايلىنىپتۇ - دە، كەپتەر كىيىملىرىنى ئۈچى ئۈچ يەرگە سېلىپ قويۇپتۇ. جاھانشاھ سەپسېلىپ تۇرۇپ كىچىك قىزنىڭ كىيىمىنى كۆرۈۋاپتۇ. ئۇلار سۇغا چۈشۈپ خۇشال - خۇرام سۇ ئۈزۈپ، بىر - بىرىگە سۇ چېچىپ ئويناۋاتقاندا، ئۆمىلەپ بېرىپ كىچىك قىزنىڭ كىيىمىنى ئېلىپ گۈللۈك ئى-چىگە ئەكىرىپ مەيدىسىگە بېسىپ يېتىۋاپتۇ. قىزلار بۇنىڭدىن بىخەۋەر ھالدا خۇشال ئويناپ، ئۆيلىرىگە قايتماقچى بولۇپ قىر-غاققا چىقىپ قارىسا، كىچىك قىزنىڭ كىيىمى يوق تۇرغۇدەك. بۇنىڭغا ھەيران بولغان قىزلار ئۇياق - بۇياقنى ئىزدەپ قا-رىسا، گۈللۈكتە بىر ئادەم زات كەپتەر كىيىمىنى بېسىپ يات-قان. قىزلار بىرلىشىپ كىيىمىنى ئۇنىڭدىن تارتىۋالماقچى

بوپتۇ. جاھانشاھ كىيمنى بېسىپ يېتىۋېرىپتۇ. قىزلار ئۇنى
ئۇرۇپمۇ بېقىپتۇ، يالۋۇرۇپمۇ بېقىپتۇ، ئۇ ھېچ نەرسە بىلمەي
يېتىۋېرىپتۇ. ئاقۋەت قىزلار:

— سېنىڭ زادى نېمە مەقسەتنىڭ بار؟ — دەپ سوۋال
نىكەن، شۇ چاغدا جاھانشاھ بېشىنى كۆتۈرمەي تۇرۇپ:
— مۇشۇ باغقا قارايدىغان بوۋاينى باشلاپ كېلىڭلار، —
دەپتۇ. قىزلار بوۋاينى باشلاپ كەلگەندىن كېيىن، بوۋاي جا-
ھانشاھتىن قىزنىڭ كىيمنى قولىغا ئېلىپ: «تۇر ئورنىڭ-
دىن» دېگەنىكەن، جاھانشاھ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا
بوۋاي:

— بۇ بالا بۇ يەرلىك ئەمەس. بۇ باشقا بىر شەھەرنىڭ
پادىشاھىنىڭ شاھزادىسى جاھانشاھ بولىدۇ. بۇنىڭدىن بىرنەچ-
چە يىل بۇرۇن بۇ بالا چۈشىدە سىلەرنىڭ سىڭلىڭلارنى كۆرۈپ
ئاشق بولۇپ، مۇرادىغا يېتىش ئۈچۈن ئىنسان بالىسى تارت-
مىغان، كۆز كۆرمىگەن، قۇلاق ئاڭلىمىغان جاپالارنى تارتىپ
بۇلتۇر بۇ يەرگە يېتىپ كېلىپ، سىلەرنىڭ سۇغا چۆمۈلۈۋات-
قىنىڭلارنى كۆرۈپ ھوشىدىن كېتىپ يېتىپ قاپتۇ. مەن
ئەھۋالنى بايان قىلىپ بەرگەچكە، مانا كۆرۈپ تۇرۇپسىلەر،
بىر يىلدىن بۇيان بۇ كۆل بويىدا سىلەرنى ساقلاپ يېتىپ
كىيمنى قولىغا چۈشۈردى. ئەمدى سىلەر سىڭلىڭلارنى مۇشۇ
بالغا بېرىڭلار، — دەپتۇ. قىزنىڭ ئاچىلىرى:

— ئۇنداق قىلساق بولمايدۇ، بىزنىڭمۇ ئاتا - ئانىمىز بار.
بىز ئۇلاردىن بىسوراق سىڭلىمىزنى قويۇپ كەتسەك، ئاتا - ئا-
نىمىزغا نېمىدەپ جاۋاب بېرىمىز؟! ئۇنىڭدىن كۆرە بۇ يى-
گىت بىزنىڭ شەھرىمىزگە بارسۇن. بىز شۇ يەردە قانئىدە -
يوسۇن بويىچە توي قىلىپ سىڭلىمىزنى بېرەيلى، — دەپتۇ.
ئۇلارنىڭ دېگىنىگە بوۋايمۇ، جاھانشاھمۇ ئۇنىماپتۇ. بوۋاي:

— بۇ بالا نۇرغۇن جاپالار بىلەن بۇ يەرگە يېتىپ كەل-
گەنلىكىنى ئاڭلىدىڭلار. ئەمدى سىلەرنىڭ شەھىرىڭلارنى نەدىن
تاپىدۇ؟ ئۇنىڭدىن كۆرە قىزنى قويۇپ كېتىڭلار، بولمىسا كى-
يىمنى بەرمەيمىز، — دەپتۇ.

ئۇلار شۇنداق دېيىشىپ يۈرۈپ كۈن كەچ بولۇپ قاپتۇ.
قىزلار قايتمىسا بولمىغاچقا، سىڭلىسىنى جاھانشاھقا قويۇپ
كېتىشكە مەجبۇر بوپتۇ.

قىزنىڭ ئاچىلىرى شۇ ئۇچقانچە ئۆز شەھىرىگە يېقىن بار-
غاندا، ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىسى ئىككى قىزىنىڭ قايتىپ كېلىۋات-
قانلىقىنى كۆرۈپ ئەندىشىگە چۈشۈپتۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئىچىدە
ئەتىۋارلىق كىچىك قىزى يوق ئىكەن. ئۇلار ئەندىشە ئىچىدە
تۇرغاندا قىزلار يېتىپ كەلگەنلىكى، قىزلارنىڭ دادىسى كىچىك
قىزىنىڭ نەدە قالغانلىقىنى سورايتۇ. قىزلار ئاتا - ئانىسىغا
يىغلاپ تۇرۇپ جاھانشاھنىڭ كەچۈرمىشلىرىنى، بىر يىلدىن
بۇيان سىڭلىسىنى ساقلاپ باغدا ياتقانلىقى ۋە بوۋاينىڭ ئۆت-
تۇرىغا چۈشۈشى بىلەن سىڭلىسىنى ئامالسىز قويۇپ كەلگەن-
لىكىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. قىزلارنىڭ دادىسى پەرىلەرنىڭ پا-
دشاھى ئىكەن. ئۇ كۆكسى - قارىنى كەڭ تۇتۇپ، ھەقىقە
بويسۇنۇپ: «قىزىم ئامان بولسىلا ھامانەم بىزنى يوقلاپ كېل-
دۇ، ئاقىۋىتى ئاۋات بولسۇن» دەپ رازىلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ.

جاھانشاھ ئۆز ئاشىقىنى تېپىپ ئىنتايىن خۇشال بوپتۇ.
بوۋاي شۇ كۈنلا ئۇلارنى نىكاھ قىلىپ بېشىنى قوشۇپ قو-
يۇپتۇ. جاھانشاھ بوۋاينىڭ ياردىمى بىلەن مۇراد - مەقسىتىگە
يەتكەنلىكىگە سۆيۈنۈپ، بوۋايغا رەھمەت ئېيتىپتۇ ھەمدە
بوۋاينىڭ يېنىدا يەنە بىر ھەپتە چامىسىدا تۇرۇپتۇ، ئاندىن
ئۆز يۇرتىغا قايتماقچى بولۇپ، بوۋاينىڭ دۇئا بېرىشىنى
سورايتۇ. بوۋاي:

— ئەمدى يۇرتۇڭغا قايتىشتىن ئەندىشە قىلىساقمۇ، بو-
لىدۇ. يەنە بىر مەزگىل بۇ يەردە تۇرۇپ دىدار ئىشقا قاتنىشىپ،
كەلگەن يولغا چىقساقمۇ، بۇرۇنقى بىرنەچچە يىلدا قىلىنغان
تۈگىتىپ، ئاتا - ئاناڭ بىلەن كۆرۈشسەن، — دەپتۇ. جا-
ھانشاھ يەنە بىرەر ئايدەك تۇرغاندىن كېيىن، كەتمەكچى بولۇپ
بوۋايغا مەسلىھەت ساپتۇ. بوۋاي:

— بالام، ئەمدى كەتسەڭ بولىدۇ. ئايالڭ كۆك كەپتەرگە
ئايلىنىدۇ، سەن ئۇنىڭغا مىنىسەن - دە، جاپا تارتمايلا ئۆ-
يۇڭلارغا يېتىپ بارىسەن. ئەمما، ئۇيۇڭگە بېرىپلا ئايالڭنىڭ
ئاتا - ئانىسىنى ئۇنتۇپ قالساڭ بولمايدۇ. ھېچبولمىغاندا
بىر يىلدا بىرەر قېتىم ئايالڭ بىلەن بىرگە بېرىپ ئۇلار-
نىمۇ يوقلاپ تۇرغىن، — دەپ نەسەھەت قىلىپ، ئۇلارنىڭ
يولغا چىقىشىغا ئىجازەت بېرىپتۇ. جاھانشاھ بىلەن پەرى قىز
بوۋاي بىلەن خوشلىشىپ، قىز كۆك كەپتەرگە ئايلىنىپتۇ،
جاھانشاھ ئۇنىڭغا مىنىپتۇ - دە، ئۈچۈپ ئۆز شەھىرىگە قاراپ
پەرۋاز قىپتۇ.

ئۇلار تاغ ئېشىپ، چۆل كېزىپ پەرۋاز قىلىپ تۇرسۇن،
بىز گەپنى جاھانشاھنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن ئاڭلايلى:

جاھانشاھنىڭ ئىككى ئاغىنىسى كەلگەن يوللىرى بىلەن
ئارقىسىغا قايتىپ ئالتە ئاي يول يۈرگەندىن كېيىن ئۆز شە-
ھەرلىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ ۋە پادشاھقا بولغان ئەھۋاللارنى
بايان قىلىپ، جاھانشاھنىڭ يېزىپ بەرگەن خېتىنى تاپشۇ-
رۇپتۇ. پادشاھ جاھانشاھنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇۋېلىپ ئوقۇپتۇ،
دۇنيادىكى بىردىنبىر پەرزەنتىنىڭ ھالىدىن قايغۇرۇپ ئاھۇ
پەرياد چېكىپتۇ. پادشاھلىق ئىشلىرىنىمۇ تاشلاپ قويۇپ،
كۈننى ئاھ چېكىش بىلەن ئۆتكۈزۈپ يۈرگەن كۈنلەردە، باش-

قا بىر پادىشاھلىقنىڭ لەشكەرلىرى بۇ شەھەرگە باستۇرۇپ كەپتۇ ۋە مەملىكەتنىڭ بىر قىسمىنى تارتىۋاپتۇ. پادىشاھ بولسا پەرزەنت ئوتدا ئاھ چېكىپ ئۆيدە يېتىۋېرىپتۇ. شۇ كۈنلەردە جاھانشاھمۇ ئۆز ئېلىگە قايتىپ بۇ شەھەرگە يېقىنلاپ كەپتۇ - دە، ئايالىغا:

— مەن بۇ شەھەردىن كەتكەندە پىيادە مېڭىپ يولغا چىققاندىم. بۈگۈنكى كۈندە شەھەرگە ئۇچۇپ كىرسەك ياخشى بولماس، شۇڭا شەھەر سىرتىغا چۈشكۈن قىلىپ، پىيادە مېڭىپ كىرەيلى، — دەپ تەكلىپ قىپتۇ. ئايالىمۇ بۇنىڭغا قوشۇلۇپتۇ. ئۇلار شەھەر سىرتىدىكى بىر تاغقا چۈشۈپتۇ. پەرى قىز كەپتەر كىيىمنى سېلىپ بىر لاتىغا ئوراپتۇ. ئۇلار بىرلىكتە شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇلار شەھەرگە يېقىنلاپ كەلگەندە بىر بوۋاي ئۇچراپتۇ. بوۋاي كېلىۋاتقان بۇ يىگىتنىڭ جاھانشاھ ئىكەنلىكىنى تونۇپ، ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ بولغاندىن كېيىن پادىشاھقا خەۋەر يەتكۈزۈپ سۆيۈنچە ئېلىش ئۈچۈن شەھەرگە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ، يول بويى ئۇچرىغانلىكى ئادەمگە: «جاھانشاھ قايتىپ كەلدى» دەپ ۋارقىرىغىنىچە پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا يېتىپ بېرىپتۇ. بالىسىنىڭ دەردىدە پۈتۈن جاھاندىن ۋاز كېچىش ئالدىدا تۇرغان پادىشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئولتۇرغان ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپتۇ - دە:

— گېپىڭ راستمۇ؟ — دەپ سورىغانىكەن، بوۋاي:
— جانابلىرىغا يالغان سۆزلەشكە نېمە ھەددىم؟ — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ ئۆكەرلىرىنى بۇيرۇپ بوۋايغا بىر تاۋاق تىللا ئىنئام قىپتۇ - دە، شەھەر سىرتىغا قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. جاھانشاھنىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان شەھەرنىڭ يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە بولغان پۇقرالىرى شەھەر سىرتىغا قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، دەرۋەقە جاھانشاھ دۇنيادا

تېخى يوق بىر گۈزەل قىز بىلەن كېلىۋاتىدەك. پادىشاھ ئۆز ئوغلىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كېتىشكە تاس قاپتۇ. شەھەر ئىچىدىكى جاھانشاھ بىلەن پەرى قىزنى كۆتۈرۈپ ئوردىغا يەتكۈزۈپتۇ. جاھانشاھ ئاتا - ئانىسى بىلەن كۆرۈشۈپ، باشتىن كەچۈرگەن ھەممە دەرد - ئەلەملىرىنى ئۇنتۇپتۇ.

جاھانشاھ ئۆز شەھىرىدە بىرەر ئاي دەم ئالغاندىن كېيىن، ۋەزىر - ۋۇزىرالار جاھانشاھقا ئۆزلىرىنىڭ مەملىكىتىدىكى بىر قىسمى باشقا بىر پادىشاھنىڭ ئىلكىگە چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. جاھانشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىگە ئۆزى سەۋەبچى بولغانلىقىنى بىلىپ تولىمۇ ئازابلىنىپتۇ. ئۇ بۇ مەملىكەتنىڭ قولىدىن كەتكەن يەرلىرىنى ئۆز قولى بىلەن قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن دادىسىغا ئىلتىجا قىپتۇ. پادىشاھ ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ بىر قارارغا كېلىپ، جاھانشاھنىڭ جەڭگە ئاتلىنىشىغا ئىجازەت بېرىپتۇ. جاھانشاھ لەشكەرىي يۈرۈشنىڭ تەييارلىقىنى پۈتتۈرۈپ بولۇپ، خوتۇنغا:

— مەن مەملىكەتنىڭ دۈشمەن بېسىۋالغان جايلىرىنى قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپ قالدىم. كۆپ بولغاندىمۇ ئالتە ئاي ئىچىدە قايتىپ كېلىمەن، شۇڭغىچە سەن ئاتا - ئانىمىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرغىن، — دەپتۇ. شۇ چاغدا پەرى قىز:

— مەن سىزنى ئالتە ئاي ئەمەس، بىر يىل كۈتمەن. ئەگەر شۇڭغىچە قايتىپ كەلمىسىڭىز، سىزدىن ئۈمىدىمنى ئۈزۈپ ئۆز شەھىرىمگە قايتىپ كېتىمەن، — دەپتۇ. يىگىت بولسا، ئالتە ئاي ئىچىدە قايتىپ كېلىدىغانلىقىنى دەپ، ئۇلار بىلەن خوشلىشىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ.

جاھانشاھ لەشكەرلىرىنى باشلاپ بېرىپ دۈشمەن لەشكەر -

لىرى بىلەن جەڭنى باشلاپتۇ. دۈشمەن لەشكەرلىرىمۇ بوش كەلمەپتۇ. جەڭ ئۇزۇنغا سوزۇلۇپتۇ. ئاقسۆڭەك بىر يىل بولدى دېگەندە، جاھانشاھ مەملىكەتنىڭ ھەممە يېرىنى قايتۇرۇۋېلىپ، بۇ يەرلەرنى باشقۇرىدىغان كىشىنى بەلگىلەپ بولۇپ يۇرتىغا قايتىپتۇ.

جاھانشاھ ئۆيگە قاراپ مېڭىپ تۇرسۇن، بىز گەپنى پەرى قىزدىن ئاڭلايلى:

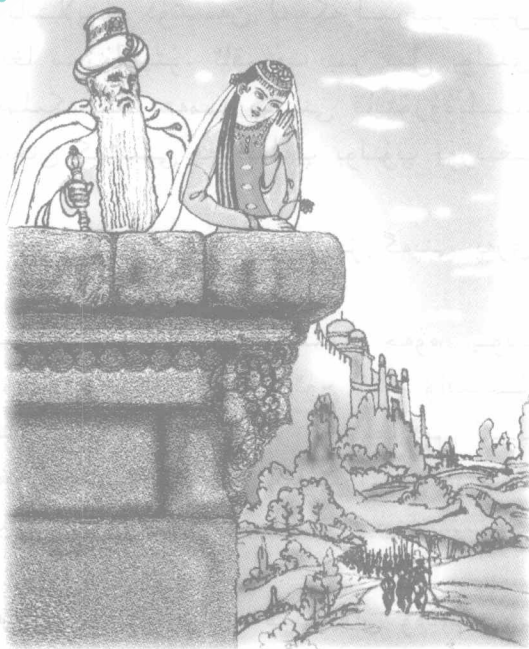
پەرى قىز بىر يىل ساقلاپتۇ، جاھانشاھتىن خەۋەر بولماپتۇ. يەنە بىر ئاي، ئىككى ئاي، ھەتتا ئۈچ ئاي ۋاقىتمۇ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. جاھانشاھتىن زادىلا خەۋەر بولمىغاندىن كېيىن قىز ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كېتىش ئۈچۈن تەرەددۇتلىدى. كەپتەرلىك كىيىمنى كىيىپ قېيناتا - قېينانسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— دادا، ئاپا، مەن جاھانشاھ بىلەن قىلىشقان ۋەدەم بولمىدى. يەنە بىر يىل، ھەتتا ئۈچ يىل ساقلىدىم، ئۈنىڭدىن خەۋەر بولمىدى، شۇڭا مەن بۈگۈن ئۆز ئېلىمگە قاراپ يولغا چىقتىم. خەير - خوش، - دەپتۇ - دە، دېرىزىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. جاھانشاھنىڭ ئاتا - ئانىسى: «ۋاي، يامان بولدى» دېگىنىچە تۇرۇپ قاپتۇ. ئوغلىدىن خەۋەر بولمىغانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە كېلىنىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقى ئۇلارغا تولىمۇ ئېغىر كەپتۇ. ئۇلار مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسۇن، بىز گەپنى پەرى قىزدىن ئاڭلايلى:

پەرى قىز شۇ ئۇچقانچە توپتوغرا ئۆزىنىڭ ئېلىگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئاتا - ئانىسى قىزنى كۆرۈپ تولىمۇ خۇشال بولدى. تويۇ، بىراق قىزنىڭ يالغۇز كەلگەنلىكىگە قاراپ ھەيران بولۇپ، نېمىشقا يالغۇز كەلگەنلىكىنى سورايتۇ. قىز ئاتا -

ئىسىغا بولغان
 ئەھۋالنى
 بېرىپتۇ.
 نىسى قىزىنى
 مېلەپ:

— سېنىڭ بۇ
 قىلغىنىڭ ياخشى
 بولماپتۇ، چۈنكى
 ئۇ دېگەن ئا-
 دەمزات، سەن دېگەن
 پەرى. كۈتكەن
 بولساڭ ياخشى
 بولاتتى. ئۇلار تۈر-
 غان يەر بىلەن
 بىزنىڭ ئارىلىقىد-

مىز سەن ئۈچۈن ئىككى - ئۈچ كۈنلۈك بولغان بىلەن، ئا-
 دەمزاتلار ئۈچۈن بىرنەچچە يىللىق يول. ئەگەر ئۇ سالامەت
 قايتىپ كېلىپ، سېنى ئىزدەپ يولغا چىقسا يەنە نېمە جاپالار-
 نى كۆرەر؟ خەير، كېلىپ بويسەن، سېنى قايتۇرۇۋېتىشنىڭ
 ئورنى يوق، — دەپتۇ — دە، قول ئاستىدىكى بارلىق دىۋە -
 پەرىلەرگە: «ھەركىم مەملىكىتىمىزگە سىرتتىن كېلىپ قالغان
 ئادەمزات بالىسىنى ئۇچرىتىپ قالسا، زىيان - زەخمەت يەت-
 كۈزمەي مېنىڭ يېنىمغا ئېلىپ كەلسە، مەن ئاشۇ خىزمەت
 يەتكۈزگۈچىنى تارتۇقلاپ قۇللۇقتىن ئازاد قىلىمەن» دەپ جا-
 كارلاپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان بارلىق دىۋە - پەرىلەر مەملىكەتنىڭ
 ھەممە چۆل - جەزىرە، تاغۇ تاشلىرىنى ئاڭتۇرۇپ، بۇياققا كې-
 لىپ قالغان ئادەم بالىسىنى ئىزدەشكە باشلاپتۇ.

دېۋە - پەرىلەر ئىزدەپ تۇرسۇن، بىز گەپنى جاھانشاھ -
تىن ئاڭلايلى:

جاھانشاھ جەڭنى تۈگىتىپ بىر يېرىم يىل بولغاندا ئۆ -
يىگە قايتىپ كەپتۇ. كېلىپ ئەھۋالنى ئۇققۇدەك بولسا، خوتۇ -
نى ئاللىقاچان كېتىپ قالغانىكەن. جاھانشاھ دۇنيانىڭ ھەممە
ئىشلىرىنى ئۇنتۇپتۇ - دە، بىر ئۆيگە سۇنى چېچىپ مەيدىد -
سىنى نەم يەرگە يېقىپ، كېچە - كۈندۈز شۇ ئۆيدىن چىقماي
يېتىۋېرىپتۇ، شۇ ھالەتتە ئىككى ئاي چامىسىدا يېتىپتۇ. بىر
كۈنى ئۇ، ئاھ! مەن بۇ ئۆيدە يېتىۋېرىپ قانداق قىلالايتتىم،
ئۇنىڭدىن كۆرە جاپا تارتساممۇ ھېلىقى بوۋايىنى تاپسام، خوتۇ -
نۇمنىڭ بار يېرىنى ئەلۋەتتە ماڭا ئېيتىپ بېرىدۇ. مەن
سەپەرگە ئاتلىنىشىم لازىم، دەپ ئويلاپتۇ. جاھانشاھ بۇ خە -
يالىنى ئاتا - ئانىسىغا بىلدۈرۈپ:

— دادا، مەن ئايالىمنى ئىزدەپ بارماقچى، ماڭا دۇئا
بەرگىن، — دەپتۇ. دادىسى:

— بالام، پەرى قىزنى تاپقۇچە تارتمىغان ئازابلىرىڭ قال -
مىدى. بۇ قېتىم كەتسەڭ ھايات قايتىپ كېلىشىڭدىن ئۈمىد
يوق، شۇڭا ئۇياققا بارمىغىن. مۇشۇ شەھىرىمىزدىمۇ نى -
چىرايلىق قىزلار بار، قايسىسىنى ماقۇل كۆرسەڭ شۇنى ساڭا
ئېلىپ بېرەي! — دەپتۇ. جاھانشاھ زادىلا ئۇنىماپتۇ. پادىشاھ
ئوغلىنى ئىيتىدىن ياندۇرۇشقا كۆزى يەتمەي، ئاقبۇت ئوغ -
لىنىڭ يولغا چىقىشىغا ئىجازەت بېرىپتۇ.

جاھانشاھ ئاتا - ئانىسىنىڭ دۇئاسىنى ئېلىپ، سەپەر
جابدۇقىنى پۈتتۈرۈپ يولغا ئاتلىنىپتۇ. ئالدىنقى قېتىم سە -
پەرگە چىققاندا بىر يىلدا بېسىپ بولغان يولنى بۇ قېتىم سەك -
كىز - توققۇز ئايدا بېسىپ، ئاخىر ئۆزى مەدىكارلىق قىلغان
شەھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ - دە، خۇرجۇننىڭ بىر تەرىپىگە

ئوزۇق، يەنە بىر تەرىپىگە بىر قاپاق سۇ ئۇخلاپ، بىر ئۆزۈم ئۆزى بارغان مەدىكار بازىرىغا بېرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا بىر تىللا بېرىپ ئۆزىنى تاغ ئۈستىگە چىقارغان ھېلىقى باي بىر نىلا شۇ بازاردا: «كىم ماڭا بىر كۈن ئىشلەپ بەرسە بىر تىللا بېرىمەن» دەپ داۋراڭ سېلىپ يۈرگۈدەك. جاھانشاھ بۇ ئادەمنىڭ تاپقىنىغا خۇشال بولۇپ:

— مەن ئىشلەپ بېرىمەن، — دەپ باينىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. باي جاھانشاھنى تونۇماپتۇ. باي جاھانشاھنى ئۆيىگە باشلاپ بېرىپ، تاماق يەپ ئۇخلاپ، ئارام ئېلىشقا دەۋەت قىپتۇ. بۇ قېتىم جاھانشاھ تاماقنى تويغۇچە يەپ، خاتىرجەم ئۇخلاپتۇ. ۋاقىت توشقاندا باي جاھانشاھنى ئويغىتىپ، ئۇنى باشلاپ، قېچىردىن بىرنى يېتىلەپ تاغقا قاراپ مېڭىپتۇ. تاغ تۈۋىگە بېرىپ، قېچىرنى تۈلۈمچىلاپ سويغۇزۇپ، جاھانشاھنىڭ تاغ ئۈستىدە قىلىدىغان ئىشىنى تاپشۇرۇپ بولۇپ، ئۇنى تۈلۈمغا كىرىشكە بۇيرۇپتۇ. جاھانشاھ خۇرجۇنىنى ئېلىپ تۈلۈمنىڭ ئىچىگە كىرگەنكەن، باي:

— خۇرجۇنۇڭنى مەن ساقلاپ قوياي، ئېغىرلىق ئېشىپ كەتسە قۇشلار سېنى كۆتۈرەلمەيدۇ، — دەپتۇ. جاھانشاھ ئۇنىڭغا ئۇنىماي، خۇرجۇنىنى ئۆزى بىلەن بىرگە تاغ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپتۇ. نامەردلىك بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن، جاھانشاھ تاغ ئۈستىدىن ئازراق تاشلارنى تۆۋەنگە تاشلاپ بېرىپ ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلاڭ ئۆتۈپتۇ، جاھانشاھنىڭ يەيدىغان ئوزۇقى، ئىچىدىغان سۈيۈمۈ تۈگەپتۇ. ئۇ يەنە ئالدىنقى قېتىمقىدەك ئوت — چۆپنىڭ يىلتىزىنى كولاپ يەپ يولىنى داۋام قىپتۇ، ئۆرە ماڭغۇدەك ماغدۇرى قالماپتۇ، ئۆمىلەپ مېڭىپ پۈت — قوللىرى يېغىر بولۇپ ھالىدىن كېتەي دەپ قالغان

چاغدا، ھېلىقى بوۋاي بار يەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ بوۋاي بىلەن كۆرۈشۈپ، بىرنەچچە ۋاخ ئۇ يەردە ئارام ئېلىپ ماغدۇ-رىغا كەپتۇ، ئاندىن بوۋايغا ئۆزىنىڭ بۇ قېتىم كېلىشىنىڭ سەۋەبلىرىنى سۆزلەپ بېرىپ، خوتۇننىڭ يۇرتىنى سوراپتۇ. بوۋاي:

— ھەي بالام، مەن پەرى قىزلارنىڭ بۇ يەرگە كېلىدىغان-لىقىنى بىلگىنىم بىلەن، ئۇلارنىڭ ئەسلىي يۇرتىنى ئاڭلاپمۇ باقمىغانكەنمەن، — دەپتۇ. جاھانشاھ بوۋاينىڭ گېپىگە ئىشەنمەي، يالۋۇرۇپ تۇرۇۋاپتۇ. بوۋاينىڭ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ:

— بالام، مەن قول ئاستىمدىكى ئۆزۈم قۇربى قۇش ۋە ھايۋانلار بىلەن سۆزلىشىپ باقاي، بەلكىم شۇلارنىڭ بىرەرى بىلسە ئەجەب ئەمەس، — دەپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. بوۋاي ئۈچ كۈندىن كېيىن غەمكىن ھالدا قايتىپ كېلىپ:

— ھەممىسىدىن سوراپ باقتىم، بىرەرمۇ بىلمەيدىكەن، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ جاھانشاھ غەمگە چۆكۈپ ئاھ ئۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرۈپ بوۋايمۇ ئازابلىنىپتۇ — دە:

— بالام، بۇ يەردىن كۈنپېتىشقا قاراپ يەنە بىر ئاي چا-مىسىدا ماڭغىنىڭدا ناھايىتى چوڭ بىر جىلغىغا ئۇچرايسەن. شۇ جىلغىنىڭ باش تەرىپىدە بىر ئادەم بار. بۇ ئادەم مېنىڭ بوۋامنىڭ بوۋىسىنىڭ بوۋىسى بولىدۇ. ئۇ كىشىمۇ ماڭا ئوخ-شاش سۇلايمان ئەلەيھىسسالامدىن قالغان بايلىقلارنى ساقلايدۇ. ئۇنىڭ ساقلاۋاتقان بايلىقلىرى مېنىڭكىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ، يېشىمۇ مەندىن نەچچە باراۋەر چوڭ. بىر بولسا، ئاشۇ كىشى بىلىشى مۇمكىن، سەن بېرىپ شۇنىڭدىن سوراپ كۆر-گىن، — دەپتۇ — دە، بوۋايغا قارىتىپ نامە يېزىپ بېرىپتۇ.

جاھانشاھ نامەنى كۆتۈرۈپ كۈنپېتىشقا قاراپ يولغا چى-قىپتۇ. ئۇ چۆل — جەزىرلەرنى كېزىپ ھېلىقى جىلغىغا بې-

رې، جىلغا ئىچىدىكى بىر ئۆڭكۈردە ياشايدىغان بوۋايى تېپىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، بوۋاينىڭ ساقلى تىزىمىدا نامى يوق كەن. جاھانشاھ بوۋاي بىلەن سالاملىشىپ تىنچ - سورشىپ بولغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە كېلىشى مەقسىتىنى سۆزلەپ، ئاخىردا ھېلىقى بوۋاينىڭ نامەسىنى تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. بوۋاي نامەنى كۆرۈپ بولۇپ، ئۇھ تارتىپ: — ھەي بالام، مەن مۇشۇ ياشقا كىرىپ پەرىلەرنىڭ تۇرىدىغان يېرىنى ئاڭلاپ باقمىغانكەنمەن، ساڭا ھېچقانداق ياردەم بېرەلمىگۈدەكمەن، — دەپتۇ. جاھانشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ مەيۈسلىنىپ:

— بوۋا، مەن چېغىمدا پەرىنى كۆرگەن ھەم ئۇنىڭ بىلەن ئەر - خوتۇن بولغان تۇرسام، ئۆزلىرىنىڭ ئۇلارنىڭ تۇرار جايىنى ئاڭلىمىدىم دېگەنلىرىگە قانداقمۇ ئىشىنىي؟ — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. بوۋاي:

— ئۇنداق بولسا، مېنىڭ قول ئاستىمدا نۇرغۇن دىۋىلەر بار، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مەندىنمۇ قېرىلىرى بار. مەن بېرىپ شۇلاردىن سوراپ باقاي، — دەپتۇ - دە، دىۋىلەرنى ئىزدەپ كېتىپ قاپتۇ.

بوۋاي بىرنەچچە كۈن ئايلىنىپ يۈرۈپ دىۋىلەردىن سۈرۈشتە قىلغان بولسىمۇ، ھېچقايسىسى بۇ توغرىلۇق بىرەر ئېغىز مەسلىھەت بېرەلمەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بوۋاي قايتىپ بېرىپ جاھانشاھقا ئەھۋالنى ئېيتقاندىن كېيىن، جاھانشاھ ئاھ ئۇرۇپ پەرياد چېكىشكە باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن بوۋاينىڭ جاھانشاھقا ئىچى ئاغرىپ:

— بالام، بۇ يەردىن كۈنپېتىشقا قاراپ ئۈچ كۈن يول يۈرسەڭ، بىر تاغنىڭ يېنىغا بارسەن، شۇ تاغنىڭ ئۆڭكۈرىدە ياشايدىغان بىر بوۋاي بولۇپ، ئۇ بوۋاي مېنىڭ بوۋامنىڭ بو-

ۋىسىنىڭ بوۋىسى بولىدۇ. مەن بىر نامە يېزىپ بېرىمەن. سەن شۇ بوۋايغا بارساڭ، ئاشۇ كىشى ساڭا ياردەم قىلالشى مۇمكىن، — دەپ بىر پارچە نامە يېزىپ، ئۇزۇق — تۈزۈك راسلاپ بېرىپ جاھانشاھنى يولغا سايپتۇ.

جاھانشاھ كېچە — كۈندۈز يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ، شۇنداق قىلىپ، ئاقسۆتە ھېلىقى بوۋاي بار تاغقا بېرىپ بوۋاينى تېپىپتۇ — دە، سالام — سەھەتتىن كېلىن كېلىش مەقسىتىنى ئېيتىپ، ھېلىقى بوۋاينىڭ نامەسىدىكى نى تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. بوۋاي نامەنى ئوقۇپ كۆرۈپ:

— ھەي بالام، مەن مۇشۇ ياشقا كەلگۈچە بۇنداق گەپنى ئاڭلاپ باقماپتىكەنمەن. سەن بولساڭ نۇرغۇن جەبىر — جاھانشاھنى كەچۈرۈپ بۇ يەرگە يېتىپ كەپسەن. مەن قول ئاستىمدىكى ئۇچار قۇش، جان — جانىۋارلار بىلەن سۆزلىشىپ كۆرەي. شۇلاردىن بىرەرى بىلسە ئەجەب ئەمەس، — دەپ، جاھانشاھنى ئۆيدە قالدۇرۇپ ئۆزى سىرتقا چىقىپ كېتىپتۇ. بوۋاي تاغ ئارىلاپ خەۋەر قىلىپ، تاغدىكى بارلىق ئۇچار قۇش ۋە ھايۋانلارنى يىغىپ پەرىلەرنىڭ تۇرار جايىنى سورىغانىكەن، ھېچقايسىسى گەپ قىلماي يەرگە قاراپ تۇرۇپتۇ. بوۋاي قايتا — قايتا دەۋەرگەندىن كېيىن، ئىككى قانتىدا ئۇچتىن ئالتە، قۇيرۇقنىڭ ئۇچىدا ئۈچ تال پېيىدىن باشقا پەيلىرى قالمىدىغان بىر قېرى قۇش:

— مەن بىر زاماندا بىر تاغنىڭ ئارقىسىدا پەرىلەرنىڭ ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندىم. ئاڭلىشىمچە، شۇ تەرەپ پەرىلەرنىڭ ماكانى ئىكەنمىش، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان بوۋاينىڭ ئاچچىقى كېلىپ:

— باياتىن بېرى ئېمىشقا گەپ قىلمىدىڭ؟ — دېگەندەكەن، قۇش:

— مەندىنمۇ ياخشىراق بىلىدىغانلار بولمىدى، دەپ گەپ قىلمىغاندىم، — دەپتۇ. بوۋاي ئۇ قۇشنى باشقا ئورمانغا كېلىپ، جاھانشاھقا بولغان ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بېرىپ، جاھانشاھ بۇنى ئاڭلاپ تولىمۇ سۆيۈنۈپ، بوۋايغا رەھمەت تىپتۇ. بوۋاي:

— سەن ئەمدى، — دەپتۇ قېرى قۇشقا، — بۇ يىگىتنى ئۈستۈڭگە مىندۈرۈپ، ئۆزۈڭ كۆرگەن پەرىلەرنىڭ چېگرىسىغا ئاپىرىپ قويۇپ كەلگىن، — دەپتۇ ۋە يىگىتنى يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.

قېرى قۇش جاھانشاھنى ئۈستىگە مىندۈرۈپ بىرنەچچە كۈن ئۇچقاندىن كېيىن بىر تاغنىڭ ئۈستىگە قونۇپ:

— مانا كەلدۇق. بۇ تاغنىڭ كۈنگەي تەرىپى پەرىلەرنىڭ مەملىكىتى. مەن سېنى مۇشۇ يەرگىچە يەتكۈزۈپ قويايلىمەن، — دەپتۇ. — دە، جاھانشاھ بىلەن خوشلىشىپ ئۆز ماكانغا قايتىپتۇ. جاھانشاھ پەرىلەر مەملىكىتىگە قاراپ يولغا چۈشۈپتۇ. جاھانشاھ شۇ ماڭغانچە ئىككى كېچە — بىر كۈندۈز مېڭىپ ھېرىپ، بىرپەس ئارام ئالاي دەپ بىر تۈپ چىنارنىڭ تۈۋىدە يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ.

پەرىلەر پادىشاھنىڭ ئەمرى بىلەن سىرتتىن كېلىپ قالغان ئادەمزات بالىسىنى ئىزدەپ يۈرگەن دىۋىلەردىن بىرى كېلىۋېتىپ قارىسا، چىنارنىڭ تۈۋىدە بىر ئادەم بالىسى ئۇخلاپ ياتقانمىش. بۇنى كۆرۈپ، پادىشاھمىز ئېيتقان ئادەم بالىسى مۇشۇ بولسا كېرەك دەپ، جاھانشاھنى زەخمىلەندۈرۈپ قويۇشتىن قورقۇپ، ئاستا كۆتۈرۈپ دۈمبىسىگە ئارتىپتۇ. — دە، يولغا چىقىپتۇ. دىۋە خېلى ئۇزۇن يولنى بېسىپ بولغۇچە جاھانشاھ ئويغانماپتۇ. بىر چاغدا ئۇنىڭغا ئۆزىنى بىرى كۆتۈرۈپ كېتىپ بارغاندەك تۇيۇلۇپتۇ. — دە، ئوڭى ياكى چۈشى

ئىكەنلىكىنى بىلەلمەي كۆزىنى ئېچىپ قارىسا، راستتىنلا ئۇ - زىنى بىر دىۋە كۆتۈرۈپ كېتىپ بارغۇدەك. بۇ نېمە ئالامەتتۇ، شۇنچە جاپالىرىم ئاز بولۇپ قالغاندەك ئەمدى دىۋىنىڭ قولغا چۈشۈپ قالغىنىم نېمىسى، دەپ ئەنسىرەپ، خۇداغا ئىلتىجا قىلىپ، يىراق - يىراقلاغا قارىغانىكەن، تولىمۇ يىراقتا بىر شەھەرنىڭ تۇرغانلىقىنى، دىۋە بولسا شۇ تەرەپكە قاراپ كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئاقىۋەت ئۇ، بېشىمغا كەلگەننى كۆرۈپ رەمەن، دەپ دىۋىنىڭ دۈمبىسىدە تۇرىۋېرىپتۇ. دەرۋەقە دىۋە شەھەرگە كىرىپ، شەھەر ئوتتۇرىسىدىكى چوڭ بىر ھەشەمەتلىك ئۆينىڭ ئالدىدا توختاپ جاھانشاھنى يەرگە چۈشۈرۈپتۇ. جاھانشاھ يەرگە چۈشۈپ ھاڭ - تاڭ بولۇپ ئەتراپقا قارىسا، بىر ئۆيدىن ئىككى قىز چىقىپ باشقا بىر ئۆي تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتقۇدەك. جاھانشاھ سەپسىلىپ قاراپ، ئۇلارنىڭ ئۆز - خوتۇنىنىڭ ھەدىلىرى ئىكەنلىكىنى تونۇپ قېلىپ ۋارقىرىغىنىدەك چە ئۇلار تەرەپكە يۈگۈرۈپتۇ. قىزلارمۇ جاھانشاھنى تونۇپ ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن سالاملىشىپ كۆرۈشۈپ، ئاتا - ئانىسىدىكى ئىشنىڭ ئالدىغا باشلاپ كىرىپ تونۇشتۇرۇپتۇ. پادىشاھ بىلەن ئۇنىڭ خوتۇنى جاھانشاھ بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ، ئاڭ - خېچە قىزلار بېرىپ سىڭلىسىنى باشلاپ كەپتۇ. جاھانشاھ خوتۇنىنى كۆرۈپ چەكسىز شادلىققا چۆمۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار تىنچ - ئامان كۆرۈشۈپتۇ. پەرىلەر جاھانشاھنى خاس ئارامگاھتا بىرنەچچە كۈن ياخشى كۈتۈپ دەم ئالدۇرغاندىن كېيىن پادىشاھنىڭ يېنىغا باشلاپ كەلدى. پادىشاھ: - بالام، سىز بىزنىڭ بۇ شەھىرىمىزنى قانداق تېپىپ كەلدىڭىز؟ - دەپ سوراپتۇ. - بىزنىڭ ئىشلىرىمىزنىڭ قىلىشىدا، جاھانشاھ پەرى قىزىنى چۈشىدە كۆرگەندىن تارتىپ ھا - زىرغا قەدەر بولغان كەچۈرمىشلىرىنى پادىشاھقا تولۇق سۆزلەپ

بېرىپتۇ. پادشاھ جاھانشاھنىڭ كەچۈرۈشلىرىنى ئاڭلاپ،
ئۇنىڭ غەيرەت - شجائىتىگە تەھسىن ئوقۇپ، مەھەللىسىگە كەلدى.
— ئوغلۇم، سىز مېنىڭ قىزىمنى دەپ كۆرۈۋالدىڭىز،
قۇلاق ئاڭلىمىغان جاپا - مۇشەققەتلەرنى باشتىن كەچۈرۈپ
سىز. قىزىمنىڭ سىزنى كۈتۈپ تۇرماي قايتىپ كەلگەنلىكى
سىزنى تېخىمۇ كۆپ مۈشكۈلاتقا دۇچار قىپتۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن
مەن ئەيىبلەك، بىزنى ئەپۇ قىلغايىز، — دەپ كەچۈرۈم
سورىغانىكەن، جاھانشاھ:

— ھېچ ۋەقەسى يوق، شاھ ئاتا، بىز يەنىلا خۇشال -
خۇرام كۆرۈشتۈققۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادشاھ قايتىد -
دىن قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ قىزىنى نىكاھلاپ
قويۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن جاھانشاھ پەرىلەر شەھىرىدە بىر
يىلغا يېقىن تۇرۇپ قايتۇ. بىر كۈنى جاھانشاھ خوتۇنىغا:
— مەن ئۆيدىن چىقىپ كەتكەنگە ئىككى يىلدىن ئارتۇق
بولدى. ئاتا - ئانام مېنىڭ يولۇمغا تەلمۈرۈپ تۇرۇۋاتىدۇ،
شۇڭا سەن شاھ ئاتىمىزغا دەپ باقساڭ، بىز ئۆز يۇرتىمىزغا
قايتىپ كېتىپ كېلەر يىلى يەنە كەلسەك، — دېگەن تەلەپنى
قويۇپتۇ. پەرى قىز بۇ گەپنى دادىسىغا دېگەننىكەن، پادشاھ
جاھانشاھنى ئالدىغا چاقىرتىپ:

— دەرۋەقە، سىزنىڭ دېگىنىڭىزمۇ توغرا. شۇڭا، سىلەر
قايتىپ كېتىپ ئاتا - ئانىڭىزنى خۇشال قىلىڭلار. ھەر يىلى
بىر قېتىم بۇ يەرگە كېلىپ بىزنىمۇ يوقلاپ تۇرۇڭلار، —
دەپ ئۆز رازىلىقىنى بىلدۈرۈپ، سوۋغا - سالاملارنى بېرىپ،
ئۇلارنى يولغا ساپتۇ. جاھانشاھ كەپتەر كىيىمىنى كىيگەن ئا -
يالىنىڭ ئۈستىگە ئولتۇرۇپتۇ - دە، يولغا راۋان بوپتۇ.
ئەمدى گەپنى جاھانشاھنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن ئاڭلايلى:
جاھانشاھ ئىككىنچى قېتىم ئۆيدىن چىققاندا: «بىرنەچچە

ئاي ئىچىدە قايتىپ كېلىمەن» دەپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ كەتكىنىگە ئىككى - ئۈچ يىل بولۇپ قاپتۇ. جاھانشاھ قايتىپ كەلمىگەنسېرى ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى پەرزەنتىنىڭ دەردىدە تولا يىغلاپ كۆزلىرىدىن ئايرىلىپ قاپتۇ. پادشاھنىڭ پۈتۈن خىيالى ئۆز بالىسىدا، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئىككى كۆزدىن ئايرىلغان بولغاچقا، پادشاھلىق ئىشلىرى بىلەنمۇ كارى بولماپتۇ. دۆلەت ئىشلىرى ۋەزىرلەرنىڭ قولىغا قالغاچقا، ئۇلار پۇقرالارغا ئۆزلىرى بىلگەنچە زۇلۇم - سىتەم قىپتۇ. پۇقرالار: «ئاڭلىشىمىزچە، جاھانشاھ قايقلاردىن قازا قىپتۇ - دەك. ئەمدى پادشاھلىق ئىشلىرىنى باشقۇرىدىغان تەخت ۋارىسى يوق بولدى. ئەمدى ھالىمىز نېچكۈ بولار؟» دەپ قاي - خۇرۇپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە، جاھانشاھ بۇ شەھەردە تۇ - يۇقسىزلا پەيدا بولۇپ قاپتۇ. ئۇنى كۆرگەن شەھەر خەلقى خۇشال بولۇپ، پادشاھقا خۇش خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ. پادشاھ بۇ خەۋەردىن خۇشال بولغان بولسىمۇ، بالىسىنىڭ ئالدىغا چىقال - ماپتۇ. جاھانشاھ ئوردىغا كىرىپ قارىسا، ئاتا - ئانىسى ئىك - كى كۆزىدىن قان - يىرنىڭ ئاققان ھالەتتە ئولتۇرغۇدەك. پەرى قىز شۇ ھامان خالتىسىدىن دادىسى سوۋغات قىلغان ئالىمدىن ئىككى تال ئېلىپ بىرىنى قىيناتىسىنىڭ، يەنە بىرىنى قېي - نانىسىنىڭ كۆزىگە سۈرتۈپ، قولىرىغا بېرىپتۇ، ئۇلار ئالىم - نى يېگەنكەن، شۇ ھامان كۆزلىرى ئەسلىگە كەپتۇ، ئاندىن كېيىن بالىسى ۋە كېلىنى بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ يىغلىشىپتۇ. شۇ ھامان ئۇنىڭ قىلىقىدا يەنىلا...

شۇنداق قىلىپ، جاھانشاھ بىلەن ئۇنىڭ پەرى ئايالى ئۆز ئاتا - ئانىسىنىڭ قېشىدا خۇشال - خۇرام ياشاشقا باشلاپتۇ. ئارىدىن بىرەر يىل ئۆتكەندىن كېيىن پەرى قىز ھامىد - لىدار بولۇپ قاپتۇ، ئۇنىڭ ئاي - كۈنىمۇ يېقىنلاپتۇ. شۇ

كۈنلەردە قىز جاھانشاھقا:

— بىز بۇ شەھەرگە كەلگىنىمىزگە بىر كۈن بولمىدى، ئۇنىڭدىن قانداق بولدى. ئەمدى ئاتا - ئانىمىڭ يېنىغا بېرىپ بىرىڭ. تۇرۇپ شۇ يەردە يەڭگىپ كەلسەم، — دېگەن تەلەپنى قويدى. جاھانشاھ ئاتا - ئانىسى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئىككىسى بىللە بارىدىغان بوپتۇ. پەرى قىز كەپتەر تونىنى كىيىپتۇ. جاھانشاھ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئولتۇرۇپتۇ — دە، پەرىلەر مەملىكىتىگە قاراپ ئۇچۇپتۇ. ئۇلارنىڭ بۇ قېتىم سەپەر قىلغان ۋاقتى تومۇز ئايلىرى ئىكەن. ئۇلار ھاۋانىڭ ئىسسىقلىقىغا قارىماي تاغ ئېشىپ، چۆل كېزىپ ئۇچۇپتۇ، بىراق ھەر ئىككىسى ئۈستىمۇ ئۈستىگە چىدىماي قاپتۇ. بىر چۆللۈكتە ئۇچۇپ كېتىۋېتىپ جاھانشاھ تۆۋەنگە قارىغۇدەك بولسا، بىر جىلغىدا سۈپسۈزۈك بۇلاق سۈيى ئېقىۋاتقانمىش. بۇنى كۆرۈپ جاھانشاھ ئۆزىنى توختىتالماي: «سۇ، سۇ» دەپ ۋارقىراپتۇ. جاھانشاھ تىنىمۇ بەتتەر چاڭقاپ كەتكەن پەرى قىز سۇغا قاراپ شۇڭ - غۇپ سۇ بويىغا چۈشۈپتۇ — دە، ئەسلىگە كەپتۇ، ئاندىن سۇدىن بىر يۇتۇم ئىچىپتۇ — دە، شۇ يەردىلا جان ئۈزۈپتۇ. بۇنى كۆرۈپ جاھانشاھ ئاھۇ پەرىدە چىكىپتۇ. ئۇ قىزنىڭ جەستىدىن كۆتۈرۈپ ئازراق ماڭغانىكەن، بىر ئۆڭكۈرگە دۇچ كەپتۇ. جەستى كۆتۈرگىنىچە ئۆڭكۈرگە كىرىپ قارىسا، ئۆڭكۈر ئىچىدە ئايدەك گۈزەل بىر قىز ئۇخلاۋاتقانمىش، ئۆڭكۈر تېمىدا بىر خەت يېزىقلىق تۇرغۇدەك. ئوقۇپ قارىسا، بۇنىڭدىن نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرى ئاشىقلىق يولىدا مۇشۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئاشۇ سۇدىن ئىچىپ قازا تاپقان قىز بىلقىيا مانا شۇ ئىكەن. ئەمما، قىز ۋاپات بولغىنىغا نەچچە مىڭ يىل بولغان بولسىمۇ، ھازىرلا ئۇخلاپ قالغاندەك ياتقۇدەكمىش. جاھانشاھ پەرى قىزنىڭ جەستىنى بىلقىيانىڭ جەستىنى

يېنىغا ياتقۇزۇپ، ھېلىقى سۇدىن بىر پۈتۈمنى ئەكەپ ئۆزى ئىككى قىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا يېتىپتۇ - دە، سۈنى ئىچىپ شۇ ھامان جان ئۇزۇپتۇ.

جاھانشاھ بىلەن بېلىقىا ئەنە شۇنداق ئۇچراشقانىكەن.

— مانا بۇ، «جاھانشاھ بىلەن بېلىقىاننىڭ ئۇچرىشى» دېگەن ھېكايە بولدى. سېنىڭ ئالدىڭدا مۇشۇنچىلىك زور قىلىپ يېنىچىلىق بارمۇ؟ — دەپ مەلىكە مارال ئوتۇنچى بالغا ئېيتقان ھېكايىسىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ.

— بۇنىڭدىمۇ زور قىيىنچىلىق بار، شۇڭا مېنى چىقىرىۋەتسىڭىز، — دەپ ئىلتىماس قىپتۇ ئوتۇنچى بالا. مەلىكە مارال بولسا:

— زادى چىقىپ كېتىمەن دېسەڭ چىقىرىۋېتىمەن، ئەمما سەن تولىمۇ خەتەرلىك ئىشلارغا دۇچار بولسىەن! — دېگەن ئىكەن، ئوتۇنچى يەنىلا ئۆزىنىڭ گېپىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. مەلىكە مارال شۇنداق دەپتۇ:

— ئۇنداق بولسا، ساڭا بىر شەرتىم بار، سەن شۇ شەرتكە ماقۇل كەلسەڭ چىقىرىۋېتىمەن، — دېگەن ئىكەن، ئوتۇنچى بالا:

— ئۈستىگە چىقىپ كېتىدىغانلا ئىش بولسا، ھېلىغۇ بىر شەرتكەن، مېنىڭ شەرت بولسىمۇ ماقۇل دەيمەن، — دەپتۇ. مەلىكە مارال:

— سەن ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن ئادەم بالىسى بار يەردە كىيىمىڭنى يەشمەيسەن. يۇيۇنۇش توغرا كەلگەندىمۇ ھېچقانداق ئادەم يوق يەردە يۇيۇنمەن. قىسقىسى، ئۆز بەدىنىڭنى ھېچقانداق ئىنسانغا كۆرسەتمەيسەن، — دەپتۇ. ئوتۇنچى بالا رازىلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن مەلىكە مارال ئوتۇنچى بالىنى باشلاپ بېرىپ بىر يوقۇقتىن يەر

ئۈستىگە چىقىرىپ قويۇپتۇ.

ئوتۇنچى يەر يۈزىگە چىقىپ قارسا، دىگەر ۋاقتىدىن قانچىسى ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ ئۇنىڭغا نامەلۇم ئىكەن. ئوتۇنچى بۇرۇنقى كۆتەك كۆيۈمگەن جايغا بېرىپ قارسا، شۇ چاغدا يىغىپ قويغان ئوتۇنلىرى پېتىچە تۇرغۇدەك. ئۇ ئوتۇنلىرىنى كۆتۈرۈپ شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. شەھەرگە يېقىنلاشقاندا قارسا، ئۆزى بىلەن ئوتۇن-چىلىق قىلغان ئاكا - ئۇكىلارنىڭ بىرى ئۇچراپ قاپتۇ. قا-رىغۇدەك بولسا، ئۇ بۇرۇنقى ئوتۇنچى ئەمەس، كاتتا بىر باي-مىش. ئۇلار كۆرۈشۈپتۇ. باي ئوتۇنچى ئاغىنىسىنى شەھەرگە باشلاپ كىرىپ مېھمان قىپتۇ. ئاندىن ئۇنىڭغا ياخشى كىيىم - كېچەكلەرنى ئېلىپ بېرىپ:

— ئاداش، ئەمدى ئىككىمىز سەراپقا كىرەيلى. يۇيۇنۇپ ئاندىن كېيىن بۇ كىيىملەرنى كىيگەن، — دەپ ئوتۇنچىنى سەراپقا باشلاپ مېڭىپتۇ.

ئۇلار سەراپقا كېتىۋەرسۇن، بىز گەپنى باشقا تەرەپتىن ئاڭلايلى:

ئوتۇنچىلار تۇرۇشلۇق شۇ شەھەردە بىر پادىشاھ بار ئى-كەن. ئۇ ناھايىتى ئادىل، دىيانەتلىك پادىشاھ ئىكەن. كۈنلەر-نىڭ بىرىدە بۇ پادىشاھ ئاغرىپ قاپتۇ. ھەرقايسى شەھەرلەردە-كى داڭلىق تېۋىپلارنى ئەكەلگەن بولسىمۇ، ھېچقايسىسى ئۇ-نىڭغا داۋا تاپالماپتۇ. رەمچى، قۇرچىلارغا بارغانىكەن، قايسى-سىغىلا بارسا:

— مەلىكە مارالنىڭ گۆشىنىڭ شورپىسىنى ئىچسە سا-قىيىدۇ، — دەپ دورا بۇيرۇپتۇ. پادىشاھنىڭ مۇلازىملىرى:

— مەلىكە مارالنى نەدىن تاپلىقى بولىدۇ؟ — دەپ سو-رسا، قۇرچى:

— مەلىكە مارالنى تاپماق تولمۇ تەس. ئۇنى كۆرگەن ئادەمنىڭ دۈمبىسىدە تاۋاقتەك چوڭلۇقتا مەڭ بولىدۇ. شۇنداق ئادەمنى تاپساق، شۇ ئادەم مەلىكە مارالنى تېپىپ بېرىدۇ، — دەپتۇ. مۇلازىملار:

— ئۇ ئادەمنى قانداق تاپىمىز؟ ياكى شەھەر خەلقىنىڭ ھەممىسىنى يالڭاچلاپ كۆز ئالدىمىزدىن ئۆتكۈزۈمىزمۇ؟ — دەپ سورىغانىكەن، قۇرچى:

— ئۇنداق قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق. شەھەر ئىچى ھەم سىرتىدىكى سەراپلارغا مارقىچى قويۇپ، شۇ ئارقىلىق تېپىشقا بولىدۇ، — دەپتۇ. مۇلازىملار بۇ گەپنى پادىشاھقا يەتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ شۇنداق قىلىشقا ئەمر قىپتۇ.

ھەممە سەراپلارغا مارقىچىلار قويۇلغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئوتۇنچىلار يۇيۇنۇش ئۈچۈن سەراپقا كىرىپتۇ. ئۇلار يۇيۇنۇۋاتقاندا، مارقىچىلار ئوتۇنچى بالىنىڭ دۈمبىسىدىكى تاۋاقتەك چوڭلۇقتىكى مەڭنى كۆرۈپ گۆھەر تېپىۋالغاندەك خۇشال بو- لۇشۇپ كېتىپتۇ. ئوتۇنچى يېڭى كىيىملىرىنى كىيىپ سەراپ- تىن چىقىشىغا، مارقىچى ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ: «پادىشاھىئا- لەم سېنى چاقىرىۋاتىدۇ» دەپلا ئالدىغا سېلىپ ئوردىغا ھەيدەپ كەپتۇ. پادىشاھنىڭ بىر ئوڭ قول ۋەزىرى بولۇپ، زۇلۇم - ستەمدە، قارا نىيەتتە چېكىگە يەتكەن ئادەم ئىكەن. ئۇنىڭ مەقسىتى پادىشاھلىقنى قولغا ئېلىش ئىكەن. ئۇ ئوتۇنچىدىن مەلىكە مارالنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى سوراپتۇ. ئوتۇنچى مە- لىكە مارالنى بىلمەيدىغانلىقىنى ئېيتىپ، گېپىدە چاڭ تۇ- رۇۋاپتۇ. ئاقىۋەت ۋەزىر نۇرغۇن دۇنيادەپنە بېرىپ ئۇنى باي قىلىۋېتىدىغانغا ۋەدە بەرگەندىن كېيىن، ئوتۇنچى مەلىكە مارالنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ۋەزىر:

— ئۇنداق بولسا، مەلىكە مارالنى ئۆزۈڭ باشلاپ

كېلسەن! — دەپ ئەمر قىپتۇ. ئوتۇنچى ئونمىغانىكەن،
 ۋەزىر جالاننى ئۇنىڭ يېنىغا تۇرغۇزۇپ قويۇپ
 — بۈگۈن مەلىكە مارالنى باشلاپ كەلسەڭ ھەتتە مەلىكە
 سەن، مۇبادا: «ياق» دېسەڭ، ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا كالاڭنى تېپىپ
 نىڭدىن جۇدا قىلىمەن! — دەپتۇ. ئوتۇنچى ئۆز جېنىنى
 ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن مەلىكە مارالنى باشلاپ كېلىشكە ماقۇل
 بوپتۇ. ئۇ چوڭقۇر غەمگە چۆككەنچە بۇرۇنقى كۆتەك ئاستى-
 دىن چىققان يول بىلەن بېرىپ باغقا كىرىپ قارىسا، باغدىكى
 دەل - دەرەخلەر قۇرۇپ، گۈللەر غازاڭغا ئايلىنىپ، سايىراپ
 تۇرغان قۇشلارمۇ غايىب بولۇپ، كۆلنىڭ سۈيىمۇ قۇرۇپ، باغ
 بىر خارابىلىككە ئايلىنىپ كەتكەن. مەلىكە مارالنىڭ تۇرار
 جايىغا بارسا، مەلىكە مارالنىڭ بۇرۇنقى گۈزەللىكى يوقىلىپ،
 سولغۇن ھالەتكە چۈشۈپ قالغانىكەن. مەلىكە مارال ئوتۇنچىنى
 كۆرۈشى بىلەنلا، يىغلاپ تۇرۇپ:

— مەن سېنى بۇ يەردىن كەتمىگەن دەپ شۇنچە قىلسام-
 مۇ ئونماي كەتتىڭ. مانا ئەمدى سەن ئۆزۈڭگىمۇ قىلىدىڭ،

ماڭمۇ قىلىدىڭ. خەير، ئەمدى مەن سەن بىلەن بىللە ئۆ-
لۈمگە باراي. پادشاھ مېنىڭ شورپامنى ئىچىپ شىپالىق تاپ-
سۇن، — دەپتۇ — دە، ئوتۇنچى بىلەن يەر ئۈستىگە چىقىپ-
تۇ. ئۇلار ئوردىغا كەپتۇ. ۋەزىر مەلىكە مارالنى كۆرگەندىن
كېيىن ئوتۇنچىنىڭ قولىغا بىر پىچاقنى تۇتقۇزۇپ، مەلىكە
مارالنى ئۆلتۈرۈپ گۆشىنى پارچىلاپ قازانغا سېلىشنى بۇي-
رۇپتۇ. ئوتۇنچى ئۈنمىغانىكەن، يەنە جاللاتلارنى ئەكېلىپ ئۆ-
نىڭغا تەھدىت سېلىپ، مەلىكە مارالنى ئۆلتۈرگۈزۈپتۇ، گۆ-
شىنى قازانغا سېلىپ، يەنە شۇ ئوتۇنچىغا ئوت ياققۇزۇپ،
قازاننى قاينىتىشقا بۇيرۇپتۇ. ئوتۇنچى ئوت ياقماقچى بولۇپ
تۇرغاندا، ۋەزىر ئۈچ دانە چىنە ئاچىقىپ، چىنلەرگە بىرىنچى،
ئىككىنچى، ئۈچىنچى دېگەن بەلگىلەرنى سېلىپ، ئوتۇنچىغا:

— بىرىنچى قېتىم قاينىغان شورپىنى بىرىنچى چىن-
گە، ئىككىنچى قېتىم قاينىغان شورپىنى ئىككىنچى چىن-
گە، ئۈچىنچى قېتىم قاينىغان شورپىنى ئۈچىنچى چىن-
گە ئال-
سەن! — دەپ بۇيرۇپ قويۇپ ئۆزى كېتىپ قاپتۇ. ئوتۇنچى
قازانغا ئوتنى يېقىشى بىلەن تەڭلا، قازاندىن:

«ئەي ئوتۇنچى، سەن ۋەزىرنىڭ دېگىنىدەك قىلما. بىرىن-
چى قېتىم قاينىغاننى ئىككىنچى چىن-
گە، ئۈچىنچى قېتىم قاينىغاننى
بىرىنچى چىن-
گە ئالغىن» دېگەن سادا كەپتۇ. ئوتۇنچى قازان
قاينىغاندىن كېيىن، قازاندىن چىققان سادا بويىچە شورپىنى
چىنلەرگە ئاپتۇ.

ئەسلىدە بۇ شورپىنىڭ بىرىنچى قېتىم قاينىغىنى زەھەر
بولۇپ، بۇنى ئىچكەن ئادەم ئۆز جايىدا تىن تارتماي ئۆلىد-
كەن. ئىككىنچى قېتىم قاينىغىنىنى ئىچسە، ھەرقانداق كې-
سەلگە شىپا بولىدىكەن ھەمدە پادشاھلىق تەختكە ئېرىشىد-
د.

كەن. ئۈچىنچى قېتىم قاينىغاننى ئىچسە ئورمان بايلىق ھەم ۋە-
زىرلىك تەختىگە ئېرىشىدىكەن. ۋەزىرنىڭ كەشلىكىنى پادىشاھ-
تى بىرىنچى قاينىغاننى ئوتۇنچىغا ئىچكۈزۈپ ئولتۇرۇۋېتىپ-
ئىككىنچى قاينىغاننى ئۆزى ئىچىپ پادىشاھ بولۇش، پادىشاھ-
نى بولسا ۋەزىر قىلىۋېتىش ئىكەن. بىراق، ئوتۇنچى قازاندىكى
چىققان سادا بويىچە ئىشنى پۈتتۈرۈپ، ۋەزىرگە خەۋەر بېرىپ-
تۇ. ۋەزىر قازان بېشىغا ئالدىراپ چىقىپلا پادىشاھقا ئاتاپ
قويغان چىنىدىكى شورپىنى مۇلازىملاردىن كىرگۈزۈپ بېرىپ،
بىرىنچى چىنىنى ئوتۇنچىغا، ئىككىنچى چىنىنى ئۆزىگە تەق-
سىم قىلىپ شۇ يەردىلا ئىچكەنكەن، ۋەزىر تىن تارتىمىلا ئۆ-
لۈپتۇ. شورپىنىڭ خاسىيىتى بىلەن ئىككىنچى قېتىم قاينى-
غان ئۈچىنچى چىنىدىكى شورپىنى ئىچىپ پادىشاھ كېسەلدىن
شىپا تېپىپتۇ، ئۈچىنچى قېتىم قاينىغان بىرىنچى چىنىدىكى
شورپىنى ئىچكەن ئوتۇنچىنى بولسا: «مېنى كېسەلدىن خالاس
قىلغان شەپقەتچىم» دەپ نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش بىلەن
تارتۇقلاپ، ئۆزىگە ئوڭ قول ۋەزىر قىلىۋاپتۇ.

ئوتۇنچى پادىشاھقا ھەمكارلىشىپ ئادىللىق بىلەن خانلىق
ئىشلىرىنى باشقۇرۇپ يۈرگەن كۈنلەردە، ئۆزى بىلەن بىرلىك-
تە ئوتۇنچىلىق قىلغان ئىككى دوستىنىڭ ئۆزلىرى قىلغان
ئەسكىلىكلەردىن ئۇنى چوقۇم قىساس ئالىدۇ، دەپ قېچىپ
يۈرگەنلىكىنى ئاڭلاپ، نۆكەر ئەۋەتىپ ئۇلارنى ئوردىغا چاقىرى-
تىپتۇ ۋە ئوردىدا كاتتا مېھمان قىپتۇ. ئاندىن ئۇلارغا ئۆزى-
دىن قورقۇشنىڭ ھاجىتى يوقلۇقىنى، ئەگەر ئۇلارنىڭ سەۋەب-
كارلىقى بولمىسا، ئۆزىنىڭمۇ ۋەزىر بولالمايدىغانلىقىنى ئېيى-
تىپ ئىككى دوستىنى تارتۇقلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئوتۇنچى
ۋەزىر بولۇپ ئادىللىق بىلەن شەھەر سوراپ ئۇ يەردە قالدى،
ئىشىم پۈتكەندىن كېيىن مەن بۇ ياققا قايتىپ كەلدىم.

دېيانتىن ئۇستاز

بۇرۇنقى زاماندا قۇتلۇقشاھ دېگەن بىر پادشاھ ئۆتكەندە - كەن، ئۇنىڭ پەقەت پەرزەنتى يوق ئىكەن. ئۇ پادشاھلىق ئور - نىغا ۋارىسلىق قىلىدىغان بىرەر پەرزەنتى يوقلۇقىنى ئويلى - غاندا يۈرىكى ئۆرتىنىدىكەن، دائىم خۇدادىن پەرزەنت تىلەيدە - كەن، تەلەپ - ئارزۇسىغا يارىشا خوتۇنى ھامىلىدار بوپتۇ، ۋاقتى - سائىتى كېلىپ بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. خۇشاللىقىدىن پادشاھنىڭ يۈرىكى يېرىلىپ كەتكىلى تاس قاپتۇ. بىراق، «خۇشلۇقنىڭ خاپىلىقى بار» دېگەندەك، پادشاھ خۇش بولۇپ يۈرگەندە، تۇغۇلغان بوۋاق تۇيۇقسىزدىنلا غايىب بولۇپ كە - تىپتۇ. قۇتلۇقشاھ يىغلاپ - قاقشاپ قاپتۇ، ھەممە يەرنى ئىزدەپتۇ، ھېچ يەردىن بالىسىنىڭ ئىز - دېرىكىنى ئالالماپتۇ.

ئەمدى گەپنى بوۋاقتىن باشلايلى:

ئۇنى شەھىرى ئەلقانىڭ پەرىلىرى ئېلىپ قاچقانكەن. پەرىلەر ماكانى - شەھىرى ئەلقانىڭ پادشاھى مارۇتنىڭ خوتۇنى ساھىبجامال بىر قىز تۇغۇپتۇ. پادشاھ مارۇت دىۋە - پەرىلەرگە: «مېنىڭ قىزىم بىلەن بىر كۈن بىر سائەتتە تۇغۇلغان ئوغۇل بالا بولسا ئېلىپ كېلىڭلار» دەپ بۇيرۇپتۇ. دىۋە - پەرىد - لەر تەرەپ - تەرەپكە تارقىلىپ، ھەممە يەرنى ئىزدەپتۇ. قۇتلۇق - شاھنىڭ ئوغلى پادشاھ مارۇتنىڭ قىزى بىلەن بىر كۈن بىر

سائەتتە تۇغۇلغانلىقىنى بىلگەن پەرىلەر بولغاننى زاكىسى بىلەن كۆتۈرۈپلا ئېلىپ كېتىپتۇ. پادشاھ مارۇت بۇ چەتلىق ئايالنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بوپتۇ. قىزغا «ماھان»، ئوغۇلغا «ئۇلۇغ دەپ ئات قويۇپتۇ. ماھان بىلەن تاباننى ئىنىكئانغا تاپشۇرۇپتۇ. ئىنىكئانا بۇلارنى ئاۋايلاپ، ئارزۇلاپ بېقىپتۇ. ئارىدىن ئۈچ كىيىم ئۆتۈپتۇ. پادشاھ مارۇت پەرىلەرگە تاباننى ئاتا - ئانىسىغا كۆرسىتىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئىككى پەرى تاباننى بىر كېچىدە قۇتلۇقشاھنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ، ئانىسىنىڭ يېنىدا ئاستاغىنا ياتقۇزۇپ قويۇپتۇ. بالىسىنىڭ پىراقى بىلەن دەرد - ئەلەم ئىچىدە دە قالغان ئاتا - ئانا بالىنى كۆرۈپ چۆچۈپ، ھەيرانۇھەس بوپتۇ: «ئوڭۇمۇ، چۈشۈمۈ؟» دېيىشىپتۇ. بالىنى دەرھال قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيۈپ، خۇشلۇقتا ئۆزلىرىنى باسالماي قاپتۇ. بالا ئاپىراق، سېمىز، قاۋۇل، چىرايلىق چوڭ بولغانىكەن. ئەمما، ئۇلار بالىنى كىمنىڭ ئېلىپ كەتكەنلىكىنى، ئۇنىڭ يەنە قانداق پەيدا بولۇپ قالغانلىقىنى بىلمەپتۇ. بالىنى يەنە ئوغرىلاپ كەتمەسەن، دەپ سىرتقا ئېلىپ چىقماپتۇ. كىشىلەر نۆۋەت بىلەن بالىغا ھەمراھ بوپتۇ. ئارىدىن بىر ئاي ئۆتۈپتۇ. بالا يەنە بىر كېچىدىلا غايىب بوپتۇ. قۇتلۇقشاھ تەرەپ - تەرەپلەرگە ئادەم ئەۋەتىپ ئىزدەپتۇ، ھېچ يەردىن تاپالماپتۇ. قۇتلۇقشاھ بىلەن خوتۇنى بالىسىنىڭ دەردىدە يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ.

ئەمدى گەپنى يەنە شەھىرى ئەلقدىن باشلايلى:

پادشاھ مارۇت بىر ئايدىن كېيىن پەرىزاتلارنى بۇيرۇپ، تاباننى قايتۇرۇپ كەپتۇ. تاباننى يەنە ماھانغا قوشۇپ تەربىيە چىكى تاپشۇرۇپتۇ، ئۇ بالىلارنى ياخشى تەربىيەلەشكە باشلاپتۇ. ماھان بىلەن تابان توققۇز ياشقا كىرىپتۇ. بۇ ئىككىسى بىر - بىرىگە ئېجىل ئىكەن، بىر - بىرىدىن بىر مىنۇتمۇ ئايرىلمايدىكەن. پادشاھ بالىلارنى مەكتەپكە بېرىپتۇ. بالىلار مەكتەپكە

تەپكە بىللە بېرىپ، بىللە كېلىپ ناھايىتى ياخشى ئوقۇپتۇ. يىللار ئۆتۈپتۇ، ئۇلار ھەممە بىلىملەردىن خەۋەردار بوپتۇ. بولۇپ - مۇ ماھان كىشىنىڭ ھەۋسى كەلگۈدەك ئىنتايىن چىرايلىق، ئە - قىل - پاراسەتلىك چوڭ بوپتۇ. ئۇنىڭغا موللىسىنىڭ كۆزى چۈشۈپتۇ. موللىنىڭ قورسىقىغا جىن كىرىپتۇ. ماھان بىلەن تا - باننى بىر - بىرىدىن ئايرىۋېتىش ئۈچۈن، ھەر خىل ئامال - چارىلەرنى ئىشقا سايپتۇ، بىراق ئۇلارنى بىر - بىرىدىن زادىلا يىراقلاشتۇرالمىپتۇ. موللا تاباننى ماھاندىن مەڭگۈلۈك ئايرىش ئۈچۈن، ئۇنى يوقىتىش نىيىتىگە كەپتۇ ۋە بىر كۈنى تاباننى يې - نىغا چاقىرىپ:

— ئوغلۇم، سەن ياخشى ئوقۇدۇڭ، ئۇستازىڭنىڭ ھۆرمى - تىنىمۇ ياخشى قىلىۋاتىسەن. ئۇستازىڭنىڭ مۇھىم بىر خىز - مىتى چىقىپ قالدى. سېنى بىر ئىشقا بۇيرۇيمەن، شۇ ئىشنى

بېجىرىپ كېلەلمەسەن؟ — دەپتۇ. ساددا، ئۇ كۆڭۈل تاپان:

— ئۇستازىمنىڭ خىزمىتىگە تەييارمەن. ئەمما كېلەلمەسە،

ئوتقا كىرىمەن، سۇغا كىرىمەن، سۇغا كىرىمەن، سۇغا كىرىمەن،

قىيىن خىزمەت بولسىمۇ بۇيرۇسىلا، جان - دىلىم كېلەن

بېجىرىپ كېلەي، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. موللا:

— ئوغلۇم، سېنىڭ غەيرەت - ھىممىتىڭگە رەھمەت. تا -

رىخانمىلەرگە قارىغاندا، كۈنپېتىش تەرەپتىكى بىر جەزىرىدە

ھەزرىتى سۇلايماندىن قالغان بىر خاسىيەتلىك داش قازان

بارمىش. بۇ قازاندا تۈرلۈك خاسىيەتلەر بارمىش. ئەس - يادىم

شۇ قازان بىلەن بولۇپ قالدى. شۇ قازاننى تېپىپ كېلىش

قولۇڭدىن كېلەمدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. تاپان:

— ئۇستازىم، دۇئا قىلىسلا، بۇنىڭدىن مۈشكۈل ئىش

بولسىمۇ بېجىرىپ كېلەلەيمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

موللىسى دۇئا قىپتۇ. تاپان موللىسىنىڭ يېنىدىن چى -

قىپ، ماھاننىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇستازىنىڭ بۇيرۇغان خىز -

مىتىنى ۋە ئۆزىنىڭ شۇ خىزمەتنى ئورۇنداشقا ماڭىدىغانلىقىد -

نى ئېيتىپتۇ. ماھان بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كېتىپتۇ ۋە:

— قانداق بولۇپ مۇنداق مۈشكۈل خىزمەتنى سىزگە

تاپشۇرغاندۇ؟ خەير، بوپتۇ، ئۇستاز خىزمىتىنى ئورۇندالڭ.

ئالدى بىلەن دادامنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۇستازنىڭ بۇيرۇغان

خىزمىتىنى ئېيتىڭ. دادام سىزگە تۆت دېۋە قوشۇپ بەرسۇن،

يالغۇز ماڭسىڭىز مەن ئەنسىرەيمەن. سىز قازاننى يالغۇز ئې -

لىپ كېلەلمەيسىز. تارىخانمىلەرگە قارىغاندا، بۇ قازاننى قىرىق

ئادەم نۆۋەتلىشىپ ساقلايمىش. كېچىسى ئېلىپ قاچمىسا، كۈن -

دۈزى ئېلىپ كېتىش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەسمىش، — دەپتۇ.

تاپان پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ ئەھۋالنى پادىشاھقا

ئېيتىپتۇ. پادىشاھ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، تاپانغا يارام -

لىق دېۋىدىن تۆتى قوشۇپ بېرىپتۇ. ئۇلار بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ، ھېرىپ - چارچاپ مىڭ بىر جاپادا جەزىرىگە كەپتۇ. ئۇلار يوشۇرۇنچە ئىزدەپ، ئاخىر ھېلىقى قازان بار يەرنى بەد-لىۋاپتۇ. كېچىسى قازاننى ساقلايدىغانلار ئۇخلاپ قالغاندا، بەد-رىپ قازاننى ئېلىپ كەپتۇ. تابان ئۇستازنىڭ خىزمىتىنى ئورۇنداپ، خاسىيەتلىك قازاننى ئېلىپ كەلگەنلىكىگە خۇش بولۇپ، «ئۇستازىمنىڭ دۇئاسىنى ئالدىغان بولدۇم» دەپ، زور ئۈمىد بىلەن ئۇستازىنىڭ ئالدىغا كىرىپ سالام بېرىپ:

— ئۇستازىم، بۇيرۇغان خىزمەتلىرىنى ئورۇنداپ، خاسىيەتلىك قازاننى ئېلىپ كەلدىم، — دەپتۇ. موللا تاباننىڭ ئۆلمەي سالامەت كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ ئىنتايىن ئاچچىقى كېلىپ، تابانغا سوغۇققىنا قارايتۇ ۋە ئاغزىنىڭ ئۇچىدا: «ھە، بارىكالا» دەپ قويۇپتۇ. تابان مەيۈس ھالدا ماھاننىڭ قېشىغا كېلىپ ئەھۋالنى ماھانغا ئېيتىپ بېرىپتۇ. ماھان تابانغا چىرايلىق سۆزلەر بىلەن تەسەللى بېرىپتۇ. بىر - ئىككى كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ماھان تابان بىلەن بىرلىكتە مەك-تەپكە بېرىپتۇ. موللا ئۆز قورسىقىدىكى مەككارلىقنى يوشۇ-رۇپ:

— ۋاي بالىلىرىم، كېلىڭلار، — دەپ ھاردۇق سوراپ، كۆرۈنۈشكە ياخشى مۇئامىلە قىپتۇ. ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، موللا يەنە تاباننى يېنىغا چاقىرىپ:

— ئوغلۇم، ئۆتكەندە بۇيرۇغان خىزمەتنى ناھايىتى ياخشى ئورۇنداپ كەلدىڭ. مەن كۆپ خۇرسەن بولۇپ ھەققىڭگە دۇئا قىلدىم. يەنە بىر خىزمەت چىقىپ قالدى. تارىخنامىلەردە يېزىلمىشىچە، كۈنچىقىش تەرەپتىكى بىر جاڭگاللىقتا ھەزرىتى سۇلايىماندىن قالغان بىر دۆلدۈل بارمىش، ئۇ بىر ئايلىق يولنى بىر كۈندە باسارمىش. شۇ دۆلدۈلنى قولۇمغا كەلتۈرسەم دەپ كېچە -

كۈندۈز ئويلايدىغان بولۇپ قالدىم. ئاشۇ دۈلدۈلنى تۈتۈپ كېلىش سېنىڭ قولۇڭدىن كېلىدۇ. شۇ دۈلدۈلنى تۈتۈپ كېلىشكە، ماڭا كۆپ دۇئا قىلسام، — دەپتۇ.

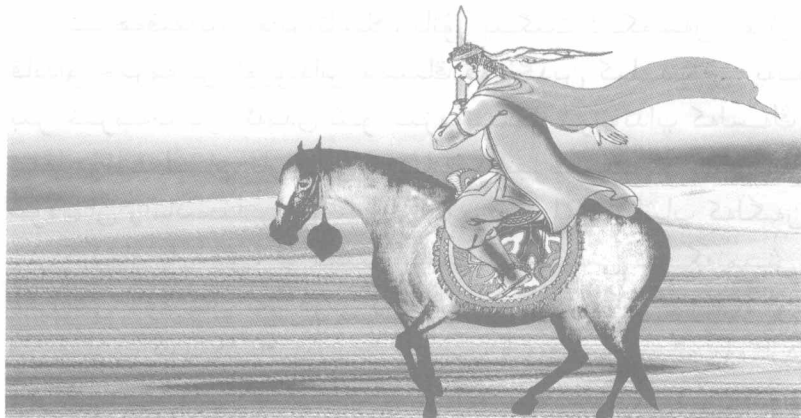
تابان ماقۇل بولۇپ قايتىپ چىقىپ، ماھاننىڭ قىزىغا كەپتۇ، ماھانغا موللىسى تاپشۇرغان ھېلىقى خىزمەتنى ئېلىپ تىپتۇ. ماھان بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئىچىدە موللىسىدىن ئاغرىد. نىپ، بۇنى نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق مۇشكۈل ئىشلارنى ئو-رۇنداشقا ئەۋەتىدىغاندۇ؟ دەپ خاپا بوپتۇ، ئەمما چاندۇرماستىن، تابانغا:

— بۇ ئەھۋالنى دادامغا ئېيتىڭ. دادامنىڭ بىر خاسىيەت-لىك كەمىرى بار، ئۇنى تەلەپ قىلىڭ، كۈچلۈك دېۋىدىن ئال-تىنى ئۆزىڭىزگە ھەمراھ قىلىپ بىرگە ئېلىپ مېڭىڭ. تا-رىخنامىلەردە يېزىلىشىچە، ئۇ دۈلدۈلنى ھېچقانداق كىشى قولغا چۈشۈرەلمىگەن. ئېيتىلىشىچە، ئاشۇ دۈلدۈل ياشايدىغان جاڭگالدىكى ئورمانلىقنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا بىر چوڭقۇر كۆل بارمىش. دۈلدۈل ھەر كۈنى چۈش بولغاندا شۇ كۆلگە سۇ ئىچكىد-لى كېلەرمىش. سىز بارغاندا ئاشۇ كۆلنىڭ بويىدا يوشۇرۇنۇپ

تۇرۇپ، دۇلدۇل كېلىپ سۇ ئىچكىلى تۇرغاندا چەبەسلىك بىلەن كەمەرنى ئۇنىڭ بويىغا تاشلاڭ. كەمەر ئۇنىڭ بويىغا چۈشكەن ھامان كۈچەپ تارتىسىڭىز، كەمەر دۇلدۇلنىڭ بويىنى سىقىدۇ، دۇلدۇل قاچالمايدۇ. ئاندىن دۇلدۇلغا قاراپ: «يا، ھەزرىتى سۇلايمان» دەپ چاقىرسىڭىز، دۇلدۇل بېشىنى تۆۋەن سېلىپ شۇك تۇرىدۇ، ئاندىن دۇلدۇلغا مىنگەيسىز، دۇلدۇل سىزنى ئېلىپ كېلىدۇ، — دەپ يول كۆرسىتىپتۇ.

تابان پادىشاھنىڭ قېشىغا كېلىپ ئەھۋالنى ئېيتىپتۇ. پادىشاھ خاسىيەتلىك كەمىرىنى بېرىپتۇ ۋە كۈچلۈك دېۋىدىن ئالتىنى تاللاپ تابانغا قوشۇپ يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. بۇلار بىر قانچە كۈن يول يۈرۈپ، ھېرىپ - چارچاپ جاڭگالغا كەپتۇ. جاڭگالدىكى ئورمانلىقنىڭ ئىچىگە كىرىپ ماڭا - ماڭا بىر يەرگە كەلگەندە كۆل كۆرۈنۈپتۇ. بۇلار كۆلنىڭ قېشىغا كېلىپ دەرەخنىڭ ئارىسىغا مۆكۈنۈپ تۇرۇپتۇ. دەل چۈش ۋاقتى بولغاندا، كېلىشكەن، چىرايلىق، قاۋۇل دۇلدۇل قىبلە تەرەپتىن چىقىپ كېلىپ كۆلنىڭ بويىدا توختاپتۇ. دۇلدۇل سۇ ئىچكىلى تۇرۇپتىكەن، تابان دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، چەبەسلىك بىلەن كەمەرنى تاشلىغانىكەن، كەمەر دۇلدۇلنىڭ بويىغا چۈشۈپتۇ. تابان كەمەرنىڭ

بىر ئۇچىنى راسا كۈچەپ تارتقانكەن، دۆلدۈلنىڭ بويىنى چىڭ سىقىپتۇ. تابان شۇ ھامانلا: «يا، ھەزرىتى سۇلايمان، نېمە ئىش قىلىۋاتىسىز؟» دېيىپ سۆزلىدى. تابان بىر سەكرەپلا دۆلدۈلغا مەنئىپتۇ. دۆلدۈل تاباننى ئۈستىگە ئېلىپ، ئىشەنچسىز قىلغان تەرەپكە قاراپ ئۇچۇپتۇ. تابان دۆلدۈلنى قولغا چۈشۈرگەندىن كېيىن، ئۈستازنىڭ خىزمىتىنى ئورۇندىغىنىغا خۇش بولۇپ، دۆلدۈلنى ئۈستازنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ:

— سالام ئۈستازىم، تاپشۇرغان خىزمەتلىرىنى ئورۇنداپ دۆلدۈلنى ئېلىپ كەلدىم، — دەپتۇ. تاباننىڭ بۇ قېتىمىمۇ يەنە ئۆلمەي قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، موللىنىڭ بېشىدىن تۈتۈن چىقىپ كېتىپتۇ. ئاغزىنىڭ ئۇچىدا:

— خىزمەتنى ئوبدان ئورۇنداپسەن، ئاتخانىغا ئەكىرىپ قوي، — دەپتۇ.

تابان قايتىپ كېتىپتۇ. موللا تاباننى يوقاتماي تۇرۇپ قىزنى قولغا كەلتۈرەلمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ، ياۋۇز نىيىتىدىن يانماپتۇ. ئىككى - ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن يەنە تاباننى يېنىغا چاقىرىپ:

— ھەقىقەتەن غەيرەتلىك، باتۇر يىگىت ئىكەنسەن، ھەر قانداق خىزمەتنى ئورۇنداش سېنىڭ قولۇڭدىن كېلىدىكەن. يەنە بىر خىزمەت بار، ئەمدى شۇ خىزمەتنىمۇ ئورۇنداپ كەلسەڭ، ساڭا دۇئا قىلىسام. تارىخىي كىتابلاردا يېزىلىشىچە، ھەزرىتى سۇلايمان زامانىسىدىن تارتىپ تا ھازىرغىچە ياشاپ كەلگەن بىر كېيىك بارمىش، ئۇ كېيىك ئابىھايات سۈيىنى ئىچكەنمىش. ھەزرىتى سۇلايمان ئۆز قولى بىلەن «ئىسمىمۇ زەم» نى يېزىپ، ئۇ مار قىلىپ كېيىكنىڭ بويىغا ئېسىپ قويغانمىش، ئۇ تۇماردا قىرىق نەچچە تۈرلۈك خاسىيەت بار ئىمىش. مەن سەندىن كۆپ

خۇرسەن بولسام، ھەققىڭگە دۇئا قىلسام، شۇ كېيىكنىڭ بويى-
نىدىكى خاسىيەتلىك تۇمارنى ئەكەپ بەرسەڭ، — دەپتۇ.
تابان موللىسىنىڭ يېنىدىن چىقىپ ماھاننىڭ قېشىغا
كەپتۇ، ئەھۋالنى ماھانغا ئېيتىپتۇ. ماھاننىڭ تابانغا ئىچى
ئاغرىپتۇ، موللىسىنىڭ ئارقا - ئارقىدىن بۇنداق مۇشكۈل
خىزمەتنى تاپشۇرۇپ، خەتەرلىك ئىشقا بۇيرۇۋەرگەنلىكىدىن
گۇمانلىنىپ، بۇنىڭ تېگىدە بىر سىر بار ئوخشايدۇ دەپ
ئويلاپتۇ، ئىچىدە موللىسىغا نەپرەتلىنىپتۇ، ئەمما بۇ ئاق نى-
يەتلىك قىز تابانغا بىلىندۈرمەپتۇ ۋە تابانغا:

— خەير، بوپتۇ. ئۇستازنىڭ خىزمىتىگە مېڭىڭ. ئەمما،
بۇداقى خىزمەت تېخىمۇ مۇشكۈل ئىكەن. ئۆزىڭزگە ئون دە-
ۋىنى ھەمراھ قىلىۋېلىڭ. تارىخنامىلەردە يېزىلىشىچە، ئۇ
كېيىك ھەزرىتى سۇلايمان زامانىسىدا ئابىھايات سۈيىنى ئىچ-
كەنلىكتىن ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈپ، ھازىرغىچىلىك ياشاپ كەل-
گەنمىش. ھەزرىتى سۇلايمان ئۇ كېيىكنىڭ بويىغا «ئىسمىئە-
زەم» نى پۈتۈپ، تۇمار قىلىپ ئېسىپ قويغانمىش. ئۇ كېيىك
كۈنچىقىش تەرەپتىكى بىر خەتەرلىك تاغ ئۈستىدە ياشايمىش،
ھەزرىتى سۇلايمان ئۇنى شۇ يەرگە بەند قىلىۋەتكەنمىش. ئۇ
كېيىك تۇرغان يەرگە ئادەمزاننىڭ قەدىمى يەتكەن ئەمەس-
مىش. كىمكى شۇ خەتەرلىك تاغنىڭ ئۈستىگە چىقالسا،
ھەزرىتى سۇلايماننى شېپى كەلتۈرۈپ «ئىسمىئەزەم» نى ئون
مەرتەم ئوقۇسا، كېيىك شۇ يەرگە ھازىر بولارمىش، — دەپ
يول كۆرسىتىپتۇ.

تابان كۈچتۈڭگۈر پالۋان دۇندىن ئوننى ئۆزىگە ھەمراھ
قىلىپ مېڭىپتۇ. ئون بەش كۈن يول يۈرۈپ، ئاخىر خەتەر-
لىك تاغقا يېتىپ بېرىپتۇ. ھەر خىل چارىلەر بىلەن تۈرلۈك
قىيىنچىلىقلارنى يېڭىپ تاغ ئۈستىگە چىقىپتۇ. ماھاننىڭ

ئېيتقنى بويىچە ھەزرىتى سۇلايماننى كېيىنكى كەلتۈرۈپ
 «ئىسمىگەزم» نى ئون مەرتەم ئوقۇپتۇ. قارىسىدا ئۆزىنىڭ
 بىر چوققىنىڭ ئۈستىدە بويىغا تۇمار ئېسىلغان چۆرىلەردە
 ھەيۋەتلىك بىر كېيىك نۇرغۇدەك. تابان كېيىكنىڭ ئالدىغا
 بېرىشىغا، ئاپئاق ساقال بىر بوۋاي پەيدا بوپتۇ. تابان دەرھال
 بوۋايغا سالام بېرىپ، ئەھۋالنى باشتىن - ئاخىرغىچە
 ئېيتىپ بېرىپتۇ. بوۋاي ئوغۇلدىن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ قوشۇمە-
 سىنى بىر تۈرۈپ، ئۇلۇغ - كىچىك تىنىۋېلىپ، تابانغا:
 — سەن تۇمارنى ئىزدەپ كەلدىڭمۇ؟ ئادەمزاڭنىڭ بۇ يەر-
 گە قەدىمى يەتكەن ئەمەس. سەن ئۇستازغا ئەقىدە قىلىپ،
 ئۇستازنىڭ خىزمىتىنى ئورۇنداش ئۈچۈن بۇ خەتەرلىك جايغا
 كەپسەن، سېنىڭ ئەقىدەڭگە، ئاق نىيەتلىكىڭگە، غەيرىتىڭگە
 رەھمەت، — دەپتۇ ۋە بىرپەس جىم تۇرۇپ كېتىپ سۆزىنى
 داۋام قىپتۇ، — سېنىڭ ئۇستازىڭ يامان نىيەت بىلەن ساڭا
 سۇيقەست قىلىپ، سېنى خەتەرلىك يوللاردا ئۆلسۈن دەپ،
 ئادەمزاڭنىڭ قەدىمى يەتمەيدىغان بۇنداق جايغا ئەۋەتپتۇ. كى-
 شىگە ئورا كولىغان كىشى، ئاۋۋال ئۆزى ئورنىغا چۈشۈپ تۇ-
 رۇپ كولايدۇ. خەير، سۇيقەست ئۆزىگە يانسۇن. «تەدبىرىڭ
 قانداق بولسا، تەقدىرىڭ شۇنداق بولار» دېگەن گەپ بار. بوپ-
 تۇ، سەن ئىزدەپ كەلگەن تۇمارنى بېرەي، ئىچىنى ئېچىپ
 كۆرۈمە، ئاپىرىپ ئۇستازىڭنىڭ ئۆز قولىغا بەرگىن، ئۇستازىڭ
 ئۆزى ئاچسۇن.

بوۋاي تۇمارنى كېيىكنىڭ بويىدىن ئېلىپ، بىر قۇتغا
 سېلىپ تابانغا بېرىپتۇ. تابان بوۋايغا رەھمەت ئېيتىپ قا-
 تىپتۇ. بوۋاينىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە قۇتنىڭ ئاغزىنى ئاچ-
 ماستىن شۇ پېتىچە ئەكېلىپ موللىسىغا بېرىپتۇ. موللىسى
 قۇتنى قولىغا ئېلىپ قۇتنىڭ ئاغزىنى ئېچىشىغا، قۇت-

دىن «گۈر» قىلىپ بىر ئوت چىقىپلا موللىنى كۆيدۈرۈپ
كۈلگە ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ.

بۇ ئەھۋال پادىشاھ مارۇتقا ئاڭلىنىپتۇ. پادىشاھ موللىغا
لەنەت ۋە نەپرەت ئوقۇپتۇ. تاباننىڭ باتۇرلۇقىغا، سادىق، ئاق
كۆڭۈلۈككىگە، ئەقىدە - ئىخلاسىغا ئاپىرىن ئوقۇپتۇ ھەمدە
تاباننىڭ ئۆتمۈشىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، تاباننى ئۆز
دادىسىغا كۆرسىتىش قارارىغا كەپتۇ.

پادىشاھ مارۇت بىر كۈنى تاباننى ئۆز يېنىغا چاقىرىپ:
— ئوغلۇم، سەن ئەسلىدە قۇتلۇقشاھ دېگەن پادىشاھنىڭ
ئوغلى ئىدىڭ. مەن قىزىمغا ھەمراھ بولۇپ بىرگە چوڭ
بولسۇن دېگەن خىيالدا، قىزىم بىلەن بىر كۈن بىر سائەتتە
تۇغۇلغان ئوغلۇل بالا بولسا ئېلىپ كېلىڭلار، دەپ پەرىلەرنى
بۇيرۇدۇم، پەرىلەر جاھاننى ئاختۇرۇپ سېنى ئېلىپ كەپتۇ.
سەن قىزىم بىلەن بىر كۈن بىر سائەتتە تۇغۇلغانىكەنسىن.
سېنى ئاسراپ - ئاۋايلاپ تەربىيلىدىم. چوڭ بولدۇڭ، ئوقۇپ
ھەر خىل بىلىملەردىن خەۋەردار بولدۇڭ. ئەپسۇسكى،
دىيانتىسىز قارا كۆڭۈل ئۇستازنىڭ سۈيىقەستىگىمۇ دۇچار
بولدۇڭ. بەختىمىزگە يارىشا ئۆزۈڭنىڭ باتۇرلۇقى،
ھوشيارلىقىڭ بىلەن يەنە ھايات قالدىڭ. ئەمدى سېنى ئۆز
ئاتا - ئاناڭنىڭ قېشىغا ئەۋەتىپ، ئۇلار بىلەن كۆرۈشتۈرۈش
قارارىغا كەلدىم. ئۆز ئاتا - ئاناڭ بىلەن كۆرۈشۈپ
كەلگىن، — دەپتۇ. تابان:

— دادا، ئۇنداق گەپنى قىلماڭ. سىزدىن باشقا يەنە دادام
يوق، — دەپ تەسلىنىپ يىغلاپتۇ. پادىشاھ مارۇت:

— بۇ ۋاقىتقا قەدەر بۇ سىرنى سەندىن ۋە باشقىلاردىن
يوشۇرۇن تۇتۇپ كەلدىم. ئەمدى چوڭ بولدۇڭ، يېشىڭ
يىگىرمىدىن ئاشتى، بېرىپ ئۆز داداڭ، ئۆز ئاناڭنى كۆرۈپ

كەلگىن، — دەپتۇ. سەپەرگە مېڭىش ۋاقتىدا ماھان بىلەن تابان بىرلىككە كەلدى. ئۇلارنىڭ بىرىدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىمىماپتۇ. ماھان: «مەنمۇ ئۇلار بىلەن بىرگە بارسام» دەپتۇ. تابانمۇ ماھاننىڭ بىرگە بېرىشىنى تەلەپ قىپتۇ. بۇلارنىڭ تەلىپى مارۇتقا يەتكۈزۈلۈپتۇ. پادىشاھ ئۇلارنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىپتۇ، ئۇلارغا نۇرغۇن پەرىزاتلارنى قوشۇپ داغدۇغا، ھەشەمەت بىلەن يولغا سايپتۇ. پادىشاھ مارۇت قۇتلۇقشاھقا ئۆتكەن ئەھۋاللارنى تەپسىلىي بايان قىلىپ مەك-تۇپ يېزىپتۇ ھەم ئەپۇ سوراپ ئۆزرە بايان قىپتۇ. تاباننى ئېلىپ كەلگەن پەرىلەر يول باشلاپ مېڭىپتۇ. ئۇلار ئاخىر قۇتلۇقشاھنىڭ شەھىرىگە كەپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ قۇتلۇقشاھنىڭ خۇشلۇقى ئىچىگە سىغماي قاپتۇ ۋە يۇرت كاتتىلىرىنى باشلاپ ئوغللىنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. ئاتا - بالا قۇچاقلىشىپ، يىغلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. ھەممە تەسىرلىنىپ يىغا-زار قىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ماھان بىلەن تابان بۇ شەھەردە بىر ئاي تۇرۇپتۇ. قۇتلۇقشاھ ماھان بىلەن تاباننىڭ بېشىنى قوشۇپ قويۇش ھەققىدە پادىشاھ مارۇتقا مەكتۇپ يوللاپتۇ. پادىشاھ مارۇت بۇنىڭغا جاۋابەن: «مېنىڭ نىيىتىممۇ ماھان بىلەن تاباننىڭ بېشىنى قوشۇپ قويۇش ئىدى. مەسلىھىتىمنى تامامەن ماقۇل كۆرمىەن» دېگەن مەزمۇندا مەك-تۇپ قايتۇرۇپتۇ.

قۇتلۇقشاھ نۇرغۇن سوۋغا - سالاملار بىلەن تابان ۋە ماھاننى بىرگە ئېلىپ پادىشاھ مارۇتنىڭ ھۇزۇرىغا يېتىپ كەپتۇ. قۇتلۇقشاھ كۆپ ئىززەت - ھۆرمەتكە سازاۋەر بوپتۇ. مارۇت قۇتلۇقشاھتىن تەكرار ئەپۇ سوراپتۇ. پادىشاھ مارۇت شەھەر خەلقىگە ناھايىتى كاتتا، داغدۇغىلىق توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ بېرىپ، ماھاننى تابانغا نىكاھلاپ قويۇپتۇ. تويىنى

تۈگىتىپ ئارىدىن بىرقانچە كۈن ئۆتكەندە، قۇتلۇقشاھ تابان بىلەن ماھاننى ئېلىپ ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كەپتۇ ھەمدە يۇرت ئەھلىگە كاتتا توي ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. تابان بىلەن ماھاننى ھەممە قۇتلۇقلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن تابان بىلەن ماھان پا-دشاھ مارۇتنىڭ قېشىدىمۇ، قۇتلۇقشاھنىڭ قېشىدىمۇ تۇرۇپ-تۇ. شۇنداق قىلىپ ئارىدىن ئىككى - ئۈچ يىل ئۆتۈپتۇ. بەختكە قارشى قۇتلۇقشاھ ۋاپات بولۇپ كېتىپتۇ. يۇرت ئەھلى مەسلىھەتلىشىپ، تاباننى دادىسىنىڭ ئورنىغا پادىشاھ قىپتۇ. تابان ئەلنى ئادالەت بىلەن سورايتۇ، خەلق ئاسايىش-لىقتا ئۆتۈپتۇ، يۇرت ئەھلى بۇنىڭدىن رازى بوپتۇ.

پاتقىچى بوۋاي بىلەن سۇپىرسى

بۇرۇنقى زاماندا بىر بېلىقچى بوۋاي ئۆتكەنكەن. ئۇ بىر-
 لىق تۇتقىلى چىقسا، دائىم تورغا بىر جۈپ بېلىق چىقىد-
 كەن، ئۇ بېلىقلارنىڭ بىرىنى مومىيى بىلەن ئىككىسى پىشۇ-
 رۇپ يېسە، يەنە بىرىنى سېتىپ تۇرمۇشنى قامدايدىكەن.

بىر كۈنى بوۋاي دەريا بويىغا بېرىپ ئادىتى بويىچە دەر-
 ياغا تور تاشلاپتۇ، ئەمما تورغا ھېچ نەرسە چىقماپتۇ. ئۇ كەي-
 نى - كەينىدىن ئۈچ قېتىم تور تاشلاپتۇ. ئۈچىنچى قېتىمدا
 تورغا بىر تال ئالتۇن بېلىق ئىلىشىپ چىقىپتۇ. بوۋاي بېلىق-
 نى قولىغا ئېلىشىغا، توستاتتىن بېلىققا زۇۋان كىرىپ:

— ئەي بوۋاي، ماڭا رەھىم قىلىپ مېنى قويۇۋەتسەڭ،
 مەن سېنىڭ بۇ ياخشىلىقىڭنى ھەرگىز ئۈنۈملىك ئىتتىم، — دەپتۇ.
 شۇنىڭ بىلەن بوۋاينىڭ بېلىققا ئىچى ئاغرىپ، ئۇنى دېڭىزغا
 قويۇۋېتىپتۇ.

بوۋاي ئەتىسى يەنە دېڭىز بويىغا بېرىپ تور سالغانىكەن،
 يەنە ھېلىقى ئالتۇن بېلىق تورغا چۈشۈپتۇ. بۇ قېتىم ئۇ
 بوۋايغا يېلىنىپ - يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ. بوۋاي بېلىقنى يەنە
 قويۇۋېتىپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى بوۋاينىڭ تورىغا يەنە شۇ ئال-
 تۇن بېلىق چۈشۈپتۇ. بۇ چاغدا بوۋاي بېلىققا:

— ئەي بېلىق، ئۈچ كۈندىن بېرى مەن سېنى قويۇۋەتكەچ-

كە، مومىيىم بىلەن ئىككىمىز ئاچ قالدۇق، بۈگۈن سېنى ھەر -
گىز قويۇۋەتمەيمەن، — دەپتۇ.

— مەن مۇشۇ دېڭىزدىكى بېلىقلارنىڭ پادىشاھى بولدىمەن، — دەپتۇ ئالتۇن بېلىق، — مېنىڭ كۈندە بىر قېتىم سۇ يۈزىگە چىقىپ سەيلە قىلىدىغان ئادىتىم بار ئىدى، ئەمما ئۈچ كۈندىن بۇيان ھەر كۈنى سېنىڭ تورۇڭغا چۈشۈپ قېلىۋاتىمەن. ئەگەر سەن مېنى بۈگۈنمۇ قويۇۋەتسەڭ، مەن سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزەر ئىدىم.

بوۋاي بېلىقنى قويۇۋېتىپتۇ. بېلىق ئۇنى ئۆزىنىڭ ئورنىدىن تەكلىپ قىپتۇ، بوۋاي بېلىقنىڭ كەينىدىن دېڭىزغا چۈشۈپتۇ. بىر چاغدا ئۇ ئۆزىنى تاملرى مەرمەردىن قوپۇرۇلغان ھەشەمەتلىك بىر ئوردا ئىچىدە كۆرۈپتۇ. پۈتۈن ئەتراپ ئالتۇن - كۈمۈش، گۆھەر - سەدەپلەر بىلەن زىننەتلەنگەن، ئالتۇن كۇرسىلارغا ياقۇت كۆزلەر ئورنىتىلغانمىش. بوۋاي ئوردا ئىچىدە تۈگۈل چۈشىدىمۇ كۆرۈپ باقمىغان بۇ نەرسىلەرگە تويى -

ماي قاراپ تاماشا قىپتۇ. بىر چاغدا بېلىق پادىشاھ:
— ئەي بوۋاي، بۇ مېنىڭ ئوردام بولىدۇ، بۇ
نەرسە بار، نېمىنى خالىساڭ تارتىنماي دېگىن، مەن سېنى
قىلاي، — دەپتۇ.

— نېمە بەرسەڭ مەيلى، — دەپتۇ بوۋاي.
— ئۇنداق بولسا، مەندە بىر ساندۇق بار. ئۇنىڭ ئىچىدە
سۇ پەرسى دەپ ئاتىلىدىغان، بېلىقمۇ، ئادەممۇ بولالايدىغان،
ئەقىل - پاراسەت، ھۆسن - جامالدا يەر يۈزىدە تەڭدىشى يوق
بىر قىز بار. مەن ئۇ ساندۇقنى ساڭا بېرەي، سەن ئۇنىڭ بىر-
لەن تۇرمۇش غېمىدىن خالاس بولىسەن. ئەمما، سەن يەر يۈ-
زىگە چىققاندىن كېيىن چوقۇم ساندۇقتىكى قىزنىڭ مەسلە-
ھىتى بويىچە ئىش تۇتۇشۇڭ كېرەك، — دەپتۇ بېلىق پادىشاھ.

بېلىق پادىشاھ بوۋايغا يەنە نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈشنى
سوۋغات قىلىپ، ئۇنى يەر يۈزىگە چىقىرىپ قويۇپتۇ. بوۋاي
يەر يۈزىگە چىققاندىن كېيىن، ساندۇقنىڭ ئاغزىنى ئېچىپتۇ.
قارىسا، ساندۇق ئىچىدىن ئاي دېسە ئاغزى بار، كۈن دېسە
كۆزى بار ئاجايىپ چىرايلىق بىر قىز چىقىپتۇ. بوۋاي قىز-
نىڭ گۈزەل ھۆسن - جامالغا قاراپ ھاڭ - تاڭ قاپتۇ. ئۇ
ئەگەر مەن ياش يىگىت چېغىمدا بۇ قىز ماڭا ئۇچرىغان بول-
سا، مەن بۇنى ئۆز ئەمرىمگە ئالغان بولاتتىم. مەن ھازىر يى-
گىت ھالىتىمگە قايتىپ قالسام نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى -
ھە، دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ.

— ئەي سۇ پەرسى، — دەپتۇ بوۋاي، — بېلىق پادىشاھ
سىزنى ۋە بۇ دۇنيادەپىنىلەرنى ماڭا ھەدىيە قىلدى. ئەگەر مەن
ياش بولغان بولسام، سىزنى ئۆز ئەمرىمگە ئېلىپ، خۇشال -
خۇرام، بەختلىك ئۆمۈر ئۆتكۈزگەن بولاتتىم. بىراق، مەن يا-
شىنىپ، بىر پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىغان ئادەممەن، ئۇنىڭ

ئۈستىگە، مېنىڭ بىر ياشانغان ئايالىم بار. مۇنداق ئەھۋالدا سىزنى ئېلىپ شەھەرگە بارسام، سىزگە باشقىلارنىڭ كۆزى چۈشىدۇ، ئۇلار سىزنى مال - دۇنيالىرىم بىلەن بىللە بۇلاپ كەتسە قانداق قىلىمەن؟

— ئەگەر رۇخسەت قىلسىڭىز، مېنىڭ بىر ياخشى مەس- لەھىتىم بار، — دەپتۇ سۇ پەرىسى.

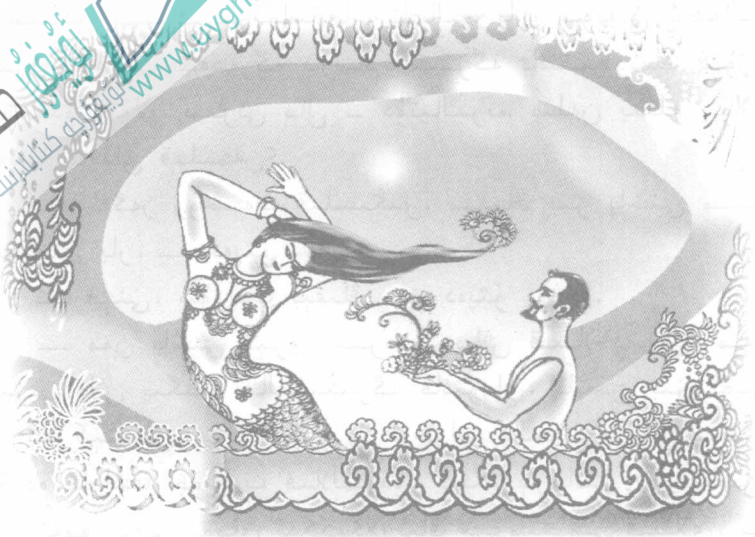
— قېنى، سۆزلەپ بېقىڭ، — دەپتۇ بوۋاي.

— مەن ياشنى قېرى، قېرىنى ياش قىلالايمەن. مەن سىزنى ياش يىگىت ھالىتىڭىزگە قايتۇراي، ئاندىن بىز ئۆيىد- ئىزىگە كېتەيلى. يولدا بىرەرى ئۇچراپ قالسىمۇ، ماڭا يامان كۆزدە قاراشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ. ئۆيىگە بارغاندىن كېيىن، مەن ئۆمۈر بويى موماي ئىككىڭلارنىڭ خىزمىتىنى قىلاي، — دەپتۇ سۇ پەرىسى.

— ئۇنداق بولسا، دېگىنىڭىزدەك بولسۇن، — دەپتۇ بوۋاي ئالدىراپ.

— لېكىن، بىر شەرتىم بار. مەن بىلەن توي قىلىشنى تەلەپ قىلمايسىز، مومىيىڭىزنى ھەرگىز تاشلىۋەتمەيسىز، — دەپتۇ سۇ پەرىسى.

بوۋاي ئەگەر ياش ھالىتىگە كەلسلا ئۆزىنىڭ مومىيىنى تاشلىۋەتمەيدىغانلىقى ۋە سۇ پەرىسىگە توي قىلىش تەكلىپى قويمايدىغانلىقى توغرىسىدا ۋەدە بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن سۇ پەرىسى بوۋايغا: «كۆزىڭىزنى يۇمۇڭ» دېگەنكەن، بوۋاي كۆزد- نى يۇمۇپتۇ. سۇ پەرىسى بىر ئوچۇم سۇنى بوۋايغا چېچىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن بوۋاينىڭ بەدىنى ئاستا - ئاستا قىچشقاندەك، پەيلىرى تارتىشقاندەك بولۇپ، بەدەنلىرى قىزىپ، چىڭىپتۇ. بىر چاغدا بوۋاي كۆزىنى ئېچىپ شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، ئۆزىنىڭ مۇكەپچەيگەن بەللىرى تۈزلىنىپ، يۈز - كۆزلىرىدىكى

قورۇقلار يوقىلىپ، ساقال - بۇرۇتلىرى قارىيىپ، ۋۇجۇدىدا كۈچ - قۇۋۋەت ئۇرغۇپ تۇرغۇدەك... ئىشقىلىپ، بوۋاي بىر- دەمدىلا خۇددى يىگىرمە بەش ياشلاردىكى بىر نەۋقىران يىد- گىتكە ئايلىنىپ قاپتۇ. ئۇ بۇ ئىشلارغا ھەيران بولۇپ قىزغا قارايتۇ، قىز ئۇنىڭ كۆزىگە بۇرۇنقىدىنمۇ نەچچە ھەسسە چىرايلىق ۋە يېقىملىق كۆرۈنۈپتۇ، يۈرىكىدە قىزغا چوڭقۇر ئىشق - مۇھەببەت پەيدا بوپتۇ. بېلىقچى بوۋاي قىزغا باياتىن بەرگەن ۋەدىسىنى ئېسىگە كېلىپ، قىزغا ھېچ نەرسىنى سەز- دۈرمەي، ئۇنى ئەگەشتۈرۈپ ئۆيگە بېرىپتۇ. موماي ئېرىنى پەقەتلا تونۇيالماپتۇ. بېلىقچى بوۋاي ئۆز بېشىدىن ئۆتكەن ۋە- قەلەرنى مومىيىغا سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن، موماي ئېرىگە سەپسىلىپ قارىسا، راستتىنلا ئۇنىڭ ياش ۋاقتىغا بەكمۇ ئوخشىمىش. موماي ئېرىنىڭ نۇرغۇن مال - دۇنيا ۋە بىر خىزمەتچى قىز ئېلىپ كەلگەنلىكىگە ناھايىتى خۇشال بوپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ. قىز ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىپتۇ. بېلىقچى بوۋاي ھەشەمەت-لىك ئايۋان - ساراي، گۈزەل باغ ياستىپتۇ. پات ئارىدىلا بۇ يېڭى باينىڭ نام - شوھرىتى ۋە سۇ پەرسىنىڭ داڭقى پۈتۈن شەھەرگە پۈر كېتىپتۇ.

بىراق، بېلىقچى بوۋاينىڭ سۇ پەرسىگە بولغان ئىشتىيا-قى بارغانسېرى كۈچىيىپتۇ، سۇ پەرسىنى ئۆز ئەمرىگە ئې-لىش بېلىقچى بوۋاينىڭ بىردىنبىر ئارزۇسى بولۇپ قاپتۇ. ئاخىر بىر كۈنى ئۇ سۇ پەرسىگە:

— ئىككىمىز توي قىلساق، قانداق؟ — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان سۇ پەرسىنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كېلىپ:

— ئەي بېلىقچى، پادىشاھىمىز ساڭا مېنى ۋە نۇرغۇن مال - دۇنيانى ھەدىيە قىلىپ، سېنى بىردەمدىلا كاتتا بايغا ئايلاندۇردى. باشقىلارنىڭ بوزەك قىلماسلىقى ئۈچۈن مەن سې-نى ياش يىگىتكە ئايلاندۇردۇم ۋە سېنىڭ خىزمىتىڭنى قىلىپ كەلدىم. مۇشۇ كۈنلىرىڭگە شۈكۈر قىلمايمسەن؟! ئەگەر سەن ۋەدەڭدە تۇرماي، بۇ سۆزنى ئىككىنچى تەكرارلىساڭ، مەن سېنى ئەسلىي ھالىتىڭگە كەلتۈرۈپ قويۇپ، بېلىق پادىشاھ-نىڭ قېشىغا كېتىمەن، — دەپتۇ.

بۇ سۆز بىلەن بېلىقچى بوۋاي بىر ئاز پەسكويغا چۈ-شۈپتۇ. ئەمما، سۇ پەرسى ئۇنىڭ كۆزىگە كۈندىن - كۈنگە چىرايلىق كۆرۈنۈپ، موماي بولسا بارغانسېرى سەت، تېخىمۇ قېرى كۆرۈنۈشكە باشلاپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى موماي ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ ۋە ئۇزۇن ئۆتمەي ۋاپات بوپتۇ. بوۋاي كۆڭلىدىكى خۇشاللىقىنى چاندۇرماي، يالغان يىغلاپتۇ. سۇ پەرسى بوۋاينىڭ قەدىناسى-دىن ئايرىلىپ قالغانلىقىغا ئىچ ئاغرىتىپ ئۇنىڭغا تەسەللى

بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار موماينىڭ ئاخىرەتلىك ئىشلىرىنى
بىر تەرەپ قىپتۇ. بوۋاي موماينىڭ قىزى ۋە يېقىن قىزىنى
ناھايىتى چوڭ ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. بۇ كۈنلەردە بوۋاي موماينىڭ
سۇ پەرىسىنىڭ ئالدىدا تولىمۇ بىچارە ھالەتتە كۆرسىتىپتۇ.
ھەممە ئىشلار بېسىققاندىن كېيىن، بىر كۈنى بوۋاي سۇ پەرىسى
سىگە توي قىلىش تەلىپىنى قويۇپتۇ. بۇ قېتىم سۇ پەرىسى
بىرھازا ئويلىنىپ كېتىپ، ئاخىر ماقۇل بوپتۇ.

بىر كۈنى بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ئوۋغا چىقىپتۇ. ئۇلار
بېلىقچى بوۋاينىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، پادىشاھنىڭ قو-
لىدىكى قارچىغىسى بوۋاينىڭ ھويلسىغا ئۇچۇپتۇ. پادىشاھ
قارچىغىنى ئېلىپ كېلىشكە ۋەزىرىنى ئەۋەتىپتۇ. ۋەزىر
بوۋاينىڭ دەرۋازىسىغا كېلىپ دەرۋازىنى ئۇرۇپتۇ. بۇ چاغدا
ئۆيدىن سۇ پەرىسى چىقىپ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. ۋەزىر قىزىنىڭ
بويى - تۇرقى ۋە چىرايى - شەكلىگە بىر قۇر قارىغاندىن كې-
يىن، قارچىغىنى ئېلىپ كەينىگە يېنىپتۇ. ئۇ دەرھال پادى-
شاھنىڭ قېشىغا بېرىپ، ھېلى كۆرگەن ساھىبجامالنىڭ تەرد-
پىنى قىلىپ شۆلگەپلىرى ئېقىپ كېتىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلى-
غان پادىشاھ ۋەزىرىگە:

— سەن بېرىپ ئۇ نازىنىنى دەرھال ئېلىپ كەل، —
دەپ بۇيرۇپتۇ.

ۋەزىر بېرىپ بېلىقچى بوۋاينىڭ ئىشىكىنى چەككەنكەن،
بوۋاي چىقىپ ۋەزىرىنى ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن ئۆيىگە
باشلاپتۇ. ۋەزىر بوۋاينىڭ ھەشەمەتلىك ئايۋان - ساراي، باغ-
لىرىنى كۆرۈپ ئاغزى ئېچىلىپلا قاپتۇ.

— مەن پادىشاھنىڭ ۋەزىرى بولمەن. پادىشاھ مېنى بۇ
ئۆيدىكى قىزغا ئەلچىلىككە ئەۋەتتى، — دەپتۇ ۋەزىر.
— بۇ ئۆيدىكى قىز مېنىڭ خوتۇنۇم بولىدۇ. پادىشاھ بۇ

نيتىدىن يانسۇن. مەن بايلىق جەھەتتە پادشاھتىن قېلىشماي-
مەن، پادشاھقىمۇ ھەرگىز ھاجىتىم چۈشمەيدۇ، — دەپتۇ بې-
لىقچى بوۋاي.

بۇ گەپلەرنى ۋەزىر ئېقىتماي — تېمىماي پادشاھقا يەت-
كۈزۈپتۇ ۋە ئۇنىڭغا مەسلىھەت بېرىپ:

— ئەڭ ياخشىسى، ھېلىقى ئادەمنى مېھمانغا چاقىرايلى،
يەپ — ئىچىپ راسا قىزىغاندا ئۇنىڭغا مۆكۈشمەك ئويناش
توغرىسىدا تەكلىپ بەرسىلە، قايسىمىز تاپالمىساق، شۇنىڭ
خوتۇنى ۋە مال — مۈلكى ئۇتۇۋالغان تەرەپنىڭ بولىدۇ، دەپ
شەرت قويسىلا. ئۇ ياخشىلىقچە ماقۇل دېسە، مەن سىلنى
سېھىر ئىشلىتىپ، ھېچكىم تاپالمايدىغان جايغا يوشۇرۇپ قو-
يىمەن. ئۇ چاغدا ئۇنىڭ خوتۇنى ۋە مال — مۈلكى شەكسىز
سىلنىڭ بولىدۇ. ئەگەر مۆكۈشمەك ئويناشقا ئۇنىمىسا، بىز
ئۇنى زورلۇق كۈچى بىلەن ھامان ماقۇل دېگۈزمىز، — دەپتۇ.

بۇ مەسلىھەت پادشاھقىمۇ يېقىپتۇ. ئەتىسى ۋەزىر بې-
لىقچى بوۋاينى چاقىرغىلى كەپتۇ. سۇ پەرىسى ئەھۋالنىڭ يا-
مانلاشقانلىقىنى سېزىپ، پادشاھنىڭ ئالدىغا بېلىقچى بوۋاي
بىلەن بىللە بېرىپتۇ. پادشاھ قىزنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆر-
گەندىن كېيىن ئۇ قىزغا ئاشىقى شەيدا بولۇپ، ھوشنى يو-
قتىپلا قويۇپتۇ. پادشاھ ئۇ كۈنى كەچكىچە نازۇنمەتلەر بى-
لەن ئۇلارنى مېھمان قىپتۇ. كەچ كىرگەندە، بېلىقچى بوۋايغا
مۆكۈشمەك ئويناش تەكلىپىنى قويۇپتۇ ۋە ھېلىقى شەرتنى
دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان سۇ پەرىسى دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ئەگەر ئاشۇنداق شەرت بىلەن مۆكۈشمەك ئوينىماقچى
بولساڭلار، ئالدى بىلەن پۈتۈن ئوردا ئەھلىنى گۇۋاھ قى-
لىڭلار. ھەم ئۇلار بۇ ئويۇننى ئۆز كۆزلىرى بىلەن كۆرسۇن، —
دەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن پادشاھ كۆپچىلىك ئالدى بىلىقچى بوۋاي بىلەن تىلخەت يېزىشىپتۇ. پادشاھ بىرىنچى بوۋاي بىلەن سۇ پەرسى بىلىقچى بوۋايغا:

— پادشاھنىڭ ئۆيىنىڭ تېمىغا بىر ئالتۇن توقماق چۈشۈرۈڭ. لەكلىك تۇرىدۇ. سىز ئۇنى ئېلىپ پادشاھنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىڭ. ئۆيىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا مەرمەردىن ياسالغان بىر تۈۋرۈك بار. توقماق بىلەن تۈۋرۈكنى كۈچىڭىزنىڭ بارىچە بىرنى ئۇرسىڭىز، پادشاھ تۈۋرۈكنىڭ ئىچىدىن چىقىدۇ، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىلىقچى بوۋاي سۇ پەرسىنىڭ دېگىنى بويىچە پادشاھنى تېپىۋاپتۇ. ئەمدى مۆكۈش نۆۋىتى بىلىقچى بوۋايغا كەپتۇ. سۇ پەرسى بوۋاينى دەرھال سۇغا ئايلاندۇرۇپ ئىچىۋاپتۇ.

پادشاھ ۋەزىردىن مەسلىھەت سورايتۇ. ۋەزىر ھەرقانداق قىلىپمۇ بىلىقچى بوۋاينىڭ نەدىلىكىنى زادى بىلەلمەپتۇ. پادشاھ ئوردىنىڭ ھەممە يەرلىرىنى ئىزدەپ بوۋاينى ھېچ يەردىن تاپالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادشاھ يېڭىلىپتۇ. لېكىن، ئۇ ۋەدىسىدە تۇرماي، ئۈچ قېتىمدىن مۆكۈشنى تەلەپ قىپتۇ. ئۈچلە قېتىمدا بوۋاي پادشاھنى تېپىۋاپتۇ، پادشاھ بوۋاينى پەقەت تاپالماپتۇ.

ئاخىر تىلخەت بويىچە پادشاھنىڭ قىرىق خوتۇنى، مال - مۈلكى ۋە تاجۇ تەختى بىلىقچى بوۋايغا مەنسۇپ بوپتۇ. بىلىقچى بوۋاي سۇ پەرسىدىن:

— ئەمدى قانداق قىلىمەن؟ — دەپ سورايتۇ. — سىز پادشاھلىق ئورنىدا ئولتۇرىسىز، مەن سىزگە مەسلىھەت بېرىپ يول كۆرسىتىمەن. پادشاھتىن قالغان قىرىق خوتۇنغا كەلسەك، سىز ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ئۆيىدە بىر كۈندىن تۇرىسىز، قىرىق بىرىنچى كۈنى مېنىڭ قېشىمغا

كۈرسىز، — دەپتۇ سۇ پەرسى.

شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ ھەر كۈنى كەچتە يېڭى خوتۇنلارنىڭ بىرى بىلەن بىللە بوپتۇ، ئۈچ ئايغىچە سۇ پەرسىگە قارايمۇ قويماپتۇ. بىر كۈنى سۇ پەرسى بوۋايغا:

— ئەي كەرەملىك پادىشاھنىڭ، سىز مېنى ئۇنتۇپ قالدىڭىزمۇ نېمە؟ — دېگەنكەن، يېڭى پادىشاھ سۇ پەرسىگە غەزەپ بىلەن بىر قارايتۇ — دە:

— مەن كىم، سەن كىم؟ ئەمدى ماڭا ئاقساقاللىق قىلد-
ۋەر مە! نۆكەر، بۇ خوتۇننى دەرھال ئوردىدىن قوغلاپ چىقىد-
رىڭلار! — دەپ ۋارقىراپتۇ. نۆكەرلەر سۇ پەرسىنى ئوردىدىن
چىقىرىۋېتىپتۇ. بېلىقچى بوۋاينىڭ ئۆزگىرىپ مۇشۇ
ھالغا كەلگەنلىكىگە ناھايىتى ئاچچىقى كەلگەن سۇ پەرسى
ئاخشىمى تۇيدۇرماي ئوردىغا كىرىپ، يېڭى پادىشاھنىڭ خوتۇن-
لىرى بىلەن ياتقان يېرىگە بېرىپتۇ ۋە ئەپسۇن ئوقۇپ، پادىشاھ-
نى ئەسلىدىكى قېرى بېلىقچى ھالىتىگە كەلتۈرۈپ قويۇپ،
بېلىق پادىشاھنىڭ يېنىغا كېتىپتۇ. پادىشاھ ئەتىسى ئويغىنىپ
قارىسا، ساقال — بۇرۇتلىرى قاردەك ئاقارغان، بېلى مۇكچەيگەن،
ئەسلىدىكى قېرى بوۋاي ھالىتىگە كېلىپ قالغان. يېڭى خوتۇن-
لىرى بۇ ناتونۇش قېرىنى كۆرۈپ قورقۇپ، قىيا — قىيا قىلد-
شىپتۇ. شۇ چاغدا نۆكەرلەر كىرىپ، بېلىقچى بوۋاينىڭ: «مەن
پادىشاھ» دېگىنىگە قۇلاقمۇ سالماي ھالدىن كەتكۈچە ئۇرۇپتۇ
ۋە ئۇنى ئوردىدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن بېلىقچى بوۋاي مال — دۇنيا ۋە سۇ پەردى-
سىگە شۈكۈر قىلماي، ئاقۋەت مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانلىق-
قىغا قاتتىق پۇشايماق قىپتۇ.

ئورتاي

زاماننىڭ زامانىسىدا كاتتا بىر يۇرتتا ئىككى كۆزى كۆر-
 مەيدىغان بىر پادىشاھ ئۆتكەنكەن. پادىشاھنىڭ ئۈچ ئوغلى
 بولۇپ، ئۇ بالىلىرىنىڭ رەڭگى، بوي - تۇرقىنى بىلمەيدى-
 كەن، پەقەت بالىلىرىنىڭ قايسىسىنىڭ چوڭى، قايسىسىنىڭ
 ئوتتۇرانچىسى، قايسىسىنىڭ كەنجىسى ئىكەنلىكىنى ئۇلارنىڭ
 گەپ - سۆزىدىنلا پەرق ئېتىدىكەن.

بالىلار كۈندىن - كۈنگە چوڭ بولۇشقا باشلاپتۇ. پادىشاھ
 ئوغۇللىرىنى مەكتەپكە بەرمەي، داموللا چاقىرىپ ئوردا ئى-
 چىدە ئوقۇتۇپتۇ. كۈنلەرنىڭ بېرىدە، پەيشەنبە كۈنىدىكى دەم
 ئېلىشتا، پادىشاھنىڭ چوڭ ئوغلى:

— دادا، مەنمۇ چوڭ بولۇپ قالدىم، سىزنىڭ بارد-
 ئىزىدا سودا - سېتىق ئىشلىرىنى ئۆگەنسەم دەيمەن، — دەپ
 دادىسىغا ئىلتىماس قىپتۇ. پادىشاھ ئوغلىنىڭ بۇ گەپىگە
 بەكمۇ خۇشال بولۇپ، خەزىنىچىگە مىڭ تىللا ئېلىپ چىقىش-
 نى بۇيرۇپتۇ. خەزىنىچى دەرھال مىڭ تىللانى ئەكىلىپ پادى-
 شاھنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ. پادىشاھ مىڭ تىللانى ئوغلىغا
 بېرىۋېتىپ:

— ئوغلۇم، سوداڭ بەرىكەت تاپسۇن، — دەپتۇ. چوڭ
 شاھزادە تىللانى ئېلىپ، ئۆز ھۇجرىسىغا كىرىپ شاھزادىلەر -

چە كىيىنىپ، ئۆزىنىڭ يورغا ئېتىنى مىنىپ: «رەبىم» دەپ بازارغا مېڭىپتۇ، شەھەرنىڭ پۈتۈن كوچىلىرىنى كەچ كىرى-گۈچە ئايلىنىپتۇ، دىتىغا ياققۇدەك ھېچ نەرسە ئۇچرىتالماپتۇ، ئاخىر كەچ بولۇپ قالدى، دادام ئەنسىرەپ قالمىسۇن، دېگەن خىيال بىلەن ئوردا تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتسا، بىر تار كوچى-نىڭ ئىچىدە كىچىك بالىلار ئىت تالاشتۇرۇپ ئويناۋاتقۇدەك. چوڭ شاھزادە بۇ ئويۇنغا قىزىقىپ قېلىپ توپنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. بالىلار ئات ئۈستىدە ئولتۇرغان شاھزادىنى كۆرۈپ ھەيران قېلىشىپتۇ ۋە شاھزادىگە:

— ئاتتىن چۈشۈڭ، بىللە ئوينايمىز، — دەپتۇ. شاھزادىگە بۇ سۆز خۇشېقىپتۇ. ئەتىگەندىن بېرى بازار چۆرگىلەپ زېرىكىپ كەتكەن شاھزادە ئاتتىن چۈشۈپ، بالىلار بىلەن ئو-يۇنغا كىرىشىپ كېتىپتۇ. ۋاقتىمۇ بىر يەرگە بېرىپ، يەر - زې-مىنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ. شاھزادە قايتماقچى بوپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ بىر بالىنىڭ بىر كۈچۈكىنى كۆتۈرۈپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ:

— كۈچۈكۈڭنى ماڭا بەرگىن، مەن يانچۇقۇمدىكى تىللا-نىڭ ھەممىسىنى ساڭا بېرىمەن، — دەپتۇ. شاھزادىنىڭ بۇ سۆزى بالىغا موك يېقىپ، كۈچۈكىنى شاھزادىگە بېرىپتۇ. شاھزادە يانچۇقىدىكى تىللانىڭ ھەممىسىنى بالىنىڭ چاڭگى-لىغا تاشلاپتۇ، بۇنى كۆرگەن بالىلارنىڭ تارلىقى كەپتۇ. تىللا ئالغان بالا ئۆيىگە يۈگۈرۈپتۇ. چوڭ شاھزادە ئۆزىنىڭ قىلغان سودىسىدىن خۇشال بولۇپ ئوردىغا يېنىپ كەپتۇ. ئۇ ئاتتىن چۈشۈپلا ئۈدۈل دادىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ سالام بېرىپتۇ.

— بالام، نېمانچىلا كەچ قالدىڭ؟ بۈگۈنكى سوداڭ قانداق؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ. چوڭ شاھزادە: — دادا، مەن بۈگۈن ئىنتايىن ياخشى سودا قىلىپ كەل-

دەم، — دەپ كۈچۈكنى دادىسىنىڭ قولىغا بېرىپتۇ. دادىسى
 ئوغلى بەرگەن نەرسىنى باشتىن — ئاياغ سىلاپ چىقىپ:
 — بالام، بۇ كۈچۈكقۇ، قانچە پۇلغا ئالدىڭ؟ — دەپ
 سورايتۇ. شاھزادە دادىسىغا:
 — ئۆزۈڭ بەرگەن مىڭ تىللاغا ئالدىم، — دەپ جاۋاب
 بېرىپتۇ. پادىشاھ بالىسىغا ئارتۇق گەپ — سۆز قىلماي:
 — بوپتۇ، بالام، قورسىقىڭنى تويغۇزۇپ، ھۇجراڭغا كى-
 رىپ ئۇخلا، — دەپتۇ. شاھزادە ئاستا دادىسىنىڭ قولىدىن
 كۈچۈكنى ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ.
 ئارىدىن يەنە بىر ھەپتە ئۆتۈپتۇ. بۇ پەيشەنبۇ پادىشاھ
 ئوغۇللىرى بىلەن ئەتىگەنلىك چايدا بىللە بوپتۇ. چاي ئىچىد-
 لىپ بولغاندىن كېيىن، ئوتتۇراڭچى ئوغلى دادىسىغا:
 — دادا، ئالدىنقى ھەپتە ئاكام بازارغا سودىلىققا بېرىپ
 كەلدى. بۈگۈن ماڭمۇ مىڭ تىللا بەرسەڭ، مەنمۇ بىر قېتىم
 سودا قىلىپ باقسام، — دەپ ئىلتىماس قىپتۇ.

پادشاھ ئوتتۇرانچى ئوغللىنىڭمۇ رايىنى ياندۇرماي، خەزدە -
نىچىگە مىڭ تىللا ئاچىقتۇرۇپ، ئوغلغا:

— مانا، ئوغلۇم، سوداڭغا ئاللا بەرىكەت بەرسۇن، —
دەپتۇ — دە، تىللانى ئوغللىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ. پادشاھ -
نىڭ ئوتتۇرانچى ئوغللىمۇ ئېتىغا مىنىپتۇ — دە، بازارغا قاراپ
يولغا چىقىپتۇ. بۇمۇ خۇددى ئاكسىغا ئوخشاش شەھەرنىڭ
ھەممە يېرىنى ئالا قويماي ئايلىنىپ چىقىپتۇ. سېتىۋالغۇدەك
نەرسە ئۇچرىتالماي، ئوردىغا قايتىش خىيالى بىلەن ئاكسى
ماڭغان ھېلىقى تار كوچىغا كىرىپ قاپتۇ. ئۇمۇ ئاكسى يو -
لۇققان بىر توپ بالىلارغا يولۇقۇپتۇ. شاھزادە ئۇلارغا قارىسا،
ئۇلار ھەر خىل ئويۇنلارنى ئويناپ چۇقان سېلىشىپ، پۈتۈن
كوچىنى بېشىغا كىيىۋاتقان. ئۇ، بالىلارنىڭ ئارىسىدا ئاسلان
تۇنۇپ تۇرغان بىر بالىنى كۆرۈپ ئاتتىن چۈشۈپ ئۇدۇل ئۇ -
نىڭ قېشىغا كەپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن:

— ئاسلاننى ساتامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئالىمەن دېسەڭ ساتمەن، — دەپتۇ بالا.
— قانچە پۇلغا ساتمەن؟ دېگىنىڭنى بېرىمەن، — دەپتۇ
شاھزادە.

— مىڭ تىللا، — دەپتۇ بالا چاقچاق ئورنىدىلا. شاھزادە
مىڭ تىللانى چىقىرىپ بالىغا بېرىپتۇ ۋە ئاسلاننى ئېلىپ
ئېتىغا مىنىپتۇ — دە، ئۇدۇل ئوردىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ
ئوردىغا كېلىپ ئاتتىن چۈشۈپلا دادىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ
سالام بېرىپتۇ.

— ئوغلۇم، كەلدىڭمۇ؟ سەنمۇ ئاكاڭغا ئوخشاشلا كەچ
قالدىڭغۇ؟ سوداڭ قانداقراق؟ — دەپ سوراپتۇ پادشاھ.
شاھزادە:

— مانا، دادا، مېنىڭ سېتىۋالغىنىم، — دەپ ئاسلاننى

دادىسىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ. پادىشاھ سۇلاپ قارىدى، ئاسلان ئىكەن.

— ئوغلۇم، بۇ ئاسلانغۇ؟ قانچە تىللاغا ئالدىڭ؟
سورايتۇ پادىشاھ. شاھزادىمۇ ئاكىسىدەك:

— سەن بەرگەن تىللانىڭ ھەممىسىگە، — دەپ جاۋابىدىن بېرىپتۇ. پادىشاھ:

— بوپتۇ، ئوغلۇم، ئەمدى بېرىپ تامىقىڭنى يەپ، ئۇخلىغىن، — دەپتۇ. شاھزادە ئاسلانى دادىسىنىڭ قولىدىن ئېلىپ، ئۆزىنىڭ ھۇجرىسىغا چىقىپ كېتىپتۇ.

ئارىدىن يەنە بىر ھەپتە ئۆتۈپ پادىشاھ ئوغللىرى بىلەن چايدا بىللە بولغاندا، پادىشاھنىڭ كەنجى ئوغلى ئورنىدىن تۇرۇپ:

— دادا، ئىككى ئاكام ئىككى پەيشەنبە بازارغا چىقىپ سودا قىلىپ كەلدى. ئەمدى بۇ پەيشەنبە ماڭا نۆۋەت كەلدى. ماڭمۇ مىڭ تىللا بەرگەن، مەنمۇ بازارغا چىقىپ سودا قىلىپ كېلىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ كەنجى ئوغلىغا:

— ئوغلۇم، ئۆزۈڭ كۆردۈڭ، چوڭ ئاكاڭ چىقىپ مىڭ تىللاغا بىر كۈچۈكنى كۆتۈرۈپ كەپتۇ، ئوتتۇرانچى ئاكاڭ چىقىپ مىڭ تىللاغا بىر ئاسلانى كۆتۈرۈپ كەپتۇ، ئەمدى سەن سودىغا چىقىپ، مىڭ تىللاغا چاشقان كۆتۈرۈپ كېلەر. سەن ھەرقاچان. سەن تېخى كىچىك، يەنە بىر ئاز چوڭ بولىغىن، — دەپتۇ. بىراق، كەنجى ئوغۇل:

— ئۇلار ئوغلۇڭ، مەن ئوغلۇڭ ئەمەسمۇ؟ مەيلى چاشقان ئەكېلەي، مەيلى توشقان ئەكېلەي، بۇ مېنىڭ ئىشىم. ماڭمۇ مىڭ تىللا بېرىسەن، ئەگەر بەرمىسەڭ، ھازىردىن باشلاپ ئۆيىدىن چىقىپ كېتىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ ئامالسىز خەزىنىسىدىن مىڭ تىللا ئالدۇرۇپ كەنجى ئوغلىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ:

— بوپتۇ، سەنمۇ سودا قىلىپ باق، خۇدايىم سوداڭغا بە -
رىكەت بەرسۇن، — دەپتۇ. —

كەنجى ئوغۇل دادىسىدىن رازى بولۇپ ھۇجرىسىدىن چىد -
قىپتۇ. ئۇ ناھايىتى چىرايلىق كىيىنىپ، ئېتىغا مىنىپ
بازارغا قاراپ مېڭىپتۇ. شەھەرنىڭ ھەممە كوچىلىرىنى ئايلد -
نىپ، بىر قەبرىستانلىققا كېلىپ قاپتۇ. قارسا، قەبرىستان -
لىقتا ئالتە ئادەم بىر بولۇپ بىر ئۆلۈكنى ھە دەپ كالتەك
بىلەن ئۇرۇۋاتقۇدەك. شاھزادە دەررۇ ئېتىدىن چۈشۈپ ھېلىقى
ئادەملەرنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— ئاكىلار، سىلەر نېمىشقا ئۆلگەن ئادەمنى ئۇرسىلەر؟ —
دەپ سوراپتۇ. ئۇلاردىن بىرى:

— بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى سورىماي، بېرىپ ئويۇنۇڭنى
ئوينا، — دەپ ۋارقىراپتۇ. كالتەك بىلەن ئۇرۇلۇۋاتقان ئۆ -
لۈككە ئىچى ئاغرىغان شاھزادە ئۇلارغا يالۋۇرۇپ تۇرۇپ:

— ئاكىلار، مەن كىچىك بولساممۇ ئادەمغۇ، سەۋەبىنى
ئېيتىپ بەرسەڭلار، مەن بىر ئاڭلاپ باقسام، — دەپتۇ. ئارد -
دىن بىرى:

— بۇنىڭدا مۇشۇ تۇرغان ئالتمىزنىڭ ئۈچ مىڭ تىللا
ئېلىشىمىز بار ئىدى. شۇ قەرزنى بېرىش ئېغىر كېلىپ
ئاخشام ئۆلۈۋاپتۇ. ئەنە شۇ ھەققىمىزنىڭ بەدىلىگە بىز بۇنى
ئۇرۇۋاتىمىز، — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان شاھزادە ئۇلارغا:

— بولدى، ئاكىلار، ئۆلۈكنى ئۇرماڭلار، سىلەرگە پۇلنى
ھازىر ئەكېلىپ بېرىمەن، — دەپ ئۇلارنى ئۇرۇشتىن توختىد -
تىپ قويۇپ، ئېتىغا مىنىپ ئۇدۇل ئوردىغا كېلىپ، خەزىنىد -
چىنى تېپىپ كۆرگەنلىرىنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ، ئۈچ مىڭ تىللا
بېرىشنى ئۆتۈنۈپ سوراپتۇ. خەزىنىچى باشتا: «پادىشاھ ئوقۇپ
قالسا مېنى جازالایدۇ» دەپ ئۇنىماپتۇ. شاھزادە خەزىنىچىگە

بەك يالۋۇرۇپ:

— دادامغا جاۋابىنى ئۆزۈم بېرىمەن، ھازىر ئۇ يولغا
ئوقتۇرماڭ، — دەپتۇ. خەزىنچى شاھزادىنىڭ رايىغا قارىغاندا
خەزىنىدىن ئۈچ مىڭ تىلانى ئاچقىپ بېرىپتۇ. شاھزادە
خۇشال ھالدا ئانقا مىنىپ، يەنە ھېلىقى قەبرىستانلىققا قاراپ
چېپىپتۇ. قارىسا، ھېلىقى ئالتە ئادەم شاھزادىنى ساقلاپ
تۇرغانىكەن. شاھزادە ئۈچ مىڭ تىلانى بېرىپ ئۇلارنى يولغا
ساپتۇ. ئۆزى بولسا، شۇ يەردىن بازارغا بېرىپ تۆت ماتا ئې-
لىپ، مەسچىتكە بېرىپ ئاخۇنۇم ۋە مەسچىت جامائىتىنى
باشلاپ قەبرىستانلىققا كەپتۇ ۋە ئۇلارغا ئۆلۈكنى كۆرسىتىپ،
باشقىدىن نامىزنى چۈشۈرۈپ يەرلىككە قويۇشنى سورايتۇ.
جامائەت شاھزادىنىڭ تەلىپى بويىچە ئۆلۈكنى يۇيۇپ — تاراپ،
باشقىدىن كېپەنلىككە ئېلىپ، شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا نامىزنى
چۈشۈرۈپ يەرلىككە قويۇپتۇ. شاھزادە يانچۇقىدا قالغان
تىللارنى ئاشۇ نامازغا قاتناشقانلارغا تارقىتىپ بېرىپ، ئۇلار-
نىڭ رازىلىقى بىلەن دۇئاسىنى ئېلىپ، خۇپتەن بىلەن ئوردە-
غا كېلىپلا ئۇدۇل دادىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ سالام بېرىپتۇ.

پادىشاھ: «ئۇلارنىڭ قولىغا نەرسە بەردىمى؟»
— ئوغلۇم، قېنى سەن قانداق سودا قىلىپ كەلدىڭ؟ — دەپ
سورايتۇ. شاھزادە: «ئۇلارنىڭ قولىغا نەرسە بەردىمى؟»
— دادا، مەن ئوردىدىن چىقىپ پۈتۈن شەھەرنىڭ ھەممە
يېرىنى ئايلىندىم. مەن كىرمىگەن كوچا قالغىنىدى، ئاخىر بې-
رىپ بىر قەبرىستانلىققا كىرىپ قاپتىمەن. قەبرىستانلىقتا
ئالتە ئادەم بىر بولۇپ بىر ئۆلۈكنى كالتەك بىلەن ئۇرغىلى
تۇرۇپتۇ. مەن ئۇلاردىن: «ئۆلۈكنى نېمىشقا ئۇرىسىلەر؟» دەپ
سورسام، ئۇلار: «بىزنىڭ بۇنىڭدا ئۈچ مىڭ تىلا ئېلىشىمىز
بار ئىدى، شۇ قەرزنى بېرىشنى ئېغىر كۆرۈپ ئاخشام ئۆ-

لۇۋايتۇ، شۇڭلاشقا ئۇرۇۋاتىمىز» دەيدۇ. مەن ئۇلارنى ئۆلۈكنى ئۇرۇشتىن توختىتىپ، سىزدىن بىسوراق خەزىنىچىگە يالۋۇ-رۇپ ئۈچ مىڭ تىللا ئالدىم. ئۈچ مىڭ تىللانى ھېلىقى ئېلىدىشى بار ئالتە ئادەمگە بەردىم، ئۇلار تىللانى ئېلىپ ئۆيلىرىگە كېتىشتى. مەن مەسچىتكە بېرىپ جامائەتنى يىغىپ تۇپراق بېشىغا ئاپىرىپ، ئۆلۈكنى باشقىدىن يۇيۇپ - تاراپ، كېپەندىلىككە ئېلىپ، يەرلىككە قويۇپ، دۇئاسىنى ئالدىم، - دەپتۇ. ئوغلىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلىغان پادىشاھ ئۆمرىدە كۆرۈلمىگەن بىر خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ ۋە ئوغلىنىڭ پىشانىسىگە بىرنى سۆيۈپ:

— خۇدايىم بەختىڭنى بەرسۇن، سەن بۇ دۇنيانىڭ سودىسىدىكى ئەمەس، ئاخىرەتنىڭ سودىسىنى قىپسەن. ئەقلىڭگە رەھمەت، بالام، ئەمدى ھۇجرانغا كىرىپ، قورسىقىڭنى تويغۇزۇپ ئوبدان ئارام ئال، بۈگۈن سەن تازا جاپا تارتىپسەن، - دەپ بالىسىنى ئۆزى ئۇزىتىپ قويۇپتۇ. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن پادىشاھنىڭ ئوغۇللىرى چوڭ بوپتۇ. پادىشاھ، يېشىمۇ بىر يەرگە بېرىپ قالدى، كۆزۈم يۇمۇلغۇچە بالىلىرىم جاھاننىڭ ئىسسىق - سوغۇقىنى، ئادەم-لەرنىڭ ياخشى - يامىنىنى كۆرۈپ پىشسۇن. شۇڭا، باشقا شەھەرلەرگە كارۋان ماڭدۇراي، ئوغۇللىرىمنىمۇ شۇ كارۋانغا قوشۇپ ماڭغۇزاي دېگەن ئويغا كېلىپ، ئەتىسلا: «قۇل بازىدىن كارۋانغا قىرىق ئادەم سېتىۋېلىنسۇن» دەپ پەرمان بېرىپتۇ. پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەن چارمەنلەر شۇ كۈنىلا قۇل بازىرىغا بېرىپ قاۋۇل قۇللاردىن يىگىرمىنى سېتىۋېلىپ كەپتۇ. ئەتىسى يەنە ئون توققۇز قۇل سېتىۋاپتۇ. پادىشاھقا بۇ ئىشنى خەۋەر قىلغاندىن كېيىن، پادىشاھ قۇللارنى زادى قىلىرىققا تولدۇرمىسا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ، يەنە بىر قۇل

سېتىۋېلىشنى بۇيرۇپتۇ. چاپارمەنلەر ئۆگۈرۈشكە قۇل بازىرىغا كېتىۋاتسا، ئۇلارغا قەددى - قامتى كېلىشىملىك بولمىشىغا تەمبەل كەلگەن ياش بىر يىگىت ئۇچراپ، ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى ئەھۋاللىشىپتۇ ۋە ئۇلاردىن ئالدىراش ماڭغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى سورايتۇ. چاپارمەنلەر پادىشاھنىڭ پەرمانى بويىچە كارۋانچى ئادەم ئالغىلى كېتىۋاتقانلىقىنى ئېيتىپتۇ. يىگىت ئۆزىنىڭ ئىش ئىزدەپ يۈرگەنلىكىنى ئىزھار قىلىپ، كارۋانغا ياللىنىشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. چاپارمەنلەر قۇل بازىرىغا بارماستىن يىگىتنى ئېلىپ ئوردىغا كېلىپ، ئادەم سانىنىڭ توشقانلىقىنى مەلۇم قىپتۇ.

پادىشاھ ۋەزىرگە: «مۇشۇ بىر ھەپتە ئىچىدە يولنىڭ تەييارلىقى پۈتتۈرۈلسۇن، قىرىق تۆگە، يۈز دانە چوڭ قىل تاغار ۋە سودىلىق ماللار تولۇق ئېلىنسۇن. قۇللار ۋە چاكارلار ئۈچۈن بىر قۇردىن كىيىم - كېچەك تىكتۈرۈلسۇن، مەنزىلگە يېتىپ بارغۇچە يەيدىغان ئوزۇق - تۈلۈك تەييار قىلىنسۇن» دەپ ئەمر قىپتۇ.

ۋەزىر پادىشاھنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە تەييارلىق ئىشقا كىرىشىپ كېتىپتۇ. سەپەر تەييارلىقى پۈتكۈچە قۇللار ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇلغان ئىشنى ئىشلەپ يۈرۈپتۇ. ھېلىقى يىگىت ئوردىغا كەلگەن كۈندىن باشلاپ تىنم تاپماي ئىشلەپتۇ، ئوردا ئاجايىپ چىرايلىق بىر تۈسكە كىرىپ قاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئۈچ ئوغلى بۇ يىگىتكە ئىنتايىن ئامراق بولۇپ قاپتۇ. بۇ يىگىت - مۇ كەنجى شاھزادىگە بەكمۇ ئامراق ئىكەن. كەنجى شاھزادىمۇ مەكتەپتىن يېنىپلا شۇ يىگىتنى تاپىدىكەن، ئۇ نېمە قىلسا شۇنى قىلمەن، دەيدىكەن، بىراق يىگىت شاھزادىنى زادى ئىش قىلدۇرمايدىكەن. ئۇ شاھزادىگە قىزىق - قىزىق ھېكايە - لەرنى سۆزلەپ بېرىدىكەن. شاھزادە يىگىتتىن بەكمۇ رازى

ئىكەن. پادىشاھ يىگىتنىڭ ئوردىغا كەلگەندىن كېيىنكى ئىش -
لىرىنى ۋەزىردىن ئاڭلاپ، ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشمەكچى بولۇپ،
سەپەرگە ئاتلىنىشقا بىر كۈن قالغاندا ئۇنى ئۆزىنىڭ ئارامگاھىغا
چاقىرتىپتۇ. يىگىت پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ سالام بېرىپ،
پەرمان كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭدىن:

— يىگىت، ئېتىڭ نېمە، نەچچە ياشقا كەلدىڭ؟ ئۆزۈڭ
قەيەرلىك؟ — دەپ سوراپتۇ. يىگىت:

— ئېتىم ئوربۇي، يېشىم يىگىرمە، يۇرتۇم مۇشۇ يەر، —
دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ:

— ئاتا — ئاناڭ، ئۇرۇق — تۇغقان، قوۋم — قېرىنداشلىرىڭ
بارمۇ؟ خوتۇن، بالا — چاقاڭچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوربۇي:

— ئاتا — ئانام، قوۋم — قېرىنداشلىرىم، خوتۇن، بالا —
چاقام يوق، تەنھا يېتىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ ئوربۇيىنىڭ
سۆزىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپتۇ.

— ئوربۇي، مەن ساڭا ئىشەنچ باغلىدىم. بۇ قېتىمقى
كارۋانغا سەن باش بولىسەن. ئۈچ ئوغلۇمنى ساڭا تاپشۇردۇم،
ئۇلارنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئالغىن، ئۇلارغا ئاق بىلەن
قارىنى، ياخشى بىلەن يامانى ئايرىشنى ئۆگەت. بالىلىرىم
مۇشۇ سەپەردە ئوبدانراق پىشسۇن. قانداق تەلىپىڭ بولسا دې -
گىن، — دەپتۇ پادىشاھ. ئوربۇي:

— ئۇلۇغ شاھىم، مېنىڭ ھېچقانداق تەلىپىم يوق، بىز -
گە ئاقىيول تىلەپ دۇئا بەرسىلە بولدى، — دەپتۇ.

ئەتىسى تاڭ سەھەر بىلەن كارۋان سەپەرگە ئاتلىنىشقا
تەييار بولۇپ، پادىشاھنىڭ پەرمانىنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ.

پادىشاھ ئوردا مەسلىھەتچىسىدىن بىرىنى ئوربۇيغا قو -
شۇپتۇ، ئاندىن ئوغۇللىرىنى قۇچاقلاپ، ھەربىرىنىڭ پېشانى -
سىگە بىردىن سۆيۈپتۇ ۋە سەپەر ئۈستىدە ئوربۇيىنىڭ ھەم

مەسلەھەتچىنىڭ سۆزىدىن چىقماستىن ئۇ يولدا رازىلىق بىر
رىپ، ئۇلارغا ئاقىل تىلەپ دۇئا قىپتۇ. پادىشاھ ئادىمىدىن
قالغان بىر ئىتنى ئوربۇياغا بېرىپتۇ.

كارۋانلار سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار ئەتىگەندىن چۈشكە
چە مېڭىپ، ئۈچ ئاچا يولغا كېلىپ قاپتۇ. ئوربۇيا بىرىنچى
يولنى كۆرسىتىپ، ئوردا مەسلەھەتچىسىدىن:

— بىزنىڭ بارىدىغان شەھىرىمىزگە بۇ يول بىلەن ماڭسا
نەچچە كۈندە بارىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. مەسلەھەتچى:

— يەتتە ئايدا بارىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئوربۇيا
ئىككىنچى يولنى كۆرسىتىپ:

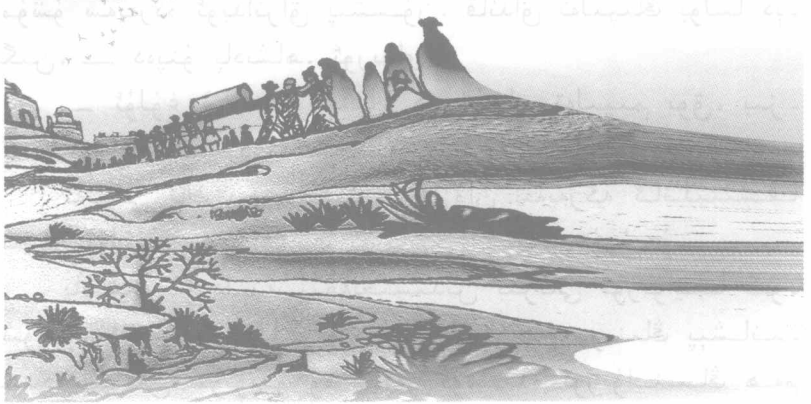
— بۇ يولچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. مەسلەھەتچى:

— يەتمىش كۈندە بارىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئو-
رئۇيا ئۈچىنچى يولنى كۆرسىتىپتۇ.

— بۇ يولدا ماڭساق يەتتە كۈندە بارىمىز، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ مەسلەھەتچى. ئوربۇيا:

— نېمە ئۈچۈن بۇ يوللارنىڭ بىرى يەتتە ئايلىق، بىرى
يەتمىش كۈن، بىرى ئۈچ كۈن؟

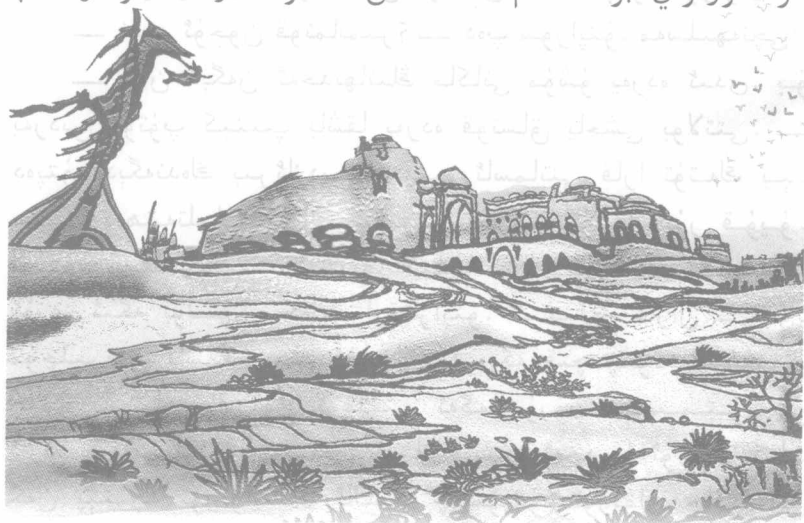
مەسلەھەتچى: — بۇ يوللارنىڭ بىرى يەتتە ئايلىق، بىرى
يەتمىش كۈن، بىرى ئۈچ كۈن. بۇ يوللارنىڭ بىرى يەتتە ئايلىق، بىرى
يەتمىش كۈن، بىرى ئۈچ كۈن. بۇ يوللارنىڭ بىرى يەتتە ئايلىق، بىرى
يەتمىش كۈن، بىرى ئۈچ كۈن.

يەتمىش كۈنلۈك، بىرى يەتتە كۈنلۈك؟ — دەپ سوراپتۇ.
مەسلەھەتچى:

— يەتتە ئايلىق يول بىلەن ماڭساق، خەتەرسىز، ئاشلىق-
تىن، ئۇسسۇزلۇقتىن غەم قىلمايمىز، قونالغۇ جايلىرىمۇ بار.
يەتمىش كۈنلۈك يولدا چۆل - جەزىرلەر بار، جاڭگاللىرىدا
يىرتقۇچ ھايۋانلارمۇ ئۇچرايدۇ. يەتتە كۈنلۈك يولدا بولسا،
ئىككى كۈن مېڭىپ ئۈچىنچى كۈنى ئادەم يۈتىدىغان ئەجدىھا-
نىڭ ماكانغا بارىدىغان گەپ. ئۇنىڭدىن سالامەت ئۆتەلسەك،
يەنە ئىككى كۈن ماڭغاندىن كېيىن قاراقچىلارنىڭ ماكانى بار.
يۇقىرىدىكى ئىككى توسالغۇدىن ئۆتۈش قىيىن بولغاچقا،
كارۋانلار يەتتە ئايلىق يول بىلەن ماڭىدۇ. بىزمۇ مۇشۇ يەتتە
ئايلىق يول بىلەن ماڭساقمىكىن دەيمەن، — دەپتۇ. ئوربۇاي:

— ھازىرچە كارۋانلار دەم ئالغۇچ چۈشلۈك غىزاسىنى
يەۋالسۇن، قالغان گەپ بولسا كېيىن سۆزلىشەرمىز، — دەپتۇ.
كارۋانلار چۈشلۈك غىزالىرىنى يەپ بولۇپ دەم ئېلىشىپ-
تۇ، ئوربۇاي بولسا دەم ئالماستىن شاھزادىلەرگە غىزا راسلاپ

بېرىپتۇ، ئاندىن ئىتنىڭ قورسىقىنىمۇ بوران تويغۇزۇپتۇ. كارۋانلار دەملىرىنى ئېلىپ بولغاندىن كېيىن مەسكە يەتتە كۈنلۈك يول بىلەن ماڭدىغانلىقىنى ئۇ قورۇق تۇ. ئوربۇاينىڭ بۇ قاراملىقىدىن مەسلىھەتچى ھەم باشقا ئىنتايىن قورقۇشۇپتۇ، ئەمما ياق دېيىشكىمۇ پېتىنالمىپتۇ. چۈنكى ئوربۇاي پۈتۈن كارۋاننى باشقۇرۇشقا ھوقۇقلۇق ئىكەن. باشقىلار ئامالسىزلىقتىن ئوربۇاينىڭ دېگىنى بويىدە چە سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار ئۈچىنچى كۈنى دەرەخزارلىق، بۇلاق سۇلىرى ئۆركەشلەپ تۇرغان، ھەر خىل قۇشلار خۇش ئاۋاز بىلەن سايراپ تۇرغان چىرايلىق بىر يەرگە كېلىپ قاپتۇ. ئوربۇاي كارۋاندىكىلەرگە ماللارنى چۈشۈرۈپ، مۇشۇ يەردە بىر كېچە قونۇپ، ئەتە سەھەردە يولغا چىقىش توغرىلىق بويىدە رۇق بېرىپتۇ. كارۋانلار تۆگىلەردىكى ماللارنى چۈشۈرۈپتۇ، تۆگىلەرنى يەم - خەشەك بىلەن تويدۇرۇپ، ئاندىن تاماق پىدە شۇرۇشقا تۇتۇش قىپتۇ. مەسلىھەتچى ئوربۇايغا:

— مۇشۇ يەردە قونمىساق بولاتتى، — دەپتۇ. ئوربۇاي: — نېمە ئۈچۈن قونمايمىز؟ — دەپ سوراپتۇ. مەسلىھەتچى: — مەن دېگەن ئەجدىھاننىڭ ماكانى مۇشۇ يەردە ئىدى. بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىپ باشقا يەردە قونساق ياخشى بولاتتى، — دەپتۇ. دېگەندەك بىر ئازدىن كېيىن ئاسماننى قارا تۈتەك بېسىپ، دەھشەتلىك بوران چىقىپتۇ، ئارقىدىنلا يامغۇر قۇيۇلۇپتۇ. مەسلىھەتچى: «ئەجدىھا كېلىۋاتىدۇ، ھەرىكىم ئۆزىگە ئۆزى ئىگە بولسۇن» دەپ ۋارقىراپتۇ. كىشىلەر قازان - قونۇمچىلىرىنى تاشلاپ بېشى قايغان تەرەپكە قېچىپتۇ، مەسلىھەتچىمۇ پادىشاھنىڭ ئۈچ ئوغلىنى ئەگەشتۈرۈپ قېچىپتۇ. بۇ يەردە پەقەت ئوربۇاي بىلەن ئىتلا قاپتۇ. ئەجدىھا ئۇچۇپ كەلگەن پېتىچە ئوربۇاينىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. ئوربۇاي چاققانلىق

بىلەن ئىتنى توغرىسىغا تۇرغۇزۇپ، ئۆزى ئىتنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋاپتۇ. ئەجدىھا ھەر قانچە كۈچەپ دەم تارتقان بولسىمۇ، ئىتنى مىدىرلىتالماپتۇ. شۇ ھامان ئەجدىھا زۇۋانغا كېلىپ:

— ھەي ئىت، سەن باققان ئىگەڭگە ۋاپاسزلىق قىلغان ئىتسەن. سەن قولدىن نان يەۋاتقان ئىگەڭنىڭ كۆزىنى كىد-چىك ۋاقتىدا يالاپ قارىغۇ قىلىپ قويغانسەن. ئەقىل - ھو-شى جايدا باتۇر يىگىتتىن بىرى چىقسا، ئالتۇن پالتا بىلەن بېشىڭنى تېشىپ، ئالتۇن قوشۇقتا مېڭەڭنىڭ قېتىقىنى ئې-لىپ سېنى باققان ئىگەڭنىڭ كۆزىگە سۈرتسە، ئىگەڭنىڭ كۆزى ۋالىدە ئېچىلىپ كېتەتتى، — دەپتۇ. ياراتقان ئىگىسى ئىتقىمۇ زۇۋان بېرىپتۇ. ئىت:

— ئالدىمىزدىكى شەھەردە تۇغۇلغىنىغا تۆت يىل بولغان بىر ئوغۇل بالا ھازىرغىچە قۇيۇپ قويغان كېسەكتەك يېتىپ-تۇ. جاھاندا سېنى ئۆلتۈرىدىغان باتۇر يىگىتتىن بىرى چىق-قان بولسا، سېنىڭ تېرەڭدىن بىر تاسمىلىق ئېلىپ ئەنە شۇ بالىنى شۇ تېرىگە بىر كېچە ئالسا، ئۇ بالا كۆزىنى ئېچىپ، پادىشاھ دادىسىنىڭ ئالدىدا ئويناپ - كۈلۈپ يۈرگەن بولاتتى، — دەپتۇ. ئەجدىھا بىلەن ئىت ئوتتۇرىسىدىكى سۆز ئارىلىقىدا ئوربۇۋاي ئىككى بىقىنىغا ئىككى قىلچىنى مەھكەم باغلاپ تەي-يار بولۇۋاپتۇ، ئاندىن ئىتنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ تۇرۇپتۇ. ئەجدى-ھا پۈتۈن كۈچىنى يىغىپ تۇرۇپ دەم تارتىپتىكەن، ئوربۇۋاي ئۇنىڭ ئاغزىدىن كىرىپ كەينىدىن چىقىپتۇ. ئەجدىھا:

— ئەمدى ئۆلگەنسەن؟ — دەپ ۋارقىرىغانىكەن، ئوربۇۋاي ئەجدىھاننىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— سەن ئۆلدۈڭمۇ، مەن ئۆلدۈممۇ؟ ئىشەنمىسەڭ بىر سىلكىنىپ باققىن، — دەپتۇ. ئەجدىھا بىر سىلكىنىپتىكەن، شۇ ھامان ئىككىگە بۆلۈنۈپ يەرگە يىقىلىپتۇ. ئوربۇۋاي ئىت-

نىڭ دېگەن سۆزى بويىچە ئەجدىھاننىڭ تېرىسىدىن بىر تاسمە -
 لىق تىلىپ ئېلىپ بېلىگە باغلىۋاپتۇ. ئاندىن بىر چىنار دەردە -
 خىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ نەرە تارتقانكەن، تەرەپ - تەرەپكە
 قېچىپ كەتكەن كىشىلەرنىڭ ھەممىسى قايتىپ كەپتۇ. ئۇلار
 كېلىپ قارسا، تاغدەك بىر ئەجدىھا يەردە ئىككى پارچە بولۇپ
 ياتقان. ئۇلار ھەيران بولۇپ تۇرۇشۇپ قاپتۇ. ئوربۇاي:
 — قېنى، ئەمەسە قورسىقىڭلارنى ئوبدان تويغۇزۇپ، تۆ -
 گىلەرنى، قېچىرلارنى ئوتلىتىڭلار، ئاندىن خۇدايىم بۇيرۇسا،
 سەھەردە سەپەرگە ئاتلىنىمىز، — دەپتۇ.
 ئەتىسى تاڭ سەھەر بىلەن كارۋان يەنە سەپەرگە ئاتلىنىپ -
 تۇ. ئۇلار شۇ ماڭغىنىچە ئىككى كۈن يول يۈرۈپ، ئۈچىنچى
 كۈنى شۇنداق مەنزىرىسى گۈزەل، كۈمۈشتە قويۇرۇلغان تام -
 لىرى بار يەرگە كېلىپ قاپتۇ. ئوربۇاي كارۋانغا:

— يۈكنى چۈشۈرۈڭلار، بۈگۈن مۇشۇ يەردە قونىمىز، —
 دەپتۇ. مەسلەھەتچى: «... سېلىپ بىلەن ئىمام ئىمام...»
 — مەن دېگەن قاراقچىلارنىڭ ماكانى دەل مۇشۇ يەر. ھا-
 زىر قاراقچىلارنىڭ بىزنى كۆرمىگەنلىكىدىن پايدىلىنىپ بۇ
 يەردىن ئۆتۈپ كېتەيلى. يەنە بىر كۈن يول يۈرسەك، ئەتىسى
 بىز دېگەن شەھەرگە بارىمىز، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ئورنىۋاي
 مەسلەھەتچىنىڭ سۆزىگە ئۇنىماي: «... كېلىپ كېلىپ...»
 — كىم قارشىلىق قىلىدىكەن، كاللىسىنى ئالمەن. بۇ-
 گۈن مۇشۇ يەردە دەم ئېلىپ، ئەتە سەھەردە يولغا چىقىمىز، —
 دەپتۇ. كارۋانلار ئىلاجسىزلىقتىن تۈگىلەردىكى يۈكنى چۈشۈ-
 رۈپتۇ. ئۇلار ئۇ يەر - بۇ يەرگە گۈلخان يېقىپ چاي قاينى-
 تىپ، قورساق تويغۇزۇشقا ئولتۇرۇپتۇ. «... ئىمام...»
 قاراقچىلار بۈگۈن ھېچ يەرگە چىقماي ئۆزلىرىنىڭ ماكا-
 نىدا داش قازانغا پۇتلاپ - پۇتلاپ گۆشنى سېلىپ قويۇپ،
 ھاراق - شاراب ئىچىشىپ، خۇشال - خۇرام بەزمە قىلىۋاتقا-
 نىكەن. شۇ ئەسنادا قاراقچىلارنىڭ بىرى ھاجەت قىلغىلى
 تالاغا چىقىپ دەرۋازىنى ئېچىپ قارىسا، بىر توپ تۆگە بىلەن
 بىر مۇنچە ئادەملەر بەخىرامان ئولتۇرۇپ چاي ئىچىشىۋاتقان.
 قاراقچى ئارقىسىغا يېنىپ كىرىپ باشلىقىغا ئەھۋالنى دەپتۇ.
 بۇ خەۋەردىن قاراقچىلار باشلىقى بەكمۇ خۇشال بوپتۇ. ئۇ:
 — مانا قاراڭلار، بىزنى بۈگۈن بۇلاڭ - تالاڭغا چىقال-
 مىدى دەپ، ياراتقان ئىگەم ئولجىنى ئالدىمىزغا ئەكېلىپ بې-
 رىپتۇ. بۇمۇ بىز ئۈچۈن غەنىمەت. ھازىرلا ئىككىڭلار چىقىپ
 ئۇلارنى بېسىقتۇرۇۋېتىپ كىرىڭلار، — دەپ ئىككى قاراقچى-
 نى چىقىرىپتۇ. «... ئىمام...»
 قاراقچىنىڭ دەرۋازىدىن چىقىپ يەنە ئۆيگە كىرىپ كەت-
 كەنلىكىنى كارۋاندىكىلەردىن بىرى كۆرگەننىكەن. ئۇ بۇنى باش-

قىلارغا دېگەندىن كېيىن ھەممىسى تەرەپ تەرەپكە قىچىپتۇ، ئورنۇاي بولسا، قولغا قىلچ ئېلىپ دەرۋازىنىڭ ئالدىغا مۆكۈپ تۇرۇپتۇ. ئىككى قاراقچى باشلىقنىڭ بۇيرۇقى بىلەن دەرۋازىدىن چىقىپتۇ. ئورنۇاي ئۇلار چىقىشى بىلەنلا كالىسىنى تېنىدىن جۇدا قىپتۇ. ئۆيدىكى قاراقچىلار ھاراق شارابىنى ئىچىپ، گۆشنى يەپ، چىقىپ كەتكەنلەرنى ساقلاپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇلار كىرمىگەندىن كېيىن، قاراقچىلار باشلىقى يەنە تۆت قاراقچىنى چىقىرىپتۇ. ئورنۇاي ئۇلارنىڭمۇ كالىسىنى تېنىدىن جۇدا قىپتۇ. ھېلىقى تۆت قاراقچىمۇ كىرمىگەندىن كېيىن، قاراقچىلار باشلىقى بىر ئاز ئويلىنىپ: «بۇلار قاتتىق جەڭ قىلىشىپ كەتكەن ئوخشايدۇ، يەنە ئونىڭلار چىقىڭلار» دەپ ئون قاراقچىنى چىقىرىپتۇ. ئورنۇاي بۇلارنىڭمۇ كالىسىنى ئاپتۇ. قاراقچىلار باشلىقى زادى نېمە ئىش بولغانلىقىنى بىلمەي، ئاچچىقىدا: «ھەممىڭلار چىقىڭلار» دەپتۇ. بۇ قاراقچىلارمۇ دەرۋازىدىن چىقىپلا كالىسىدىن ئايرىلىپتۇ. ئەڭ ئاخىردا قاراقچىلارنىڭ باشلىقى ئۆزى چىققانىكەن، ئورنۇاي ئۇنىڭمۇ كالىسىنى تېنىدىن جۇدا قىپتۇ، ئاندىن ئورنۇاي قاراقچىلارنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپ نەرە تارتىپتىكەن، ئەتراپقا قېچىپ كەتكەنلەر قايتىپ كەپتۇ. ئۇلار يەردە ياتقان قىرىق بىر قاراقچىنىڭ بېشى بىلەن تېنىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇشۇپ، ئورنۇايغا ئايرىن ئوقۇپتۇ، ئاندىن ھەممىسى خۇشال - خۇرام ئولتۇرۇپ چايلىرىنى ئىچىشىپ، ئارامخۇدا ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئەتىسى تاڭ سەھەر بىلەن كارۋانلار ئەتىگەنلىك تامىقىنى بېيىشىپ، يۈك - تاقلارنى تۆگىلەرگە ئارتىپ سەپەرگە ئاتالدى. ئىككىنچى كۈنى سەھەردە ئۆزلىرىنىڭ بارماقچى بولغان شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ.

بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ ئۆز شەھەرگە كېلىدىغان

سودىگەرلەرنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن شەھەرنىڭ سىرتىغا توختىدى. تىپ قويغان ئادەملىرى بار ئىكەن، ئۇلار قانداقلا كارۋان كەل-سۇن، پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا باشلاپ بارىدىكەن. بۇنىڭ سەۋەبى، پادىشاھنىڭ تۇغۇلۇپ تۆت يىلغىچە كۆزىنى ئاچماي، خۇددى قۇيۇپ قويغان كېسەكتەك ياتقان ئوغلىنى داۋالاپ ساقايتىدىغان بىرەر تېۋىپ چىقىپ قالارمىكىن دېگەن ئۈمىد بىلەن شۇنداق قىلىدىكەن. پادىشاھ ئوربۇيىنىڭ كارۋىنىنىمۇ ناھايىتى ياخشى قارشى ئېلىپ ئوبدان ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ، ئېسىل تائاملار بىلەن مېھمان قىپتۇ. داستىخانلار يىغىشتۇرۇلغاندىن كېيىن، پادىشاھ ئورنىدىن تۇرۇپ مېھمانلارغا ئىززەت - ئىكرام بىلەن شۇنداق دەپتۇ:

— ھەربىرلىرىگە مېنىڭ بىر ئىلتىماسم بار ئىدى، ئۇ بولسىمۇ، مېنىڭ تۇغۇلغىنىغا تۆت يىل بولغان بىر ئوغلىم بولۇپ، ھازىرغىچە كۆزىنى ئاچماي خۇددى كېسەكتەك ياتىدۇ. ئۆلدىمىكىن دېسەم تىنىقى بار. بالىنىڭ دەردىگە چىدىماي ئانىسى كېسەل بولۇپ ياتىدۇ، ئاچىسىمۇ كۈندە يىغلاپ ساراڭ بولاي دەپ قالدى. ئۆزۈممۇ نېمىنى ئېلىپ، نېمىنى قويغىدىمىنى، باشقىلارغا نېمىلەرنى دېگەنلىكىمنى بىلمەيدىغان بولۇپ قالدىم. ھەربىرلىرىنىڭ ئىچىدە مېنىڭ ئاشۇ بالىمنى داۋالاپ ساقايتىپ بەرگۈدەك بىرەر تېۋىپ بارمىكىن دەيمەن، — دەپتۇ. ئوربۇيى ئورنىدىن دەس تۇرۇپ:

— بالا قەيەردە؟ مەن بالىنى كۆرۈپ، بىر ئامال قىلىپ باقاي، ياراتقان ئىگەم شىپالىق بەرسە ئەجەب ئەمەس، — دەپتۇ. پادىشاھ خۇشاللىقىدىن يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە ئوربۇيىنىڭ قولىدىن يېتىلەپ، ئوغلى ياتقان ئۆيگە باشلاپ كىرىپتۇ. ئوربۇيى بالىنىڭ بەدەنلىرىنى سىلاپتۇ، كۆزىنى ئوۋۇلاپتۇ، ئاندىن:

— مەن بالىنى ساقايتىمەن، مەن بالىنى تەكشۈرۈپ

بولغۇچە ھەربىرلىرى تالاغا چىقىپ تۇرۇشقا بالا — دەپتۇر پا-
دشاھ ۋە باشقىلار تالاغا چىقىپ كېتىپتۇ. ئوردا ئالدىدا بولۇپ
گەپ قويغان كۆرپىدىن يېشىپ، ئاندىن تۇغما قىلىپ ئوردا
ھانىڭ تاسمىسى بىلەن پۇتىدىن تارتىپ مۇرسىگىچە ئوردا
قۇزۇپ قويۇپتۇ، ئاندىن تالاغا چىقىپ قارىسا، پادشاھ، خانىش
مەلىكە ۋە ۋەزىرلەر توپلىشىپ ئوردا ئىچىنى ساقلىشىپ تۇرۇشقا
نىكەن. ئوردا ئىچىنى ساقلىشىپ تۇرۇشقا:

— بىر ئاش پىشىم ۋاقتتىن كېيىن بالىنىڭ قېشىغا
كىرىمىز. ھازىرچە ھەممىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئىشى بىلەن بولاي-
لى. مەن خەۋەر بەرمىگۈچە ھەرقانداق ئادەمنىڭ بالا ياتقان
ئۆيگە كىرىشىگە بولمايدۇ، — دەپتۇ، ئاندىن كارۋاندىكىلەرگە
بالىنىڭ قېشىغا كىرىدىغان ۋاقت توشقۇچە يۈكلەرنى چۈشۈ-
رۈۋېتىپ، شەھەر كوچىلىرىنى ئايلىنىپ تاماشا قىلىپ، كۆ-
ڭۈل ئېچىپ كېلىشنى ئۇقتۇرۇپتۇ ۋە خىراجەت ئۈچۈن
ئازراقتىن كۈمۈش، تىللا بېزىپتۇ. كارۋانلار ئوردا ئىچىدىن مەن-
نەتدار بولۇپ، تۆگىلەردىكى مالنى ئوردىنىڭ ئىچىگە چۈشۈ-
رۈپتۇ، ئاندىن ھەممىسى توپ - توپ بولۇشۇپ شەھەر كوچى-
لىرىنى ئايلىنىپتۇ. ئۇلار شەھەرنىڭ گۈزەللىكىگە ھەيران بو-
لۇشۇپ، كەچكە يېقىن ئوردىغا قايتىپ كەپتۇ.

بالىنى يېشىدىغان ۋاقتىمۇ توشۇپتۇ. ئوردا ئىچىدىن پادشاھنى،
خاننى، مەلىكىنى، ۋەزىرلەرنى ۋە مەسلىھەتچى بىلەن
شاھزادىلەرنى باشلاپ ئۆيگە كىرىپتۇ. ئوردا ئىچىدىن قاراپ:
— قېنى، ئوغلۇم، بىسىمىلاھىر رەھمانىررەھىم دەپ
كۆزىڭىزنى ئېچىڭ، — دەپتۇ.

بالا شۇ ھامان: «بىسىمىلاھىر رەھمانىررەھىم» دەپ كۆ-
زىنى ئېچىپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادشاھ، خانىش، مەلىكىلەر
ھوشىدىن كېتىپتۇ. ۋەزىرلەر بۇلارغا سوغۇق سۇ سېپىپ ھو-

شىغا كەلتۈرۈپتۇ. ئوربۇاي بالىنى يۆگىگەن كۆرپىنى ۋە ئەج-
دېھاننىڭ تاسمىسىنى يېشىپتۇ. بالا ئۇيان - بۇيان قىمىرلاپ:
«بىسىللاھىر رەھمانىر رەھىم» دەپ ئورنىدىن دەس تۇرۇپ ئو-
ربۇايغا، دادىسىغا، ئاپىسىغا ئېسىلىپ ئەركىلەپتۇ. بۇ مۆجىزى-
دىن ھەممىسى ھەيران قاپتۇ ۋە خۇشال بوپتۇ.
پادىشاھ شۇ كۈنلا پۈتۈن شەھەر خەلقىگە يەتتە كېچە -
كۈندۈز توي - تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ. شەھەر خەلقى ھېچ
ئىش قىلماستىن تەييار تاماقلارنى يەپ، ناخشا - ئۇسسۇل،
ئويۇن - كۈلكە بىلەن يەتتە كۈننى ئۆتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ ئو-
ربۇاي باشلىق پۈتۈن كارۋاندىكىلەرگە ئوردىدا چوڭ زىياپەت
بېرىپ، ھەممىسىگە ئېسىل رەختلەردىن تون كىيگۈزۈپتۇ. پا-
دىشاھ ئوربۇايغا:
— قانداق تەلپىڭىز بولسا ئېيتىڭ. خالىسىڭىز مۇشۇ
قىزىمنى سىزگە تۇتمەن، — دەپتۇ. ئوربۇاي:
— ئۇلۇغ شاھىم، ماڭا ھېچ نەرسە كېرەك ئەمەس، پەقەت
يوغان قىل تاغاردىن يۈز دانە كېرەك. قىزىڭىز ھەققىدىكى
گەپكە كەلسەك، مەن كېيىنكى قېتىم كەلگەندە جاۋابىنى بې-
رەي. سىزگە، خانىش ئايىمغا، قىزىڭىزغا ۋە يېڭىدىن دۇنياغا
كۆز ئاچقان ئوغلىڭىزغا سالامەتلىك تىلەيمەن، — دەپ قولى-
نى ئېگىز كۆتۈرۈپ دۇئا قىپتۇ.
پادىشاھ ئوربۇاينىڭ تەلپى بويىچە يۈز دانە يوغان قىل
تاغار تەييار قىلدۇرۇپتۇ. ئوربۇاي ئېلىپ كەلگەن ماللارنى پا-
دىشاھقا سوۋغا ئورنىدا بېرىۋېتىپ، يەنە ئاتمىش تۆگە ئېلىپ،
تۆگىلەرنى يۈز قىلىپ، ئەتىسى پادىشاھ ۋە ئوردا ئەھلىلىرى
بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇلار بىر كېچە -
كۈندۈز يول يۈرۈپ، ھېلىقى قاراقچىلارنىڭ ماكانىغا يېتىپ
كەپتۇ. تۆگىلەرنىڭ ئۈستىدىكى ماللارنى چۈشۈرۈپ ئوتلاققا

قوئۇپ بېرىپتۇ، ئۆزلىرى قورساقلىرىنى قەيەردىن توپتۇرغاندىن كېيىن قاراقچىلارنىڭ ماكانغا كىرىپتۇ. بۇ يەردە قانداق بولغانىدى سېلىنغان ئون نەچچە ئېغىز ئۆي بار ئىكەن، ئۆيلەرنىڭ ھەر بىرىنىڭ مەسى قۇلۇپلاقلق ئىكەن. ئورنۇاي قىلىچىنى چىقىرىپ چىقىرىپ رىنچى ئۆينىڭ ئىشىكىنىڭ قۇلۇپىنى چىقىپ كىرسە، ئۆينىڭ ئىچى لىق ئالتۇن بىلەن تولغانىكەن. ئىككىنچى ئۆينىڭ قۇلۇپىنى چىقىپ كىرسە، ئۆينىڭ ئىچى لىق ئالتۇن بولسا، مەرۋايىت، تۆتىنچى ئۆي ياقۇت، بەشىنچى ئۆي پۈتۈنلەي گۆھەر بىلەن، باشقا ئۆيلەر زىلچا - گىلەم، تاۋاز - دۇردۇن، كىمخاب، ئەتلەسلەر بىلەن تولغانىكەن. كارۋانلار بۇ بايلىقلارنى كۆرۈپ ھەيران قېلىشىپ، كۆزلىرى چانقىدىن چىقىپ كېتەي دەپ قاپتۇ. ئورنۇاي:

— قېنى ئەمىسە، تاغارلارغا ئالدى بىلەن گۆھەرلەرنى قاچىلاڭلار، ئاندىن تىللارنى قاچىلاڭلار، ئۇنىڭدىن كېيىن ئالتۇن، ئۇنىڭدىن كېيىن مەرۋايىت، ياقۇت، زىلچا - گىلەم - لىمەر، كىمخاب - شايىلارنى قاچىلاڭلار، — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. كارۋانلار قاراقچىلارنىڭ ئەلنى بۇلاپ يىغقان دۇنيالىرىنى تاغارلارغا قاچىلاپتۇ. ئاندىن ئورنۇاي ئۇلارغا:

— سىلەرمۇ يانچۇقۇڭلارنى قۇرۇق قويماڭلار، ھەرىدە - رىڭلار ھازىرچە مىڭدىن تىللا ئېلىڭلار، قالغىنىنى ئوردىغا بارغاندىن كېيىن ئالسىلەر، — دەپتۇ. كارۋانلار خۇشال بولۇشۇپ، مىڭ تىللادىن يانچۇقىغا ساپتۇ. ئۇلار تاغارنىڭ ئاغزىنى تىكىپ تۆگىلەرگە ئارتىپ، ھەممە ئىشلارنى سەرەم - جانلاشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن كارۋان سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار ئىككى كۈن يول يۈرۈپ، ئەجدىھاننىڭ ماكانغا يېتىپ كەپتۇ. بۇ يەردە بىر كېچە قونۇپ، ئەتىسى سەھەردە يولغا چىقىپ، ئۈچىنچى كۈنى ئۆزلىرىنىڭ شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ.

قاتار كېلىۋاتقان يۈز تۆگە ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىكى تاغار - تاغار ماللارنى كۆرگەن شەھەر خەلقى ھەيران قېلىشىپتۇ. بۇلارنىڭ شەھەرگە كىرگەنلىكىنى ئوردا چاپارمىنى پادىشاھقا خەۋەر قىپتۇ. پادىشاھ داقا - دۇمباق، ناغرا - كانايىلار بىلەن ئوردا دەرۋازىسى ئالدىدا كۈتۈپ تۇرۇپتۇ.

كارۋانلار ئوردىغا كىرىپتۇ. پادىشاھ ئالدى بىلەن ئۈچ ئوغلى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلارنىڭ پېشانىسىگە سۆيۈپتۇ، ئاندىن كارۋان بېشى ئوربۇي بىلەن، ئاندىن مەسلىھەتچى بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. كەچ كىرىپتۇ، ئوردا ئىچى جىمجىتلىققا چۆمۈپتۇ. ھەممە ئۇيقۇغا كەتكەندىن كېيىن، پادىشاھ بالىلىرىدىن بۇ قېتىمقى سەپەر ئەھۋالىنى سوراپتۇ. كەنجى شاھزادە سەپەر جەريانىدا يولۇققان ئىشلارنى، ئوربۇي-نىڭ باتۇرلۇقلىرىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەنلىك چايدىن كېيىن، پادىشاھ پۈتۈن ئوردا ئەھلى ۋە كارۋانلارنى ئوردا مەيدانىغا يىغىپ شۇنداق دەپتۇ: — بۈگۈندىن ئېتىبارەن ئوربۇي شەھىرىمىزنىڭ پادىشاھى بولىدۇ، چۈنكى مەن قېرىپ قالدىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىككىلا كۆزۈم كۆرمەيدۇ. ئوربۇينىڭ يەنە قانداق تەلىپى بولسا ئوتتۇرىغا قويسۇن، ئورۇندايمەن.

ئوربۇي شۇنداق دەپتۇ: — ئۇلۇغ شاھىم، تەختتە يەنىلا ئۆزلىرى ئولتۇرۇۋەرگەيلا، سىلنىڭ باشلىرى ياستۇققا يەتكەندە پادىشاھلىق كەنجى ئوغۇللىرىغا قالىدۇ. ئەمدى مېنىڭ سىلدىن سورايدىغىنىم، بىرىنچىسى، ئاشۇ بىز بىلەن سەپەرگە چىققان ئىتلىرىنى ماڭا بەرسىلە، ئىككىنچىسى، ئالتۇن ئايپالتا بىلەن ئالتۇن قوشۇق ھازىرلاپ بەرسىلە.

پادىشاھ دەرھال ئىت بىلەن ئالتۇن ئايپالتا، ئالتۇن قو-

شۇنداق ئورۇننىڭ ئال-
 دىغا كەلدى.
 ئورۇن ئورۇن
 ئالدىغا بىر پارچە
 تاشلاپتۇ، ئت گۆشك
 تۇمشۇقنى ئاپىرىشى
 ھامان مېڭىسىگە پالتا
 بىلەن بىرنى ئۇرۇپتۇ،
 ئارقىدىنلا ئالتۇن قو-
 شۇق بىلەن ئىتنىڭ
 مېڭىسىنى ئېلىپ پادە-
 شاھنىڭ كۆزىگە سۈر-
 كەپتۇ. پادىشاھنىڭ كۆ-
 زى شۇ ھامان ۋاللىدە

ئېچىلىپتۇ. پۈتۈن جاھاننى كۆزى بىلەن كۆرگەن پادىشاھ خۇ-
 شاللىقىدىن ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئورۇن پادىشاھنى يۆلەپ
 تۇرغۇزۇپ، سۇ چېچىپ ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ.
 ئورۇن پادىشاھقا قاراپ: «ماڭا بىر دۇئا بەرسىلە» دېگە-
 نىكەن، پادىشاھ قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ دۇئا قىلىپ، يۈزىنى
 سىلاپ كۆزىنى ئاچسا، ئالدىدا تۇرغان ئورۇن يوق. پادىشاھ:
 «بۇ قانداق ئىش؟» دەپ تۇرغاندا، ئەرشتىن: «مەن سىزنىڭ
 كەنجى ئوغلىڭىز يەرلىككە قويغان ئۆلۈكنىڭ روھىمەن» دېگەن
 ئاۋاز كەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان پادىشاھ كەنجى ئوغلىنى قايتا -
 قايتا سۆيۈپ باغرىغا بېسىپتۇ.
 كۆزى ئېچىلغان پادىشاھ يۇرتنى تېخىمۇ ئوبدان سوراپ
 كۆتۈپتۇ.

قىزىق ھەيلىق

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادشاھ بولغانىكەن. ئۇنىڭ بىرلا خانىشى بولۇپ، ھەر ئىككىلىسى ياش ھەم چىرايلىق ئىكەن. ئۇلار توي قىلىپ بىرنەچچە يىللار بولغان بولسىمۇ، لېكىن بىرەر پەرزەنت كۆرەلمەپتۇ، نۇرغۇن چارە - ئاماللارنى قىلىپ بېقىپتۇ، لېكىن ھېچبىر پايدىسى بولماپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ، بىر كۈنى پادشاھ يېقىن ئەتراپتىكى يېزىلارنىڭ بىرىدە ھەم پال ئاچىدىغان، ھەم تېۋىپلىق قىلىدىغان بىر بوۋاينىڭ بارلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ئادەم ئەۋەتىپ ئوردىغا چاقىرتىپتۇ. بوۋاي:

— كىمنىڭ ئىشى بولسا، شۇ ئۆزى كېلىپ مەن بىلەن كۆرۈشسۇن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادشاھ بۇنى ئاڭلاپ خانىشنىڭ ھەمراھلىقىدا ئوردىدىكى ۋەزىرلەرنى ئېلىپ بوۋاي-نىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. بوۋاي پادشاھنىڭ يىراقتىن كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئالدىغا چىقىپ قىزغىن قارشى ئاپتۇ ۋە:

— ئۇلۇغ پادشاھىئالەم، سىز نېمە ۋەجدىن مېنىڭ مۇساپىر كەپمىگە قەدەم تەشرىپ قىلىدىڭىز؟ قانداق ئارزۇ - ئارمانلىرىڭىز بار؟ — دەپ سوراپتۇ. پادشاھ:

— مېنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىم پەرزەنت كۆرۈشۈم ئۈچۈن، خاسىيەتلىك دورىلىرىڭ بولسا، مەن شۇنى تەلەپ قىلىمەن.

لىپ كەلدىم، — دەپتۇ.

— مەندە خاسىيەتلىك دورا بار، بۇ دورا
ئىززەت يەتكۈزىدۇ، سىز ئوغۇل پەرزەنت كۆرسىز،
سىزنىڭ يېنىڭىزدا بولالمايدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ نېملا بولمىسۇن، پەرزەنت كۆرسە
كەنمەن دەپ دورىنى ئېلىپ، خۇشاللىقىدا ئاغزى قۇلىقىغا
يېتىپ ئۆز دەرگاھىغا قايتىپتۇ.

ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتۈپ پادىشاھنىڭ خانىشى ھا-
مىلىدار بوپتۇ، پۈتۈن ئوردا خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ، لېكىن بۇ
خۇشاللىقمۇ ئۇزۇنغا بارماپتۇ. خانىشنىڭ قورسىقىدىكى بالا
كېچە — كۈندۈز يىغلاپ، خانىشنى بىئارام قىلغىلى تۇرۇپتۇ،
قانداقلا قىلسىمۇ، بۇ بالىنىڭ يىغىسىنى توختىتالماپتۇ. خا-
نىشنىڭ ئاي — كۈنى ئاللىقاچان توشقان بولسىمۇ، بالا يىغلاپ
تۇرۇۋېلىپ قورساقتىن چۈشكىلى ئۇنىماپتۇ. پادىشاھ قايغۇغا
چۆمۈپ:

— مېنىڭ جانىڭىز قوزام، يىغلىما، سەن تۇغۇلۇپ چوڭ
بولغاندىن كېيىن، مەن ساڭا بارلىق دۇنيايىمنى ئاتا قىلىپ،
يىراق — يېقىندىكى شەھەرلەرگە پادىشاھ قىلاي، — دەپ يال-
ۋۇرۇپتۇ. بالا توختىماي يىغلاۋېرىپتۇ. پادىشاھ ئەڭ ئاخىردا:
— يىغلىما، قوزام، مەن ساڭا قېرىماس ياشلىق، ئۆلمەس
ھايات ئاتا قىلاي، — دەپ ۋەدە بېرىپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن بالا ساق — سالامەت تۇغۇلۇپتۇ. بۇ مۇنا-
سۋەت بىلەن پادىشاھ پۈتۈن يۇرت خەلقىگە قىرىق كېچە —
كۈندۈز ئاش — تاماق تارتىپ، توي — تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ.
كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايىلار ئۆتۈپتۇ، بۇ بالا ئەقىللىق، زېرەك،
باتۇر بولۇپ ئۆسۈپتۇ ۋە مەكتەپكە كىرىپتۇ. باشقا بالىلار بىر
يىلدا ئوقۇيدىغان دەرسنى بۇ بالا بىر ئايىدا ئۆگىنىپ بولىدۇ.

كەن. بۇنىڭ بىلەن پادىشاھ تېخىمۇ خۇشال بولۇپ، پۈتۈن خەل-
قىئالەم ئالدىدا ماختىنىپ يۈرۈپتۇ. لېكىن، بۇمۇ ئۇزۇنغا بار-
ماپتۇ. بالا بارا - بارا كەم سۆز بولۇپ قاپتۇ ۋە نېمىدۇر بىر-
نەرسىدىن ئازابلىنىپ يۈرۈپتۇ. پادىشاھ شاھزادىسىنىڭ ئون بەش
ياشقا تولغانلىقىنى خاتىرىلەپ ئوردىدا كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈپ-
تۇ. زىياپەت تازا قىزىۋاتقاندا، بۇ بالا ئورنىدىن دەس تۇرۇپ:
— ئاتا، سىز مەن تۇغۇلۇش ئالدىدا قىلغان ۋەدىڭىزگە
ئەمەل قىلىدىغان ۋاقىت كەلدى، — دەپتۇ. بۇنىڭدىن ئالاقزادە
بولغان پادىشاھ نېمە قىلىشنى بىلمەي:
— بالام، مەن پەقەت سېنىڭ ئامان - ئېسەن تۇغۇلۇشىڭنى
كۆزلەپ شۇنداق دېگەندىم، — دەپتۇ.
— ئۇنداقتا، مەن شۇ نەرسىنى تاپقانغا قەدەر پۈتۈن ئىق-
لىمنى كېزىپ چىقىشنى قارار قىلدىم، — دەپتۇ شاھزادە.
بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ ۋە بارلىق ئەمەلدارلار شاھزادە ئالدىدا
پۈكۈلۈپ تەزىم قىلىپ، ئۇنىڭ بۇ پەيلىدىن يېنىشىنى، ئور-
دىدىن كەتمەسلىكىنى سوراپ تۇرۇۋاپتۇ. شاھزادىنىڭ ئانىسى-
مۇ نەسەھەت قىلىپ، دادىسىنىڭ قېرىپ قالغانلىقىنى، دادى-
سىنىڭ ئورنىغا پادىشاھ بولۇشىنى، مۇشۇ شەھەردىكى ئەڭ
گۈزەل قىزلاردىن تاللاپ ئۆيلىنىشىنى ئېيتىپتۇ، لېكىن بار-
لىق نەسەھەتلەرنىڭ ھەممىسى شاھزادىنىڭ ئىرادىسىنى بو-
شاشتۇرالمىپتۇ. ئۆز ئوغلىنىڭ نىيىتىدىن يانمىغانلىقىنى
كۆرگەن پادىشاھ ئاخىر ئوغلىنىڭ تەلپىگە ماقۇل بوپتۇ.
شاھزادە سەپەرگە چىقىشتىن بۇرۇن پادىشاھنىڭ ئاتخاندە-
سىغا كىرىپ، ئەڭ چىرايلىق، يۈگۈرۈك ئاتتىن بىرنى تاللاپتۇ،
لېكىن ئۇ ئات ھەرقانچە قىلىسىمۇ شاھزادىنى يېقىن يولاتماپتۇ.
باشقا ئاتلارمۇ شاھزادىنى يېقىن كەلتۈرمەپتۇ. ئاخىردا شاھزادە
ئاتخاندىن چىقىپ كېتەي دەپ تۇرۇشىغا، ئۇنىڭ كۆزى ئېغىل-

نىڭ بىر بۇلۇڭىدا تۇرغان ھەم ئورۇق، ھەم ئىخسار بېلىپ كەت-
كەن ئاتقا چۈشۈپتۇ. شاھزادە ئاتنى تۇتۇپ، دۈمبىسىنى ئاتقا
نىكەن، ئات شۇ زامات زۇۋانغا كېلىپ:

— ئەي يىگىت، ماڭا نېمە ھاجىتىڭ چۈشتى؟ خىراجىتىڭغا
شۈكۈر، مېنى لازىم تاپقان بولساڭ، مەن خىزمىتىڭگە تەييار
كۆزلىگەن مەقسىتىڭگە يېتىش ئۈچۈن سەن ئالدى بىلەن ئا-
تاڭدىن ياش ۋاقتىدا كىيگەن كىيىمنى، ئاسقان قىلىچىنى،
ئوقيا ۋە قالقانلىرىنى سوريۋالغىن، مېنى ئۆز قولۇڭ بىلەن
سۈتكە بۇغداينى قوشۇپ بوغۇز تەييارلاپ، ئالتە ھەپتە
باققىن، — دەپتۇ.

شاھزادە ئاتنىڭ دېگىنى بويىچە ئاتىسىدىن بۇ نەرسىلەرنى
سورايتۇ. ئاتىسىنىڭ ماقۇللۇقىنى ئالغاندىن كېيىن شاھزادە
بارلىق ساندۇقلارنى ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئاڭتۇرۇپ، ئاخىر
بىر كونا ساندۇق ئىچىدىن ئاتىسىنىڭ ياش ۋاقتىدا كىيگەن
كىيىم - كېچەك، ئىشلەتكەن قورال - ياراغلىرىنى تېپىپتۇ.
بۇ قوراللار ئاللىقاچان داتلىشىپ كەتكەنىكەن.

شاھزادە قوراللارنى سۈرتۈپ - تازىلاپ ئەسلىگە كەلتۈ-
رۈپتۇ. ئاتنى ئالتە ھەپتە راسا بېقىپتۇ. ئاتنىڭ بارلىق يېغى-
رى ساقىيىپ، سەمرىپ، چىرايلىقلىشىپ، قانات چىقىرىپ
ئۇچار ئاتقا ئايلىنىپتۇ. سەپەرنىڭمۇ بارلىق تەييارلىقلىرى پۈ-
تۈپتۇ. شاھزادە ئاتقا يەنە ئۈچ كۈندىن كېيىن يولغا چىقىد-
غانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

ئۈچىنچى كۈنى ئەتىگەندە شاھزادە قىلىچ، ئوقىيالارنى
ئېسىپ، ئۇچار ئاتقا مىنىپ يولغا ھازىرلىنىپتۇ. بۇ چاغدا
ئوردىدىكى پادىشاھ، خانىش، ۋەزىرلەردىن تارتىپ بارلىق ئە-
مەلدار ۋە ئاددىي خەلقلەرگىچە شاھزادىنىڭ بۇ سەپەردىن ۋاز
كېچىشىنى سورايتۇ، بىراق شاھزادە ھەممىنى رەت قىلىپ،

ئىككى يۈز لەشكەر -

نىڭ ھەمراھلىقىدا

شەھەرنىڭ چوڭ

دەرۋازىسىدىن ھەيۋەت

بىلەن يولغا چىقىپ -

تۇ. ئۇ ماڭا - ماڭا

بىر چۆلگە كەلگەندە،

ئۆزىنىڭ بارلىق تە -

ئەللۇقاتىنى ھېلىقى

ئىككى يۈز لەشكەر -

گە ئۆلەشتۈرۈپ بېرىپ،

ئۇلارنى پادىشاھ

شاھنىڭ دەرگاھىغا

قايتۇرۇپ، ئات بىلەن

يالغۇز يولغا راۋان بوپتۇ. ئۈچ كېچە - كۈندۈز ماڭغاندىن كېيىن

بىر جاڭگالغا كېلىپ قونالغۇ قىپتۇ. ئەتراپ تولمۇ قورقۇنچ -

لۇق بولۇپ، دۆۋە - دۆۋە ئادەم ئۈستىخىنىدىن باشقا ھېچ نەرسە

كۆرۈنمەپتۇ. بۇ چاغدا ئات شاھزادىگە:

— ئىگەم، بىلىۋاتامسىز، بىز قورقۇنچلۇق ئالۋاستى دۆ -

لتىگە كېلىپ قالدۇق. ئۇ ئىنتايىن يامان مەخلۇق. كىم -

دەكىم ئۇنىڭ دۆلتىگە قەدەم باسسما، دەرھال ئۆلتۈرىدۇ.

ئەسلىدە ئۇ بىر ئايال ئىدى، ئاتا - ئانىسىنىڭ گېپىنى ئاڭ -

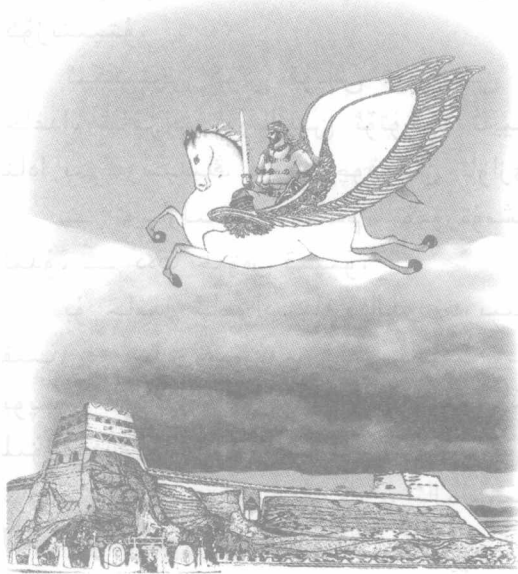
لىمىغاچقا، ئاتا - ئانىسى ئۇنى قارغاپ تۆمۈرتۈمشۇق

ئالۋاستىغا ئايلاندۇرۇپ قويغان. ئۇ ھازىر بالىلىرى بىلەن

ئويناۋاتىدۇ، ئەتە سەھەردە سىز ئۇنى ئۇچرىتىسىز. لېكىن،

سىز ئۇنىڭدىن ھەرگىزمۇ قورقۇپ كەتمەڭ، ئوقىيالىرىڭىزنى

تەييارلاپ قويۇڭ، قىلىچ ۋە قالقانلىرىڭىزمۇ سىز بىلەن

بىللە بولسۇن، — دەپتۇ ۋە ئىككىسى نۆۋەت بىلەن تەتراپنى كۆزىتىپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى قۇياش ئۇپۇقتىن ئەمدىلا كۆتۈرۈلگەن چاغدا، شاھزادە ئورماندىن ئۆتۈشكە تەييارلىنىپتۇ. شۇ ئادا بىرنەرسىنىڭ دەرەخ چوقۇغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ئات: — تەييارلىنىڭ، ئىگەم، تۆمۈرتۈمشۇق ئالۋاستى كېلىۋا- تىدۇ، — دەپ خەۋەر قىپتۇ.

بۇ چاغدا شاھزادىنىڭ ئالدى تەرىپىدە قارا بورانلار چى- قىپ، دەرەخلەر سۇنۇپ، ئالەم ئاستىن - ئۈستۈن بولغاندەك بوپتۇ، قارىسا، تۆمۈرتۈمشۇق ئالۋاستى شاھزادىگە قاراپ كې- لمۇناتقۇدەك. شاھزادە تەمتىرمەستىن ئوقيانى بەتلەپ تۆمۈر- تۈمشۇق ئالۋاستىغا ئاتقانكەن، ئالۋاستىنىڭ بىر پۇتى ئۈزۈ- لۈپ چۈشۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئالۋاستى شاھزادىگە يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ:

— مېنى كەچۈر، شاھزادە، مەن ساڭا زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەيمەن، — دەپتۇ. شاھزادە ئىشەنمىگەنكەن، ئالۋاستى ئۆز قېنى بىلەن شاھزادىگە قەسەم بېرىپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭ جېنىنى ئامان قويۇپتۇ.

— ئۆمرۈڭ ئۇزۇن بولسۇن، شاھزادە، — دەپتۇ ئۇ شاھزادىگە قايىل بولۇپ، — ھازىر سەن مېنى يەڭدىڭ. ھا- زىرغىچە مېنىڭ دۆلىتىمگە قەدەم باسقانلار ئۆز جانلىرىغا زامىن بولغانىدى. ئەنە قاراپ باققىن، ئۇلارنىڭ سوڭىكىلىرى ھازىرغىچە تۇرۇپتۇ.

تۆمۈرتۈمشۇق ئالۋاستى شاھزادىنى ئۆز دەرگاھىدا كاتتا مېھمان قىپتۇ. زىياپەت تازا قىزىۋاتقان ۋاقىتتا تۆمۈرتۈمشۇق ئالۋاستى شاھزادىگە يالۋۇرۇپ، ئاجراپ كەتكەن پۇتىنى قايتۇ- رۇپ بېرىشنى سورايتۇ. شاھزادە ھېچبىر ئىككىلەنمەيلا ھې-

لىقى پۇتىنى ئۆز جايغا تېكىپ ساقايتىپ قويۇپتۇ. بۇنىڭدىن خۇشال بولغان ئۆمۈرتۇمشۇق ئالۋاستى ئۈچ كېچە - كۈندۈز زى-ياپەت قىلىپ شاھزادىنى باشقىدىن مېھمان قىپتۇ ۋە ھۆر قىزلار ئىچىدىن بىرنى تاللاپ شاھزادىگە بېرىدىغانلىقىنى جا-كارلاپتۇ، بىراق شاھزادە بۇنىڭغا ئۇنماپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ زادى نېمىنى ئىزدەپ بۇ جايغا كېلىپ قالغانلىقىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بولۇپ، خوشلىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ.

شاھزادە ماڭا - ماڭا يەتتە كېچە - كۈندۈزدىن كېيىن چاينىلار مەملىكىتىگە كېلىپ قاپتۇ. بۇ ئۆمۈرتۇمشۇق ئالۋاس-تىنىڭ سىڭلىسىنىڭ مەملىكىتى ئىكەن. ئەسلىدە بۇ چاينىمۇ ئۆمۈرتۇمشۇق ئالۋاستىغا ئوخشاش سەۋەب بىلەن چاين قىيا-پىتىدىكى بىر چوڭ مەخلۇققا ئايلىنىپ قالغانىكەن. بۇ چاغدا شاھزادە يەنە ئېتىدىن قانداق قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەت سوراپتۇ. ئات:

— بۇ چاينغا ئايلىنغان مەخلۇق ئاچىسىدىنمۇ يامان. ئۇ ئاچىسى بىلەن دۇنيا تالىشىپ داۋاملىق ئۇرۇشۇپ تۇرىدۇ. ئۇ-نىڭ زەھىرى قايناپ تاشقاندا، ھەممە جانلىقنى چىقىپ ئۆل-تۈرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈچ بېشى بار. ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن ياخشى تەييارلىق قىلىش كېرەك، بولمىسا، ھالاك بولىمىز، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان شاھزادە بارلىق تەييارلىقلارنى پۈتتۈرۈپ، جەڭگە ھازىر بوپتۇ. بۇ چاغدا ئاسمان - زېمىن گۈلدۈرلەپ، ئۈچ باشلىق چاين دەھشەت بىلەن كېلىۋاتقۇدەك. شاھزادە چا-يان بىلەن ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئېلىشىپ، چاينىنىڭ بىر بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىپتۇ. چاين يېڭىلگەنلىكىگە تەن بې-رىپتۇ ۋە شاھزادىنى يەتتە كېچە - كۈندۈز مېھمان قىلىپ، كەچۈرۈم سوراپتۇ. شاھزادە جاۋابەن ئۇنىڭ كېسىلگەن بېشى-

نى ئۆز جايغا تېڭىپ ساقايتىپ قويۇپ، ئورۇنغا ئاۋاز بويلاپ تۇرۇپتۇ. ئۇ ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ بىر جايغا كەپتۇ. بىر كىشى گۈزەل ئىكەنكى، ھەر خىل گۈللەر ئېچىلىپ، ئورۇنغا سايراپ، سۈپۈزۈك سۇلار ئېقىپ تۇرىدىكەن، گۈللەرنىڭ كېسىل پۇراقلىرى دىماغقا ئۇرۇلۇپ ئادەمنى مەست قىلىدىكەن. شاھزادىنىڭ بۇ جايدا بىر ئاز ئارام ئالغاندىن كېيىن، ئات ئۇنىڭغا:

— ئىگەم، بىز ناھايىتى تەسلىكتە بۇ جايغا كەلدۇق، ئالدىمىزدا يەنە بىر خەتەرلىك ئورمان بار، ئۇ يەردە ئەڭ ۋەھشىي يىرتقۇچ ھايۋانلار بار. ئورماندىن ئۆتسەكلا بىر ئوردا بار. شۇ ئوردىدا قېرىماس ياشلىق، ئۆلمەس ھايات ساقلىنىدۇ. بىز ئورماننىڭ ئۈستىدىن ئۇچۇپ ئۆتىمىز. ئۇچقان ۋاقتىمدا يالىمغا چىڭ ئېسىلىڭ، ئىككى پۈتۈننى بىقىنىمىزغا چىڭ بېسىڭ، ئۇنداق بولمىغاندا ئۇچۇش سۈرئىتىمىزگە تەسىر يېتىدۇ، — دەپتۇ — دە، ئۇچۇشقا باشلاپتۇ.

ئۇلار بارغانسېرى ئېگىز ئۆرلەپ ئۇچۇپتۇ، ئاستىدا ھەشەمەتلىك ئوردا كۆرۈنۈپتۇ. ئۇلار ئەمدىلا ئوردىنىڭ بىر پاي-ناھلانغۇدەك جايىنى كۆز-لەپ چۈشەي دېگۈچە، ئات-ئورماننىڭ بىر پۈتى دەرەخ شاخ-لىرىغا تېگىپ كېتىپ، پۈتۈن ئورمانلىق سىلكىنىپ تۇرۇپتۇ. بۇنى تۇيۇپ قالغان دەھشەتلىك ياۋايى ھايۋانلار تەرەپ - تەرەپتىن

ھۆركىرەپ جاھاننى بېشىغا كىيىپتۇ. ئۇلارنىڭ بەختىگە يارىشا، ئوردىدىكى بىر ساھىبجامال قىز غايىبتىن كەلگەن مېھمانلارنى كۆرۈپ بەك خۇشال بوپتۇ ۋە ئۇلارنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرۇپ قاپتۇ. چۈنكى، بۇ قىز تاكى ھازىرغىچە بىرەر ئادەمزاۋاتنىڭ بۇ يەرگە كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ باقمىپتىكەن. ئۇ ھايۋانلارغا بۇيرۇق بېرىپ، ئۆز جايلىرىغا قايتۇرۇۋېتىپتۇ. بۇ قىز خۇددى پەرزات-تەكلا چىرايلىق ئىكەن.

— كەلگىنىڭىزنى قارشى ئالسىمەن، شاھزادە، بۇ يەرگە قانداق بولۇپ كېلىپ قالدىڭىز؟ — دەپتۇ ساھىبجامال قىز. — قېرىماس ياشلىق، ئۆلمەس ھاياتنى ئىزدەپ كېلىپ

قالدىم، — دەپتۇ شاھزادە.

— سىز ئىزدىگەن نەرسە بۇ يەردە بار، — دەپتۇ ۋە ئوردىغا باشلاپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزغانلىقىغا رەھمەت ئېيتىپ ئوردىغا كىرىپتۇ. ئۇ يەردە يەنە بىر — بىرىدىن گۈزەل ئىككى قىز تۇرغۇدەك، ئۇلار ھېلىقى قىزنىڭ ئاچىلىرى ئىكەن. قىزلار بۇ ئادەمزاۋات ماكانىدىن كەلگەن كىشىنى كۆرۈپ ئىچ — ئىچىدىن خۇشال بوپتۇ ۋە كاتتا زىياپەتلەر تەييارلاپ ئۇنى كۈتۈۋاپتۇ. زىياپەتتە ئىشلەتكەن تاماق قاچىلىرىدىن تارتىپ چوكىلىرىغىچە ھەممىسى ئالتۇن ئىكەن. ئاتمۇ ياخشى كۈتۈلۈپتۇ، ئۇنىڭ بەھۇزۇر يايلىشىغا شارائىت يارىتىپ بېرىلىپتۇ. شاھزادىنى ئورماندىكى بارلىق ياۋايى ھايۋانلارغا تونۇشتۇرۇپتۇ.

قىزلار شاھزادىنىڭ قامەتلىك، كېلىشكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنى بۇ يەردە ئۆزلىرى بىلەن بىللە تۇرۇپ قېلىشقا ئۈندەپتۇ. چۈنكى ئۇلارمۇ يالغۇزلۇقتىن زېرىككەن ئىكەن. قىزلارنىڭ بۇ گېپى شاھزادىگە يېقىپتۇ — دە، قېلىشقا ماقۇل بوپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپ، ئايلا ئۆتۈپ، شاھزادىمۇ قىزلار بىلەن خېلى

چىقىشىپ قاپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ بېشىدىن ئۆتەن سەرگۈزەشلىرىدە نى، بۇ يەرگە نېمىشقا كەلگەنلىكىنى بىر- بىرگە ئويلاپ ئۆزى لەپ بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان قىزلار ئۇنىڭغا ناھايىتى ھەيران لۇپ، ئۆزلىرىنىڭ شاھزادىگە بولغان چوڭقۇر مۇھەببىتىنى ئىزھار قىپتۇ. شاھزادە ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ كىچىكى ھە ئەڭ چىرايلىقى بىلەن توي قىپتۇ. تويىدىن كېيىن قىزلار يىد- گىتنىڭ بۇ يەردىكى خالىغان جايغا بېرىپ سايھەت قىلسا بولىد- دىغانلىقىنى، لېكىن بىرلا جايغا بېرىشقا بولمايدىغانلىقىنى، بۇ جاي «ھالاكەت ئازگىلى» دەپ ئاتىلىدىغانلىقىنى، ئۇ يەرگە بار- سا، ئۆزىنىڭ ئاقمۇتى ياخشى بولمايدىغانلىقىنى تاپىلاپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، شاھزادە بۇ يەردە قانچىلىك ۋاقىت تۇر- غانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەي خېلى ئۇزۇن زامانلار ئۆتۈپتۇ. ۋاقىت ئۇزارسىمۇ يېڭى كەلگەن ۋاقىتىدىكىدەك ياپىش تۇرۇپ- تۇ. ئوردىدىكى خىلمۇ خىل گۈللەر، جانغا ھۇزۇر بېغىشلايدى- غان ساپ ھاۋا ئۇنىڭ قەلبىنى يايىرتىپ، ئۆزىنى تولىمۇ بەختلىك ھېس قىپتۇ. ئۇ دائىم دېگۈدەك ئوۋ ئوۋلايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى ئۇ بىر توشقاننى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، بىرنەچچە قېتىم ئوق ئاتسىمۇ ئۇنىڭغا تەگكۈزەلمەپتۇ. ئاخىر غەزەپ بىلەن يەنە بىر تال ئوق ئاتقانكەن، توشقانغا تېگىپتۇ، لېكىن توشقان ئۆلمەي قېچىپ كېتىپتۇ. شاھزادە توشقاننى قوغلا - قوغلا ھېلىقى ھالاكەت ئازگىلىغا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ توشقاننى ئېلىپ ئوردىغا قايتىش سەپىرىدە، توستاتنىلا ئاتا - ئانىسىنى ئويلاپ قاپتۇ ۋە روھى چۈشكۈن ھالدا ئۆيىگە كەپتۇ. خوتۇنى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ نېمە ئىش بولغانلىقىنى سورىسىمۇ، دېگىلى ئۇنىمىپتۇ. خوتۇنى ئۇنىڭ مەيۈسلەنگەن قىياپىتىدىن نې- مە ئىش بولغانلىقىنى ئوقۇپ قاپتۇ.

— ئەي بەختسىز شاھزادە، سىز چوقۇم ھالاكەت ئازگىلىدە.

دىن ئۆتۈپسىز، — دەپتۇ خوتۇنى تولىمۇ ئىچ ئاغرىتقان ھالدا.
 — مەن ھەرگىزمۇ قەستەن ئۇ يەرگە بارمىدىم، مەن ھازىر
 ئاتا — ئانامنى ئىنتايىن سېغىنماقتىمەن، لېكىن سىزدىنمۇ
 ئايرىلغۇم يوق. مەن شۇنچە ئۇزۇن ۋاقىتتىن بۇيان سىز بىلەن
 بۇ يەردە تۇرۇپ، قىلچىمۇ زېرىكىشلىك ھېس قىلمىغانىدىم. مەن
 بېرىپ ئاتا — ئانامنى بىر كۆرۈپلا قايتىمەن، كېيىن بۇ يەردىن
 زادىلا كەتمەيمەن، — دەپتۇ شاھزادە.
 — بۇ يەردىن كەتمەڭ، ئاتا — ئانىڭىز نەچچە يۈز يىل
 بۇرۇنلا ئۆلۈپ تۈگىدى. ئەگەر ئۇ يەرگە بارسىڭىز، سىزمۇ
 ئۆلۈپ تۈگەيسىز، — دەپتۇ خوتۇنى.
 ئوردىدىكى قىزلار ۋە ئۆزى مېنىپ كەلگەن ئاتنىڭ نە-
 سەھەتلىرى شاھزادىنى ئاتا — ئانىسىنى كۆرۈش مەقسىتىدىن
 زادىلا قايتۇرالمىپتۇ. ئاخىردا ئات ئۇنىڭغا:
 — ئىگەم، ئەگەر سىز مېنىڭ گېپىمنى ئاڭلىماي چو-
 قۇم قايتىمەن دېسىڭىز، مېنىڭ شەرتىم بار، سىز شۇنى ئادا
 قىلسىڭىز ئاپىراي، — دەپتۇ.
 — ئادا قىلىمەن، قېنى شەرتىڭنى سۆزلە، — دەپتۇ
 شاھزادە.
 — سىز ئاتا — ئانىڭىزنىڭ يېنىغا بارغاندىن كېيىن بىر
 كۆرۈپلا قايتىسىز، ئەگەر بىر سائەتتىن ئوشۇق تۇرۇپ قال-
 سىڭىز، مەن سىزنى قالدۇرۇپ، ئۆزۈم قايتىپ كېلىمەن، —
 دەپتۇ ئات.
 — بولىدۇ، — دەپتۇ شاھزادە.
 شۇنىڭ بىلەن شاھزادە سەپەر تەييارلىقىنى قىلىپ، ئوردى-
 دىكى قىزلار بىلەن بىر — بىرلەپ خوشلىشىپتۇ. خوتۇنى يىغا —
 زار قىلىپ ئۆزىتىپ قاپتۇ. —
 ئۇ ماڭا — ماڭا چايان مەملىكتىگە كېلىپ قاپتۇ. قارىسا،

بۇ يەرنىڭ بۇرۇنقى ھالىتىدىن قىلچىمۇ ئەمەس يوق، بۇ يەردە ھەشەمەتلىك يېڭى ئىمارەتلەر پەيدا بولۇپ، ئورمانلىق ئۆسۈملۈكلەر تۈزلەڭلىككە ئايلىنىپ قاپتۇ. ئۇ بۇ يەردىكى كىشىلەرگە گىرىكى چايانىنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى سورىغانىكەن، كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىدىن شۇنداق بىر رىۋايەتنى ئاڭلىغانلىقىنى خاتىرىلىدى. بۇ ئاجايىپ گەپقۇ، دەپ ئويلاپتۇ شاھزادە ۋە ئۆزىنىڭ بۇرۇن بۇ يەردىن ئۆتكەندىكى ئەھۋاللارنى شۇ يەردىكى كىشىلەرگە سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغانلار: «بۇ نېمە دەۋاتىدۇ، كۈپكۈندۈزدە ئالچىپ يۈرىدىغۇ؟» دەپ مەسخىرە قىپتۇ. ھېچنېمىنى چۈشەنمىگەن شاھزادە ئەتراپىنى ئايلىدى. نىپ كۆرۈپ بېقىپتۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ ساقال - بۇرۇتى ئۆسۈپ، چاچلىرى قار دەك ئاقىرىپ كەتكەنلىكىنى قىلچىمۇ ھېس قىلماپتۇ.

ئۇ، ئۇ يەردىن چىقىپ تۆمۈرتۈمشۈك ئالۋاستىنىڭ مەملىكىتىگە كەلگەنىكەن، بۇ يەردىمۇ چايان مەملىكىتىدە كۆرگەن ئەھۋاللارغا ئوخشاشلا ئىلگىرىكى ئىشلاردىن قىلچىمۇ ئەسەس يوق، ھەممىلا جاي باشقا بىر دۇنيا بولۇپ كەتكەنىكەن. شاھزادە بۇنىڭغىمۇ ھەيران بولۇپ، يەنە ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ. بۇ چاغدا ئۇنىڭ ساقال - بۇرۇتلىرى ئاللىقاچان ئاقىرىپ مەيدىسىگە چۈشكەنىكەن، ئۆزىمۇ مۈكچىيىپ يۈز ياشلىق بوۋاي قىياپىتىگە كىرىپ قاپتۇ.

ماڭا - ماڭا ئۆزىنىڭ دادىسىنىڭ مەملىكىتىگە كېلىپ قاپتۇ. قارىسا، ئادەملەرمۇ بۇرۇنقى ئادەملەرگە ئوخشىمىغۇدەك، شەھەرلەرمۇ باشقىچە، بۇرۇنقى ئوردا - سارايلارنىڭ ئورنى باغۇ بوستانلىققا ئايلانغان. ئۇ ئايلىنىپ يۈرۈپ خارابىلىك بىر جايغا كېلىپ ئاتتىن چۈشۈپتۇ. بۇ چاغدا ئات شاھزادىگە: — يۈرۈڭ، ئەمدى تېز قايتايلى، ئەگەر مەن بىلەن قايتىمەن.

مىسىڭىز، مەن دەرھال قايتىمەن، — دەپتۇ.

— سەن قايتقىن، مەنمۇ ئۇزۇنغا قالماي ئارقاڭدىن بارار - مەن، — دەپتۇ شاھزادە ئانچە پەرۋا قىلمىغان قىياپەتتە. شۇنىڭ بىلەن ئات ئوقتەك ئۇچۇپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

يالغۇز قالغان شاھزادە خارابىلىكنىڭ ئىچىگە كىرىپ قا- رىغۇدەك بولسا، بۇ يەر ئىلگىرى ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن جاي ئىكەن. ئەتراپتا ئازغان - تىكەنلەر ئۆسۈپ كەتكەن، چىرىپ كەتكەن ئادەم ئۇستىخانلىرى تۇرغۇدەك. ئۇ ئايلىنىپ يۈرۈپ، ئۆرۈلۈپ چۈشكەن بىر ئەسكى ئۆيدىن بىر دانە كونا ساندۇق- نى ئۇچرىتىپ قاپتۇ، ساندۇقنى ئېچىپ قارىسا، بىر كىچىك قۇتا چىقىپتۇ، قۇتنى ئېلىپ ئاغزىنى ئاچاي دېيىشىگە، قۇتا ئىچىدىن:

— بالام، سەن كېچىكتىڭ، مەن ئاللىقاچان ئۆلۈپ تۈگەش- تىم، — دېگەن ئاۋاز چىقىپتۇ - دە، قاياقتىندۇر بىر شاپىلاق كاپىتىغا ئورۇلۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شاھزادە يەرگە يىقىلىپ چۈشۈپ، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا بىر دۆۋە ئۇستىخانغا ئايلىنىپ قاپتۇ.

[General Information]

书名=维吾尔民间故事 7 维吾尔文

SS号=40250805

